

The Holy Zohar

Zohar Vaera

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳ וָאֵרָא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאַר אֲבָּא פָּתַח, (ישעיה בְּאֵל שַׁדִּי וְגוֹ׳. רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (ישעיה כו) בְּטְחוּ בַה׳ עֲדִי עַד כִּי בְּיָה ה׳ צוּר עוֹלְמִים. בְּטְחוּ בַּה׳ – כָּל בְּנֵי הָעוֹלְם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּטְחוֹנָם בֹּוֹ.

(שמות ו') וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל בוּשֶׂה וַיֹּאבֶּור אֵלִיו אֲנִי זְיָי וֹאַרְא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּיוֹק וְאֶל יַעְׂקֹב בְּאֵל שַׂדִּי זְיִי וֹאַרְא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּיוֹק וְאֶל יַעְׂקֹב בְּאֵל שַׂדִּי זְוֹי בִּיְיִ עֲדִׁי עַוֹד כִּי זְיִי צַּוֹר עוֹלְבִּוּים. בִּקְיוֹזוּ בַיְיִי, כָּל בְּנֵּי עָלְבָּוּא בַּעְיִין בְּיִבְי יִי צַּוֹר עוֹלְבִּוּים. בִּקְיוֹזוּ בַיְיִי, כָּל בְּנֵּי עָלְבָּוּא בַּעְיִין לְּאַנִּי זְיִי צַּוֹּר עוֹלְבִּוּים. בִּקְיִין הוֹא, וּלְבֶּוּהֵנִי רְוֹזְצַנֹּוּ לְּלְבִיה.

 אם כָּךְ, מַהוּ עֲדֵי עַד? אֶלֶּא בִּשְׁבִיל שִׁיּהְיֶה הַתֹּקֶף שֶׁל הָאָדֶם בְּמָקוֹם שָׁהוּא קִיּוּם וְקִשׁוּר שֶׁל הַכֹּל, וְנִקְרָא עַד, וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֶמֵר בַּבּקֶר יֹאכַל עַד. וְעַד, זֶה מָקוֹם שֶׁאָחוּז לְכָל הַצְּדָדִים, לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, להתקים ולקשׁר קשׁר שׁלֹא יזוּז. אַי הָכִי בַּוֹהוּ עֲׂבֵדי עַׂד. אֶכָּלְא, בְּגִּיןֹ דִּיהֵא הֻּקְּפָּא דְּבַר נְּשׁ, בַּאֲתַר דְּאִיהוּ קִיּוּבָוּא וְקִשׁוּרָא דְּכֹכְּלְא, וְאָקְּרֵי עַׂד, וְהָא אוּקְבוּוּהָ, כְּבָּוֹה דְּאַהְ אָבֵור, (בראשית מ"ט) בַּבּכֶּּר יֹאבֵיל עַׂד. וְהַאי עַׂד, אֲתָר דְּאָזוִיד לְכָל סִטְּוֹרִיןֹ, לְסִטְּרָא יִאבַל עַבוּ, וּלְאִתְּקִשְּׁיֶרְא קִשְׁיָרָא הָשִׁרָא, דִּי בָּא, וֹלְאִתְּקִשְּׁיֶרְא קִשְׁיֶרְא קִשְּׁיָרָא, דִּי כָּא תַּעְבִּיִיבָוֹא, וֹלְאִתְּקִשְּׁיֶרְא קִשְּׁיֶרָא, דִּי כָּא תַּעְבִיי.

3. וְהָ״עֵד״ הַּיֶּה הְשׁוּקַת הַכּּל בּוֹ, כְּמוֹ שֵׁנֶּאֱמַר (בראשית מט) עַד תַּאֲנת גּבְעֹת עוֹלְם. מִי הֵם גִּבְעֹת עוֹלְם? אֵלֶּה הֵם שְׁהֵי עוֹלְם. מִי הֵם גִּבְעֹת עוֹלְם? אֵלֶּה הֵם שְׁהֵי הָאָמָהוֹת הַנְּקַבְּוֹת, יוֹבֵל וּשְׁמִטָּה, שֶׁנְקְרֵאוֹת גִּבְעֹת עוֹלְם. עוֹלְם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֲמַר (תהלים קו) מִן הָעוֹלְם וְעַד הָעוֹלְם. [יוֹבֵל וּשְׁמִטָּה, כָּל אָסָד מֵהֶם נִקְרָא עוֹלְם, וְהַם נִקְרָאִים גִּבְעֹת עוֹלָם.

3. וְהַאִּי עַּׂד, תִּיאוּבְתָּא דְּכֹכְּלֹא בֵּיה, כְּבְּוֹה דְאַתְּ אְכֹּלְא בֵּיה, כְּבְּוֹה דְאַתְּ אָבְּיר, (בראשית מ"ט, בראשית נ' ע"א רמ"ז ע"ב) עַּׁד תַּאֲוַת גִּּבְעוֹת עוֹכְּם. אַכֵּיוֹ אִינֹוּן גִּבְעוֹת עוֹכְם. אַכֵּין אִינֹוּן הַּבְּעוֹת עוֹכְם. אַכֵּין אִינֹוּן הַבְּעוֹת עוֹכְם. אַכִּין אִינֹוּן הַּבְּעוֹת עוֹכְם. הְבִּיּלְם הְבִין אַבְּירוֹן גִּבְעוֹת עוֹכְם. עוֹכְם: כְּבָּוֹה דְאַהְּ אָבֵּור, (תהלים ק"ו) בִּין בְּעוֹכְם וְעַׂד בְּעוֹר ווֹבל ושמיטה כל חד מנהון אקרי עולם ואלין אקרון גבעות עולם)

Exodus 6:3

"YH' 'ה' is one of the names of God that represents the upper three Sefirot. YHVH is the entire Tree of Life and the one who formed the worlds. The first 'H' 'ה' is for Binah that connects the upper level through Zeir Anpin to Malchut that is the lower 'H' 'ה' of the name.

Trust in YHVH gives us a connection to the Tree of Life. As the Zohar explains, it is not a 'Jewish' thing. It is for the entire world to follow.

The desire for the self of religious and political leaders all over the world creates separation between people on all levels. Every stupid, selfish religious leader wants a bigger center of influence of people and money. The same goes for political parties. They will do anything to separate their followers from others like them. They destroy

[&]quot;וָאֶרָא, אֱל-אַבְרָהָם אֱל-יִצְחָק וְאֱל-יַעֲקֹב–בָּאֱל שַׁדַי; וּשְׁמִי יָהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם"

[&]quot;I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."
Isaiah 26:4

[&]quot;בְּטָחוּ בַיהוָה, עֲדֵי-עַד: כִּי בִּיָהּ יִהוָה, צוּר עוֹלְמִים"

[&]quot;Trust in YHVH forever, For in GOD (YH) YHVH, who has formed the worlds"

The Zohar tells us that the entire world should have trust and get strength from YHVH. The verse aspect of 'forever', 'עֲדִי-עַד', is Zeir Anpin and the central column that unifies the Right and Left column.

the world with this behavior. When the world is supposed to be united they create greater separation and the world suffers because of them.

It's time to come back to the roots of one and only simple faith in YHVH. The entire world should be a true 'Zionist' as we revealed in DZ 1712.

The Zohar is about revealing the secrets of the YHVH system from the Torah, allowing us to get closer to the Tree of Life and draw light to our lives. We should put our trust only in YHVH and the Tree of Life. There is no one political or religious leader 'anointed' by God for us to follow until Mashiach.

Many students of the Daily Zohar are afraid to tell their rabbis or teachers of their 'outside' studies. They fear they will give them a 'face' or some resentment. In most cases the rabbi/teacher may use negative words, disguised as care for the student, to discourage him from continuing on the study of the Daily Zohar or any other place of study that is not under their name. They don't give you the freedom to expand your connection to YHVH beyond their rooms. If you ask them "Is it good to study more Zohar?" they will say yes. If you specify a different location then the reaction may be totally different.

It was hard for me to write these words because it does have a soft negative element because it points to the weakness and selfishness of others. I just feel it's time to draw 'swords' to protect your soul from losing the true unity with YHVH. I have no personal interest because I don't have an organization or classrooms to invite you in. The Daily Zohar is a website where I share my Zohar studies with you and thousands of others around the world.

It is important to have a regular place for services and study with like-minded people. But never limit your soul from seeking knowledge to develop greater faith and trust in YHVH. It's about your soul and its freedom to follow YHVH until you correct yourself.

הצדדים. [מַה הַטַעַם] תּשׁוּקת היוֹבל אל עד, לְעָטֵר אוֹתוֹ וּלְהַשְּׁפִּיעַ עַלֵיוֹ בְּרַכוֹת, וּלְהַרִיק עַלַיו מַעִיַנוֹת מָתוּקִים. זָהוּ שֶׁכַּתוּב (שיר ג) צאינה וראנה בנות ציון במלך שלמה בַעַטַרה שַׁעַטַרה לוֹ אָמוֹ. הַשׁוּקַת הַשָּׁמְטַה לְהָתְבָּרֶךְ מְמֵנוּ וְלְהִיוֹת מָאִירָה מְמֵנוּ. וַדָּאי שעד זה הוא תאות גבעת עולם.

4. וְתִיאוּבְתָּא דִּילִהוֹן בְּהַאִי עַּרֹ, דְאִיהוּ הָיּוּבָוּא דְּכָּל 4. וְתְשׁוּקְתָם בְּעַר הַזֶּה, שָׁהוּא קִיּוּם שֶׁל בְּל סְטַּרִיוֹ. (מאי טעמא) הַיאוּבהַא דיובלא לְגַּבִּי דְּעָדֹר, לְאַעָּפִוֹרָא כֵיה, וּלְנַגְּרָא עַבִּיה בִּרְכָּאוֹ, וּלְאַרְהָא עַבִּיה בַּבֹּוּעָיוֹ בָתִּיהָיוֹ, הָדֵא הוא דְּכְתִּיבֹ, (שיר השירים ג') אָאֵינָה וּרָאֵינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַבֵּוּלֶךְ שָּׁלֹבוה בַעַּטַּרָה שָּׁיֹעִפִּירה כוֹ אָבוּוּ. הַיאוּבֹהָא דִשְּׂבוּטָּה, כְאָתְבָּרְכָא בִוּנֵּיה, וּלאתנֿהרא מנֿיה. ודאי האי עד תאות גַּבעוֹת עוֹלם איהו.

5. משום כַּדְ, בטחו בַה׳ עדי עד, שַהרי משַם וּלְמַעֶלָה מַקוֹם טַמִיר [הוא] וְגַנוּז הוּא, שֵׁלֹא יַכוֹל להתדבק. מַקוֹם הוֹא שַׁמִּמנוּ יֵצאוּ והצטירו העולמות, זהו שכתוב כי ביה ה' צור עוֹלַמִים. וָהוֹא מַקוֹם גַּנוּז וְסַתוּם, וְעַל זֶה בְּטָחוּ בָה׳ עָדֵי עָד. עָד כָּאן יָשׁ רְשׁוּת לְכַל אַדָם לְהָסְתַּכֵּל בּוֹ, מְכָּאן וַהַלְאַה אֵין רְשׁוּת לְאַדֶם לְהָסְתַבֶּל בּוֹ, שַׁהַרִי הוֹא גַנוּז מֵהַבּל, וֹמִי הוֹא

5. בֹגִיוֹ כַּךְ, בִּטִּוֹזוּ בַיִיַ׳ עַבִּי עַדֹּי, דְּהָא בִוּהַבָּוֹ וּלְעֵיכָּא, אָתַר טַבּניר (הוא) וְגַּנִיוֹ אִיהוּ, דְּלֵא יָכִיל לְאָתְדְבָּקָא. אָתַר הוא, דְּבִונִּיה נָּפַהָּוּ וְאָצְּטְיִירוּ עַבְּבְּוּיוֹ, הָדָא הוא דְּכָהִיבֹ, כִּי בִּיָה יִיֵּ׳ צִּוּר עוֹלְבִים וְהוּא אָתַר גַּנִּיוֹ וְסָתִים, וְעַבֹּל הַא בִּטָּוווּ בַיִיֵּ׳ עַבִּי עַבִּי עַבּ הַכָּא אִית רְשׁוּ לְכֵל בר גש לאסתפלא ביה, מפאן ולהלאה, לית ליה רשוי לבר נַשׁ לאָסָתַכְּלָא בִּיה, דְהָא אִיהוּ נַּנִיוֹ בִּוכּלָא, ובואוֹ

מי שעומד על אותו מקום.

אָיהוּ יָהֹ יְדֹוֶדֹ. הַבְּנַתַבְּוֹן אָאַבְּיָיִירוּ עָבָבִוּיוֹ בֻבְּלֹהוּ, וְכֵית בַוּאוֹ יָהֹיְ יְהֹוָה. שֶׁמִשָּׁם הִצְטַיְרוּ בָּל הָעוֹלְמוֹת, וְאֵין דהאים על ההוא אתר.

עַבֶּיהֹ, 6. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַכָּתוּב מוֹכִיחַ עַלְיוּ, שׁכּתוּב (דברים ד) כּי שׁאל נא לימים ראשונים וגו'. עד כאן יש רשות לאדם לְהַסְתַּבֶּל, מְבָּאן וּלְהַלְאָה אֵין מִי שֵׁיַכּוֹל

MICIT なりか דָּכָתִיבֹ, (דברים ד') כִּי שָּׂאֵל נָא לַיְמִים רָאשׁוֹנִים וְגוֹי. עַּר הַכַּא אִית רָשׂוּ לְבֵּר נָשׁ לְאָסְהַכְּלֵא, מִכַּאוֹ וּלְהַלְאַה לית באן דיכיל לבייקם עליה.

Deuteronomy 4:32

ָּכִי שָׁאַל-נָא לֹיָמִים רָאשׁנִים אֲשֶׁר-הָיוּ לְפָנֵיךְ, לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל-הָאָרֵץ, וּלְמִקצֶה הַשְּׁמַיִם, וְעַד-" "קצה הַשַּׁמִים: הַנָהִיַה, כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזָּה, אוֹ, הַנָשׁמַע כַּמֹהוּ

"Indeed, ask now concerning the former days which were before you, since the day that God created man on the earth, and inquire from one end of the heavens to the other. Has anything been done like this great thing, or has anything been heard like it?"

The Zohar explains that 'the former days' is the aspect of the six Sefirot of Zeir Anpin that represent the process of Creation.

Kabbalah teaches us that each sefira has its own 10 sefirot. The Zohar tells us that we can connect to the lower seven Sefirot, which are Chessed to Malchut, but we can't have an understanding of the upper three Sefirot of Keter, Chokmah and Binah of each level. The upper three sefirot are presented with the letters YH יה, of the YHVH name. We can't understand the sefirot of Keter, Chokmah and Binah of Chessed or any of the other lower Sefirot because the upper three hold the light of the Endless that drives each level below it.

Deuteronomy 29:28

". הַנָּסְתַּרֹת–לַיהוָה, אֱלֹהֵינוּ; וְהַנָּגִלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ, עַד-עוֹלָם–לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאֹת״

""The concealed belong to YHVH our God, but the things that are revealed belong to us and to our children forever, that we may do all the words of this law."

After the Hebrew word for 'concealed' הַנְּסָתֶּרֹת–לַיהוָה' we see the יה YH (Upper three Sefirot). Before the 'revealed' והַנגלת' 'we see the letter ו V that represents Zeir Anpin.

The upper three are concealed because they have the light of the Endless that drives all the levels below it. To see or understand it is like having the ability to control it and that is impossible for us as created beings. We can not command our brain to drive our body into actions. We can have faith and do actions on the lower levels to get the support of the upper Sefirot but we can not control it.

We can have a strong faith and build vessels with our actions but the light from the upper levels comes only if the Endless light allows it to flow down to us.

The Endless is beyond our grasp and we connect to it only with faith as we studied in DZ 1715 – 'Faith is the key'.

הַאַבַם צַרִידְּ לְהָתְחַזֵּק בַּקְּדוֹשׁ– בַּרוּדְ– הּוֹא, [שֶׁכֶּךְ אָמַר דָּוִד, (תהלים כה) אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אוֹיְבַי לִי] וּמְי ששם בו בטחונו ותקפו בראוי, לא יכולים לָהַרַע לוֹ כַּל בִּנֵי הַעוֹלַם.[שַׁכַּךְ אָמַר

7. דֶבֶר אָווֶר בְּטָּוווּ בַיִייַ עַּדִי עַדִּי בְּעֵי לְאָתַתְּקְפָא בֵּיה בְּקוּרְשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) ובואו דשוי ביה, בטוווגיה ותוקפיה בּדְקָּא יֵאוֹת, לָא יַכִּלִיןֹ לִאַבְאָשָׂא כֵּיה, כָּל

דָּוִד, (תהלים כה) אֱלֹהֵי בְּּךְּ בְטַחְתִּי אַל אַבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אוֹיְבַי לִי] שֶׁבָּל מִי שֶׁשְּׁם תַּקִפֵּוֹ בָּשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, מִתְקָיֵם בָּעוֹלַם. עָּלְבְּא. (דהכי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) דְּכָל בַּוֹאוֹ דְשַׁוֵּי תּוּקְפֵּיה בִּשְׂבָוֹא קַּדִּישָׂא, אִתְקַיִּים בְּעָּלְבָּא.

8. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁהָעוֹלֶם מִתְקַיֵּם בִּשְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ שֶׁבְּתוּב כִּי בְּיָה ה׳ צוּר עוֹלְמִים, הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ שֶׁבְּתוּב כִּי בְּיָה ה׳ צוּר עוֹלְמִים, צַּיַר הָעוֹלְמים. שֶׁהֲבִי אוֹתִיוֹת נִבְּרְאוּ הָעוֹלְם הַבָּא. הְעוֹלְם הַזֶּה וְהָעוֹלְם הַבָּא. הְעוֹלְם הַזֶּה נִבְרָא בְּדִין, וְעַל דִּין עוֹמֵד, זֶהוּ שֶׁבְּתוּב הַזֶּית בְּרָא אֱלֹהִים. מְה הַשַּעַם? כְּדֵי שֶׁנְהַגוּ בְּנִי אָדָם בְּדִין, וְלֹא יֵצְאוּ מֵהַדֶּרֶךְ שֶׁלְהַוֹגוּ בְּנִי אָדָם בְּדִין, וְלֹא יֵצְאוּ מֵהַדֶּרֶךְ הַחוּצַה.

פַוֹּאִי טַּיְעַׂבָּוּא, בְּגִּיןֹ דְעָבְּבָּוּא, בִּשְּׁבֵּוּיה קַּדִּישָׂא אִתְקַבַּיִּים.
 הַבְּא הוּא דְּכְתִּיבֹ, (ישעיה כ"ו) כִּי בְּיָה יְיָ' (דף כ"ב ע"ב) צוֹּר עוֹלְבִּוּים: צַּיָּיר עָבְּבְּוּיוֹ, דְּבָּא בִּתְּבִיןֹ אֲתְנִיןֹ, עְבְּבְּוּוֹן, וְעָבְּבְּוּוֹן, דְבָּא בִּתְבִיןֹ אֲתְנִוֹן, אַבְּבְּוּוֹן, וְעָבְּבְּוּא דְּאָתֵי. עָבְּבְּוּא דְא, אִתְבְּרוּן עָבְּבְּוּא בִיןֹ, וְעַבְּבְּא דְּאָתִי. עָבְּבְּוּא דְאָתִי בְּרָא אִתְבְּרוּן, עַבְּבְּוּא דִיוֹ, וְעַבְּל דִינָּא בְּיְיבִוּא, הְּוֹּא בְּרִינְּא אִתְבְּרוּ, וְעַבֹּל דִינָּא בָּרְינָא בְּרָא אֵבְלהִים. בִּוּאי דְבְּרִא בְּרָא בְּרִיבְּא בְּרִיבְּא בְּרִיבְּא בְּרִיבְּא בְּרִיבְּא בְּרָא יִבְּבְּרִא וְבְּא יִפְּקוּוֹ בְּנִי בְּנְא בְּרִינְא, וְכָּא יִפְּקוּוֹ בְּנִי נְשָׁא בְּרִינְּא, וְכָּא יִפְּקוּוֹ בְּנִי נְשָׁא בְּרִינְא, וְכָא יִפְּקוּוֹ בְּנִי נְשָׁא בְּרִינְא, וְכָּא יִפְּקוּוֹ בְּנִי בְּיִבְּיוֹ דְיִתְנַבְּרוּ, בְּנִי בְּיִבְּיִים.

9. בֹא רְאֵה, כָּתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, גְּוַרַת הַדִּין שֶׁעוֹמֶדֶת עָלְיו. מַה בָּתוּב לְמַעְלָה? (שמות ה) וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה׳ וַיֹּאמֵר אֲדֹנְ׳׳׳, בְּאָלֶ״ף דְּלֶ״ת נוּ״ן יוֹ״ד. רָאָה תְקְפּוֹ שֵּׁל מֹשֶׁה בְּרֵאשִׁית נְבוּאָתוֹ, לֹא נָחָה רוּחוֹ בַּמְלוֹם הַיָּה, אָמֵר, אֲדֹנִי לָמָה הָרֵעתְה לְעָם הַיֶּה, וְמָאָז בָּאתִי אֶל פַּרְעה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶדְ הַיָּא לְעִם הַיָּה וְהַצֵּל לֹא הִצְּלְתָּ אֶת עַמֶּדְ. מִיֹיָב לֹא מֹשֶׁה, שֶׁיִּדְע שֶׁדְּרָגִּ הִיֹּא מַשֶּׁה, שֶׁיִּדַע שֶׁדִּרְגִּה מַעְתַּדַת לוֹ.

פ. הַא זְוֹזֵי כְּתִיבֹ וַיְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, גַּוֹיִרַת דִינָּא דְּבַּיְיבְוֹא עֻׂכֵיה, בַּוֹה כְּתִיבֹ לְעֵיֹלְא, (שמות ה') וַיְּשָׂבֹ מֹשֶׁה אֶל הֹ, וַיֹּאבִוּר אֲדֹנְ"י, בְּאֶלֶ"ף דְּכֶּ"ת נַּיּ"ן יוּ"ד. זוֹבִוּי תּוּלְפָּא דְבוּשֶׁה, בְּשִׁירוּתָא דְּנְבִיאוּתִיה, כָּא נָּוֹז רוּזוִיה בְּהַאִי אֲתָר, אֲבוֹי, בְּשִׂירוּתָא דְנְבִיאוּתִיה, כְּא נָוֹז רוּזוִיה בְּהַאִי אֲתָר, אֲבוֹי, לְבִּוֹה הָבַרעֹתְה כְּעָם הַנָּה וְגוֹי, וְבִּיֹּא בְּבִילֹּה לֶּלֶם הַנָּה הַבִּעֹ לְעָם הַנָּה וְבוֹי, אֶלָּא וְבִּבֹּל לֹא הִצַּלְהָ אֶת עַבָּוֹך. בִוֹאן הוּא דְיֵיבִוּא בְּדִיןֹ, אֶלָּא וְחַבְּא בְּוֹיִלְ, דְּהָא דַּרְגָּא אָזְזְרָא עִבְּלֹאְה זַּבִּיוֹן בֵּיֹה.

Genesis 1:1

"בָּרֵאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים"

"In the beginning God Created.."

The Zohar teaches us that the name 'God', 'אֱלֹהִים', ELOHIM implies a decree of judgment. It means that the world was created with the aspect of judgment. People could follow the laws of the Torah to stay on the path and avoid the judgment.

We were created as body and soul and a judgment must be present to force the two working together. Without the imposed decree that God made the body would not be able to exist.

Everything created in this world was made by the name אֱלֹהִים, ELOHIM. The story of Creation in the beginning of the Torah has ten sayings of "and God (ELOHIM) said 'Let there be...'". These sayings are the aspect of the Ten Sefirot. They are 'vessels' that channel down for the Light of the Endless.

YHVH is the name that brings mercy to the world. It is the root of the Ten Sefirot and the 13 attributes of God (YHVH) that is light coming from the Endless.

10. אָבַוּר רָבִּי יִצְּוֹזְלּ, בְּשֵׁירוּתָא דְּאָתְיְהִיבֹ כֵּיהֹ בֵּיתָא, 10. אָבַר רַבִּי יִצְחָק, בְּרֵאשִׁית שֶׁנְתַּן לוֹ פַּקִּידֹ כָּהֹ, כְּבַר נָשׁ דְּפַקִּידֹ לְבִיתֵיהֹ, וְאָבַוּר כָּל בַוּאוֹ הַבִּיִת, צִנָּה אוֹתָה כְּאִישׁ שֶׁמְצֵנָּה אֶת בִּיתוֹ וְאוֹמֵר כָּל מַה שֶּׁרוֹצֶה לְלֹא פַּחַד. אַף כָּדְּ משֶׁה לְבֵיתוֹ אָמַר וְלֹא פָחַד.

דְּבָעֵי בְּכָא דְּוֹזִילוּ. אוּף הָכִי בוּשֶּׂה, לְבֵיתֵיה הָאָבֵור, וְכָא דּוֹזִיל.

11. דָּבֶר אַחֵר וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים – גְּזֵרַת הַדִּין. [מִשּוּם כָּרְּ] וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳ – דַּרְגָּה אַחֶר, שֶׁל רַחֲמִים. וְכָאן נִקְשָׁר הַכּּל בְּאֶחָד, הִין וְרַחֲמִים. זֶהוּ שֶׁבְּתוּב וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳. דִּין וְרַחֲמִים. זֶהוּ שֶׁבְּתוֹב וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳. אָמֵר רַבִּי שִׁמְוֹן (רַבִּי יוֹסִי), אִם בְּתוּב וַיְדַבֵּר אָלְהִים אֶל משֶׁה אֲנִי ה׳, הָיִיתִי אוֹמֵר בְּךְ. אֱלָא לֹא כְתוּב, אֶלְאוַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל משֶׁה בְּנִי וֹיִאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳, בַּהַתְחָלָה, וְאַחַר בְּרְגַּה אֲחַר בְּרְּ וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה׳, שֶׁמַשְׁמַע דַּרְגַּה אֲחַר בַּרְגָּה.

11. דְּבֶּר אַנוֹר וַיְּדֵבֵּר אֱלֹהִים, בּּוְּרֵת דִינָּא, (בגין כֹּן) וַיֹּאבֶּור אֵלְיו אֲנִּי יְיָי, דַּרְבָּא אָוֹוֶרְא דְּרַוְזַבֵּוי. וְהָכָּא אָתְּקַשַּׁר כּוֹלְּא כַּוְזַדָּא, דִינָּא וְרַוְזַבֵּוי. הֲדָא הוּא דְּכְתִּיבׁ, וַיְּאבֶּור אַלְיו אֲנִי יְיִי. אָבֵור רְבִּי שִׂבְּוֹעוֹן (נ"א רבייוסי) אִי נִיאבֶּור אֵלִיו אֲנִי דִּי, הֲנִינָּא אָבַוּר הָכִי. פְּתִיב וְיְרַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מּשָׁה אֲנִּי הֹ, הְנֵינְא אָבַוּר הָכִי. אֶלְּא נִיְרַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מּשָּׁה בְּקַּרְבִוּיִתְא, וּלְבָּתַר וַיִּאבֶּור אֵלָיו אֲנִי הֹ, דְּבִוּשְׂבַוֹע דַּרְנָּא בַּתַר דַּרְנָּא בָּתַר דַּרְנָּא.

12. וְאָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, משֶׁה אִלְמְלֵא שֶׁהָיָה בַּעַל הַבִּית, אִישׁ הָאֱלֹהִים, הָיָה נֶעֻנָשׁ עַל מַה שַּׁאָמַר, אֲבָל מִשׁוּם זֶה לֹא נֶעֻנִשׁ. לְאָדְם שֶּׁגְפְלָה לוֹ קְטָטָה בְּאִשְׁתוֹ, וְאָמֵר לָה דְּבָרִים. שֶׁנְפְלָה לוֹ קְטָטָה בְּאִשְׁתוֹ, וְאָמֵר לָה דְּבָרִים. הִיא הְתְחִילָה לְהִתְרַעֵם. בֵּיוָן שֶׁהִתְחִילְה דְּבָּרִי, נְטַל הַמֶּלֶךְ אֶת הַדִּבּוּר, וְהִיא שְׁתְקָה וּפְסְקָה לְדַבֵּר. אָמֵר לוֹ הַמֶּלֶךְ: וְהִיא שְׁתְלָה וּפְסְקָה לְדַבֵּר. אָמֵר לוֹ הַמֶּלֶרְ: וְיִשְׁב משֶׁה וְבִיים אֵלוּ? כִּבְיָכוֹל אַף כָּךְ משֶׁה, וַיִּשְׁב משֶׁה דְּבְרִתִם אֵלוֹי הַאֶּלְהִים אֶל משֶׁה, הִתְחִיל לְהִתְרַעֵם. וַיִּאְבֶר אֲלִיו אֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְפְנֵי דְּבַּרְתָּ מְלָה הָנִילְתְה וְגוֹי. מִיְּר בִּיְבוֹ מְשֶׁה, הַתְחִיל לְהִתְרַעֵם. מִיְּר בְּשֶׁר וְשָׁלְ הַבְּלֶרְ שֶׁלְ בְּשֶּׁה, הַתְחִיל לְהִתְרַעֵם. וְלֹא יָדְעְתָּ שֶׁאֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְפְנֵי דְּבַּרְתָּ וְלֵא יִדְעְתָּ שֶּׁאֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְפְנֵי דְּבַּרְתָּ וְלֹא יָדְעְתָּ שֶּׁאֲנִי הוּא הַמֶּלֶךְ וּלְבְּנִי דְּבְּרְתָּ הִיּא הִרִים אֵלֹה?

12. וְאָבַּוֹר רָבִּי יוֹסִי, בוֹשֶׁה, אִלְבָּוֹלֵא דְּנָשְׁה בְּאָבִיר אֵלָיוֹ בְּאָבִיר אֵלָיוֹ בְּאָבִיר אֵלְיוֹ בִּיּאָה, אִישׁ הָאֶלְהִים, אִתְעַנְּשׁׁ עַׁל בַּוֹה דְּאָבִור, אֲבָּל בְּיִרְהוּ, וְאָבַּוֹר לְהֹ בִּוֹלְנָא, נְּטִּלְּהִים אֶל בִּוֹלְבָּא, נְּטַּלְ בִּוֹלְבָּא, בִּינְלְּהָא בִּוֹלְבָּא, נְטַּלְ בִוֹלְבָּא, בִּינְוֹ אִנְיִוֹ אָבִּוֹר אֲבָּל בּוֹשְׂה, וְנִישְׁבּ בוּשְׁה אֶל וְיִי וַיֹּאבִור אֲבִּיר לְה בִּוֹלְבָּא, וְבִּילְבָּא, נְּטִּלְ בִּוֹלְבָּא, וְבִּילְבָּא, וְבִּילְבָּא, בִּילְוֹ אִכֵּיוֹן אָנִייֹן הִיּאבָוֹר אֲבִיר לְה בִּוֹלְבָּא, וְבִילְבָּא, וְבִּילְבָּא, וְבִילְבָּא, בִּילְּלָּא, וְבִילְבָּא, וְבִילְבָּא, וְבִילְבָּא, וּבְּלְבָּא, וְבִּילְבָּא, בִּילְיוֹ אִבְּיוֹן אָבִּיוֹר הָבִּיי וּוֹבִיי, וְנִייְבִיּי, וְיִיּאבָּיוֹר וְבְּיִילְה, בִּילְּלָּא, וְנִילְבָּא, וְנִילְבָּא, וְבִּילְבָּא, וְבִילְבָּא, וְבִיּלְבָּא, וְבִיּלְבָּא, בִוֹלְבָּא, וְבִיּלְבָּא, בִוֹלְבָּא, בִוּלְבָּא, וְבִיּלְבָּא, בִוֹלְבָּא, בִוֹלְבָּא, בִּוֹלְבָּא, בִוּלְבָּא, בִּילְיוֹין, בִילְיוֹי, בִייְעָבְּיה וְבִיייים בְּיִבְיּיִין בְּיִילְה, בִייִיְיִּין בְּיִבְיּיִים, בִּיִּיְים, בִּיִיְיִין בְּעִבְּיּים, בִּילְּבְּיּי, בִּילְבָּא, בִוּלְבָּא, בִוּלְבָּא, בִילְבָּיה, בִּילְיוֹין, בִּילְיוֹין בְּיִילְיוֹין בְּיִילְיוֹין בְּיִבְיוֹים, בְּיִילְיוֹין בְּיִילְיוֹין בְּיוֹילְיוֹין בְּילְיוֹין בְּבִּילְיוֹין בְּיִילְיוֹין בְּיִבְיוֹין בְּיִילִיין בְּיִבְייִין בְּיִבְּיִין בְּיִבְּיוֹים בְּילִילְיוֹין בְּיִילְיוֹין בְּיִבְּיוֹין בְּיִבְיוֹין בְּיִבְּיוֹין בְּיִבְיוֹים בְּילִילְיוֹין בְּיִייִיןּיוּין בְּיִילִּין בְּיִּבְּיוֹים בְּיִילְים בְּיוֹילְיוֹים בְּיִילְיוֹין בְּיִיוֹים בְּיִילְיוֹין בְּיִּיוֹים בְ

Exodus 6:1

"וַיּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, עַתָּה תִּרְאֶה, אֲשֶׁר לְּפַּרְעֹה: כִּי בְיָד חֲזָקָה, יְּבֶּלְחֵם, וּבְיָד חֲזָקָה, יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ." "Then YHVH said to Moses, "Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion he will let them go, and under compulsion he will drive them out of his land.""

The above is the last verse from the portion of Shemot where God (YHVH) promises the Redemption from Egypt.

Exodus 6:2

" וַיַדַבֶּר אֱלֹהִים , אֱל-מֹשֵׁה; וַיֹּאמֶר אֶלָיו, אֲנִי יִהוָה

"God (אֱלֹהִים, ELOHIM) spoke to Moses and said to him, "I am the LORD יְהוָה," YHVH)." Then God with the aspect of judgment comes to Moses to tell that the decree over the Egyptian has been made and now God in the aspect of Mercy (YHVH) is on the side of the Israelites.

Exodus 6:3

"וָאֶרָא, אֱל-אַבְרָהָם אֱל-יִצְחָק וְאֱל-יַעֲקֹב–בְּאֵל שַׁדִּי; וּשְׁמִי יִהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לְהֶם"

"and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אֵל שַׁדִּי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them."

God (YHVH) explains to Moses that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob only at the level of 'God Almighty' that is the name "אֵל שַׁדִּי". This name represents God at the level of Chessed that is the bridge to Binah and the upper light and from Yessod to Malchut.

Now it's time for the complete revelation of YHVH on all the levels below Binah, bringing the light to Zeir Anpin and closer to the people. That was done after the Exodus in Mount Sinai when the Israelites received the Torah.

Exodus 6:4

".וְגַם הַקְּמֹתִי אֵת-בִּרִיתִי אִתָּם, לָתֵת לָהֶם אֵת-אֵבֵץ כָּנָעַן–אֵת אֵבֵץ מִגְבֵיהֶם, אֲשֶׁר-גָּרוּ בָהּ

"I also established my covenant with them to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners."

The covenant that God promised the fathers will be fulfilled when God takes them from Egypt to the Promised Land. They will experience the ultimate unification of the Light and Vessel, Zeir Anpin (YHVH) and Malchut (the Promised Land).

.

Sefira	Name
Keter	אהיה
Chokmah	יָד
Binah	יָהוָה;
Daat	אהוה
Chessed	אכ
Gevurah	אַכהים
Tiferet	ਜਿੰਜੀ
Netzach	יהוה צבאות
Hod	אלהים צבאות
Yessod	אל זזי, אל שרי
Malchut	ארני

Each one of the different names of God in the Torah represents a level of revelation of the Endless light. The Endless Light sustains the entire Tree of Life and each Sefira has a holy name that governs it.

When the Final Redemption arrives we will experience the light of the Entire Tree of Life without the levels of the lower seven Sefirot. The name that will control everything is going to be a new one. Because the seven Sefirot will be full of light and no process to follow for achieving it. The prophet Zechariah hints that the new name will be YHYH. Zechariah 14:9

[&]quot;וָהָיָה יָהוָה לְמֵלֶךְ, עַל-כָּל-הָאָרֵץ; בַּיוֹם הַהוּא, יִהְיֵה יִהוָה אֶחָד–וּשְׁמוֹ אֶחָד"

[&]quot;And YHVH will be king over all the earth. On that day YHVH will be (YHYH) one and his name one"

13. וַאֶרַא אֱל אַבְרַהַם אֱל יִצְחַק וָאֱל יַעַקֹב בָּאֵל שַׁדֵּי. לַמָּה שׁוֹנֵה הַשֵּׁם כַּאן מָאֵלֶה שַׁלְמַעָלֶה? אֵלָא, לְמֵלֶךְ שָׁהַיִּתָה לוֹ בַת שֵׁלֹא נַשָּׁאָה, וָהַיָה לוֹ אָהוּב. כְּשֵׁרַצָה הַמֶּלֶךְ לְדָבֵּר עם אותו אַהוב, שוֹלֶחַ אָת בָתוֹ לְדַבֶּר עְמוֹ, וָהַיָה הַמֵּלֶךְ עַל יַד בָּתוֹ מְדַבֵּר עַמוֹ. בַּא וְמַן בתו להנשא. אותו יום שנשאה אמר המלך: קראוּ אֶת הַבָּת מַלְכַּה גָּבִירָה. וְאָמֶר לַהּ: עֵד פָאן דְּבֶּרְתִּי עַל יַדֶדְ עָם מִי שֵׁדְבַּרְתִּי, מַכָּאן וָהָלְאָה אָנִי אוֹמֵר לְבַעְלֵךְ, וְהוֹא יֹאמֵר לְמִי שַׁצָּרִידְ. לִיָמִים אָמַר לָה בַּעַלָה דְּבָרִים לִפְּנֵי הַפֶּּלֶךְ, וְעַד שָׁהִיא הִתְחִילָה לְדַבֵּר, נַטַל הַמֶּלֵךְ אֵת הַדָּבָר וְאָמַר לוֹ: וְכִי אֵינִי הַמֵּלֵךְ?! שַׁעַד הַיּוֹם הַזָּה לֹא דָבֶּר אִישׁ עָמָי אֵלַא עַל יָדֵי בְּתִי, [עַד שֶׁלֹּא נִשְּׂאָה] וַאֲנִי נַתַתִּי לְדְּ אֱת בתי ודברתי עמד בגלוי מה שלא עשיתי לאחר.

14. כָּהְ, וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדִּי, בְּשָׁהִיא בְּבִיתִי טֶרֶם שֻׁנִּשְׂאָה, וְלֹא דִבְּרוּ עִמִּי פָּנִים בְּפָנִים כְּמוֹ שֻׁנִשְׂאָה, וְלֹא דִבְּרוּ עִמִּי פָּנִים בְּפָנִים כְּמוֹ שֻׁנִשְׂאָה, וְלֹא דִבְּרוּ עִמִי בְּרָאשִׁית דְּבְרְדְ דִּבַּרְהְּ לְבַתְּי לְבָּנִי דְבָרִים אֵלוּ? אֶלָּא מִשׁוּם כָּךְ לְבִתִּי לְפָנִי דְבָרִים אֵלוּ? אֶלָּא מִשׁוּם כָּךְ וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאַל שַׁדְּיִ וּשְׁמִי ה׳ לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, לְדַבֵּר עִמְּם בְּדֵרְנִּי בְּה עִמְּדְ.

דַּתִּפוּנ זֹג, כְא זָוּדַתְּשׁׁ, כְּשָׁם, לְכִּוּפְׂלָא תָּפּׁוּשִוּן בְּדַּרְנִּא דַא פּבּר, וֹאֹרא אָכְ אַבַּרָבִים אָכְ יִגְּיִוֹשׁ וֹאָכְ זַתְּפְׁרָן אָכִּוּן, אַכִּין, אָכָּא בַּאַכ בַּר, וֹאֹרא אָכְ אַבִּרָבִים אָכְ יִגְּיִוֹשׁ וֹאָכְ זַתְּפְׁרִן אַכֹּוּן, אָכָּא בַּגִּינִי בְּנִפְוּכְּרָּ, כִּוּפְּוּכָּרַע כְּבָּרַשִּׁ, כִּלְּיא, כִּוּכְּוּן אַכֵּיוּן, אָכָּא בִּגִּינִי אַנְּפִּין בִּאַנְּפִוּן, כִּבְּינִי וְכָּא אַנִּנְיוֹלְ אַבְּירִנִּא כְּרָּ. וֹאַבִּי, בִּתְּירוּנִא הַבְּינִי בְּבִּינִי וְכָּא אַנְינִילְ בְּבִּינִי וְכָּא אַנְינִים אָכְירִים אָכְּינִי וְבָּא כִּרָּי וַאָּבִי הַבּילוּ אָלָר אַבְּרָבִם אָלְ יִצְּנִוֹזִלּ וְאָלְ זִּלְּבְּיוֹ בְּבֵּעִר

Exodus 6:3

God is telling Moses that he didn't reveal himself to the fathers Abraham, Isaac, and Jacob as he is going to reveal himself to Moses.

Moses was elevated to the level of Da'at.

Da'at is a Sefirah that comes to life when Chokmah and Binah unify. Without Da'at there is no flow of light to the lower levels and without Moses Zeir Anpin and the Torah couldn't be revealed.

Watch the video below.

[&]quot;וָאַרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב—בְּאֵל שַׁדִּי; וּשְׁמִי יְהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם"

[&]quot;and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אֵל שַׁדָּי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them."

15. רַבִּי יוֹסֵי (רַבִּי יִיסָא) פָּתַח, (תהלים כד) לְדָוִד מִזְמוֹר לַה׳ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל ייֹשְׁבִי בָה. הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל יִישְׁבֵי בָה. הָאָרֶץ – זוֹ הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שָׁהִיא עוֹמֶדֶת לְהִשְּׁקוֹת מִמֶּנוּ וּיִשְׁרָאֵל שָׁהִיא עוֹמֶדֶת לְהִשְּׁקוֹת מִמֶּנּוּ וּ בָּרְאשׁוֹנָה, וְאַחַר כָּךְ מִמֶּנּוּ וּ בָּרְאשׁוֹנָה, וְאַחַר כָּךְ מִמֶּנִּה נִשְׁלֹּף. תַּבֵל וְישְׁבֵי בָה – אֵלוּ נְשְׁקָר בָּל הָעוֹלְם. תַּבֵל וְישְׁבֵי בָה – אֵלוּ שְׁשִׁרוֹת מִמֶּנָה. מִנִּיִן לְנוּי? שָׁשְׂרוֹת מִמֶּנָה. מִנִּיִן לְנוּי? שָׁבָּר, מִבֶּל בְּצֶדֶק.

16. פִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָה – אֵלוּ שִׁבְעָה עַמּוּדִים שֶׁהָאָרֶץ נִסְמֶכֶת עֲלֵיהֶם, וְהֵם שִׁבְעָה יַמִּים, וְיָם כְּנֶרְת שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, אֵל תֹאמֵר שֶׁשׁוֹלֶטֶת עֲלֵיהֶם, אֶלְּא שֶׁמְּתְמֵלֵאת מֵהֶם. וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ, מִי אֵלוֹ הַנְּהָרוֹת? אֶלָא כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמֵר (תהלים צג) נְשְׁאוּ נְהָרוֹת קְוֹלְם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכְיָם, אוֹתָם נְהָרוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמֵר (בראשית ד) וְנָהָר יצֵא מֵעֶדֶן לְהַשְּׁקוֹת אֶת הַגְּן, וּמִשׁוּם כָּךְּ וְעַל נהרוֹת יכוֹננה.

17. בּא רְאֵה, אֶרֶץ זוֹ נִקְרָאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַעֲקֹב שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל לְמָה לֹא שׁוֹלֵט עַל זֶה נְאַקֹב שֶׁהוּא יִשְׁרָאֵל לְמָה לֹא שׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמוֹ משֶׁה, שֶׁהַרִי בָּתוּב וְאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְקֹב בָּאֵל שַׁדִּי וְלֹא יוֹתֵר?

15. רְבִּי יוֹסֵי (נ"א רבי ייסא) פָּתַזֹז, (תהלים כ"ד) לְדָׁוִד (נ' ע"א) בִּוְּבוּוֹר לַיִּי, דָּאֶרֶץ וּבְּוֹלוֹאָה תֵבֵל וְיוֹשְּׂבֵי בָּה. הָאֶרֶץ: דָא אַרְעָא לַּדִּישִּׁא דְיִשְּׂרָאֵל, דְאִיהִי לַיְּיִבְּוֹא הָּאֶרֶץ: דָא אַרְעָא לַּדִּישִּׁא דְיִשְּׂרָאֵל, דְאִיהִי לַיְּיִבְּוֹת לְאַרְבָּרְכָא בִּנִּיה בְּלַדְבִּוֹיתָא, וּלְאִרְבָּרְכָא בּנְּא. תֵבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָּה: וּלְבָתַר בִּנְּה אִתְשַּׂהְיִיא עַּלְבָּוֹא כּכְּא. תֵבֵל וְיוֹשְּבֵי בָּה: וְלְבָתַר בִּנְּה אִרְעַאן, דְשִׁרְאָן בִּינְה, בְּנָגְא כָּוֹ, דְא שְׁאַר אַרְעָאן, דְשִׁרְאָן בִינְה, בְּנָגָא כָּוֹ, דְרַכְּתִיב, (תהלים ט') וְהוּא יִשְׂפוֹטֹ תֵבֵל בְּצֶּנֶדֶל.

16. כִּי הוֹא עַׂל יַבִּיִם יְסָדָה, אִכֵּיןֹ (דף כ"ג ע"א) שִּׂבְעָה עַׂבּוּים. בְּאַרְעָׂא סְבִּייכָא עָׂכַיִּיהוּ. וְאִינֹּוּןֹ שִׂבְעָה יַבִּוּים. עַׂבּוּיִדִים, דְאַרְעָׂא סְבִּייכָא עָׂכַיִּיהוּ. וְאִינֹּוּןֹ שִׂבְעָה יַבִּוּים. וְיַם כִנָּנְרת שַׁיִּלְטָׂא עָׂכַיִּיהוּ. אֶבָּוֹר רְבִּי יְהוּנְדְהֹ, כְּא תֵּיבְוּא דְשִׁרְטָּא עָׂכַיִּיהוּ, אֶבָּא דְאִתְבִוּלְיִיא בִנּנִּיְיהוּ. וְעַׂל נְּהָרוֹת יְכוּנְגָּה, בִּוּאוֹ אִינֹּוּן נְּהָרוֹת. אֶבָּא, כְּבְוֹה דְאַהְּ אָבֵוּר, (תהלים צ"ג) נְּשְּׂאוּ נְּהָרוֹת קּוֹלְם יִשְׂאוּ נְּהָרוֹת דְּאַהְ אָבֵוּר, (בראשית דְּכִיִם, אִינֹּוּן נְּהָרוֹת, כְּבְּוֹה דְאַהְ אָבֵוּר, (בראשית בִּי'וְבָּה יוֹצֵא בִוּעַנֶּדן לְהַשְּׂקוֹת אֶת הַנִּוֹּן, וּבְּנִּיוֹ בַּךְ, וְעַל בִּייִבוֹי וְבָּנִיה יִבְּנִים, וְעִבֹּיוֹ בַּרְ, וְעַל לִּה יִבְּיִּהוֹת יִבְּנִים, וּבְּנִיוֹן בְּרָּרוֹת, יְבִּנְיהוֹת יְכוֹנְנִילְ בַּרְ, וְעַל לִּיִים וּיִבְּיֹה וְיִבְּיֹם בִיוֹנְיִים בְּיִבְּיִם בְּיִּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְים, אִינִּוּן בְּנְיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּיבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּבָּנִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּעִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בִּים בְּיבְּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּיִבְּים בְיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבּיוֹם וְיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְים בְּבְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְיוֹם בְּיִבְּיִבְעִיּם בְּיִבְּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּישְׁבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹם בְּנְנְיוֹים בְּנִינְים בְּבְּיִבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּיבְיוֹם בְּיבְּבְיוֹם בְּבְּיִבְּים בְּיבּיוּבְיוֹבְיוֹבְיים בְּיבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוֹבְיוּבְיים בְּיבְּים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיבְים בְּיִּים בְּבְּיוֹבְיוֹם בְּיִבְּים בְּיוֹבם בְּיבְּים בְּיוֹבוֹים בְּיוֹם בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוֹם בְּבְיִים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּבְים

ולָא יָתִיר. בָאי אֶרְלְּ, אִקְּרִי אֶרֶלְ יִשְׂרָאַל יַיְעָּקְבֹּ בְּאֵל יַיְעָׂקְבֹּ בְּאֵל יַיְעָׂקְבֹּ בְּאֵל יַיְעָׂקְבֹּ בְּאֵל יַיְעָּקְבֹּ בְּאֵל יַיְעָּקְבֹּ בְּאֵל יַיְיָּרְאַל יִשְׂרָאַל. יַעְּקְבֹּי בְּאֵל יַיְיִּהְיֹר יִיְעָּקְבֹּ בְּאֵל שִׁיְּדִי בְּאִיר. בָּאִי אֶרִיר.

Psalms 24:1

The Zohar explains that 'The land' is a reference to the Holy Land of Israel. 'The world and those who dwell in it' is the rest of the world.

The Holy Land receives the blessings from God then it turns a channel of sustenance for the entire world.

Psalms 24:2

[&]quot;לדַוד, מְזְמוֹר:

יי.ליהנה, הַאַרץ וּמְלוֹאַה; תַּבֶּל, וִישְׁבֵי בָה

[&]quot;A Psalm of David. The land is YHVH'S, and all it contains, The world, and those who dwell in it"

[&]quot;כִּי-הוֹא, עַל-יַמִּים יִסָדָה; וְעַל-נָהַרוֹת, יִכוֹנְנָהָ"

"For He has founded it (The Land) upon the seas And established it upon the rivers" The 'seas' is the aspect of the seven Sefirot that is the foundation of the world. 'The Rivers' are the Sefirot of Yessod of Zeir Anpin. Yessod is called 'River' because it provides a flow of sustenance from the central column to Malchut.

Genesis 2:10

"וְנַהַר יֹצֵא מֵעֶדֵן, לְהַשָּׁקוֹת אֵת-הַגַּן"

"A river flowed out of Eden to water the garden"

The 'garden' (lower) is Malchut.

Those who go against Israelites around the world disconnect themselves from the channels of sustenance. This can be easily proven by finding out the presence of Israelites in a specific place of the country. Countries that drove out the Jews opened big gates of negativity to come to their countries. They are behind in all aspects of life comparing to other countries.

Isaiah 19:5 (read the entire chapter)

ייֹןנִשְּׁתוּ-מַיִם, מַהַיָּם; וְנָהָר, יֶחֶרַב וְיָבֵשׁ ייֹ

"And the waters shall fail from the sea, and the river shall be drained dry,"

It is a good place to bring the study of Tikkun 43 from Tikunei Zohar.

http://dailyzohar.com/daily-zohar-632-2/

http://dailyzohar.com/daily-zohar-633/

http://dailyzohar.com/daily-zohar-634/

It's good to read/scan Tikkun 43. It helps keep the river flow.

תקונא ארבעין ותלת

בְּרֵאשִׁית הַּמָּן אָתַ"ר יָבַ"שׁ, וְדָא אִיהוּ וְנָהָר יֶחרַב וְיָבֵשׁ (שם ה), בְּהַהוּא זִמְנָא דְאִיהוּ יָבֵשׁ וְאִיהִי יַבְּשָׁה, צָּוְוֹחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיִחוּדָא וְאָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי א כח) אָז יִקראוּנִנִי וְלֹא אֵעֵנָה.

ְוָהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאָסְתַּלֵּק קַבֶּלָה וְחָכְמָתָא מֵאוֹרַיִיתָא דְבְעַל כֶּה וּמֵאוֹרַיִיתָא דְבְכָתָב, וְגָרִים דְּלָּא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוֹן, וְאָמְרִין דְּלָא אִית אֶלָּא פְּשָׁט בְּאוֹרַיִיתָא וּבְתַלְמוּדָא, בְּוַדֵּאי כְּאִלוּ הוּא יְסַלֵּק נְבִיעוּ מֵהַהוּא נָהָר וּמֵההוּא גָן, נוי לֵיה טַב לִיה דְּלָא אִתְבְּרִי בְּעָלְמָא וְלָא יוֹלִיף הַהִּיא אוֹרַיִיתָא דְבַכְתָב וְאוֹרַיִיתָא דְבְעַל כֶּּה, דְּאִתְחַשֵּׁב לֵיה כָּאָלוּ אַתִבְּרִי בְּעָלְמָא וְלָא יוֹלִיף הַהִּיא אוֹרַיְיתָא דְבַכְתָב וְאוֹרַיִיתָא דְבְעַל כָּה, דְּאִתְחַשֵּׁב לֵיה כָּאָלוּ אַחָזַר עַלְמָא לְתֹהוּ וַבֹּהוּ, וָגַרִים עֲנִיּוּתָא בְּעַלְמֵא וְאוֹרֵךְ גַּלוּתַא.

וּיֹאמֶר אלהי"ם תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא וכו' (בראשית א יא), אָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא וְהָא קַרָא לֵיה יַבָּשָׁה, מַאָן תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ, אָמַר לֵיה בְּרִי הָכִי אוֹלִיף תְּיוּבְהָא לְכָל בְּנֵי עַלְמָא, דְּאִם בַּר נַשׁ יַחֲזוֹר בִּתְיוּבְהָא, נָחִית לָה גְּרֶץ, וְנָהָר דַּהְנָה חָרֵב וְיָבֵשׁ קַרָא לֵיה מִקְוֹה הַמֵּים וְיַמִּים, לְּהַ לְּהָ דְּאָרְקְרֵי לְּהִ בְּיִעוּ דְאִסְתַּלֵּק, וּמַה דַּהְנָה יַבָּשָׁה קָרָא לָה אֶרֶץ, וְנָהָר דַּהְנָה חַמֵּים קָרָא יַמִּים, בְּהַהוּא זִמְנָא דְאִתְקְרֵי הָּדָא הוּא דְכְתִיב (שם י) נִיּקְרָא אלהי"ם תַּדְשׁא הָאָרֶץ, לְאַפֶּקָא זַרְעִין וְאִיבִּין דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין (דף פב אֶרֶץ מַה בְּתִיב בֵּיה (שם יא) נִיּאמֶר אלהי"ם תַּדְשׁא הָאֶרֶץ, לְאַפֶּקָא זַרְעִין וְאִיבִּין דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין (דף פב עִיב) כָּל חַד לִזְנִיְהוּ, אָלֵין נִשְׁמָתִין דְּאִתְּגַּזְרוּ מִכּוּרְסֵי יְקָרֵיה, וְאִלֵּין רוּחִין דְּאִתְגַּזְרוּ מִמּלְאָכִים, וְאַלִּין נִפְשִׁה פְּרִי דָא תַּלְּיוֹ נִפְשִׁה בְּרִי דָא תַּלְיִנְ מָאוֹפַנִּים, כָּל חַד אַפִּיק לְזְנִיְיהוּ לְכָל חֵד כִּדְקָא יָאוּת, עִץ פְּרִי דָא תַּלְמִיד חָכָם, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בַּת לִזְנִי הַ, לְכַל חֵד בִּדְקא יַאוּת, (כל חִד אפִיק לִזנוי).

ּוְעוֹד עִץ פָּרִי דָא עַמּוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, עוֹשֶׂה פָּרִי דָא צַדִּיק, אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָּא, דְכֶל זרְעִין אִתְכְּלִילָן בָּה, וְהָכָא פָּקוּדָא דְפָרְיָה וְרִבְיָה לְמֶעֲבַד אִבִּין וְזַרְעִין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מה יח) לֹא תהוּ בְרָאָה לָשֶׁבֶת יִצָרָה, וּמָאן דְּאָתְבַּטֵּל מִפְּרְיָה וְרְבִיָה, כְּאִלוּ אַחְזַר לְהַהִּיא אֶרֶץ יַבְּשָׁה, וּמְנַע בִּרְכָאָן מִינָה, כָּל חַד לְפוּם דַּרְגִיה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעִילָא, לַאֲתַר דְּאִתְגַּזַּר נִשְׁמְתִיה.

> 18. אָפָּׂא, יַעֻּּ֫קְּב הָא אוּהִיבְּינָּא, נְּטַּׂל בֵּיתָא דִּלְתַּהָא, 8 וְאִשְּׂחְבִּיק בִוּנִּיה בֵּיתָא דִּלְעֵּיפָׂא. וְעָּם בֵּיתָא דִּלְתַּהָא, יְּ אַתְהָין בֵּיתָא דִּלְעֵיפָּא, בִּתְרִיסָר שְּׂבָטִין, בְּשִּׁבְעִין עֲנָּפָין, יְּ וְהָא אוּהְבוּיה. בוּשֶּׁה, נְּטַּׁל בֵּיתָא דִּלְעֵיפָּא, וְשִּׂבִיק בִּיתָא בַוּלִּיל עָבִּיה הְּוְדַשָּׂא בְּרִיךְ הוּא, וְלָא יַתִּיר. וּשְּׂבִּיי יְיָי לֹא יִּ בַּוֹלְיל עָבִּיה הְּוִבְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלָּא יַתִּיר. וּשְּׂבִּיי יְיָי לֹא יִּ נוֹדְעָׂתִי לָהָם, לְבַּוּלְלָא עִבְּוּהוּוֹן בְּדַרְנָּא דְא דְאִיהוּ עִנְּלְאָה. יִיִּי

19. וְאֵרָא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּיֹזִק וְאָל יַלְאַיְּבִּישׁ אָל יִצְיֹזִק וְאָל יִצְיֹלְב ּ אָבּרָהָם, אֶל יִצְיֹזִק וְבִיה אָתוֹסְף אָת וֹזִייִא, הוּשְּׂבְּיְוֹזְ דַּאֲבְּהְוֹ יַעָלְב הָוֹה, דְהוּא שְׁלִימוּ דְּכּלְּא. בְּכֵלְהוּ בְּתִּיב, וְאֶל יַצְּלְב. אָתוֹסְף בִּיה וֹ, לְאַוֹזְיָאָה דְּאִיהוּ בְּכֵלְא. זְיִר, דְּכְתִּיב, וְאֶל יַצְלְבְּ. אָתוֹסְף בִּיה וֹ, לְאַוֹזְיָאָה דְּאִיהוּ שְׁכִּלְתוֹ דִּאָבְהְוֹן דַּאֲבְּהְוֹ יְעָלְב הְוֹזְל וְאֶל יַצְלְּהְב הְוֹיִה אָתוֹסְף אָת בִּיה כּמִשֹּׁה.

20. (שמות ו') וְגַּם הָּלִּיבוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִּלְּרֵי צַׂהִילּ, יוֹםְף אֶת אֶרֶץ בְּנְּעַוֹ, בְּנִּין הְאִתְּנְּוֹרִי הַבְּרִיתִּ אִרְעָּא, אָלְּרֵי צַּהִילּ, וְנָּטִּר הַהִּא לָּא יָרִית אַרְעָּא, אֶלָּא צַּהִילּ, וְנָּטִּר הַאַּתְנְּוֹרִי וְנָּטִּיר הַהוּא בְּרִית, אָתְ הַבְּיִיבָּי, וְנָטִּר הַבְּעִיב לְעוֹלֶם יִיִּרְשׁוֹּ אֶרֶץ, כָּל בִּוּאוֹ הְאִתְּנְּוֹר, וְנָּטִיר הַבּוֹי לָא אִלְּרֵי צַּהִילּ, הָּכֶּל בִּוּאוֹ הְאָרְנְיֹ, וְנָטִיר הַהוּא בְּרִית, אָת יִבוּוִי לָא אִלְּרֵי צַּהִילּ, עַבְּרְ הַבְּיִילְ, וְנָטִיר הַהוּא בְּרִית, אָת יִבוּוִי לָא אִלְּרֵי צַּהִילּ, עַבְּרְ הְּבָּיִיר הַהוּא בְּרִית, אָת יִבוּוֹי לָא אִלְּרֵי צַּהִילּ, עַבְּרְ הְנְעָּא, הָיִבְּיל בְּיִבְּיִיר, וְנָּטִיר הַהוּא בְּרִית, אָת יִבוּוֹי לָא אִלְּרֵי צַּיִּדִּילּ, עַבְּרְ הְבִּיִּת בְּיִיבְּיל, וֹנְבִיל בְּיִיב בְּיִיבְיל, וּבְּעִיר הַבְּיב בְּיִבְיל, וְבָּיִיר הְיִבְּיל בְּיִיבְיל, וְנְבִיל בְּיִרְיל, אָתְּבְיל בְּיִיבְיל, וְבְּיִבְיל בְּיִבְּיִיר, אָתְּבְילִייל, וְבְּיִבְּיל בְּיִבְּילִייך בְּיִבְּיל בְּיִבְּיל בְּיִרְית, אָת בְּיִיבְּיא, בִּיוֹן דְּנְּטִיר בְּיִבְיר, אָבְּרִית, אַהְבּיל בְּיִרְיל, בִּיּבְייל, בִּילְים בְּנִיבְיוֹיל, בִּיוֹ הְיִיבְיא, בִּיוֹן דְּנְּטִיר בְּיִבְּיוֹיך בְּיִבּייל, בְּיִבְּיוֹיל, בִּיוֹ בְּיבְיבְיל, בִּיוֹיל, בִּיוֹ הְיִבְייל, בִּיוֹ בְּיִבְיל, בִּיוֹים בְּבְּיוֹיל, בִיוֹ בְּיִילְים בְּנִילְיוֹ בְּיִבְּיִילְ בְּיִבְּיִילְ בְּיִּבְיוֹיך בְּיִבְייִיל, בִּיוֹין בְּבְיוֹיל, בִּיוֹים בְּיוֹבְייל, בִּיוֹים בְּיוֹבְייל, בִּיוֹים בְּיבְיבְיל, בִּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיבְיל, בִּיוֹים בְּיִבְיבְייל, בִּיִּבְּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּיִיבְייִים בְּיבְיבְייוֹ בְּבְּיִילְייִיל, בְּיִּיבְיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְּיבְּילְייִים בְּיִיבְיוֹי בְּיִיבְייִים בְּיוֹים בְּיבְיוֹיים בְּיִילְייִים בְּיִיבְייִייִיל, בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיבְיים בְּיוֹבְייים בְּיוֹים בְּיבְיבְייים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹים בְּייבְייִים בְּיוֹישְׁי בְּיִיבְּיוֹים בְּיִיבְיים בְּיִיבְייִים בְּיוֹישְייבְיים בְּיִיבְייִים בְּיוֹים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִיים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייבְייִים בְּיִיבְיוֹים בְּיִיבְייִים ב

18. אֶלָּא יַעֲקֹב, הֲרֵי בֵּאַרְנוּ, נְטַל הַבִּית שֶׁלְמֵטְה, וְגָעֻוֹב מִמֶּנוּ הַבִּיִת שֶׁלְמֵעְלָה, וְעִם הַבִּיִת שֶׁלְמַטְה, וְגָעֵם הַבִּיִת שֶׁלְמַעְלָה, וְעִם הַבִּיִת שֻׁלְמַעְלָה הַבִּיִת שֻׁלְמַעְלָה בִּשְׁבִים עֲנָפִים, וַהֲרִי בִּשְׁבִים עֲנָפִים, וַהֲרִי בִּשְׁרָה מְשֶׁרְ שְׁבִי שְׁבָיִם וּבְשִׁבְעִים עֲנָפִים, וְעָזֵב בְּעִם הַבִּיִת שֻׁלְמַעְלָה, וְעָזֵב שָּׁבִי הָבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שַׁבִי דִבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִבֵן נְלֵא יוֹתֵר. וּשְׁמִי ה' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, לְדַבֵּר עָמָם בִּדְרַנְּה זוֹ שָׁהִיא עֵלִיוֹנָה.

19. וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֵקֹב. אָמֵר רַבִּי חִיָּיא, בְּחִיר הָאָבוֹת הָיָה יַעֲקֹב, שֶׁהוּא שְׁלֵמוּת הַכּּל. בְּכַלְם כְּתוּב אֶל אַבְרָהָם, אֶל יִצְחָק, וּבוֹ הִתּוֹסְפָּה אוֹת אַחַת, שֶׁבְּרִהָם וְאֶל יַעֲקֹב. הִתּוֹסְפָּה בּוֹ ו', לְהַרְאוֹת שֶׁהוּא שָׁלֵם יוֹתֵר מִכַּלְם, וְעִם כָּל זֶה לֹא זְכָה לְהִשְׁתַּמֵשׁ בּוֹ בִּמִשְׁה.

20. וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּם לְתֵת לְהֶם אֶת אֶרֶץ בְּנָעֵן, מִשׁוּם שֻׁנְּמּוֹלוּ. שֶׁבֶּל מִי שֻׁנְּמּוֹלוּ. שֶׁבֶּל מִי שֻׁנְּמּוֹלוּ, יוֹרֵשׁ אֶת הָאָרֶץ, שֶׁהְבֵּרִי לֹא יוֹרֵשׁ אֶרֶץ אֶלֶּא צַדִּיק, וְכָל מִי שֻׁנְּמּוֹל נְקְרֵא צַדִּיק, שֶׁבֶּתוּב (ישעיה ס) וְעַמֵּדְ בַּלֶּם צַדִּיקִים לְעוֹלֶם יִיְרְשׁוּ אֶרֶץ. בָּל מִי שֻׁנְּמּוֹל וְשׁוֹמֵר אוֹת לְעוֹלֶם יִיְרְשׁוּ אֶרֶץ. בָּל מִי שָׁנְמּוֹל וְשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית הַוֹּאת, נִקְרָא צַדִּיק. בֹּא רְאֵה מִיּוֹסֵף, שֶׁבְּרִית הַוֹּאת, בְּרָרָא צַדִּיק עַד שָׁשְׁמַר אוֹתָה בְּרִית, אוֹת בְּרִית הַקּדֶשׁ. בֵּיִין שֶׁשְּׁמַר אוֹתוֹ, בְּרִית, יוֹסֵף הַצְּדִּיק.

Exodus 6:3

God prepares Moses for the mission of taking the Israelites out of Egypt. He tells him that he revealed himself to Abraham, Isaac, and Jacob with the name אל-שדי (El Shaddai) but not with the higher name, YHVH.

[&]quot;וָאֵרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב–בְּאֵל שַׁדָּי; וּשְׁמִי יְהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם"

[&]quot;I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."

The letter Vav in the aspect of Zeir Anpin and in Hebrew is a letter that connects the previous word with the next like the word 'and' in English'. The verse says 'to Abraham, to Isaac, and to Jacob...'. The Zohar explains that Jacob merited the connection to the Vav for his righteousness but he couldn't use the full potential of the Vav and Zeir Anpin like Moses.

21. רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד, וְרַבִּי אֶּלְעָזֶר בְּנוֹ [עמו], וְרַבִּי אַבָּא עִמוֹ. אָמֵר רַבִּי אֶלְעָזֶר, בְּּסוּק זֶה שֶׁבְּתוּב וְאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב וְגוֹ׳, מַהוּ וְאֵרָא? וַאֲדַבֵּר הָיָה צָרִיךְ (לְכְתּב)! אָמֵר לוֹ, אֶלְעָזֶר בְּנִי, זֶהוּ סוֹד עליוֹז.

21. רְבִּי שִּׂבְּעְעוֹן הָּנָה יָתִיב יוֹבְּיא, זוַד, וְרְבִּי אֶלְעָוָֹר בְּיה, (עמיה) וְרְבִּי אַבְּא עָבֵּייה. אָבִיר רְבִּי אֶלְעָוָּר, הַאִּי הְּרָא דִּכְתִּיב, וָאֵרָא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּיָּזֶק וְאֶל יַעֲקֹב קְּבָּי הִיהוּ וְאָרָא, וַאֲדַבֵּר בִּיּבְּעֵי כֵּיה. אָבִיר כֵּיה, אֶלְעָוָּר וְגֹּי. בִּחֹוּ וְאָרָא, וַאֲדַבֵּר בִּיּבְעֵי כֵּיה. אָבִיר כֵּיה, אֶלְעָוָר בִּיה, רָוָּא עִּלְּאָה אִיהוּ.

22. בֹא רְאֵה, יֵשׁ גְּוָנִים שֶׁנִּרְאִים וְיֵשׁ גְּוְנִים שֶׁכּּרְאִים וְיֵשׁ גְּוְנִים שֶׁלֹּא נִרְאִים. וְאֵלוּ וְאֵלוּ הֵם סוֹד עֻלְיוֹן שֶׁל הָאֱמוּנָה, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים אוֹתוֹ וְלֹא מְסְתַּכְּלִים בּוֹ. וְאֵלֶה שֶׁנְרְאִים לֹא זָכָה בָּהֶם מְסְתַּכְּלִים בּוֹ. וְאֵלֶה שֶׁנְרְאִים לֹא זָכָה בָּהֶם אָדָם, עַד שֶׁבָּאוּ הָאָבוֹת וְעָמְדוּ עֲלֵיהֶם, וְעַל אָדָם, נְדָלוּ. אַדְרָא, שֶׁרָאוּ אוֹתָם גְּוָנִים שֶׁהִתְגַלּוּ. זֶה בָּתוֹב וְאַרָא, שֶׁרָאוּ אוֹתָם גְּוָנִים שֶׁהִתְגַלוּ.

22. הַא זְזַזֵּי, אִית בַּּוִינִּין דְבִּיתְּזַזִּיְּין, וְאִית בּּוִוּנִּין דְבִּיתְּזַזִּיִּין, וְאִית בּּוִוּנִּין דְבִּיתְּזַזִּיִּין, וְאִית בּּוִוּנִּין בְּיה בְּרִיבּוּ בְּרִּבְּיִּין בִּיה וְאָבֵּיוֹ בִּיה וְאָבֵּיוֹ בִּיה וְאָבֵּיוֹ בִּיה וְאָבֵיוֹ נְאָבִיוֹ וְאָבֵיוֹ נְאָבִיוֹ בְּיִה וְאָבֵיוֹ בִּיה וְאָבֵיוֹ בִּיְהִוּ בְּיִבְּוּ בִּיִּה וְאָבֵיוֹ בִּיִּה וְאָבִיוֹ בִּיִּה וְאָבֵיוֹ בִּיְבִּוּ עָּבְּיִבְוּוּ בְּיִוֹבִּוּ אַבְּיִיבְּוּ בִּיִּיבוּוּ עָּבְיִיבוּ וְאָרָא, וְאָבִיוֹן וְאָבֵּיוֹ בְּבִּיה וְאָבֵיוֹ בְּיִבְּיִּא בְּבִּיְבִּיוֹ בְּיִבְּיִיבוּ וְאָבִיוֹ בִּיִּה וְאָבֵּיוֹ בִּיִּה וְאָבִיוֹ בִּיִּה וְאָבִיוֹ בִּיִּה וְאָבִיוֹ בְּיִבְּיִבוּוּ בְּיִבְּיִבוּוּ בְּיִבְּיִבוּוּ בְּבִּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיִּבְּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִּיבוּוּ בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּיִּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיבְּייוֹיוֹים בְּיִים בְּיִייוֹים בּיּים בְּיִים בְּיבְּייוֹיוֹייוֹים בְּיבְּייוֹבְיוֹים בְּייוֹים בְּיִבְּייוֹים בְּייִים בְּיבְּייוֹים בְּיבְּייוֹים בְּיבְּיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּייִים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִבְּיִייוֹים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִיים בְּיבְּייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיוּבְייִים בְּיִיים בְּיִּייִים בְּיִיי

23. וּמָה הַגְּוְנִים שֶׁהֹתְנֵּלוּ? אוֹתָם שֶׁל אֵל שֵׁל שֵּבֹּי, שֶׁהֵם גְּוְנִים שֶׁל מֵרְאָה עֶלְיוֹן (מֵרְאָה שֶׁל גְּוְנִים עֶלְיוֹנִים), וְאֵלוּ נִרְאִים, וְהַגְּוְנִים שֶׁלֹא נִרְאִים, לֹא עֲמֵד שֶׁלְמִעְלָה נִסְתָּרִים שֶׁלֹא נִרְאִים, לֹא עֲמֵד אִישׁ עֲלֵיהָם פְּרָט לְמֹשֶׁה. וְעֵל זֶה כְּתוּב וּשְׁמִי הֹי לֹא נוֹדַעָתִי לְהֶם, לֹא הִתְנַּלֵיתִי לְהֶם הֹי לֹא הַתְנַּלֵיתִי לְהֶם הִּצְּיִרוּ אוֹתָם מִתּוֹךְ הָבִּירוּ אוֹתָם מִתּוֹךְ הִבּירוּ אוֹתָם מִתּוֹךְ אלוּ שׁהתגּלוּ.

Exodus 6:3

Rabbi Shimon tells his son that the great secret concealed in this verse is related to the different revelations of the sefirot.

Moses continued the correction of Adam and he was born with the pure and high soul of Abel, the son of Adam. Moses like Abel was also a keeper of sheep. That puts Moses high on the Tree of Life.

[&]quot;ָוָאֵרָא, אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב—בְּאֵל שַׁדִּי; וּשְׁמִי יְהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם"

[&]quot;I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."

Up until Moses, the Tree of Life didn't have all the vessels in this world to channel its Light. Abraham was the first to connect to the upper three Sefirot and he established the channel of Chessed. Isaac continued with connection to Gevurah and Jacob to Tiferet, the Central column. Joseph established the channel of Yessod to allow the flow of the central column to the lower world, Malchut. Moses and Aaron together were the aspects of Netzach and Hod to form a complete vessel (five sefirot of Chessed to Hod). That vessel could now hold the Light for the world and through Yessod can be revealed in Malchut.

After the five sefirot of the vessel have a representation in lower world, the Torah, which is the aspect of Zeir Anpin and the name YHVH can be revealed. The Israelites were chosen to be the global vessel and channel for the Light of the Torah to the world.

King Solomon built the Holy Temple but his father, King David, who was the aspect of Malchut prepared everything for it.

When King David had everything ready for the building of the temple he gathered the people and gave a speech. In it, he lists the seven Sefirot.

1 Chronicles 29:11

ֶּלֶּךְ יְהוָה הַגְּדֵלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹד, כִּי-כֹל, בַּשֶּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְדְּ יְהוָה הַמַּמְלָכָה, " וְהַמְּתִנְשֵּׂא לְכֹל לְראש"

"To you, YHVH, is the greatness (Chessed) and the power (Gevurah) and the glory (Tiferet) and the victory (Netzach) and the majesty (Hod), for all (Yessod) that is in the heavens (Zeir Anpin) and in the earth (Malchut) is yours. Yours is the kingdom (Malchut), O YHVH, and you are exalted as head above all."

Since the erection of the Holy Temple in Jerusalem by King David, we had complete access to the Tree of Life. We can use it to bring all the light that we need but we must follow the process and create the proper vessels.

As we study here, the Light comes when we make a connection to it.

The Zohar is the aspect of Yessod for the Light of Mashiach. With our connection to it, we fulfill its potential to bring Mashiach and the Final Redemption.

24. פֶּתוּב (דניאל יב) וְהַמֵּשְׂכָּלִים יַזְהָרוּ בְּיֹהַר הָרָקִיע וּמִצְּדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמַּשְׂבָּלִים יַזְהָרוּ, מִי הֵם לְעוֹלָם וָעֶד. וְהַמַּשְׂבִּלִים יַזְהָרוּ, מִי הֵם הַמַּשְׂבִּילִים? אֶלָא זֶהוּ אוֹתוֹ חָכָם שָׁיִסְתַּבֵּל עַל דְּבָרים מֵעַצְמוֹ שָׁלֹא יְכוֹלִים בְּנֵי אָדָם לְדַבֵּר דְּבָרִים מֵעַצְמוֹ שָׁלֹא יְכוֹלִים בְּנֵי אָדָם לְדַבֵּר בְּפָּה, וּלְאֵלֶה קוֹרְאִים מַשְׂבִּילִים. יַזְהָרוּ בְּזֹהֵר בָּפָּה, וּלְאֵלֶה מְוֹרְאִים מַשְׂבִּילִים. יַזְהָרוּ בְּזֹהֵר הָּוֹא הָרְמִיעַ? זֶהוּ הָרָקִיעַ שֶׁל משָׁה, שָׁעוֹמֶדֶת בְּאֶמְצַע, וְהַזּהַר שָׁלּוֹ הוּא נְסְתַּר וְלֹא הִתְּנַלְה מֵהַגַּוֹן שֵׁלוֹ, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ

24. פְתִיבֹ (דניאל י"ב) וְהַבֵּוּשְׂבִילִים יַוְּהִירוּ פְּזֹהֵר הָרָקִיעַ וּבִוּאָדִיקִי הָרַבִּים כַּכּוֹכְבִים לְעוֹלְם וְעֶּדֹּ הָרָקִיעַ וּבִוּאָדִיקִי הָרָבִים כַּכּוֹכְבִים לְעוֹלְם וְעֶדֹּ וְהַבִּוּשְׂבִּילִם יַוְּהִירוּ, בִּוּאוֹ אִינֹּוּן בִוּשְׂבִילִים. אֶכְּא דָּא הוּא, הַהוּא וְזָכָם דְּיִסְתַכֵּל בִוּנֵּרְבֵוִיהֹ בִוּלִּוֹן, דְּלָא יְכִילִין הוּא, הַהוּא וְזָכָם דְיִסְתַכֵּל בִּנַּיְבִיהֹ בִּוּלִין אִקְּרוּן בַוּשְׂבִילִים. בְּנִילִּא בְּפִוּבְּיִא, וְאִכֵּין אִקְּרוּן בַוּשְׂבִילִים. יַוְּאָדְ לְּאָא לְבַּוּלִין אַ וְאָבֵּיוֹ הָיִבְיֹּא בְּאָבְיִצְּעִיתָא, וְהַאי וֹהַר דִּיכֵיֹיה, רְקִיעַ דְּבוּשְׁהֹ, דְּקִיְיבִּוּא בְּאֶבְוּצְעִיתָא, וְהַאי וֹהַר דִּיכֵיִיה, אִיהוּ סְתִים, וְלָא אִתְנִּלְיִיא בִּעְבְּוֹיִי אִנְיוֹלִי הַלִּיבִוּא עַל הַהִּיִא אִיהוּ סְתִים, וְלֵא אִתְנִּלְיִיא בִּוֹנוֹן דִיכִיוֹה הַיִּיבִוּא עַל הַהִּיא

רָקִיעַ שֶׁלֹא מֵאִיר שֶׁנְּרְאִים בּוֹ הַגְּוָנִים, וְאוֹתָם גְּוָנִים, אַף עַל פִּי שֶׁנְרְאִים בּוֹ, לֹא זוֹהֲרִים כְּמוֹ זֹהָר, מְשׁוּם שֶׁהָם גַּוֹנִים סְתוּמִים.

סְתִיבִוּיןֹ, דְּאָתְעֹזְוֹיָיןֹ בֵּיהֹ, כָּא זַּהְבֵּרִי כְּוֹהֲנָרָא בְּגִּיןֹ דְאִינִּוּן גַּוְוּגִּיןֹ עַל גַּב דְאָתְעֹזוֹיָיִן בִּיהֹ, כָּא זַהְבֵרִי כְּוֹהֲנָרָא בְּגִּיןֹ דְאִינִּוּן גַּוְוּגִּיןֹ עַל גַּב דְאָתְעֹזוֹיָיִן בִּיהֹ, כָּא זַהְבֵרִי כְּוֹהָנִיןֹ, וְאִינִּוּן גַּוְוּגִּיןֹ סְתִיבִוּיןֹ.

25. בֹּא רְאֵה, אַרְבָּעָה אוֹרוֹת הֵם, שְׁלֹשְׁה מֵהֶם נְסְתָּרִים, וְאֶחֶד שֶׁהְתָּגַּלְּה. אוֹר שָׁמֵּאִיר. מֶהֶם נְסְתָּרִים, וְאֶחֶד שֶׁהְתָּגַּלְה. אוֹר שָׁמֵּאִיר. אוֹר שֶׁזֹהַר. [וְהַם] וְהוּא מֵאִיר בְּזֹהַר הַשְּׁמִיִם בְּטֹהַר. אוֹר שֶׁל אַרְגָּמְן, שֶׁנּוֹטֵל בְּל הָאוֹרוֹת. אוֹר שֶׁלֹא מֵאִיר מִסְתַּבֵּל לְאֵלֶה וְנוֹטֵל אוֹתָם, וְנִיְּאִים אוֹתָם הַמְּאוֹרוֹת בּוֹ בַּעֲשָׁשִׁית נֶגֶד השׁמשׁ.

25. תַּא זְזַזֵּי, אַרְבַּע נְּהוֹרִיןֹ אִינִּוּןֹ. תְּכַּת כִוּנִּיְיהוּ סְתִיכִּוּןֹ, אַסְתַבַּל לְנַבֵּי אִכֵּיּןֹ, וְנָטִיל כּוֹן. וְאִתְּזוֹזְיִיןֹ אִינִּוּן בְּהוֹרִא דְּבָּתְיֹּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתְיֹּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתְיֹּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתְיֹּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתִיּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתְיִּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתִיּי, בְּהוֹרִא דְּבָּתִיּי, בְּהוֹרִא דְבַּרִיוּ. בְּחוֹרָא דְבַּרְיוּ, נְּהוֹרִא דְבַּלְא נְּהוֹרִין בְּיִהוֹרָא דְבַּבְּיוּ בְּחוֹרִין בְּיִבְּיִי, בְּבִּיבְיוּ, בְּיהוֹרְא דְבִּבְיוּ בְּבִּירִין בִּיוֹרִין בְּיִבְּיִי, בְּבִּיבְּיִי, בְּבִּבְּיִים, בְּיִבְּיִים, בְּבִּירִין בְּיִבְּיִים, בְּבִּיְיִים, בְּיִבְּיִים, בְּבִּיִּה בְּבִּיִים, בְּבִּיִים, בְּיִבְּיִים, בְּבִּיִים, בְּיִבְּיִים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּיִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּבְּיִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּים, בְּבִּיבְּים, בְּבִּיִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּיּים, בְּבִּים, בְּיִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים, בְּבִּים בְּבִּייִים, בְּבִּיִּים, בְּבִּים בְּיִבְּיִים, בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיבְּים בְּבִּיוֹים בְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבִּעּים בְּבִּים בְּיּוּבְיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבּים בְּבּבּייוֹים בְּבִּים בְּבּים בְּבִּים בְּיבּים בְּבּיבּים בְּבִּבּים בְּבּבּים בְּבְּבּבּים בְּבּבּים בְּבּבְּבּים בְּבְבּבּים בְּבּבְּבּבּים בְּבִּבּים בְּבִּבְּבּים בְּבּבּים בְּבִּיבְּבְּבּים בְּבִּבּים בְּבּבּים בְּבּבּים בְּבְבּבּים בְּבִּבּים בְּבִּבּים בְּבִּבּבּים בְּבּבּים בְּבִּבּבּים בְּבִּבּבּיים בְּבִּבּים בְּבּבּבּיים בְּבּבּבּים בּבּבּבּיים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּיים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּייבּב

Daniel 12:3

"וָהַמַּשִּׂכָּלִים–יַזָהָרוּ, כָּזֹהַר הָרָקִיעַ; וּמַצְדִּיקֵי, הָרַבִּים, כַּכּוֹכָבִים, לְעוֹלָם וַעֲד"

"and the wise will shine like the radiance of heavens and those who lead people to righteousness like the stars forever and ever"

The Zohar explains that the radiance of heavens is Moses, who stands in the middle, which is Da'at. It is also Zeir Anpin that all its sefirot come together in the central column.

The central column is included from the right and left columns. Its radiance is concealed and can't be revealed in the upper levels. The Light of Da'at is big and brings Light to Malchut that doesn't have Light of its own.

The right column brings Light, the left is the radiance of Chokmah that is called Zohar. The central column takes from both columns and shines as the color ארגמן, crimson. Malchut reflects the above Light of Zeir Anpin that is the aspect of the sun.

The concealed Light is the aspect of the rays of the sun that are not seen until they are reflected from an object, which in our lesson, is Malchut.

The Light that Moses could channel from Da'at through the central column is yet to be revealed but the Zohar teaches us that we can go and get it by connecting ourselves as the aspect of Malchut. Malchut comes to the radiance/Zohar that is brought down from the upper levels. Coming to the Light reveals it because it's a spiritual law.

26. וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשָׁה שֶׁאָמַרְנוּ נִסְתָּרִים וְעוֹמְדִים עַל זֶה שֶׁהִתְגַלֶּה, וְסוֹד זֶה הָעֵיִן. בֹּא וְעוֹמְדִים עַל זֶה שֶׁהִתְגַלָּה, וְסוֹד זֶה הָעֵיִן. בֹּא רְאֵה, בְּעֵיִן יֵשׁ שְׁלֹשָׁה גְוְנִים שֶׁהִתְגַלּוּ רְשׁוּמִים בּּוֹ, וְכַלֶּם לֹא זוֹהֲרִים, מְשׁוּם שֶׁעוֹמְדִים בְּאוֹר שֶׁלֹא מֵאִיר. וְאֵלֶּה הֵם כְּמוֹ שֶׁאוֹתָם הַנִּסְתָּרִים שֶׁעוֹמְדִים עֲלֵיה, וְאֵלֶּה הֵם שֶׁנּוְרְאוּ לָאָבוֹת לְדַעַת אוֹתָם נִסְתָּרִים שֶׁזּוֹהֲרִים מְתּוֹךְ אֵלֶּה הָלְאַבוֹת שֶׁלֹא זוֹהֲרִים, וְאוֹתָם שֶׁזּוֹהֲרִים וְהֵם סְתוּמִים, וְאוֹתָם שֶׁוֹהְרִים וְהֵם סְתוּמִים, וְאוֹתָם בְּאוֹתוֹ רָקִיעַ שָׁלוֹ, וְאֵלֶּה הַתְּנִלוּ שְׁנֹוֹ, וְאֵלֶּה הַתְּנִלוּ שְׁנֹוֹ, וְאֵלֶּה הַתְּנִלוּ שְׁנֹוֹ, וְאֵלֶה הַתְּנִים שֵׁנְרָאִים בּוֹ בַּעִין.

26. וְאַכֵּין ְהְכָּת דְּכָּאבְיִרְן, סְתִיבִוּין וְקַּיְיבִוּין עַל הַאִּי (דף כ"ג ע"ב) דְאִתְּנֵּלְיָיִא. וְרָזָּא דָא (ויחי רכ"ו ע"א) עֵינָּא הָא וְזַזֵּי, בְּעֵינָּא אִית הְכַּת נַּוְוֹנִין, דְאִתְנֵּלְיָיוֹ רְשִׂיבִוּין בִיהּ, וְכַלְּהוֹ כָּא בִּוֹיְבָּת בְּנִינִין דְבָּיִיבִוּי בִּנְּהוֹרָא דְּכָּא נְּהִיר. וְאַכֵּיוֹ דְאַבְיוֹ דְבִּיְיבִוּי עָבַיִּיהוּ וְאָכֵּיוֹ רְשִׁיבִוּיוֹ דְבִּוֹיְבִּת אִינוּן דְבִּוֹיְבִּת דְּאִנֹּוֹן דְבִּוֹיְבִוּי עָבַיִּיהוּ וְאָכֵיוֹ הְעָּבִיוֹ דְבִּנְיִבוּי עָבַיִּיהוּ וְאָכֵּיוֹ רְבִּוֹיְבְּבִּרוֹ, לְבִּנְיִבוּי עִּבְיִיבוּי עָבְיִיהוּ וְאָבֵּיוֹ בְּנִבְּיִרְּן דְבִּתְּעִוֹיְן בְּאָבְּהָוֹ, לְבִּנְּבְּע אִינְּוֹן דְבִּוְיְבְּרִין דְבִּוֹיְבְּרִין, אִינִּוֹן דְבִּנְיִין לְבִּעְבִּיוֹ רְבִּוֹיְבְּבְּרִי, וְאִינִּוֹן בְּתִיבִּוּיוֹ, בְּנִוֹיְ בְּעִבְּיִנְּן לְבִּבְּעִי בְּיִבְּיִין וְאָבֵּיוֹן בְּבְּוֹיבִין בְּבִּיְבִין בְּבְּיִבוּי, וְאִינִּיוֹ בְּבְּוֹיִין בְּבִּוּבְיִר, וְאִינִּיוֹ בְּבְּהִוּת רְלָּא בִּוֹבְּבְרִי, וְאִינִּיוֹ בְּבְּיִבְּיִין בְּבְּבְּבִּיוֹ בְּבְיִבְיִי בְּיִבְּיִבְּיִין בְּבְּיִבְיִין בְּבְּבִּיבְיִין בְּבְּבְּבִייִין בְּבְּבְּיִין בְּבְּיִבְיִין בְּבְּבְּבְיִין בְּבְּבְּיִין בְּבְּבְּבְיִין בְּבְּבְּבִּיוֹ בְּבְּיִין בְּבְּבְּיִין בְּבְּבְּבְיִין בְּבְּיִבְיִין בְּבְּבְּבִין בְּבְּיִבְיִין בְּבְּבְּבִייִין בְּבְּבְּבִייִין בְּבְּבְּיִין בְּבְּיִין בְּבְּבִייִּיִין בְּבְּיִיוֹין בְּבְּבִייִּיִין בְּבְּבִיּיִּיִין בְּיִבְּיִין בְּבְּיִינִיין בְּבְּבִּינִין בְּיִבְיִים בְּיִבּיוֹין בְּיבִּייבִייי, בְּבְיבִייִּיִים בְּיִּבְּבִיבִייוֹ בְּיִבְיִּיבְייִים בְּיבְּיבִייוֹ בְּבְיִבְייִים בְּיִיבְּיוֹין בְּיִבְייִים בְּיבְּיוּיוֹין בְּיבְּיבְבִּייוֹ בְּבְיבִּייִים בְּיִבְּיבְייוֹ בְּיבְּיבְייוֹ עִייִבְייוֹ בְּבְיבִייּבְייוּיוּ בְּיוֹים בְּיִּיבְיוֹין בְּיבְיוֹבְיוֹין בְּיבְיוֹיוֹ בְּיבְּיבְייוֹבְיוּ בְּיִיבְייוֹ בְּיוּבְיוּיוּ בְּיבְיוּיוֹ בְּיוּבְיוֹין בְּיוֹבְיוּיוּ בְּיוּבְיוּן בְּיבִּיוּים בְּיוּיוּ בְּיוּבְיוּיוּ בְּיוּבְיוּיוּ בְּיוּיוּיוּיוּיוּ בְיוֹיוּבְיוּים בְּיבּיוּיוּים בְּיוּבְיוּיוּבְיוּים בְּיוֹים בְּיבְייוּיוּים בְּיוּיוּים בְּייוֹים בְּיִבְייוּים בְ

27. וְרַנָּא דָא סָתִים עֵינָּר, וְאַסְווֹר גַּכְנַבְּלֶר, וִיתְגַּכְּיָיוֹ אִינּוֹוֹ בּּוונִין דְנַהָרוּן, דְבִוּוְדַהָרוּ, וִכָּא אָתִייהוֹב רִשׂוּ כְבֵוּיוזבוּוּ, אֶכָּא בְעַיִינִּיוֹ סְתִיבִוּיוֹ, בְּגִּיוֹ דְאִינִּוּוֹ סְתִיבִוּיוֹ עַכְּאִיוֹ, קּיְיבֵוי עַל אִינוֹן בַּונְנִין הַאָתְנוֹוֹיֵיוֹ, דְּלַא בְוֹדָהַרִי.

28. ועל זה קראנו, משה זכה באספקלריה הַמאירה שעומדת על אותה שלא מאירה. שָׁאַר בָּנֵי הַעוֹלַם בָּאוֹתַה אַסְפַּקּלַרְיַה שֵׁלֹא מָאָירָה. הַאָבוֹת הַיוּ רוֹאִים מְתוֹךְ הַגְּוַנִים הַלַּלוּ שהתגלו, אותם סתומים, שעומדים עליהם שֶׁלֹא מָאָירִים, וַלַכָן כַּתוּב וַאֵרָא אֵל אַבְרָהַם אַל יִצְחַק וָאָל יַעָקב בָּאֵל שַׁדֵּי, בָּאוֹתָם גַּוַנִים

27. וְסוֹד זָה סוֹתֶם עֵינֵיך וִמְסוֹבֶב גַּלְגַּלְּדְ, וַיָּתַגַּלוּ אוֹתַם גַוַנִים שַׁמָּאִירִים, שַׁזּוֹהַרִים, וַלֹא

נתנה רשות לראות אלא בעינים סתומות,

מְשׁוּם שֵׁאוֹתָם נְסָתַּרִים עֵלְיוֹנִים עוֹמְדִים עַל

אותם גונים שנראים, שלא זוהרים.

28. ועל דא הרינו, משה וכה באספקלריא דנהרא דָּקָיִימָא עַל הַהוּא דְּלָא נַהַרָא. שָּׂאַר בְּנִי עַלְנַוּא, בַּהַהוּא אַסִּפָּקּלַרִיָא דְּלָא נָהַרָא. וַאֲבְּהָוֹ הַוּוֹ חָבָּוֹאוֹ בִּוֹגוֹ אַכֵּיוֹ בַּוֹנְיוֹ דְאָתבּבּכֹיוֹ, אִיבוּוֹ סְתִיבִוּוֹ, דְקַיִיבֵוּי עַבֹיִיהוּ דאינון דלא נפרין, ועל דא כתיב, וארא אל אברפם אָכ יִצְּנִוֹל וֹאָכ יַאֲלָב בְאֵכ שַּׁדָּי, בְאִינִּוּן נַּוֹנִיןּ דִאִתוזוּיֵיוּן.

The Zohar in this study refers to the Light of the sefirot as colors because each Sefira has its own 'wave' or 'vibration' of light in this world.

The Zohar reveals that there are three hidden colors in the eyes. They don't have radiance in this world as the colors revealed to the patriarch. Moses could see the three hidden colors because he was on a level above the lower seven colors.

Moses had a high soul and as a reincarnation of Abel, he represented the pure unification of the first Father and Mother, Adam and Eve. In the Tree of Life, Father and Mother are Chokmah and Binah. Their unification creates the Sefirah of Da'at that nourishes the lower levels.

The Zohar says that we can see the hidden colors with closed and rolled eyes to shift from the lower to the upper level. When we disconnect from the vision of the material world and have the ability to make spiritual unification of Chokmah and Binah we form the Sefirah of Da'at and able to see beyond the limitation of the material world.

29. ושמי ה' לא נודעתי להם – אלו גונים עליונים נסתַרים שווהרים שובה בהם משה לָהָסְתַּבֵּל בַּהֶם. וְסוֹד זָה, שֵׁהַעֵין סַתוּם וְגַלוּי. סָתוּם – רוֹאֵה אַסְפַּקּלַרְיָה הַמְּאִירָה. נִגְלֵה – רוֹאָה אַסְפַּקלַרְיַה שָׁלֹא מָאִירַה. וְעַל זָה וַאָרַא, בָּאַסְפַּקלַרְיַה שֵׁלֹא מְאִירַה, שֵׁהִיא בהתגלות, בָּאַסִפַּקלַרִיָה שֵׁמָּאִירָה שֶׁהִיא בַּסֵּתֶר, כְּתוּב בַּה יָדִיעַה, שֵׁכַּתוּב לֹא נוֹדַעָתִּי. בַּאוּ רַבִּי אֶלְעָזֶר וַרַבִּי אַבָּא וִנְשִׁקוּ יָדָיו. בָּכָה רַבִּי אַבָּא וָאַמַר, אוֹי בִּשַּׁתִּסְתַּלֵּק מָן הַעוֹלַם וִיִּשַּׁאֵר הַעוֹלֵם יַתוֹם מִמָּדְ, מִי יַכוֹל לְהַאֵּיר דְּבָרִי תוֹרַה?

29. וּשָׂבִוּי יָנִי לֹא גֿוֹדַעָּתִי לָהֶם, אָכֵּיוֹ גַּוּוגִּיוֹ עָּכַּאִיוֹ סְתִיבִּוּיוֹ דְּוָהַרִיוֹ, דְוַבָה בְּהוּ בּשִּׁה לְאֶסְהַכְּלָא בְּהוּוֹ. וְרַוָּא דֵא, דְעַינָא סָתִים וְגַּלָיָא. סָתִים, וָזְבֵי אָסְפַּקָּלַרְיָא דְנָהַרָא, אָתגַּבליִיא, ווָבִיי אַסִּפָּקּכַריִא דֹכָּא גַּהַרָא. ועַבל דָא, וָאַרָא, באספקלריא דלא נהרא, דאיהו באתנליא, ביה פתיב ראיה. באספקלריא דנהרא דאיהו בסתימוי, פתיב ביה ידיעה, דכתיב לא נודעתי. אתו רבי אלעור וָרְבִּי אַבַּא וָגַשָּׁקוּ יִדוֹי. בַּכָה רְבִּי אַבַא, וַאָמַר, וַוִי כַּד תַּסְתַּכֵּלה מַעַּלבוּא, וַיִּשְּׂתָאָר עַלבוּא יַתוֹם מִינַר, מַאוֹ יַכִיל כאנהרא בוכין דאורייתא.

בַה כַתוּב ראיַה. וְאוּלִם

30. פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמֵר, (שמואל-א כה) וַאֲמֵרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבִיתְף שָׁלוֹם וְכֵל אֲשֵׁרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתְּרְתֶּם כֹּה לֶחָי, שָׁלוֹם וְכֵל אֲשֶׁרְתֶּם כֹּה לֶחָי, וְאֲמֵרְתֶּם כֹּה לֶחִי? אָלְא אוֹתוֹ יוֹם, בְּשְׁבִילוֹ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי? אָלְא אוֹתוֹ יוֹם, בְּשְׁבִילוֹ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי? אָלְא אוֹתוֹ יוֹם, הוֹא יוֹשֵׁב בְּּדִין עַל הָעוֹלְם, וּבִשְּׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוֹא יוֹשֵׁב בְּּדִין עַל הָעוֹלְם, וּבִשְּׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בָּרוּף הוֹא אֹמֵר וַאָּמֶרְתֶּם כֹּה לֶחָי, לָקְשֹׁר בָּה לֶחָי, שֶׁבָּל הַחַיִּים הְּלוּיִים בּוֹ. וְאַתָּה שָׁלוֹם, מַה זָיָה וְצִרִיף (לְכָתֹב)! אֶלְא מַר, בְּדִי לְקשֹׁר הַאמוּנה וֹכִראוֹי.

30. פָתַזֹז רָבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שמואל א', כ"ה) וַאֲבּוְרְשָּם כּה כֶּוֹזִי וְאַתָּה שָׁלּוֹם וּבִיתָּךְ שָׁלּוֹם וְכֹל אֲשֶׂר לְךְּ שָׁלּוֹם. וֹאֲבַוֹרְשֶׁם כֹה כֶּוֹזִי וְאַתָּה שָׁלּוֹם וּבִיתָּךְ שָׁלּוֹם וְכֹל אֲשֶׂר לְךְּ שְׂלוֹם. וֹאֲבִוּרְשֶּם כֹּה כֶּוֹזִי, אֶכָּא, הַהּוּא יוֹבָוּא, יוֹבָוּא טָבָא דְרֹאשׁ הַשְּׁנְּה הֲוָה, וְקּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא יוֹבָוּא טָבָא דְרֹאשׁ הַשְּׁנְּה הְוֹה, וְקּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא יוֹבָוּא טָבְּא דְרֹאשׁ הַשְּׁנָה הְנִיה, וְקּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא הָאְבִוּר, וַאֲבַּוְרְשָּם כֹּה, כֶּוֹזִי, לְקַשְּׁיָרְא כֹּה, כֶּוֹזִי, דְּכָל זוַיִּיוֹ בִּיה תַּלְיִין. וְאַתָּה כּכָּא לְּקּוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא אַבְּה בִּבְּי, וְאַתָּה כּכָּא לְקֹנְּרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא קֹאָבִוּר, בְּנִיּי לִהְיִּשְׁא בְּרִיךְ הוּא קֹאָבִוּר, בְּנִיּי לִה. אֶבְּה בִּנְיִי בְּרִיךְ הוּא קֹאָבִוּר, בְּנִייֹן כִּיִבְּי בְּרִיךְ הוּא הָשִׁרָּא דְּבִינִים בּה בִּנִיים בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוּא בָּרִיךְ הוּא בָּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוֹיף בְּנִין בִּיִּים בִּיּה בִּנְיִים בְּבְּבִיין בְּבִּים בִּיִּים בְּבִּיִים בְּבִּיוֹים, בְּבִייִם בְּרִיךְ הוּא בָּרִיךְ הוֹיף בִּיִּים בִּיִּים בְּבִייִים בּיּוֹים, בִּיִּים בְּרִיךְ הוֹא בָּרִיךְ הוֹא בָּבְיּים בְּבְּיִין. בְּבְּנִין בְּבִיּים בְּבִּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִּיים בְּיִים בְּבִייִים בּיִּיִים בְּבִּיִים בְּיִים בְּבִייִים בְּיִים בְּבִּיים בְּיִים בְּבִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִייִים בְּבִּייִים בְּיִים בְּבִּיים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּבִייִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבִיוֹים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיים בְּבִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְייִים בְּיִים בְּבִיים בְ

Exodus 6:3

"וָאַרָא, אֵל-אַבְרָהָם אֵל-יִצְחָק וְאֵל-יַעֲקֹב–בָּאֵל שַׁדָי; וּשִׁמִי יִהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לְהֶם"

"I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."

This verse focuses on the different levels of revelations between Moses and the Patriarchs. The secret is in the hidden and visible Lights. The visible Lights relate to the seven lower sefirot and the hidden are the upper three.

The world of Tikkun is about the process of the lower seven sefirot. Even though the Patriarchs were channels for the Tree of Life, it wasn't complete until Joseph, Moses, and Aaron did their work. When the lower levels were in place, meaning Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, and Yessod a connection to the upper three sefirot became possible. But the key to the upper levels is through Da'at, which means 'knowledge'. Protecting the eyes from connecting to negativity and desires for the self of the material world is a key to higher spiritual elevation, understanding and seeing beyond the illusions of this world. That was Moses's level. He saw the pure energy that activates everything below while the Patriarchs saw the truth as is or will be manifested in this world.

{||}

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I'll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the 'appearance in court', to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam's soul, stand in a trial to be evaluated and receive life fore for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is 'judged' because the world was created for Adam/us.

The two days' process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמע for Fire,

Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can't tell what kind of 'surprise' we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won't. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah's Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good 'pass' to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we're not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for 'life' energy to come to us. We should make a promise to share our next year's tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children.

Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees;

Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

" וְיָכֶּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרֶא-שְׁמִי עֲלֵיהֶם, וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי, וְיָשֶׁבוּ, מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים—וַאֲנִי, אֶשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם, וְאֶסְלַח יֹּ רָחַשָּׁאתָם, וְאֵרְפָּא אֶת-אַרְצֶם"

"and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land."

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHVH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we 'bleach' these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won't be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day.

Before Rosh Hashanah, it's important to remove all aspects of Bread of Shame. Make a donation to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B'li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

Tap here to support the Daily Zohar

Shana Tova means "Good Year". A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing would be "Wishing you a good and blessed year". We say it in Hebrew "L'Shana Tova U'Mevorechet" for a good and blessed year.

L'Shana Tova U'Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

31. מָבָּאן לָמַדְנוּ שָׁאָסוּר לְהַקְדִּים שָׁלוֹם לְאָדָם רְשִׁע, וְאָם צָרִידְּ, יַקְדִים לוֹ כְּמוֹ דְּוִד לְאָדָם רְשָׁע, וְאָם צָרִידְ, יַקְדִים לוֹ כְּמוֹ דְּוִד שָׁבְּרַדְּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא, וְנִרְאָה שֶׁאָמֵר בְּגְּלְלוֹ. וְאָם תֹאמֵר שֶׁזּוֹ רַמְּאוֹת – לֹא, שֶׁהְרֵי בְּלְלוֹ. וְאָם תֹאמֵר שָׁזוֹ רַמְּאוֹת – לֹא, שְׁהְרִי בְּל מַה שֶׁמֵּעְלֶה לַקְּדוֹשׁ–בְּרוּדְ–הוּא וְנִרְאֶה שָׁבִּילוֹ אָמֵר – אֵינוֹ רַמְּאוֹת. וּמִי שֶׁמַּקְדִים שָׁבְּיִרוֹ לְאָבִרוֹן שְׁבִּילוֹם לְמַעְלָה שָׁלוֹם לְמַעְלָה הְנִּא שָׁלוֹם לְמַעְלָה וּלִמָּמָה.

31. בִּנְּכָּאוֹ אוֹלִיפְּנָּא, דְּהָא לְבַּר נְּשׁ (בראשית קע"א ע"ב) זוֹיָיבָא, אָסוּר לְאַלְּדְּבָּוּא לֵיה שְׁלְּם, וְאִי אִנְּיִרְה הוּא, וְאַתְּזוֹיִי דְּבְּנִינִה כְּלְּוּדְשָׂא בְּרִיך הוּא, וְאִתְּזוֹיִי דְבְנִּינִה כְּלְּוּדְשָׂא בְּרִיך הוּא, וְאִתְּזוֹיִי דְבְנִּינִה כְּלְּוּדְשָׂא בְּרִיך הוּא, וְאִתְּזוֹיִי דְבְנִּינִה כְּלְּוּדְשָׂא בְּרִיך הוּא, וְאִתְּזוֹיִי לְאוּ בִּבְּיִאוּת הוּא. וּבִּוּאוֹ דְּאַלְּדִים שְׂלְם דְּבְּיִּאוֹת הוּא. וּבִּוּאוֹ דְּאַלְּדִים שְׂלְם לְיֵבְּלִי כִּוֹה לְלְּוּדְשָׂא בְּרִיך הוּא, כָּל לְּנִי לְעִיבִּל וְהִוּא, כָּל לְּנִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִּי בְּיִבְיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּבְּיִבְּים בְיֹה כְּלְּיִדְשָׂא בְּרִיך הוּא, כָּל בְּיִבְּי בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְיִים בְּיִבְּי בְּיִבְיִים בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּי בְּבִּיִים בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִים בְיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִ בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוּ בְּבְיִים בְּיִים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיים בְּיים בְּיוֹבְיים בְּיבִּיים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבִּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְיי

32. וְאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאַר אֲלָב אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאַל שַׁדְי וּשְׁמִי ה' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם. רַבִּי חִוְקִיָּה פָּתַח, (תהלים לב) אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹב ה' לוֹ עָוֹן וְגוֹ׳. כַּמְה אֲטוּמִים הֵם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְּלִים עַל מְה אָדָם שֶׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְּלִים עַל מְה עוֹמְדִים בָּעוֹלְם, שֶׁהְבִרי בְּשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוֹא אֶת הָעוֹלְם, עֲשָׂה אֶת הָאָדָם בַּדְּיוֹקן שֶׁלוֹ הוֹא אֶת הָעוֹלְם, עֲשָׂה אֶת הָאָדָם בַּדְּיוֹקן שֶׁלוֹ וְהַתְקוּנִין, בְּדֵי שֶׁיִשְׁתַבֵּל בַּתּוֹרָה וְיֵלֵדְ

32. וְאֵרָא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּׂזִיּק וְאֶל יַעֲׂקֹב בְּאֵל שַׂדִּי וּשְׂבִּיי יְיָ׳ לֹא גַּוֹדַעְּׂהִי לְהָם. רִבִּי זִוֹזְּקִיָּה פְּתַזוֹ, (תהלים ל"ב) אַשְּׂבֵי אָדָם לֹא יַוְזְשׁבׁ ה' לוֹ עֲׂוֹן וְגַּוֹ׳. כַּבְּּוֹה אִינִּוֹן בְּנֵי נְּשָׂא אֲטִיבִיוֹן, דְּלָא יִדְעִיןֹ, וְלָא בִּוֹסְתַּבְּכָּוֹן, עַל בַּוֹה לָבְיא, עָבֵּד כֵיה לְבַר נְּשׁ בְּדִיּוּהְנָגָא דִּיכִיה, וְאַתְּהָיוֹן כֵּיה עָלְבָוֹא, עָבֵד כֵיה לְבַר נְּשׁ בְּדִיּוּהְנָגָא דִּיכִיה, וְאַתְּהָיוֹן כֵּיה בְּתִּקּוּנוֹי, בְּגִּין דְּיִשְּׂתַבַּל בְּאוֹרַיִיתָא, וְנֵהַךְ בְּאוֹרְזווֹי.

1 Samuel 25:6

King David sent messengers with greetings to a wicked man. The Zohar explains that we should not be the first to greet wicked and evil people. To make peace, King David concealed a blessing as a spiritual connection with his greetings. The two words "στ, του words".

[&]quot;וַאֲמַרְתֶּם כֹּה, לֶחָי; וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךְ שָׁלוֹם, וְכֹל אֲשֶׁר-לְךְ שָׁלוֹם "

[&]quot;and thus you shall say, 'Have a long life, peace be to you, and peace be to your house, and peace be to all that you have."

"לְּחִי accurately translated to 'Have a long life' are actually a code that unifies Malchut and Zeir Anpin.

The word 'וְאַתָּה' 'and you' is also a connection of Zeir Anpin with the letter 'l' Vav and Malchut with 'אַתָּה', 'You'.

If we have to be the first to greet a wicked person then we should learn from King David to bless God before.

A simple 'Hi' is not significant but in Hebrew, we use the word 'Shalom', 'שלום', which has a powerful energy.

{||}

Preparation for Rosh Hashana 5779, 2018-2019

We are just before Rosh Hashanah and in this article I'll bring some important advice we should all consider using in order to get ready before the 'appearance in court', to have a good verdict and a new blessed year.

On Rosh Hashanah, God created Adam and Eve and on the same day they sinned, brought mortality to the world and created judgment for all future generations. Every year we, as parts of Adam's soul, stand in a trial to be evaluated and receive life fore for the coming year. This will continue until Mashiach comes and we have final peace and immortality.

Every element of Creation is 'judged' because the world was created for Adam/us.

The two days' process is according to Kabbalah considered as one day of 48 hours long. We are all sparks of the soul of Adam and Eve and as such we are judged every year until the end of days.

The world is going through a period of great chaos. It seems like heaven and earth are working against us. Deadly storms (water, air), Fire, Volcano eruptions and earthquakes (earth) and plagues (air) are all over the world. The initials ארמע for Fire, Wind, Water, and earth. We feel as if we are already under harsh judgment and can't tell what kind of 'surprise' we will wake up to on the next day.

The entire world feels the spiritual shift in the world. Satan and all of his agents are roaming the earth causing harm to people everywhere. Forces of separation and extreme are visible all over the world. We see evildoers everywhere and even if we can cover our eyes and think that it will pass, it won't. Not this time. The negativity is too strong.

We are blessed to have the Zohar studies in our lives and that is the only tool promised to protect us like being in Noah's Ark during the Flood.

We have a very short time to prepare for Rosh Hashanah as we need to stand before the judge as pure as possible so we can receive a good 'pass' to have the protection of the Ark.

We prepare ourselves by making self-accounting on our actions during the last year. We forgive those who made us wrong because if we're not then we would be carrying judgments that attract more judgments. We ask forgiveness from those we hurt in one way or another. If we cannot see the person and correct the situation, we give Tzedakah with the consciousness of regretting the action and pray to have the situation corrected with the Tzedakah that we give.

We should remove bread of shame by paying all of our debts, spiritual or material. Payment plans are excluded. We want to give the Tithe we owe from the past year to remove any and all aspects of death from ourselves. Giving tithe make room for 'life' energy to come to us. We should make a promise to share our next year's tithe with all sources that benefit us spiritually. We have the responsibility to make sure that we give to the righteous causes. We should avoid giving to corrupt organizations that may

have 10s or 100s of millions in their bank accounts. Having so much money means that they do very little for their followers and for people in need on a spiritual or material level. Giving money to such organizations is like making direct deposits into their fat accounts, making them richer while adding to the aspect of death because the money we give is not properly used.

Our tithe should be used positively for the entire congregation and beyond. It should be transformed into 'life' and the continuation of light. True spiritual leaders, rabbis, and teachers do their work for spiritual reasons, not to get rich and live like royals. All the great kabbalists that we study from, like rabbi Shimon, The holy Ari, Rabbi Ashlag and all the greats in between, were humble and run away from accumulating money, even though they could easily make money and have all the pleasures of the world. The Torah forbids us from wasting our God-given blessings in the wrong places.

When we come to Rosh Hashanah services, we focus on the prayers and do not speak anything outside the words of the prayers. We follow the leader of the prayers and may only to help another person next to you to follow the prayers. We have to understand that we stand in front of the judge during this entire holiday. Any misbehavior is 'judged' and the consequences are registered for the coming year. Ask yourself how would you behave when you appear in a courtroom, in front of a flesh and blood judge. Don't be like one of those that Tikkunei Zohar (Tikkun six (old print page 22), Maalot Hasulam #34,#35) calls shameless and idol worshippers. The Zohar describes them as barking dogs that scream for 'food', forgiveness and to be inscribed for life without repentance. Before asking for our needs, we want to be pure. The proper prayers lead us to the point that we can ask for ourselves and even then our wish should not be selfish. Follow the prayers from the beginning to have merit to ask for personal wish on Rosh Hashanah. It's the best day for women to pray to have children.

Be happy with the opportunity to finish one year with its curses and start a new year with its blessings.

I suggest to wake up early and be one of the first in the synagogue/ place of service. Sit quietly and meditate on the good things that you plan to do in the coming year. Do not recall 'bad' things so you won't remind the court of your bad deeds. We want to be judged with consideration of our good future plans. When the service starts, pray to God to bestow clarity and focus in the mind of the person that leads the prayers. If he is distracted or has corrupted consciousness, then the value of the prayers is reduced to the general consciousness of the congregation. It's would be smart to invest in two days of spiritual efforts in order to have blessings in the next 353 days.

Men dress in white clothes on Rosh Hashanah and all of our actions on this day (of 48 hours) should also be 'white'.

Listening to ALL blowing of the Shofar is important and proper preparation is critical. Check other posts on the Daily Zohar for Shofar meditations. We do not sleep during Rosh Hashanah, especially on the first day. Staying awake keeps us away from the aspect of death that comes with sleep. We want an active year, full of life.

Hatarat Nedarim – Cancelling of the vows is very important for the personal cleansing process. It removes impurities created through unfulfilled promises of all kinds, small or big. It is usually done before Rosh Hashanah in order to be better ready for the court. If one missed it then he can still do it anytime until Yom Kippur. The Kol Nidre prayer that opens the Yom Kippur services can also be used as Hatarat Nedarim. Kol Nidrei is a canceling of the vows for the congregation and all the children of Israel and when one listens to this prayer that is repeated three times, he can meditate to include the cancellation of his own vows.

The sages teach us that there are three actions that remove bad decrees;

Teshuva (Repentance), Tefillah (Prayer) and Tzedakah (Charity). We repeat these words during Rosh Hashanah services.

2 Chronicles 7:14

ָּיוּכָּנָעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא-שָׁמִי עֵלֵיהֶם, וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי, וְיָשֶׁבוּ, מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים–וַאַנִי, אֲשָׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם, וְאֵסְלַח " "לחטאתם. וארפּא את-ארצם

"and My people who are called by My name humble themselves and pray(prayers) and seek My face (Tzedakah) and turn from their wicked ways(Teshuvah), then I will hear from heaven, will forgive their sin and will heal their land."

Teshuva is repentance and regrets for going far from the path of the light. This means cleansing through forgiving and asking forgiveness from others.

Tefilah is following the prayers as the sages gave us to help us create channels to the upper levels and allow the light to come into our vessels.

Tzedakah is giving money to remove the aspect of death from our lives allowing the previous two elements to affect our lives positively. We receive free energy from YHVH to use in this life and our negative actions cause dark spots on our spiritual garments and block the light from connecting to us. When we give Tzedakah to create channels of light/life, we 'bleach' these spots and restore life into our spiritual garments.

By the grace of God, the Daily Zohar delivers daily Zohar studies. We never ask people directly to give money to support our projects. For that reason, the flow of donations is slow. We could do a lot more if more of those who benefit from the Daily Zohar, contribute. I thank God for having a good day job to earn money and sustain the family so I won't be dependent on donations for my livelihood. Your support is used to maintain a stable system, the mobile apps that benefit thousands of users every day. Before Rosh Hashanah, it's important to remove all aspects of Bread of Shame. Make a donation to the Daily Zohar to thank God for this important resource. I thank God for the Daily Zohar that forces me to study and write every day, fulfilling the precepts of study Torah day and night. Your charitable giving would have a global impact because our projects are free and help many other people. The Daily Zohar is not part of or affiliate with any organization.

Promise yourself (B'li Neder) that in the coming year you will share your tithe with other sources that benefit you. If you visit and study from different sources online on a regular basis, then you should give to all, even if it is smaller amounts. Giving proper tithe opens greater channels of sustenance. The spiritual rules are more important than the numbers.

Tap here to support the Daily Zohar

Shana Tova means "Good Year". A good year also means a good correction process. A year full of correction is great but we want to make it all positive so the proper blessing would be "Wishing you a good and blessed year". We say it in Hebrew "L'Shana Tova U'Mevorechet" for a good and blessed year.

L'Shana Tova U'Mevorechet to all of you with love and hugs to each one of you.

שַׁלְּמַטָּה נִתָקַן, וְאַרְבַּעָה צִדְדֵי הַעוֹלַם הָתְחַבָּרוּ בָּאוֹתוֹ מָקוֹם שֵׁנָּקְרָא בֵּית הַמְּקְדַשׁ. וָאוֹתֵם אַרְבַּעָה צָדְדֵי הַעוֹלַם התחַבּרוּ בָּאַרְבָּעָה צְדָדִים, שֵׁהֵם יִסוֹדוֹת הַעוֹלַם אֵ״שׁ רו״חַ וּמַיִ״ם וָעַפַּ״ר, וְהָתְחַבָּרוּ אַרְבַּעָה צְדַדִים

33. דְּהָא כַּדֹ אָתָבָּרֵי אָדָם, בֵעַפַּרָא דְבַּוּקּדְשַּׂא דְלְתַתָּא 33. שַׁהַרִי כִּשַׁנְבַרָא אָדַם, מֵעַפַּר הַמְּקְדָשׁ אָתַהַקּוֹ וָאַרְבַּעֹ סִטְרֵי דְעַלְבָא, אָתַוַבְּרוּ בְּהַהוּא אֱתַר דאַקרי בי מַקּדְשָּׂא. וָאִינוּוֹ אַרְבַעַ סְטַּרִיוֹ דְעַלְמֵא, אָתוַזַבְרוּ בַּאַרָבַע סְטָרִיזֹּ, דָאָינוֹוֹ יְסוֹדִיזְ דְעַלְכֵּוֹא, אֵ״שׂ רו"זַזֹ וְבַּיִי"ם וָעָּפַ"ר, וְאָתִוֹזִבְּרוּ אַרְבַּע סְטִיְרִין (נ"א

אַלּוּ בְּאַרְבָּעָה צִּדְדֵי (יְסוֹדוֹת) הָעוֹלֶם, וְהִתְקִין מֵהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גוּף אֶחָד בְּתִקּוּן עֶלְיוֹן, וְגוּף זֶה הִתְחַבֵּר מִשְׁנֵי עוֹלְמוֹת, מֵהָעוֹלֶם הַתַּחָתוֹן הַזֶּה וּמֵהָעוֹלֶם שֶׁלְמַעְלֶה.

יסודיו) אָפֵּיוֹן, בְּדֹ יְסוֹדִיוֹן דְעָּׁלְבָּוֹא דָא תַהְּאָה. וְהַאֵּי הְּוֹּלְבְּוֹא אַתְּלִין בִּוּנְיִיהוּ קּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הֹוּא זוֹד בּוּפָא בְּתִּקּוּנָּא עִבְּלְאָה. וְהַאִּי בּוּשְּׁלְבְּוֹא אַתְּלְבִוּא וְהַאִּי וְהַאִּי בּוֹעְלְבְּוֹא הָא תַהְּאָה. וְבִּוּעָלְבְּוֹא בְּא תַבְּאָה. וְבִּוּעָלְבְּוֹא בִּרְּאָבוֹין, בֵּוֹעָלְבְּוֹא דָא תַהְּאָה. וּבּוּעָלְבְנִא בְּיִלְּאִים בּוֹעְבִּילְא.

34. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בֹּא רְאֵה, אַרְבָּעָה רָאשׁוֹנִים הָם סוֹד הָאֱמוּנְה, וְהַם אָבוֹת שֶׁל כָּל עוֹלְמוֹת, וְסוֹד הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה הַקְּדוֹשְׁה. עוֹלְמוֹת, וְסוֹד הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה הַקְּדוֹשְׁה. וְאוֹתָם אַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת, אֵ״שׁ רוּ״חַ וּמִיִ״ם וְאַנְּיִ״ם אַלְיוֹן. [וְאַלוּ הַם וְעָפָ״ר, אֵלֶה הֵם סוֹד עֶלְיוֹן. [וְאַלוּ הַם הָאבוֹת, שֶׁכָּל הָעוֹלְמוֹת אָבוֹת שֶׁל הַכֹּל] וּמֵהֶם יוֹצְאִים זְהָ״ל, וְתַחַת אֵלוּ מַהְּכוֹת אֲחַרוֹת שֶׁדּוֹמִים לְהֶם [כְּמוֹ שִׁדּוֹמִים לְהֶם [כְּמוֹ שִׁדּוֹמִים לְהֶם [כְּמוֹ שִׁדּוֹמִים לְהֶם [כְּמוֹ שִׁדּוֹמִים

34. אָבַּוֹר רַבִּי שִּׂבְּעַוֹּן, תָּא זְוֹזֵּי, ד' קַּדְבְּיִאֵי אִינֿוּן רָדָּא דִּרְתִּיכָא דִּבְינִיּיבְיּעִּא וְאִינֿוּן אֲבְּהָן דְּכֵּכְּהוּ עָלְבִיוּן. וְרָזָּא דִּרְתִּיכָא עַּבְּיֹה בְּינִיִּישְׁא. וְאִינֿוּן אֲבְהָן דְּכֵּכְּהוּ עָלְבִיין וְרָזָּא דִּרְתִּיכָא עַבְּיֹאָה בַּיִּדִישְׂא. וְאִינֿוּן דֹי יְסוֹדִין: אֵ״שֹׁ רוּ״זֹז וְבַיִּיִם וְעָבֶּיִר. אָבּהוּן דְכוּלהוּ עלמין אָבַּוּן אָינוּן אבהן דְכוּלהוּ עלמין אַבּוּן דְכוּלא) וּבֵּוּאִינֿוּן נְּפְּקִין, זָּהָ״בֹ וְכֶּסֶ״ף וּנְּזֹזשִׁי״ת וּבַּרְיָּיֶל כּוֹן. אבהן דְכלא) וּבֵּוּאִינֿוּן נְּפְּקִין, זָּהָ״בֹ וְכֶּסֶ״ף וּנְּזֹזשִׁיֶּי״ת וּבַרְנִיִּין כּוֹוֹל. וּהְנִיזוֹת (דף כ"ד ע"א) אָבֵּין בִּיהָּכָאן אַוְזִרְנִּיֹן, דְּדַבְּיִיִין כּוֹוֹן.

Exodus 6:3

"וָאַרָא, אֵל-אַבְרָהָם אֵל-יִצְחָק וְאֵל-יַעֲקֹב–בָּאֵל שַׁדָי; וּשִׁמִי יִהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לְהֶם"

"I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."

Psalms 32:2

"אַשְׁרֵי אָדָם–לֹא יַחִשֹׁב יִהוָה לוֹ עָוֹן; וְאֵין בִּרוּחוֹ רְמִיָּה."

"How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!"

The Zohar tells us that there are many people who have blocked consciousness and don't understand the world around them. When the Holy One Blessed be He, created the worlds, he created man in his own image and established a system to study the Torah and follow the ways of God.

The body of Adam was drawn from the 'dust', which is Malchut of the Holy Temple below but this 'dust' was 'corrected' with the light of Binah. The Holy Temple was a point of connection for the four directions of South, North, East and West, and the four elements of Nature, Fire, Wind, Water, Earth (dust).

The following DZ studies are on the four elements of nature and their different aspects.

35. בֹא רְאֵה, אֵ״שׁ רוּ״חַ וּמִיִּ״ם וְעָפְּ״ר אֵלֶה הֵם הָרִאשׁוֹנִים וְהַשָּׁרְשִׁים שֶׁלְּמֵעְלָה וְשֶׁלְּמַשָּה, וְתַּחְתּוֹנִים וְעֻלְיוֹנִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם. וְאֵלֶּה הֵם וְתַחְתּוֹנִים וְעֻלְיוֹנִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם. וְאֵלֶה הֵם אַרְבָּעָה צְּדְבִי הָעוֹלְם, וְעוֹמְדִים בְּאַרְבָּעָה אֵלּוּ: צָפּוֹ״ן וְדָרוֹ״ם וּמִוְרִ״ח וּמַעָרִ״ב. אֵלּוּ הֵם אַרְבָּעָה צְדְדִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְעוֹמְדִים בְּאַרְבָּעָה אֵלוּ. אֵ״שׁ לְצַד צְפוֹ״ן, וְעוֹמְדִים בְּאַרְבָּעָה אֵלוּ. אֵ״שׁ לְצַד צְפוֹ״ן, רוֹ״ם בְּאַרְבָּעָה אֵלוּ. מֵיִים לְצַד דְּרוֹ״ם. מִשֹּוּם שֶׁהַדְּרוֹם הוּא חַם וְיָבֵשׁ. מֵיִם קְרִים וְלַחִים. עָשִּרִים עָּבִירוֹם הוּא חַם וְיָבֵשׁ. מֵיִם קְרִים וְלַחִים. עָשִּוּרִים עָּבִיר לְצַד מַעַרִ״ב. וְאַרְבָּעָה אֵלוּ קְשׁוּרִים עָּבִיר בְּעַרִי״ב. וְאַרְבָּעָה אֵלוּ קְשׁוּרִים עָּבִיר בְּעַרִי״ב. וְאַרְבָּעָה אֵלוּ קְשׁוּרִים.

35. (כגונא דאלין) הָא זְוֹזֵי. אֵ"שֹּׁ רוּ"זִז וְבַוּיִ"ם וְעָּׂפֶּ"ר, אָכֵּיוֹ אִינִּוּוֹ כַּדְבָּוּאֵי וְשָּׂרָשִׂיוֹ דִּלְעֵיכָּא וְתַהָּא, וְתַהָּאִיוֹ וְעִׂכָּאִיוֹ אִינִּוּוֹ כַּדְבָּוּאֵי וְשָּׂרָשִׂיוֹ דִּלְעֵיכָּא וְתַהָּא, וְתַהָּאִיוֹ וְעִׂכָּאִיוֹ עָּלַיִיהוּ כַּיְיִיבִּוּיוֹ. וְאִכֵּיוֹ אִינִּוּוֹ אִרְבַּעֹ אִכְּיוֹ: צְּּפּוֹ"וֹ, וְדָרוּ"ם, וּבִּוֹיְרִ"זֹז, עָּלְבָּוּא, וְקַיִּיִיבוּוֹ בְּאַרְבַּעֹ אִכֵּיוֹ: צְּפּוֹ"וֹ, וְדָרוּ"ם, וּבִּוְיְרִ"זֹז, וּבִוּעַרִּ"ב. אִכֵּיוֹ אִינִּוּן אַרְבַּעֹ סִטְּרִין דְּעָּלְבָּוּא, וְקַיְּיִבִּיוֹ בְּעַרְבַעֹ אִכֵּיוֹ בְּעָרְבַעֹ אָכֵּיוֹ בְּנִיִבְיוֹ בְּעָרְבַעֹ בְּוֹיִרְיוֹם נְּוִבְשׁ בִּוִים בְּוִרִיוֹם בָּנִים כָּיְרִים בָּנִים בְּרִים עָּבִיי בִּיִּיְבַ אָּבְיוֹ דְּדָרוֹם וִזִם וְיָבֵשׁ בִּוִים בְּרִים בְּנִיִם עָּרִים עָּבִיר בִּעֹּלְוֹ, בִּאַרְבַּעֹ אָּלֵיוֹ וְנִבְּשֹׁ בִּוִים בָּוֹבְעֹ אָלֵיוֹ, בִּאַרְבַּעֹ אָלֵיוֹ, בִּאַרְבֵּעֹ אָלֵיוֹ.

בְּאַרְבָּעָה אֵלּוּ, וְכַלֶּם אֶחָד, וְאֵלֶּה עוֹשִׁים אַרְבַּע מַתְּכוֹת, שֶׁהֵם זָהְ״ב וָכֶסֶ״ף וּנְחשֶׁ״ת וּבַרַזֵ״ל. הֵרִי הֵם שִׁנִים עָשָׂר, וְכַלֶּם אֵחָד. וָבָּרִיּן, וְכַפְּהוּ זִזִד, וְאָכֵּיןּ עַּבְּבִי אַרְבַּעַ בַּוּהָכָאן, דְאִינְּוּן הָבִיבֹ וָכֶפֶ״ף וּנְּזִזַשָּׁ״ת וּבַּרְוָּ״ל הָא אִינִּוּן הְּרֵיסָר, וְכַפְּהוּ הָבִירִין, וְכַפְּהוּ זִזִד, וְאָכֵּיןּ עַבְּבִי אַרְבַּעַ בַּוּהָכָאן, דְאִינְּוּן

36. בֹא רְאֵה, הָאֵשׁ הִיא בִּשְּׁמֹאל, לְצַּדּ צְּפּוֹן, שֶׁהַרִי הָאֵשׁ בּוֹ תִּקֶף הַחֲמִימוּת, וְהַיּבֶשׁ שָּׁלוֹ חָזָק, וְצָפּוֹן הַהַפֶּךְ שָׁלוֹ, וְנִמְזָגִים אֶחָדּ שָׁלוֹ חָזָק, וְבִּיּא אֶחָד. מֵיִם לְיָמִין, וְהוּא לְצַדּ בְּאָחָד וְהוּא אֶחָד. מֵיִם לְיָמִין, וְהוּא לְצַדּ הְּוֹא דְּרוֹם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַבְּרָם [לְהַחָזִירָם] בְּאֶחָד, עוֹשֶׁה מֶזֶג זֶה

36. תָּא זְזַזֵּי, אֵשׁ הוּא בִּשְּׂכָּוּאלָא, לֹסְטַׂר צָּׁפּוֹן, דְּהָא אֵשֹׂ, תּוּלְּפָּא דַּוְזַבִּייבּװּתָא בֵּיהֹ, וְיָבִישׁוּ דִּיכֵּיה (עיין בתיקונים o'א ע"א) תַּלְּיף. וְצָּׁפּוֹן בְּהַפּיּכָא דִּיכֵּיה הוּא, וְאָתְבְּוֹיִגֹּ זְיִרוֹם. זוֹד בְּזַד וְאִיהוּ זוֹד. בַּיִּים לִיבִּיינָּא, וְהוּא לִסְטַׂר דְּרוֹם. וְזִר בְּזִד וְאִיהוּ זוֹד. בַּיִּים לִיבִּיינָא, וְהוּא לִסְטַׂר דְּרוֹם. וְלִּיְדְּאָ בְּרִיךְ הוּא, לְזַדְּבְרָא (לאחזרא) לוֹן בַּוְזִדְא, עָבִיר בִּוֹנָגָא דָא.

Fire, Wind, Water, and earth are the first and roots of everything above and below. The Book of Formation, Sefer Yetzirah, which is the root of Kabbalah, written by Abraham the patriarch, reveals the four elements. Like the YHVH name

Fire – YH יה North, Shuruk, Left column, Gevurah, Gabriel

Wind – H ה – East, Chirik, Central column, Tiferet, Nuriel

Because Chokmah and Binah are in unification to deliver light to the lower world, Fire and Wind come together. Binah as the wind helps the fire to grow and transform into the heat of the water to manifest the earth in Malchut.

Water - V I - South, Cholam, Right column, Chessed, Michael

Earth – H ה – West, Malchut that receives Fire, Wind and Water, Raphael

When the four elements unified in Malchut they create the metals of Gold, Silver, Copper, and Iron.

Fire - Gold

Water - Silver

Fire + water + Wind + Earth together bring Gold, Silver, and Copper.

All the above bring Iron and below the iron other similar metals.

37. הַצְּפוֹן הוּא קַר וְלַח, הָאֵשׁ חַם וְיָבֵשׁ. הָחֶלִיפָם לְצַד דָּרוֹם. דְּרוֹם הוּא חַד וְיָבָשׁ. הַחֲלִיפָם לְצַד דָּרוֹם. דְּרוֹם הוּא חַד וְיָבָשׁ. הַמַּיִם קָרִים וְלַחִים. וְהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא מוֹזֵג אוֹתָם בְּאָחָד, שֶׁיוֹצְאִים מֵיִם מִדְּרוֹם וְנְכְנָסִים לַצְפּוֹן, וּמִצְפּוֹן שׁוֹפְעִים מֵיִם. יוֹצֵא אֵשׁ מִצְפּוֹן, וְנִבְנָס בְּתֹקֶף הַדְּרוֹם, וּמִדְּרוֹם יוֹצֵא תֹקֶף וְנִכְנָס בְּתֹקוֹ שְׁבְּרוֹם יוֹצֵא תֹקֶף הַחְיִמנוֹת לְעוֹלְם, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא לוֹנֶה זָה מָזֶה, וְבָל אֶחָד וְאֶחְד מֵלְנֶה לְּחָבֵרוֹ מָּשְׁלוֹ בָּרְאוּי לוֹ. כְּמוֹ זֶה רוֹחַ וּמִזְרָח, כְּדֵי מִשְּׁלוֹ בָּרְאוּי לוֹ. כְּמוֹ זֶה רוֹחַ וֹמְלְיִם זֶה בָּזֶה לְּהָתְחַבֵּר בְּאָחָד לַחֲבֵרוֹ, וְנִכְלְלִים זֶה בָּזֶה לְּהָתְחַבֵּר בְּאָחָד.

לְּנִזְבִרִיה, וְאַתִּפְּלִיל דָא בְּדָא, לָאָתַוֹזִבְּרִא בִּנְיה, וְאַתַּפָּלִיל דָא בְּדָא, לָאָתַוֹזִבְּרִא בִּנְיה בְּיִּה בְּיִבְּא בְּרִים גָּפִין בִּיּנִיה בִּיִּים בְּרִים גָּפִין וְנִיבְּא בְּרִים גָּפִיל בִּיִּא בְּרִים גָּפִיל בִּיִּא בְּרִים גָּפִיל בִּיִּא בִּיִּבְים בְּיִבְּים בְּרִים בְּיִּיִּא בִּיִּיִּא בִּיִּיִם בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בִּיִּא בִּיִּיִם בְּרִים בְּיִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיִים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בְּי

38. בֹּא רְאֵה, אֲשׁ מִצַּד זֶה, מֵיִם מִצַּד זֶה, וְהֵם מַחֲלֹקֶת. נִכְנֶסֶת רוּחַ בֵּינֵיהֶם וְאוֹחֶזֶת אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (בראשית א) וְרוּחַ 38. תָּא זְזַזֵּי, אֶשָּׂא בִּוּפִּטְיְרָא דָּא, בַּוּיִם בִּוּפִטְיָּרָא דָּא. וְאִינֿוּזְּ בִּוֹזְלּוֹּכֶּןת. עָּאל רוּזַז בֵּינַיְיהוּ, וְאָזִזִיד לִתְרֵיזְ סִטְּרִיןְ. הֲדָא בֹּוֹזְלּוֹּכֶּןת. עָאל רוּזַז בֵּינַיְיהוּ, וְאָזִזִיד לִתְרֵיזְ סִטְּרִיןְ. הֲדָא הוּא דְּכִתִּיבׁ, (בראשית א') וְרוּזַז אֱלֹהִים בִּוְרַזֵּזְפַת עַל

אֱלֹהִים מְרַחֶפֶּת עֵל פְּנֵי הַפָּיִם, שֶׁהְרֵי אֵשׁ עוֹמֶדֶת לְמַעְלָּה בְּצַד זֶה, וּמֵיִם עוֹמְדִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ. רוֹחַ נִכְנֶסֶת בֵּינֵיהֶם וְאוֹחֶזֶת אֶת שְׁנֵי הַצְּרָדִים וּמַפְּרִידָה מַחֲלֹקֶת. הָעָפָר, הַמַּיִם עוֹמְדִים עָלָיו, וְרוּחַ וְאֵשׁ, וּמְקַבֶּלֶת מִכֻּלְם בּבּח שׁל שׁלשׁת אלה שׁעוֹמִדִים עַלִיו. וֹאָהָּאָ וּלִוּלַבְּלָא לִפֹּלְשׁוּ, בִּוֹזִילָא בִּעֹלְנִא אַכֵּוּן בְּלַנְּיבׁוּ סְלְּרִוּן, וְאַפָּׁרִיִּהְ כִּוֹזִלְּנָשׁוּ, בְּנֹזִילָא בִּעְּלְנִיה אָכֵּוּן בְּלַנִּיבׁוּ לַנְיִכּוּי קָׁלְ אַפָּׁ, אַרְאָא. רוּזִוֹא אָתִּיל בִּינְּיִיבוּוּ אָכִּוּם לְעַיִּכוּ בְּנִיבוּים בְּנִים הְבָּא אָהָּא לָּאִים לְתַּילִא בְּסִלְּרָא בִּיִּא וּכִּוּים בְּנִים בַּנִּיִם בְּנִים בְּנִיִּם לְתַּילִא בְּיִּלְּא בְּסִלְּרָא בִּיּא וּכִּוּים לְעַילָּא בְּסִלְּרָא בִּי

The Zohar reveals different spiritual aspects of the four elements. It would be incomprehensible to translate this and the following Zohar text but I will bring from other studies of the Zohar related to Fire, Water, Air, Earth.

Before the creation of the dry land the world was only water as we read in genesis 1:2, the water existed before God started with the process of Creation. Water is the aspect of Chessed and like our body, the world is about 70% water.

God started creating the world with the word "וְיּאמֶר" "And (God) said" (Genesis 1:3). The first two letters וי VY, represents the male aspect of the Light, YHVH, that brings down the Light force. The following three letters are אמר, which the root for "say" and also initials for אש מים רוח, "Fire", "Water"" and "Air".

The most important body part that is strongly related to the four elements is the mouth. We can build or destroy worlds with the power of the mouth. The heat of the AIR/ vapor coming out of the mouth is FIRE and the moisture is WATER. The aspect of earth exists in the water. When we boil water or let it stand for a while we see the 'solids'/EARTH that is in the water.

The mouth is the aspect of Malchut and it creates and brings out the four elements. The inner 'fire' of the body is very important for the balance of the energies in the body. If the level of fire, temperature, is not as it should all the elements in the body are 'fighting' each other and this is a state of illness.

39. בֹּא רְאֵה. רוּחַ וּמְזֶרְח. מִזְרָח חַם וְלַח, רוּחַ וּמְזֶרְח. מִזְרָח חַם וְלַח הִיא, רוּחַ [קר וְיָבָשׁ. הַצִּד שְׁהוּא יָבַשׁ] חַם וְלַח הִיא, וְלָבֵן אוֹחֵז אֶת שְׁנֵי הַצְּדְדִים, שֶׁהְרִי אֵשׁ חַם וְלָח. וְיָבֵשׁ, וּמֵיִם קָרִים וְלַחִים. רוּחַ הוּא חַם וְלַח. הַצַּד שֶׁהוּא חַם אָחוּז בָּאֵשׁ. הַצַּד שֶׁהוּא לַח הַצִּד שֶׁהוּא חַם אָחוּז בָּמֵיִם. וְעַל זֶה יֵשׁ הַסְכָּמָה בִּינִיהֶם, וּמַפְרִיד מַחַלֹקַת שֵׁל אֵשׁ וּמִים.

39. הָא זְזַזֵּי, רוּזַז וּבִּוּזְרָזזּ. בִּוּזְרָזזּ, וַזָּם וְכַּזֹז, רוּזַז, (קר ויבש סטרא דאיהו יבישא) זוֹם וְכַּזֹז אִיהוּ, וּבְגִּינִּי כַּךְּ, אָזִזִּידׁ כִּלְּרֵיןֹ סְטְיֹרִיןֹ, דְּהָא אֵשׁ זוֹם וְיָבֵשׁ, וּבַּיִּם קָּרִים וְכַּזִזִים, לְּתְרֵיןֹ סְטְיֹרָא דְאִיהוּ זוֹם, אָזִזִּידֹ בְּאֶשָׂא. רוּזַז אִיהוּ זוֹם וְכַּזֹז, סְטְיָרָא דְאִיהוּ זוֹם, אָזִזִּידֹ בְּאֶשָׂא. סְטְיָרָא דְאִיהוּ כַּזֹז, אָזִזִּידֹ בְּבַיִּיְא. וְעַבֹּל דָא אַסְכִּים בִּינִיְיהוּ, וְאַפְּרִישׁ בַּוֹזְוֹלוֹהֶת דְּאֶשָׂא וּבַוּיָא.

40. עָפָר הוֹא קַר וְיָבֵשׁ, וְלָכֵן מְקַבֵּל עֻלָּיו אֶת בַּלְם, וְכָלָם עוֹשִׁים בּוֹ מַעֲשֵׂיהֶם, וּמְקַבֵּל מָכָּלָם וְוֹשִׁים בּוֹ מַעֲשֵׂיהֶם, וּמְקַבֵּל מָכָּלָם לְהוֹצִיא בְּכֹחָם מְזוֹן לְעוֹלָם, מִשִּׁוֹם שָׁבַּמְעָרָב נָאֱחָז הָעָפָּר שָׁהוֹא קַר וְיָבֵשׁ, וְצַד שָׁהוֹא קַר וְנְבֵשׁ, שְׁהֵרִי שָׁהוֹא קַר נְאָחָז בִּמְעָרָב לְּצִבּיוֹן נֶאֱחָז בִּמְעָרָב בְּצִבוֹן שֶׁהוֹא חֵם וְיָבֵשׁ, בְּאוֹתוֹ הַיּכֵשׁ שֶׁלוֹ אוֹחֵז אֶת הַיּבֶשׁ שֶׁל הַמַּעֲרָב בְּצַד אַחֵר, וֹנְאֵחָז מַעַרַב בְּשָׁנִי צְדָדִים.

40. עָפֶר אִיהוּ קַר וְיָבֵשׂ, וְעַל דָא בְּוּלְבֵל עָבְׂהוּ כַּלְּהוּ, בְּלְּרוֹ עַבְּרוֹ בְּיִלְרֵב בְּסִיְּרָא בְּעִּיהוּ קַר וְיָבֵשֹׂ, וְסִיּנְרְא בְּנִילְּהְ בְּעִּרְרב בְּסִיְּרָא דְּאִיהוּ קַר וְיָבֵשֹׂ, וְסִיּנְרְא בְּנְעִּרְב בְּכִּילְרְא בְּעִּלְרב בְּיִבְּיוֹ דְּבִּיִּתְרב בְּיִבְּיוֹ דְּבִּיּתְרב בְּיִבְּיוֹ דְּבִּיּתוֹיד בַּבִּיעַרְב בְּסִיְּרָא דְּאִיהוּ קַר וְיָבֵשֹׂ, וְטִבְּיֹ בְּבְּיִבְיֹרְא בִּבְּלְא בִּעְּלָרְב בְּסִיְּרָא דְּאִיהוּ קַר, בְּיִבְיֹהוּ עַבְּבְיֹ בְּבְּיִבְיֹ בְּבְּיִבְיֹ בְּבְיִבְּיֹ בְּבְּיִבְיֹ בְּבְּבְּיִלְ בְּבְּיִבְּיִי בְּבְּיִבְיֹי בְּבְּיִבְיֹי בְּבְיִבְּיִבְּי בְּבְּיִבְיֹ בְּבְיֹ עְבְּרִי בְּבִיּבְיִי בְּיִבְיוֹ בְּבְיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיֹ בְּבְיִבְיִבְּי בְּבְּיִבְיִרְב בְּסִיְּלָיִה בְּבְּיבְוֹ בְּבְיִבְיֹרְב בְּיִבְיֹרָב בְּיִבְיִרְא בְּבְּבְיֹלְיה בְּבְּבְּיוֹ בְּיִבְיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִבְּבְייִ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּשׁ, וְעַבְּשׁ, וְעַבְּשֹׁ בְּבְיִבְיִרְב בְּיִבְיְרָא בְּבְּבְּיִלְירָב בְּסִייְרָא בְּבְּבְּיוֹלְירָ בְּבְּיִבְיֹרְרִי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְּיוֹ עְבְּיִבְייִרְ בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְיי בְּבְּיוֹ עְבְּיוֹי עַבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְישׁ, וְעַבְשׁ בְּיוֹ בְּיוֹי בְּיִבְיוֹי בְּבְיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְייִי בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְיִיבְּשֹּי, וְעַבְּשֹׁ בְּיוֹ בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְיבְיּבְיבְּיים בְּבְיבְּיבְיוֹ בְּיבְיבְיוֹ בְּיבְּיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְּיוֹבְייוֹ בְּיִבְייִים בְּיבְיבְיים בְּבְיבְּיים בְּיבְבְיבְיים בְּיבְיבְיבְיים בְּבְיבְּיבְיבְים בְּבְּיבְיבְּיוֹ בְּיבְיבְּיבְּיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְּיבְיוֹ בְּבְיבְּיבְּיבְיוֹ בְּבְיבְבְּיבְּיוֹ בְּבְיבְּיבְיבְּיוֹ בְּבְיבְּיבְיוֹ בְּבְיבְיבְיבְיבְּיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְבְיבְּיוֹ בְבְיבְּיוֹבְיוֹ בְּיבְיוֹ בְּבְיבְּיוֹ בְבְּיבְּיבְבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיוֹ בְּבְּיוֹים בְּבְּבְיבְבְיבְּבְ

כִּיבֹשׁיתָא דְּבַּוּאֲרֶב בְּסִטְּרָא אָוֹזֶרָא, וְאָתְאֲזֹזִיד בַּוְעַּרְב בָּתָרֵיוֹ סִטְּרֵיוֹ.

Water – Brain – body – The brain controls all body functions and water is its 'power' source. Without a good and pure supply of water, the brain goes out of balance.

Prayers enhance the balance of water in the brain and help it connect and channel spiritually. It's good to start the day with good warm water (I squeeze a little bit fresh lemon הדר to include before the morning prayer the aspect of Fire and Chessed in the body. Any intake of an impure source before morning prayer would raise some negative elements and we should avoid it. The spiritual connection in the morning brings Chassadim and positive aspect to all of our actions, including helping the body to process and draw positive energy from the food.

Those who don't pray would benefit greatly from Zohar scanning/reading/study/listening of the Daily Zohar and or from the Unity Zohar (check the free app for your phone)

The Pineal gland in the brain is sensitive to chemicals found in water (mostly in common soft drinks and highly processed food). This gland is the aspect of the 'third eye' and can help guide us in life like an excellent spiritual GPS.

Fire – Heart – It is the 'nuclear reactor' of the body that never stops. The brain commands and regulates it and that is why it is second on this list.

Air – Lungs – It's the cooling system of the heart. The lungs are like two wings 'hovering' over the heart and cool it as needed. When the heart runs faster, the 'Fire' grows and requires proper cooling. Without that the heart could fail and lose its proper functions. Proper breathing of fresh air helps a lot in the quality of cooling and all functions of the body. If you live in a crowded city, take opportunities when the air is clear (after rain, early morning before the pollution increase and rise from the street and sidewalks) and spend few minutes to take it pure air with deep and controlled breathing. Go out of the city to where you can have good air to breathe. Stop smoking. Earth – Every cell in the body has the aspect of the four elements. The Fire and Air are delivered through the blood circulation. Body temperature should be maintained to keep the body in physical health. Any change in the body temperature cause imbalance and disturbance among the four elements.

41. וְכֵן נָאֶחָז דָּרוֹם בַּמִּזְרֵח, שֶׁהְרֵי חֲמִימוּת הַדְּרוֹם נָאֶחָזת בַּחְמִימוּת הַמִּזְרַח. וּמִזְרַח נָאֶחָז בַּדְּרוֹם נָאֶחָזת בַּחְמִימוּת הַמִּזְרַח. וּמִזְרַח נָאֶחָז בַּצְפוֹן, שֶׁהְרֵי לַחוּתוֹ נָאֶחָזֶת בְּלַחוּת הַנְּצְחוּת הַצְּפוֹן. עַכְשָׁו נִמְצָא דְּרוֹמִי״ת מִזְרַחִי״ת. מִזְרַחִי״ת צְפוֹנִי״ת. בְּעַרְבִי״ת בְּעַרְבִי״ת. בְעַרְבִי״ת בְּרוֹמִי״ת. וְכַלֶּם בְּלוּלִים זֶה בָּזֶה לְהִשְּׁתַּלְשֵׁל אָחַד.

42. כְּמוֹ כֵן צָפּוֹן עוֹשֶׂה זָהָב, שֶׁמִּצֵּד תֹּקֶף הָאשׁ נַעֲשֶׂה זָהָב, וְהַיְנוּ שֶׁבְּתוּב (איוב לֹז) מִצְפּוֹן זָהָב יֶאֱתֶה. שֶׁאֵשׁ אָחוּז בָּעָפָּר וְנַעֲשֶׂה זָהָב, וְהַיְנוּ שֶׁכְּתוּב (שם כח) וְעַפְּרוֹת זָהָב לוֹ. וְסוֹד זָה שְׁנַיִם כְּרוּבִים זָהָב.

לְּלִּלֵּן בֵּא בִּרָּא, לְאָשִּׁתַּלְשִׁלָּא וַזִּר בְּנִיְרָת, דְּבָּוֹרָוֹז, דְּבָּוֹרְוֹז, וְבִּלְּוֹרְוֹז בְּבָּפוֹן. בַּשְּׂתָא אִשְּׁתְּכֵּוֹז דְּרוֹבִוּיִת בִּוֹנְרְנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּוֹנְרָנִיִּת. בִּינְיְבִּיִית. בִּינְבִּית. בִּינְבְיִית. בְּינְיִנְיִית. בִּינְבְּיִית. בְּינְבִּיית. בִּינְבְּיִית. בִּינְינִית. בִּינְיִרִּית. בִּינְינִיית. בִּינְבְיִית. בִּינְבְּיִית. בִּינְיִנְיִית. בִּינְינִית. בִּינְינִיית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינִית. בְּינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינִיתוּית. בִּינְינְיבְייבוּיבוּיבוּיבוּית. בִּינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִית. בִּינְינְינִיתוּית. בִּינְינְיבִּית. בְּינְינְיבִיתוּית. בְּינִיבְייבוּית. בְּינִיבְיתוּית. בְּינְיבְיתוּית. בְּינִיבְּית. בְּינְינִית. בִּינְינְיבִּית. בִּינְיבְּיבִּית. בִּינְיבְייבִּית. בִּינְיבְיבִּית. בִּינְיבְּיבִית. בִּינְיבְיבִּית. בִּינְבְּיבְיבִּית. בְּיבְּיבְיתוּית. בִּי

42. כְּגַּּוְוֹנָּא דָּא, צְּפּוֹן עָבִיד דַהְבָּא. דְּכִּיסְטְּרָא דְּתּוּקְפָּא דְּאָשְׂא, אָתְעָבִיד דַהְבָּא. וְהַיְינֹּוּ דִּכְתִּיבֹ, (איוב ל"ז) בִּעְּפָׁוֹ זָּהָב יָאֶתֶה. דְּאֵשׁ אִתְאֲזוֹיד בֶּעָּפָּר, וְאַינֹּוּ דִּכְתִּיבֹ, (איוב כ"ח) וְעַפְּרוֹת וְאַתְעָבִיד דַהְבָּא. וְהַיִּינֹוּ דִּכְתִּיבֹ, (איוב כ"ח) וְעַפְּרוֹת זֹהב כוֹ. ורוֹא דֹא, שׁנִּים כּרוּבִים זֹהב.

Everything consumed by the body passes through the stomach and liver to remove negative elements from the food. The liver supplies fresh and pure blood to re-energize the heart. To balance the functions of the liver we need to drink from a good source of water and good food.

GMO food has altered DNA, which makes it unnatural and elements that are not part of the original creation. The digestive system doesn't fully recognize GMO food and would have difficulties processing it. The DNA of the GMO is not included in the processing 'program' God 'installed' in the stomach and Liver. The danger is that the liver would reject some elements of the GMO as toxins that would affect the body sooner or later.

The GMO invention came to make greater profits to producers and that comes from greed, which is negative. Bad seed produces a negative outcome. All types of food 'treatments' with chemicals, radiation, 'coating' etc. go against the natural process. It's very hard nowadays to find a rotten apple in the store because of the heavy treatments apples and other fruits go through. Some of the apples served in stores, especially in the US are many months old because of the preservation process. This kind of bad apple won't spoil the bunch.

I'm expanding the view on food because it is the source of health and balance in the body. If the body if not fed with balanced food in balance, then the imbalance causes different levels of unstable organs and illnesses. The body will be dependent on the local pharmacy for chemicals to balance the body. Many of us know people who take pills every day and half of those pills are taken just to counter the side effects of the other pills.

We need to have spiritual and mental balance by serving the soul with sleep, meditation, and prayers but we'll keep this study for different lessons. Studying the Daily Zohar is an important part of this balance.

Our food is in four categories based on the four elements.

Fire – Wheat, fruit and vegetables that depend on the sun to grow and ripe.

Air – Food that grows on the surface of the earth, like mushrooms and similar

Water – All types of squash and similar

Earth - Potatoes and all root vegetables.

We better eat from all types of naturally grown food to balance the body for strength and health. Each body has its own type so balanced food is individual. That is why some can eat a lot of wheat products (carbs) and stay slim and healthy while others may get fat immediately. The bottom line is to listen to the body. It's better to stay hungry than to eat something that is not good for the body.

To add the energy of life in our body, we should eat 'live' food, meaning food from a natural source without or with minimal processing. Animal flesh has an aspect of death because of the killing process (sorry meat lovers). Kosher slaughtering is a merciful process because it releases and elevates the soul that was incarnated in the animal. I still recommend eating less meat than fresh fruits, vegetables, and grains.

Maimonides, who was a great sage, physician, and philosopher, said that the food we eat is our healer and with good food, we won't need the help of medicine. As a rule, he recommends to eat only when hungry and drink when thirsty because we cannot distinguish between real hunger that is caused by the drop of sugar level in the blood and desires for food caused by the sight or smell of it. Eating because of boredom or seeking temporary comfort should be avoided.

Maimonides also said that we should not hold from going to the bathroom because we need to vacant the waste from the body as soon as possible to avoid the absorption of toxins in the intestines.

The Kosher laws are made to balance the body on the physical and spiritual levels. Proper blessings of the food cleanse and balance the energy of the consumed food. Most of the recommendations above are not easy but we should set goals to achieve a state of control over our eating and drinking in balance.

43. מַיִם נַאֱחָזִים בַּעָפָר, וּקְרִירוּת בְּלַחוּת עוֹשֵּׁה כֵסֵף, כָּעֵת הַרִי עָפָר נֵאֵחָז בִּשְׁנִי אָדָדִים, בַּזָּהָב וּבַכֵּסֵף, וְנָתַּן בֵּינֵיהֵם. רוּחַ אוֹחֶזֶת אֶת הַפַּיִם, וְאוֹחֲזֶת [תִּמִיהָה, בְּמַה שָׁאָמַר רוּחַ קַר וִיָבֶשׁ, שָׁאָם כֵּן, רוּחַ וְעָפָּר שַׁוִים בָּטִבְעָם, אֲבָל יֵשׁ אוֹמְרִים כִּי רוּחַ חַם וְלַח, וְאָם כֵּן נוּכַל לוֹמַר שֵׁאוֹחֵז הָרוּחַ לִשְׁנִי צָדָדִים - אֵשׁ חַם וְיָבֵשׁ, וְרוּחַ חַם וְלַח. הַצַּד שָׁהוּא חַם אוֹחֶז בָּאֵשׁ, וְהַצַּד שֶׁהוּא לַח אוֹחֶז שָׁהוּא בְּמַיִם, וּמַפְרִיד מַחֲלֹקֶת שֶׁל אֲשׁ וּמַיִם. עָפֶר הוא קַר וְיָבֶשׁ, וּמַיִם קָרִים וְלַחִים, וְהַצַּד הַקַּר אוֹחֵז בֵעפָר בַּצַד הַקַּר. נִמְצָא שֵׁעָפֶר מִקַבֵּל עַלִיו כּלָם, מַשּׁוֹם כָּךְ אַחוֹז לְשָׁנֵי הַצְּדְדִים, שָׁהָרֵי אֵשׁ חַם וְיָבֵשׁ, מַיִם קַר וְלַח. ע"כ] אֱת האשׁ, וּמוֹציאָה שׁנִים כַּאחַד, שׁהוּא עין נְחשֵׁת קַלֵל. וְעַפַר שֵׁאֲמַרְנוּ, כְּשֵׁהוּא לְבַדּוֹ בַּיבֵשׁ וְהַקֹּר שֵׁלוֹ, יוֹצֵא בַּרְזֵל, וְסִימֵנְדְּ – (קהלת י) אם קהה הַבַּרוַל וגו'י.

43. מַיִּם אָתְאָזִיִּדֹ בֶּעָּפֶּר, וּקְּרִירוּתָא בְּלְזוּתָא עֻׂבִּידֹ בֶּעָבִין סְטְּרִין, בַּוֹּיָבָּ בְּעָבִין סְטְרִין, בַּוֹּיִבְּ בְּעַבִּין סְטְרִין, בַּוֹּיִבְּ בְּעַבִּין סְטְרִין, בַּוֹּיִבְּ שְׁאם וְּשְׁתִּיִּדִּיֹּ בְּעַבִּ אבל יש אומרים כי רוח חם ולח (עמ"ש בתיקונים ל"ה ב') ואם כן נוכל לומר דאחיד רוח לתרין סטרין אש חם ויבש ורוח חם ולח סטרא דאיהו חם אחיד באש וסטרא דאיהו לח אחיד במיא ואפריש מחלוקת דאשא ומיא. עפר איהו קר ויבש ומים קרים ולחים וסטרא דקר אחיד בעפר בסטרא דקר אשתכח דעפר מקבל עליה כלהו בגין כך אחיד לתרין סטרין דהא אש חם ויבש מים קר ולח ע"כ) (דף כ"ד אשתכח דעפר מקבל עליה כלהו בגין כך אחיד לתרין ע"ב) לְאֵשֹּׂ, וְאַפֶּיִק הְּרֵין בְּחַיּרִן, כַּדֹ אִיהוּ בִּלְוֹזוֹדוֹי, בִּיבִּישׁוּ וְּלֵבְיִּרְ בְּרָבִיּרִוֹ בְּרָוֹיִר, וְאַבְּיִלְ הְרֵין, כַּדֹ אִיהוּ בִּלְּוֹזוֹדוֹי, בִּיבִישׁוּ וְּקְרִירוּ דִילֵיה, וְּפָּרְ דְּבָּאבְּוְרָן, כַּד אִיהוּ בִּלְוֹזוֹדוֹי, בִּיבִישׁוּ הַבּרוֹל וֹנִיֹּן.

44. וְעֶפֶּר זֶה נֶאֱחָז בְּכֵלֶם, וְכֵלֶם עוֹשִׁים בּוֹ כַּצוּרָה שֶׁלֶּהָם. בֹּא רְאֵה, בְּלֹא עָפָר אֵין זָהָב וְכֶפֶף וּנְחשֶׁת, שֶׁהָרִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵלְנֶה לַחֲבֵרוֹ מִשֶּׁלוֹ לְהִתְקַשֵּׁר זֶה בָּזֶה. וְהָעָפָר נֶאֱחָז בְּכֵלֶם, מִשִּׁים שֶׁשְּׁנֵי צְדָדִים אוֹחַזִים אוֹתוֹ, אֵשׁ וּמֵיִם. וְרוֹחַ נִקְרֶבֶת לוֹ בִּשְׁבִיל שְׁנֵי אֵלֶה וְעוֹשֵׁה בּוֹ מַעֲשָׂה. 44. וְהַאִּי עֻׂפֶּר, אִתְאָזוִיד בְּכֵלְהֹּי, וְכֵלְהֹי עֻׂבְּדִין בֵּיהֹ בְּנִוֹנְא דִּלְהֹוֹן. תָּא וְזֵוֹי, בְּלָא עֻׂפֶּר, כֵּית זְּהָב וָכְּסְף וּנְּזִישָּׁת, דְּהָא כָּל זוֵד וְזוֹד אוֹזִיף לְזוֹבְרֵיה בִּיִּדִיכֵּיה, לְּאִתְּלְיִּידֹ עָפֶּר בְּכֵלְהֹי, בְּנִילִיה בְּיִדִּיכֵיה, אָשָּׂא וּבִייָא. וְרוּיוֹזִא אִתְּלְּרִיב וְכִּסְף הַרֵין אֲזִיּיִדְן כֵּיה, אֶשָּׂא וּבִייָא. וְרוּיוֹזִא אִתְּלְּרִיב בִּיה, בִּיִּיה, בִּיִּין אֵבִיד בֵּיה עֻבִּירִהַא.

We discussed previously the aspects of the four elements in the physical world. Now we will have a short study about attributes of people according to the four elements. There's a connection between the attributes of the elements to the people in that category. The Ramak, a kabbalist from the time of the holy Ari, explains that fire is warm and dry, Air/wind is warm and moist, water is moist and cold and earth is cold and dry. They are connected to each other with shared attribute.

The Holy Ari, reveals that the four elements have sub-elements. The fire has fire of fire, air of fire, water of fire and earth of fire and so on in the other elements, 16 in total.

The description below on different Zodiac signs is general. The hand type guide is for quickly recognizing people to be able to communicate with them without creating conflicts.

Fire Signs: Aries, Leo, Sagittarius. People with lots of fire in their chart are very active and involved and "can do" all kinds of things. Those with little fire can't get started and may need someone to light a fire under them.

Fire hand type: Oblong/rectangle palm and shorter (than palm length) fingers (Shorter/long fingers means relative to palm length)

Air Signs: Gemini, Libra, Aquarius. People with lots of air are analytical; they are able to resolve and draw conclusions. Those with little air have trouble with abstractions and ideas — getting the "big picture."

Air hand type: Square palm, longer fingers

Water Signs: Cancer, Scorpio, Pisces. People with lots of water are very feeling and "sense"-active. Those with little water can't get a feel for things; they run cool.

Water hand type: oblong/rectangle palm, long fingers

Earth Signs: Taurus, Virgo, Capricorn. People with lots of earth are very practical. They can see how to do and use things. Those with little earth can't be objective, aren't grounded or practical.

Earth hand type: square palm, short fingers

45. נמצא שׁכּשׁמתחַבּר עַפַר עמם, עוֹשֹׁה ומוליד עפרות אחרים כמו שלהם, כמו שוהב מוֹלִיד עַפַּר פִּסֹלֶת יָרָקָה, שֵׁהִיא כִּמוֹ זַהַב ממש. כמו שכסף שמוליד עפרת, וכמו שנחשת העליונה מולידה בדיל שהוא נחשת

45. אַשְּׂתְּכָוֹז, דְּכָר אָתְוַזְבָּר עַפַרָא בַהֶּדְיִיהוּ, עַבִּיד וָאוֹכִיד עַפַרא אַוֹוַרְגִּיוֹ, כְגַּוִונָא דִּכְּהוֹוֹ. כְגַּוונָא דְוַהָבֹ, אוֹכִיד עַפַרא (רל"ו ע"ב) סוּסְפִיתָא יְרוֹקָא, דְאָיהוּ כּגַּװגָא דְדָהֶבָא בִּבִּשׁ. כִגַּווגָא דְכֵסֶף, אוֹלִיד עוֹפֵרת. בְּנֵונגַא דְּנָוֹזשֵׁת עִיכָּשָׁה, אוֹכִיד קְסִיטְרָא דְאִיהוּ נְּוֹזשֶׁת קְטַנָּה. בְּמוֹ שֶׁבַּרְזֶל מוֹלִיד בַּרְזֶל, וְסִימְנְךְּ וֹנְטָּא. בָּגַּווגַא דְבַרְגֵּל, אוֹלִיד בַּרְזָל, וְסִיבֵוּנָּךְ (משלי – (משלי כז) בַּרְגֵל בְּבַרְגֵל יָחַד. כ"ז) ברוֹל בברוֹל יווד.

When earth element combines with fire, water and air, it produced gold, silver and copper. From that process also come other similar metals. Gold brought a gold waste that is green like gold. Silver brought lead. Copper brought tin, also called small copper. Iron brought another type of iron as it says in Proverbs 27:17

"בַּרְזֶל בְּבַרְזֶל יָחַד; וְאִישׁ, יַחַד פָּנֵי-רֵעֵהוּ"

"Iron like iron together, So one man together with his friend."

אַחוּזִים זָה בַּזָה וּקְשׁוּרִים זָה בַּזָה, וָאֵין בַּהֶם פרוד. והעפר הזה, כשהוא מוליד אחר כַּדְּ, לא מתקשרים זה בזה כאותם עליונים, כמו שַׁנָאָמֶר (בראשית ב) וּמִשֶּׁם יָפַּרֶד וְהַיָּה לְאַרְבַּעָה רַאשִׁים, בְּאֵלֶה הַיָה פָּרוּד.

46. הַא זַזַוֹּי, אֵשׁ רוּחַ בַּוִּם וָעָפָר, כֻּכְּּהוֹ אֲחַידְןָ דָא בְּדָא, 46. בּא רָאַה, אֵשׁ רוּחַ מִיִם וָעָפָּר, כַּלְּם ואָתַהַּשִּׂרָוֹ דַא בְּדָא. וִלָּא הַוֹי בְּהוּ פרוּדָא. וְעָּפר דְא, בָּד אִיהוּ אוֹלִיד לְבַתַר, לַא בִוּתְהָשְּׂרָן דֵא בְּדֵא בְּאִינוּוֹ עָּלֶאֵי, כִּנָּוֹה דְאָהַ אָבֵּוֹר, (בראשית ב') וּמִשֶּׂם יְפֵרְד והיה לארבעה ראשים, באליו הוי פרודא.

The four elements connected to each other without separation. The gold, silver, and copper that came out of them inherit the same relation but not what comes out of them like the gold waste, lead, tin, and iron

Download (PDF, 149KB)

47. מְשׁוּם שֶׁהֲרִי הֶעֶפֶר, בְּשֶׁהא מוֹלִיד בַּכּחַ שֶׁל שְׁלשֶׁת הָעֶלְיוֹנִים, מוֹצִיא אַרְבָּעָה נְהָרוֹת שֶׁשָּׁם נִמְצָאוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת, וְהֵם בְּמָקוֹם שֶׁשְּׁם נִמְצָאוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת הֵן שְׁהֵים עֶשְּׂרָה, וְהֵן וְאוֹתָן אֲבָנִים יְקָרוֹת הֵן שְׁתֵּים עֶשְׂרָה, וְהֵן לְאַרְבָּעָה צִדְדֵי הָעוֹלֶם כְּנָגֶד שְׁנֵים עָשְׂר שְׁבְטִים, שֶׁבָּתוּב (שמות כח) וְהָאֲבָנִים תַּהְיֶיוֹף עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאל שְׁתֵּים עֶשְׂרָה עַל שְׁמוֹתָם. וּשְׁנֵים עָשֶׂר הַבְּקָר הַלְּלוּ שֶׁהֵם תַּחַת הַיָּם. 47. בְּגִין ְדְּהָא עָׂפֶר, כַּד אִיהוּ אוֹלִיד בְּוֹזִילָא דִּתְלַת עַׂלְּאֵי, אַפִּילְ אַרְבְּעָה נַּהַרִיןֹ, דְּתַבְּוֹ בִּשְׁתַבְּוֹזִי אַבְנֵּי יִּלְּר, עַּבְּאָה נַּהַרִיןֹ, דְּתַבְּוֹ בִּשְׁתַבְּוֹזִי אַבְנֵּי יִּלְּר, וּבְּאָתַר וֹזִד אִינוּוֹ, דְּכְתִּיב שָּׁם הַבְּדְּלֵּוֹז וְאֶבֶּוֹ הַשֹּׁהַם. וְאָלֵּיוֹ אֵבְנִי יִּלְּר אִינוֹן הְתִריסֵר, וְאִינוֹן לְאַרְבַּעֹ סִטְּבֵי עָּלְבְּיִא, לְּלְבִּיּא, לְּלְבִּיל הְּרֵיסֵר שְׂבְּטִיוֹן, דְּכְתִּיב, (שמות כ"ח) וְהָאָבְנִים תִּהְיֶיוֹּיְ עַל שְׂבוּוֹת בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל שְׂתִוֹת כּי וֹ עַּלְלְּיִאל שְׂתִוֹתם. וְאַלֵּיוֹ הְּרֵיסֵר בְּלְּר, דְּאִינוֹן הְּוֹזוֹת עַּל שְׂבוֹתְם. וְאַלֵּיוֹ הְתִיסֵר בְּלְּר, דְּאִינוֹן הְּוֹזוֹת יַבְּוֹא.

Genesis 2:10

"וְנָהָרּ יֹצֵא מֵעדֶן לְהַשְּׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים"

"Now a river flowed out of Eden to water the garden; and from there it divided and became four rivers."

The element of Earth with the force of the upper three bring out four rivers with precious stones. The river Pishon came out from the Fire element of the Earth.

"שֶׁם הָאֶחָד, פִּישׁוֹן–הוּא הַסֹּבֶב, אֶת כָּל-אָרֵץ הַחֲוִילָה, אֱשֶׁר-שָׁם, הַזָּהָב" :11

"The name of the first is Pishon; it flows around the whole land of Havilah, where there is gold."

12: "וּזָהַב הָאָרֵץ הַהָּוֹא, טוֹב; שָׁם הַבְּדֹלַח, וְאֶבֶן הַשּׁהַם"

"The gold of that land is good; the bdellium and the onyx stone are there."

There are twelve precious stones in the four rivers. Three to each of the four directions, North, South, East, and West. They are related to the 12 tribes of Israel. Also linked to the twelve oxen holding the sea that King Solomon built in the Holy Temple. The 'sea' was a copper pool for water standing on top of twelve oxen. The water in this 'sea' used for the different services done in the Holy Temple.

1 Kings 7:25

" עֹמֵד עַל-שְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר, שְׁלֹשָׁה פֹנִים צָפּוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים נָמָה "עֲלֵיהֶם, מִלְמָעְלָה; וְכָל-אֲחֹרֵיהֶם, בְּיְתָה

"It stood on twelve oxen, three facing north, three facing west, three facing south, and three facing east; and the sea was set on top of them, and all their rear parts turned inward."

The twelve precious stones represent the Lights that come from the upper sefirot to Malchut.

48. בֹּא רְאֵה, כָּל אַרְבַּעַת הַאְּדְדִים הָאֶלְיוֹנִים שָׁאָמֵרְנוּ, אַף עַל גַּב שֶׁנִּקְשָׁרִים זֶה הָּמָיּם שֶׁלְּמֵעְלָה וְמַשָּׁה, קִיּים שֶׁלְּמַעְלָה וְמַשָּׁה, קִיּים שֶׁלְּמַעְלָה וְמַשָּׁה, קִיּים שֶׁל הָעוֹלֶם יוֹתֵר הוּא הָרוּחַ, מִשִּׁים שֶׁהַכּּל עוֹמֵד בְּגְלְלוֹ, וְנָפֶשׁ לֹא עוֹמֶדֶת אֶלְא בְּרוּחַ, שֶׁאִם נְגְרַעַת הָרוּחַ אֲפְלוּ רָגַע אֶחָד, אֵין הַנֶּפֶשׁ יְכוֹלֶה לְהִתְקַיֵּם, וְסוֹד זֶה בָּתוּב (משלי יִט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. נֶפֶשׁ בְּלִי רוּחַ אֵינְה בָּלֹא דַעַת נְפָשׁ לֹא טוֹב. נֶפֶשׁ בְּלִי רוּחַ אֵינְה טוֹב, וְלֹא יְכוֹלָה לְהָתְקָיֵם.

48. הַא זְזַזֵּי, כָּל אַרְבְּעָה סִטְּרִין עִפְּאִין דְּקַאבְּיִרְן, אַף עַבֹּל הַבְּעָה קֹאַי וְלָא יַכְלא דְּלְעִי בְּעָּי וְתַהָּא, בַּלֹּא וְתִיבָּא דְּלְבָּי בְּיִיבָּוּא דְּלְעַיִּכְּא דְּבָּי, וְאִינִּוּן הְיּבְּא דִּלְעַיִּכְּא בְּבָּיִי וְתַהָּא וְזַבְּא דְעָלְבָּוּא יַהִּיר רוּזַז, בְּנִּין דְּכֹכְּלְא קַיְיִבְוּא בְּנִּינִה, וְנִיוָּא אֲפָיכּוּ רְנְעָא וְזִדְא, נַפְּשָּׂא כָּלא יְכִילַת כְּאִתְקַיִּיבְוּא, וְרָוָּא דְּאַ הָּעִּל וְנִינָא וְנְרָיָא דְּא בְּלֹא וְזִרָּא, נַפְּשָּׂא כָּלא יַכִילַת כְּאִתְקַיִּיבְוּא, וְרָוָּא דְּאַ בְּרֹא וְזָיִה, כָּל אַרְבְּלְיִיבְוּא, וְרָוֹא בְּלא יִבְילְא וְעָהְאַ וְנִינְא, וְנִיוֹא בְּלא וְיִבְילְא בְּלֹא וַבְּלְא וְנִבְּא. בְּלֹא וְנִינְא, וְנְיוֹא וְבְּבָּא בְּרוּזְזֹא, וְבְּלֹא יִבְּלְא וְנִבְּלְא, וֹנְהָא וְבְּבְּא בְּרֹא וְנִינְא וְנְבְּא בְּרֹיוִיט) נִּם בְּכֹא רְנְיִא נְכָּלְא רְנְאָתְהַלְיִיבְוּא.

The four elements/aspects make the foundation of the world but to maintain its existence the world needs the light of Ruach, which comes from Da'at that is the root of the Central Column.

Proverbs 19:2

"גַם בָּלֹא-דַעַת נֵפֶשׁ לֹא-טוֹב; "

"Without Knowledge (Da'at), Nefesh is not good"

The soul level of Nefesh is the light that holds the vessel together but without the light of Ruach that comes from the Sefira of Da'at, the vessel/body cannot maintain its existence.

שַׁהֶם שָׁהֵים עֲשָׂרָה אָבַנִים, הֶם שִׁנִים עֲשַׂר בַּקַר שֶׁתַחַת הַיָּם. מְשׁוּם כַּדְ נַטְלוּ אוֹתַם שְׁנֵים עשר נשיאים (במדבר ז) כַּל הַבַּקר לַעלַה שנים עשר פרים וגו׳. והכל הוא סוד עליון, וֹמִי שֵׁיַשַׁגִּיחַ בַּדְבַרִים הַלַּלוּ, יַשְׁגִּיחַ בְּסוֹד הַחַכְמַה הַעֵּלִיוֹנָה, שֵׁהַעָקַר שֵׁל הַכֹּל בַּה.

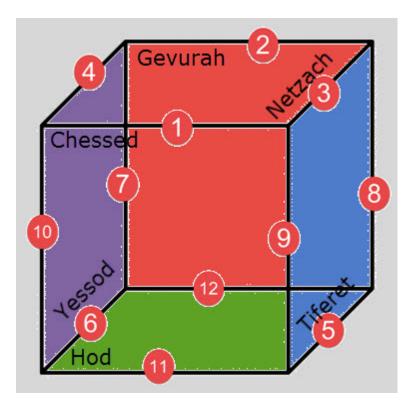
49. וְתָא זַזַוֹּי, אִינֿון הָרֵיסֶר דְּקָאבִירָן, דְּאִינֿון הָרֵיסֵר 49. ובא ראַה, אוֹתָם שִׁנִים עָשָּׁר שֶׁאָמַרְנוּ, אַבנִין, אִינוּן הַרִיסַר בַּקָּר, דְתָווות יַבַּוֹא. בְּנִּין כַּרְ, נְטִיכּוּ אִינוֹן הַרִיסֵר נִשִּׂיאִים, (במדבר ז') כַּל הַבַּהָּר לַעֹּלָה שָׁנֵים עַשַּׁר פַרִים וְגוֹי. וְכַכַּא רָוָא עָלַאָה הוא, וּמַאוֹ דְיַשִּׂנֵּוֹז בְּבִוּכִּיוֹ אָכֵיוֹ, יַשְּׁנֵּוֹז בְּרָוָא דְּוָזְכְבְּוֹתָא עִׂכְּאָה, דעהר דכלא ביה.

The 12 precious stones are the 12 oxen under the sea that was built by King Solomon. When the Holy Tabernacle was completed, the twelve heads of the tribes brought offerings on counts of 12 to connect to the light that feeds the Holy Tabernacle. Numbers 7:87

" כָּל הַבַּקַר לָעלַה שָׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שָׁנֵים עָשָׂר כָּבָשִּׁים בָּנֵי שָׁנֶה שָׁנֵים עָשָׂר וּמְנַחָתָם וּשִּׂעִירֵי עִזִּים שָׁנֵים עָשֶׂר "לחטאת

"all the oxen for the burnt offering twelve bulls, all the rams twelve, the male lambs one-year-old with their grain offering twelve, and the male goats for a sin offering twelve;"

Zeir Anpin is the central column and its 6 sefirot make a vessel with 12 'connectors' that receive the Light from the upper three sefirot. With proper connection, we can draw this light to Malchut.

50. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מַה שֶׁאָמַר רַבִּי חִוְקְיָה, שֶׁבְּשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא אֶת הָאָדָם, מֵעֲפַר הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַטְה נִבְרָא, וּמֵעֲפַר הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעְלָה נִתְּנָה בּוֹ נְשָׁמָה, וּכְמוֹ הַמְּקְדָשׁ שֶׁלְמַעְלָה נִתְּנִה בּוֹ נְשָׁמָה, וּכְמוֹ שֶׁבְּשָׁבְּרָא מֵהָעָפָר שֶׁלְמֵטְה הִתְחַבְּרוּ בוֹ שְׁלִשָּׁה צְדָדִים יְסוֹדוֹת הָעוֹלְם, כָּדְ גַם שְׁלשָׁה צְדָדִים יְסוֹדוֹת הָעוֹלְם, כָּדְ גַם שְּׁלשָׁה יְסוֹדוֹת שֶׁל הָעוֹלְם וְהִשְׁתַבְּרוּ בוֹ שְׁלְשָׁה יְסוֹדוֹת שֶׁל הָעוֹלְם וְהִשְׁתַּלֵם הָאָדָם, שְׁלְשָׁה יְסוֹדוֹת שֶׁל הָעוֹלְם וְהִשְׁתַלֵם הָאָדָם לֹא יַחְשֵּׁב ה׳ לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה. אֵימְתַי לֹא יִחשׁב ה׳ לוֹ עוֹן? בִּזֹמן שׁאִין בּרוּחוֹ רְמִיָּה. אֵימְתַי לֹא יִחשׁב ה׳ לוֹ עוֹן? בִּזמן שׁאִין בּרוּחוֹ רְמִיָּה. אֵימְתַי לֹא יִחשׁב ה׳ לוֹ עוֹן? בִּזמן שׁאִין בּרוּחוֹ רִמִיָּה. בִייִּה.

50. אָבַּוֹר ר' שִּׂבְּועוֹן, הָא דְּאָבֵּוֹר ר' וֹזוְּהָיָה, דְּכַד בָּרָא קוּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, בֵּועַפְּרָא דְבַוּקְּדְשָׂא דִּלְתַּהָא אַתְּיַהִיב בֵּיה אָתְבְּרִי, בֵּועַפְּרָא דְבַוּקְדְשָׂא דִלְעַיִּהְא אִתְּיַהִיב בֵּיה אָתְבְּרִי, בֵּועַפְּרָא דְלְעַיְּא, אִתְוֹזִבְּרוּ גִּיה תְּלַת סִטְּרָא יְסוֹדִי עָלְבָּוּא. הָכִי נָבֵּיוּ כַּד אִתְבְּרִי בֵּיה תְּלַת סִטְּרֵא יְסוֹדִי עָלְבָּוּא. הָכִי נָבֵּיוּ כַּד אִתְבְּרֵי בֵּיה תְּלַת סִטְּרֵי יְסוֹדִי עָלְבְּיִא. הְלִים סְטְרֵי יְסוֹדִי עָלְבְּיא. וְאִשְּׁבְרוּ בֵּיה תְּלַת סִטְּרֵי יְסוֹדִי עָלְבְּיא. וְאִשְּׁבְרוּ בִּיה הְכְּתִיב, (תַהְלִים אָרָם. וְהַיִּינֹּוּ דְבְתִּיב, (תַהְלִים לְּבִיּה. לְּבִייְה בֹּיִה בְּרִוּזווֹ רְבִּיְה. אִיְבְּרוּ בִּיִּה בְּיִרִיוֹן וְאֵיןֹ בְּרוּזווֹ רְבִיְיה. אֵיְבְּתִי כֹּא יַוֹזִשְּׁב יְיָי כוֹ עָוֹן בְּבִיּה. אֵיִבְּרוּ בִּיִּה. אִיִּבְּרוּ בִּיִי כֹּוֹ עָוֹן בְּרוּזווֹ רְבִייְה.

Rabbi Shimon quotes Rabbi Chizkiya saying that when God created Adam, he used the dust of the Holy Temple in Malchut to form his body. From the Holy Temple at the spiritual level above that is Binah he gave him the soul.

During his creation, Adam was connected to the elements of Fire, Air, and water of the lower level. To make Adam complete he received the soul from the upper level with the aspects of Fire, Air, and Water.

Psalms 32:2

"אַשָּׁרֵי אָדָם לֹא יַחִשֹּׁב יָהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בָּרוּחוֹ רְמִיָּה."

"How blessed is the man to whom YHVH does not impute iniquity, And in whose spirit there is no deceit!"

The Zohar explains that a man is considered without inequity when his soul is from Binah.

Lesson:

The four elements are the foundation of the material world with similar aspects in the upper spiritual world. We are born in one of the 12 months that is divided into four categories of Fire, Air, Water and Earth. We can achieve purity and high level of the soul when we overcome the negative aspects of the lower four and connect to the pure one above.

Earth:

Negative – Laziness, sadness

Positive - Proactive, happiness, appreciation

Negative: Evil Speech, Flattery, Gossip, lies

Positive: Study Holy Scriptures, teach, positive speaking

Fire:

Negative: Pride, anger, rigour Positive: Humility, reduce ego

Water:

Negative: Desires for pleasures, jealousy, envy

Positive: Support others, be happy with what you have

General:

Negative thoughts should be controlled, no pessimism, no sexual fantasies.

Work on bringing the Light and the spiritual aspect in every action. Desire to purify and expand the soul with studies and spiritual connections.

מְשׁוּם שַׁדְּבֶּר עָמוֹ הַקָּדוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא, מַדְרֵגָה יוֹתֶר עֵלְיוֹנָה מִכְּלַם, וּמֹשֵׁה מִפְּנִים בֵּית הַמֵּלֶךְ העליון היה, ועל זה כַּתוּב וַאַרא אל אַברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', והרי בארנו את

.51. תַא זַזַוֹּי, בוֹשַּׂה אָשָּׁתַלִּים יַתִּיר בַּנַאֲבַהַןֹּ, בַּגַּיןֹ דְבַוּלִיל .51. בֹּא רָאָה, משֶׁה נָתַקן יוֹתֵר מֵהָאָבוֹת, עָבּויה קודשָּא בַרִיך הוא, בודרגַא עַכַּאָה יַתִּיר בוכּכָּלהו, ומשה פּגִיבִאָה דבי בַּוּלְכָּא עַנְלְאָה הַוָה, וַעַּל דָא בְּתִיבֹ, ַואָרַא אַל אַבֹּרָהָם אֵל יִצְּׁעָהָ וָאֵל יַעַּהָב וְגוֹי, וְהָא אוהיבונא בוכי.

Exodus 6:3

"וָאַרָא אֵל אַבְרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשָׁמִי יִהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם."

"and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אל שדי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them."

The name 'אֵל שַׁדִּי 'El Shaddai' is the level of Zeir Anpin.

Numbers 12:7

Moses was on a higher level than the patriarchs. He was at the level of Da'at that is 'inner', which means part of the upper three Sefirot.

אָתֶכֶם. רַבִּי יָהוּדָה אָמֶר, פַּסוּק זֶה הוּא הַפּוּך, שַּבַּתוּב וְהוֹצֵאתִי אֵתְכֵם מְתַחַת סְבָלֹת מִצְרַיִם בַּרָאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כַּדְּ וְהָצֵּלְתִּי אֵתְכֵם מַעבוֹדַתַם, וָאַחַר כַּדְּ וָגָאַלְתִּי אָתַכֶם. הַיָּה לוֹ לוֹמַר מִתַּחַלָּה וָגַאַלְתִּי אַתַכֶם, וַאַחַר כַּדְּ והוצאתי אתכם! אלא עקר של הכל בַּרִאשׁוֹנַה שָׁרַצַה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבַשֵּׁר לָהֶם בַּמְבָחַר שֵׁל הַכֹּל בַּרָאשׁוֹנָה.

52. (שמות ו') לַכַּן אֲבוֹר לַבְנָי יִשְּׂרָאֶל אֲנִי יִיַי וְהוֹצֵאתִי 52. לַכַן אֲמר לְבְנֵי יִשְׂרָאֶל אֵנִי ה׳ וְהוֹצֵאתִי אָתַכֶם. רָבִּי יָהוּדָה אָבַיר, הַאי קֹרָא אָפַּכָא הוֹא, דכתיב והוצאתי אתכם מתוות סבלות מצרים בּקרבּיתא, וּלַבָּתַר וָהָצָּלְהַי אַתְכֶם בַּעַבוֹרַתַם, וּלַבַתַר וְגַּאַלְתִּי אֶתְכֶם, הָוָה כֵיה לְבִוּיבִור בִוּעִינּהָרא וְגַּאַלִתִּי אֶתְכֶם, וּלְבָתַר וְהוֹצֵאתִי אֶתִכֶם. אֶלַּא, עָׂהָרָא דְּכֹלַא בַּקַדְבֵיתַא, דְבַעָּא קוּדְשָּׂא בִּרִיךְ הוּא לְבַשָּׂרָא לוֹוֹ בשבווא דכלא בקדמיתא.

Exodus 6:6

ַלָּכֵן אֱמֹר לָבָנֵי יִשִּׂרָאֵל אֲנִי יָהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהַצַּלְתִּי אֶתְכֶם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ " נטויַה וּבַשָּפָטִים גַּדֹלִים"

"Say, therefore, to the sons of Israel, I am YHVH, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage. I will also redeem you with an outstretched arm and with great judgments."

Rabbi Yehuda says that this verse describes the redemption, not in the proper order. It was supposed to say "I will redeem you" then "I will bring you out. He explained that the verse reveals that God wanted to start with the best news, which is going out of Egypt.

ואמר אותו לבסוף? אמר לו, באותו זמן אין המבחר אלא היציאה, שחשבו שלא יצאו מעבדותם לעולמים, משום שהיו רואים שם שׁבּל הַאִּסִירִים שַׁהַיוּ בֵינֵיהֵם, קוֹשָׁרִים אוֹתַם בקשרי כשוף, ולא יכולים לצאת מביניהם לְעוֹלָמִים. וְלָבֵן הִתְבַּשְּׂרוּ בְּמַה שֵּׁחָבִיב עֵּלֵיהֵם

53. אָבֵר רָבִּי יוֹסֵי, וָהָא שַּבְּנוֹא דְּכֹכֵּא, וְלַהָּוֹזְהִי אָתָכֶם 53. אַבֶּר רָבִּי יוֹסֵי, וְהַרִי הַמְּבְחַר שֵׁבְּכֹּל לָי לְעָב וְדָּיִיתִי (דף כ"ה ע"א) לֶבֵב לֵאלֹהִים, וְאָבֵור וְלָקַחְתִּי אֶתְבֶּם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָבֶם לֵאלֹהִים, כיה לבתר. אמר כיה, בההוא זמנא, כית להו שבווא אָכֵּא יִצִּיאָה. דְּוַזְשִּׂיבִי דְּכָא יְפָקוּוֹ בֵעַבְרוּתְהוֹוֹ כְעַכְבִיוֹ, בֹּגִין דַהַווֹ וֹזְבָוּאוֹ הַבָּוֹן דִכָּל אָסִירֵי דַהַווֹ בִּינַיִּיהוּ בִוּקְשִּׂרוּ לוֹן בַּהָשִּׁרַא דְּוַזְרַשִּׁי, וְלַא יַכְלִיוֹ לְנַבַּהָא בִּבֵּינַיִיהוּ לעַבֿרָבִיין. וּבִגָּיוֹ בַּךְ, בַּוֹה דְּוֹזְבִיב עָבַיִּיהוּ בִוֹבּכְּלְא, אִתְבַשָּׂרוּ

Rabbi Yosei says that the best news would be "I will take you for My people" that we can read in the verse that follows

Exodus 6:7

"וְלַקַחָתִּי אֵתְכֵם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֵם לֵאלֹהִים וִידַעְתֵּם כִּי אַנִי יִהוָה אֱלֹהֵיכֵם הַמּוֹצִיא אֶתְכֵם מְתַּחַת סְבְּלוֹת מִצְרַיִם" "Then I will take you for My people, and I will be your God; and you shall know that I am YHVH your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians." What makes 'going out of Egypt' better news for the Israelites. He explains that the 'burden' of the Egyptians was their witchcrafts that was so strong on the Israelites that they couldn't leave them. As long as they were under the control of the Egyptians, they couldn't enjoy even the freedom of worshiping God. For that reason, God told them that they will go out of Egypt.

והצַלתי אתכם מעבודתם. ואם תאמר, הרי יצאו וינצלו ולא תהיה להם גאלה – תלמוד לומר וגאלתי אתכם בזרוע נטויה. ואם תֹאמֶר לֹא יקבלם – הרי כַּתוּב ולקחתי. ואם בַּתוּב וְהֵבֶאתִי אֱתְכֶם וְגוֹ׳.

54. וְאָי הֵיבָוּא אַף עַל גַּב שֶׁיָצָאוּ, הַרִי אוּלַי 54. וְאָם תֹאמֵר, אַף עַל גַב שֶׁיָצָאוּ, הַרִי אוּלַי יִזְּׁכוֹן (חיליהו) בַּתְרַיִיהוּ כְּאַבְּאֶשָּׂא כּוֹן, בָּתִיב וָהָצַּׂכְּוֹתִי 'יִלְכוּ [מִילוֹתָם] אַחֲרִיהָם לְהַיִּיק לְהָם – בְּתוּב אָתָכֶם בַּעַבוֹדָתָם. וָאָי הַיבִּא הָא יִפְּקוּוֹ וִיִשְּׂתוֹבוּוֹ, וְכַא יָהֵא כוֹן פַרִיקָא, הַלְבוּר כוֹבֵיר וְגָּאַלְהִי אֶתְכֶם בִּוָּרוֹעַ גָּטוּיָה. וְאִי הֵיבָּא כֹּא יְכַבְּכֵם, הָא כְּתִיב וְלְקַוּזְתִּי. וְאִי הַיבָּא בְּשַׂיָּהָבְּלֶם כֹא יָבִיאָם לַאָרֶץ, הָא בָּתִיב וְהֶבָאתִי תֹאמַר, בְּשִּׁיִקְבְּלֵם לֹא יִבִיאָם לְאָרֵץ – הַרִי

Even if the Egyptians were to go after them, they will be protected because God said I will deliver you from the bondage'

The entire process of the redemption is summarized in Exodus 6:6,7,8 Take them out from the sufferings in Egypt

Deliver them from bondage

Bring judgment on the Egyptians and redeem them.

Take them to be his people

Give them the Torah ('וִידַעָתֵּם, כִּי אֲנִי יָהוָה אֱלֹהֶיכֶם')

Bring them to the Promised Land, giving it for their heritage.

55. ולַקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ה' אלהיכם וגו'. מצוה זו ראשונה של כַּל הַמצוות. ראשית ראשונה לכל הַמְּצווֹת – לַדַעַת אֵת הַקּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא בַּכְּלַל. מָה זָה בַּכְּלַל? לַדַעָת שָׁיֵשׁ שׁליט עליוֹן שׁהוֹא רְבּוֹן הַעוֹלֶם, וּבַרָא אֱל בַּל העולמות, שַמִים וַאַרץ וכַל חילותיהם. וזהוּ בכלל. וסוף הכל בפרט, לדעת אותו בפרט.

55. רעיא בהיבנא (שמות ו') ולקוותי אתכם לי לעם וָהַיִיתִי לַכֵּם לַאַלֹהָים וִידְעָהֵם כִּי אָנִי יַיַ׳ אַלהַיכִם וְגֹו׳ פֿפּוּבִא בָא בַּבְּבָּנאָה בְּכֶל פַּפּוּבִיןֹּי ראִהְּיִנא פַּוֹבָנאָה דָּכֶּל פַקּוּדִיוֹ, לִבִוּגַּדַע כֵּיה כִּקּוּדִישָּׁא בִּרִיך הוּא בִּכִלְלָא. בואי בכללא. לבוגדע דאית שַׂלִיטָא עַבּלאָה, דאיהוּ רבון עַלבוא, וברא עַלבויוֹ כּלְהוּי, שִּׁבוּיַא וְאַרעָא וְכֵּל וויכיהוו. ודא איהו בכללא. וסופא דכלא בפרט, לְבִוּנְדֵע כִיה בְּפַרְט.

In the verse above (Previous DZ) we read 'I will take you for My people, and I will be your God and you shall know that I am YHVH your God'. This is a precept to know that YHVH is God on all levels, whole or individual. He is the master and Creator of all worlds.

שמתעסק בכלל ופרט, אדם בעולם הזה הוא פלל ופרט. תקון של העולם הזה הוא כלל ופרט. משום כַּדָּ, רַאשׁית הַכּל – שַׁיִשׁ לַדַעַת שִׁישׁ שַׁלִּיט וַדַיַּן עַל הַעוֹלַם, והוּא רבּוֹן כַּל העולמים, וברא את האדם מן העפר, ונפח באפיו נשמת חיים, וזהו בדרך כלל.

56. וכַלַל ופַרָט אִיהוּ רִישָּׂא וְסוֹפָא רַזָּא דְּכָר וְנוֹהָבָא 56. וּכְלַל וּפַרָט הוּא רֹאשׁ וְסוֹף, סוֹד שֵׁל זָכָר בַּוֹזְדָא, וְאִשְּׂהְבַוֹז בַּר נָּשׁ בִּהַאִי עָּלְבָוּא, דְּאָתַעַּׂסָּק וּנְמַבָּה בְּאָחָר, וְנִמְצָא אָדָם בְּעוֹלָם הַיֶּה בָּכַלֵל וּפַרָטֹ, בַּר נַשׁ בְּהָאי עַלְבֵוֹא אִיהוּ כִּלַל וּפַרָטֹ. תָּקוֹנֵא דְּהָאִי עַבְבוֹא, אִיהוּ כִּכְל ופַרֵטֹּ. בְּגִּין כַּרְּ, ראשיתא דככא, לבוגדע דאית שילים ודייו על עלבוא, וָאִיהוּ רְבּוֹן כָּל עַלְמִיןֹ. וּבַרָא לֵיה לְבַר נַשׁ מַעַפּרָא, ונפוז באפוי נשבתא דוזיי, ודא איהו באורוז ככלל.

The level of 'whole' is Zeir Anpin that represents the presence of God in this world. The level of the 'individual' or the 'details' is the aspect of this world, Malchut, where everything in separation and has an identity. The 'whole' is the beginning and the details is the end.

When we follow the precepts in this world, we connect the 'whole' with the 'individual' and make corrections in the world.

Genesis 2:7

"וַיִּיצֵר יָהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאֶדֶם עָפֶר מִן הָאֶדֶמָה וַיִּפַּח בָּאָפֶּיו נָשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאֶדֶם לְנָפֶשׁ חַיָּה

"Then YHVH God formed man of dust from the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living being."

The connection of the 'whole', Zeir Appin and the 'individual', Malchut is like bringing life from the source to the 'details' in this world.

משֶׁה אֱלֵיהֶם, לְמֵּד אוֹתָם מִצְוָה רְאשׁוֹנָה זוֹ,

57. כַּד גַּפַקּוּ יִשָּׂרָאֵל בִּנְבִּיצָרִיִם, כַּא הָווֹ יַדְעַיֹּי כֵּיה 57. בְּשֵׁיַצְאוּ יִשְּׂרָאֵל מִמְצְרַיִם לֹא הִיוּ לְלָּוּרְיִּשָּׁא בְּרִיךְ הוּא בִינָן דְּאָתָא בוּשֶּׁה לְנַבַּיִיהוּ, פּקּירָא בַּנִירִים אֶת הַמְּרוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא. בּינָן שֶׁבָּא

שֶׁבֶּתוּב וִידַעְהֶם כִּי אֲנִי ה׳ אֱלֹקִיכֶם הַפּוֹצִיא אֶתְכֶם וְגוֹ׳. וְאִלְמָלֵא מִצְוָה זוֹ, לֹא הִיוּ יִשְׂרָאֵל מַאֲמִינִים בְּכָל אוֹתָם נִסִים וּגְבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם בְּמִצְרַיִם. כֵּיוָן שֶׁיָּדְעוּ מִצְוָה זוֹ בְּדֶרֶךְ כְּלֶל, נַעֲשׁוּ לָהֶם נִסִּים וּגְבוּרוֹת. אַתּתַּבִּיִם. כּיוֹן נָּפִין וּנְּבוּרוֹ. בֹּלְרִא בָא בְאוּרוּו בֹּלְרִי בְּנִוּגִּרִים. כּיוֹן בְּנִבְּתוּ פֿפּוּבָא בָא בְאוּרוּו בֹּלְרִי בְּנִוּגִּרִים. כּיוֹן בְּנִבְּתוּ פֿפּוּבָא בָּאוּרוּו בְּלְרִי אֶלְנִיבִּר בְּוּוּצִּיִּא אֵנְכִּם וְצִּוּיִּ וְּאִלְכָּוּלֵא פֿפּוּבָא בַּא' לְא בַּבְּרִאָּטִה בָּא אוּלִיּוֹם לְּוֹן' בִּלְּנִיבִר וֹוְדֵעְנָּים כִּי אֲנִּי וְיָּי

Exodus 6:7

"וְלַקְחְתֵּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידְעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִּתַּחַת סִבְּלוֹת מִצְרֵיִם." "I will take you to be my people, and I will be your God, and you shall know that I am YHVH your God, who has brought you out from under the burdens of the Egyptians." 'and you shall know that I am YHVH your God'

To 'know God' is a mitzvah that was given to the Israelites through Moses to be able to connect to the future miracles that will deliver them from slavery in Egypt. Without this consciousness and connection, they wouldn't have the vessel and a channel to draw the miracles.

'Knowledge' is the aspect of connection to the Sefira of Da'at. Moses represented this Sefira for his direct connection to Chokmah and Binah. Because of this 'knowledge', the people could see the power of YHVH and strengthen their faith in YHVH and Moses, his servant.

Exodus 14:31

"וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ"

"When Israel saw the great power which YHVH had used against the Egyptians, the people feared YHVH, and they believed in YHVH and in His servant Moses."

58. וּלְסוֹף אַרְבָּעִים שְׁנָה, שֶׁבְּשֶׁהִשְּׁתַּדְּלוּ בְּכָל אוֹתָן מִצְווֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁלְּמֵד אוֹתָם מְשֶׁה, בֵּין אוֹתָן שֶׁנּוֹהֲגוֹת בָּאָרֶץ וּבֵין אוֹתָן שְׁנּוֹהֲגוֹת בָּאָרֶץ וּבֵין אוֹתָן שְׁנּוֹהֲגוֹת בָּאָרֶץ וּבֵין אוֹתָן שְׁנּוֹהֲגוֹת בְּאָרֶץ הַיִּים בְּיָרֶדְ פְּרָט. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (דברים ד) וְיָדֵעְתָּ הַיּיֹם וְהַשֵּׁבוֹת, אֶל לְבָבֶּך. הַיּוֹם דַּוְקָא, מַה שֶׁלֹא הָיָה רְשׁוּת מִקּרֶם לָבֵן. כִּי ה׳ הוּא הָאֶלהִים – זְיָה בְּרָט. בְּדָבְר זֶה בַּמְה סוֹדוֹת וּסְתָרִים זֵשׁ בּוֹ, וְזָה וְאָוֹתוֹ שֶּׁבַּהַתְחָלֶה הַכּּל דְּבָר אֶחָד, זֶה בְּכְלַל וְזֶה בִּפְּרָט.

יַבּרנוֹ דְּלַּרְבֵּירָא, כּלָּא אִשְּׁהָּרָלוּ דְּכָל אִינִּיוֹ פָּלִּירִיוֹ בְּלְּכָל, וְדָא דְּאַרְלָא בְּלְכָלל, וְדָא דְּאִרְלָא בִּיןֹ אִינִּיוֹ דְּבִּירְנְא בְּרַלָל, וְדָא בְּאִרְלָא בִּיןֹ אִינִּיוֹ דְּבִּירְנְא בְּדִּיןֹ, אוֹלִיף בְּיִוֹ בְּאִרְלָא בְּיִןֹ אִינִּיוֹ דְּבִירְלָא בְּדִּיןֹ, אוֹלִיף בְּיִוֹ בְּאִרְלָא בִּיוֹ אִינִּיוֹ דְּבִירְעָא בְּדִיןֹ, אוֹלִיף בְּיִים וְהַשֵּׁבוֹית בְּהִי לְּבָבְר, הַיִּים דַיְיִילָּא, כֵּוֹה דְּלָא הָּוֹי לְבָּר בִּוּאַרְעָא בְּדִיןֹ אִית בְּה. וְדָא, בְּיִוֹי בְּעִירִין אִית בְּה. וְדָא, בְּיִים וְּהָיִי בְּיִיה, דְּא בְּאוֹרִיוֹ בְּרָכֹי, וְדָא, בְּיִים וְּהִיּיִּה, בִּיִּיִים, בְּיִים בְּיִילָּא הָּוֹי בְּלִיתְּיִים, בְּיִים בְּיִילָּא הְּנִיוֹים בְּיִים, בְּא בְּאוֹרִיוֹ בְּרָכִית בְּבִּיר, הִיִּין, הִיּיִים בְּיִילָּא הִיִּיִים, בְּיִים בִּיִילָּא בְּיִילְ בִּיִּילָה בְּיִים בְּיִים, בִּיִים בְּיִילָּא בְּיִילְים בִּיִילְ בִּיִילְים בִּייִילְ בְּאוֹירִיוֹ בְּרָבוֹית בְּבִּירְ בְּיִילְ בִּיִילְ בִּיִילְם בִּיִילְם בְּיִבְּיִילְ בְּאוֹירִיוֹ בְּעִיבְיתְ בְּיִילְ בְּיִילְם בִּיִּילְם בִּייִילְ בִּיִילְ בִּיִילְם בְּיִבְּילִים בְּיִילִים בְּיִילְם בְּיִילְים בְּיִילְ בִּיִילְם בְּבִּילְ בִּיִילְ בִּילִים בְּיִילְם בְּיִּבְיוֹין בְּיִילְ בִּילִים בְּיִילְים בְּיִילְיוֹים בְּבִּילְה בְּיִילְ בִּילְיוֹין בְּיִילְים בְּיִים בְּיִילְים בְּיוֹיִין בְּיִילְ בִּילְים בְּיִילְיוֹין בְּיִילְים בְּיִילְם בְּיִיבְיוֹין בְּיִילְ בִּילְיוֹים בְּיִיילְם בְּיוֹבְיוֹין בְּיִילְים בְּיִילְיוֹין בְּיִילְבִיית בְּיִיבְיוֹי, בְּיִילְ בִּיִייִייִין בְּיִייִייִיוֹ בְּיִיבְּיִילְה בִּיִייִייִים בְּיִיבְיִילְ בִּיִיבְיוֹים בְּיִיבְּילְיוֹ בְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִילְם בְּיִילְים בְּיִילְים בְּיִילְיוֹי בְּיִילְייִים בְּיִילְיוֹי בְּיִילְים בְּיִיבְייִילְיוֹי בְּילְים בְּיוֹייִיוֹיוֹ בְּיִילְים בְּיוֹיבְיוֹי בְּיִילְיוֹי בְּיִילְים בְּילְיוֹי בְּיוֹים בְּיוֹיבְיוֹיוֹ בְּיִייִים בְּיוֹיבְיוֹיוֹ בְּיִילְים בְּיוֹייִיוֹיוֹ בְּייִים בְּיִילְים בְּיוֹייִיוֹיוֹי בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹייִייוֹים בְּיִיבְּיבְייִייִייְיים בְיוֹייִייוֹיוֹי בְּיִילְייִים בְּיוֹיִייִייִייִייִייִייִייִייִיְיִ

After the Israelites were following the Torah that Moses taught them for 40 years, it was time for them to learn the connection on the aspect of 'details'.

Deuteronomy 4:39

"וְיַדַעָתָּ הַיּוֹם וַהֲשֶׁבֹתָ אֵל לְבָבֶךְ כִּי יִהוָה הוּא הָאֵלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֵץ מִתָּחַת אֵין עוֹד"

"Know therefore today, and take it to your heart, that YHVH (יְהוָהְ), He is God (אֲלֹהִים), ELHYM) in heaven above and on the earth below; there is no other."

This verse from Deuteronomy was told by Moses to the people after 40 years before he left the world.

There is a spiritual aspect of 'כלל',' whole' and 'פרט',' individual' (also means 'item', 'detail').

Zohar Shemot – **Draft** – unedited- not for publishing

The upper level is an aspect of a 'whole' to the level below it because the upper is the cause and includes the 'item/details' below it. Zeir Anpin is considered a 'whole' and Malchut as details/items when the light of Zeir Anpin is revealed in Malchut. The Torah teaches us to connect from the 'individual/detail' to the 'whole'.

The spiritual rules of 'whole' and 'detail' is included in our morning prayers 'Rabbi 'רבי ישמעאל אומר בשלוש עשרה מדות התורה נדרשת' Yishmael...'

DZ 2635

Lesson;

This study teaches us that in order to see miracles in our lives we need a vessel that is formed by 'knowing' YHVH. As we studied many times before, 'knowing' is the aspect of the unification of light and vessel. Moses helped the Israelites formed this vessel by introducing Zeir Appin to them so they can prepare themselves for the miracles. Moses represented the Torah and the 'knowledge' for them to connect. We don't have leaders like Moses but we have the Torah and the Zohar to study and make the connection to Da'at/Knowledge. That gives us the opportunity to build vessels and attract miracles in our lives. Miracles come from the highest level and for that, the vessel should be very pure or broken (explanation below). Great Tzadikim with pure vessels were able to make miracles just by raising their wish, which is a form of creating a vessel.

Our generation is contaminated with so many impurities that it is very hard to achieve a high level of purity. Nevertheless, the option of a broken vessel/heart is always available for us to draw miracles.

A broken vessel is considered pure because it loses its identity and has the aspect of death.

Psalms 51:19

"זְבָחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֵּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֵה"

"The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and contrite heart, O God, you will not despise."

The heart is where the soul level of Ruah resides. It connects us to the level of Neshama and the upper spiritual levels. When the heart is 'broken' an open channel is created to the upper levels and miracles can appear in a person's life. Just remember that no one can 'fake' a broken heart. It must be real.

I know of people in different desperate situations, feeling that their whole world is collapsing around them. I encouraged them to keep the faith and certainty and miracles would happen. Those who had the certainty saw miracles that changed their lives completely from a low state of desire to even take their own lives to see great hopes and a bright future.

In DZ 2910 https://dailyzohar.com/daily-zohar-2910/ we learned that 'Certainty is a bridge over obstacles'. Use these studies and all the Daily Zohar studies to strengthen your certainty and 'knowledge' to attract miracles even in the most difficult situations. Never give up and never give in! The Light is always with you, just 'know' your miracles.

ה' רַאשִׁית דַּעַת – הַתֵּרוּץ, זָה בְּדֵרֶךְ פַּרַט לָדַעַת מִי הִיא יָרְאַת ה׳. וְאַף עַל גַּב שׁיֵשׁ לַאַדָם לִירָא מָמֵנוּ עַד שֵׁלֹא יָדַע, אֲבַל כַּאן בַתוּב רָאשׁית דַּעָת, לַדַעַת אוֹתוֹ שָׁהרי הוּא ראשִׁית, לַדַעַת אוֹתוֹ בָּדֵרֶךְ פָּרָט.

59. וְאָל הֵיבָּוּא, הָא כָּתִיבֹּ, (משלי א') יְרְאַת יְיָ' רֵאִשִּׂיֹת 59. וְאָם תֹאמַר, הֲרֵי כָּתוּב (משלי א) יְרְאַת דְעַת. תִּירוּצָּא, דָא בְּאוֹרֵזז פַרָטֹ, לְבִוּנְדַעֹ בַוּאוֹ אִיהֹוּ יָראָת יִיַּ. וְאַף עַּל גַּב דְאִית כֵּיה לְבַר גַּשׁ לְדְוַזְלֵא בִוּגֵּיה, עַּר כָּא יִנְּדֵעֹ, אֲבֶּל הָכָא כִּתִיב רֵאשִׂית דַעַּת, לְבִוּנְדֵעֹ ליה דהא איהו ראשיתא, למנדע ליה באורוז פרט.

Proverbs 1:7

ייָרְאַת יִהוַה רָאשִׁית דַעַת חַכְמַה וּמוּסֵר אֱוִילִים בַּזוּ'''

"The fear(Awe) of YHVH is the beginning of knowledge; fools despise wisdom and instruction."

The Zohar quotes this verse to bring a point that 'fear of YHVH' that is an aspect of 'whole' is mentioned as 'beginning' that is the aspect of detail, Malchut. But in this case, the explanation is that we begin with awe and fear of YHVH to 'know' him on the level/aspect of 'details'.

'Beginning' implies time and process, aspects that exist in Malchut. We begin on the lower level of 'details' to achieve an understanding of the 'whole' that is a higher spiritual level that includes everything below.

ברוך הוא בכלל ופרט, בהתחלה ובסוף, וסוד זה – (ישעיה מד) אני ראשון ואני אַחַרוֹן, אַנִי רָאשׁוֹן בְּכַלַל, וַאַנִי אַחַרוֹן בִּפְרָט. והכל בכלל אחד וסוד אחד. כיון שידע את זה בכלל, ישלים את כל איבריו, ומי הם? מַאַתַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֵה מְצְוֹוֹת, שֵׁהֵם בָּיוָן מָאתִים אַרבָּעִים וּשִׁמוֹנָה אֵיבְרִי הָאָדָם. כֵּיוַן שַׁהִשְּׁתַּלֵּם בַּהָם עַל זָה בִּכְלַל, אַז זֵדַע בְּדֵרֶךְ פָּרָט, שֵׁיָה הוּא רְפוּאָה לְכַלְּם, וְיֵדַע אֶת כָּל ימות השנה שמתחברים לתת רפואה לכל הַאֵּיבַרִים.

60. בְּגִּיוֹ כַּךְ, פַּקּוּדָא קַּדְבַוּאָה לְבִוּנְּדַע כֵּיה לְקוּדְשַׂא 60. לְבֵן מִצְוָה רְאשׁוֹנָה לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בַּרִיךְ הוּא בִּכְלֵל ופַרָטֹ, בַּרִישַּׂא וּבְסוֹפָא. וְרַוָא דָא (ישעיה מ"ד) אָנִי רָאשׂווֹ וַאָנִי אָזוֶרווֹ. אַנִּי רָאשׂווֹ בֹּכַלֶּל, וַאֻנִּי אַנוֹרוֹן בִּפַרָטֹ. וִכּלָּא בִּכְלֶלָא נוֹדָא, וְרַוָּא וודא. ביוו דינדע דא בכלל, ישלים כל שייפוי. ובאו אַינֿוּן. רמ״וֹז פַקּוּדִיןֹ, דְאָינֿוּן רמ״וֹז שַׂיִיפִין דְבַר נְשֹׁ. כֵיוַן דָּאֶשָּׂתָּלִים בָּהוּ עַּל הָאִי בָּכָלַל, כָּדִיוֹ יִנְּדֵע בְּאוֹרֵזוֹ פַרטֹ, דָרָא אָיהוּ אָסְוותא לְכִלְּהוּ, וִינְּדְעׁ כַּל יוֹבֵוּי שַּׁתַא, דֹבותווֹבֹרָן לבויהַב אַסְווּתָא לֹכֶל שַּׂיִיפִיוֹּ.

'and you shall know that I am YHVH your God' (Exodus 6:7). This is said in a future form. Moses delivered this message at the beginning of the process of the redemption from Egypt that ended 40 years later just before they entered the Promised Land, an event that is the aspect of 'detail'.

Isaiah 44:6

"כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשִּׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֵי אֵין אֶלֹהִים"

"Thus says YHVH, the King of Israel and his Redeemer, YHVH of hosts: "I am the first and I am the last; besides me there is no god."

"I am the first and I am the last", the first is 'whole' and last is 'detail'. There are a direct path and process between the 'whole' and 'detail'.

When we 'know' (connect) the 'whole', we have light for the 'details'. The 248 parts ('details') of body and soul nourish from the 'whole' (Light) through the 248 precepts of positive actions, "you shall do...". These Mitzvot/precepts get to 'know' the 'whole' and draw the light of healing and life from Chokmah to the 'details'. The other 365 mitzvot that represent the 365 days of the year and year cycle in Malchut connect to the 248 and bring health to all body parts.

רפוּאַה לְכַל הַאֵּיבַרִים? וַדָּאי כָּדְ הוּא לְמַעֶלָה וּלְמַטָּה. הַשָּׁנָה וְהַיָּמִים שֵׁלַּה נוֹתִנים רפּוּאה למעלה האיברים, וּלמטה, [בַּזְמֵן] שהאיברים מריקים ברכות לימות השנה, ואז רפואה וחיים תלויים עלינו מלמעלה ומתמלאים מהכל. מי גרם להם?

61. וָאִי הֵיבָוּא, כָּל יוֹבֵוּי שַׁהָּא, הַיֹּךְ יַהֲבִּיוֹ אֲסְווּהָא לְּכָל הֹוֹ. וְאָם תֹאמֵר, כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה אֵיךְ נוֹתְנִים שַּׂיִיפֵין. וַדַאו הָכִי הוא עַיּכֵּא וְתַהַא, שַּׂהַא וִיוֹבֵוי דִיכֵּיה, ותתא, (בזמנא) דשייפין אריקו ברכאן ליובוי שתא בִּדִין אַסְוַותָא וִוֹזִיִין תַּלְיָין עֲׂכָן בִוּלְעֵיכָּא, וְאִתְבַּוּלְיָין בִּלֹיָן בככלא. באן גרים כוון. יובי שחא.

The body parts have the aspect of channels of abundance of Zeir Anpin that is in the secret of 'whole'. Malchut doesn't have light of its own and the Zohar asks how the days of the year bring healing to the body parts above in Zeir Anpin and below to man. The body parts/channels of Zeir Appin bestow an abundance of blessings on the days of the year that is Malchut and aspect of 'details'. Every Mitzvah, positive action that a person does in Malchut draws from one channel of Zeir Anpin to the days of the year that is the aspect of 'detail'. Then healing and life comes from the 'whole' above to the the 'details' Malchut is in a Tikun process and has a lack of light. The days of the year are vessels in Malchut that need 'correction', Light. They activate the channels of blessings of Zeir Anpin and because of that, they considered as giving life and healing to the body parts on the upper level.

Lesson:

Our daily work that is according to the ways of the Torah, activates Zeir Anpin that is the Tree of Life and channels down to us 'healing' that is the light that corrects our 'life' light of continuation. vessels and that is The reference to the days of the year above is to teach us that every day is important and counted in our final judgment. The days of our years will be counted in the future to see if we revealed light every day to cause the flow of light to the world. I study and share the Zohar every day in addition to my regular prayers and studies. The Daily Zohar helps us fulfill the mitzvah of study Torah every day. How're your days so far?

גוּפוֹ בּאוֹתֵן מצווֹת הַתּוֹרָה, אין לדְּ כַּל יוֹם שלא בא להתברך ממנו, וכשהם מתברכים מָמֵנוּ, אַז חַיִּים וְרְפּוּאָה תְּלוּיִים עַלֵיו מְלְמֵעֶלָה. מִי גַרָם לוֹ? אוֹתָם יִמוֹת הַשַּׁנָה. יְמוֹת הַשָּׁנָה, כִּמוֹ שֻׁמְּתְבַּרְכִים מִלְמַעֶלָה מְסוֹד שֵׁל אַדָם, כַּדְ גַּם מְתַבַּרְכִים לְמַטַה מסוד של אדם.

62. אוף הכי נבוי לתתא, כד בר גש ישלים גוףיה 62. אף כַּדְּגם למטה, כּשׁאַדָם יַשׁלים את בֹאִנְּנִּנְ בַּפִּנִּנִיןְ בַּאַוּרַנְּיִלָא כִיִּנוּ כְּלַבְ כָּכִּ נוִכָּוּא נִּיבָּלְ אַעּנִּיא לאָתבָּרכָא מִנֵּיהֹ, וְכַד אִינֹּוּן אִתְבְּרְכָאוֹ מִנִּיהֹ, כְּדֵין זוִיִּיוֹ וָאַסְוֶותָא תַּלְיֶיןֹ עָבֶׁיה בִּוּלְעַיּלָּא. בִוּאוֹ גַּרִים כֵּיה. אִינֿוּן יוֹמֵי שַּׁתָא. יוֹמֵי שַּׁתָא, כְּמֵּה דְאָתְבַרְכָאוֹ מִלְעַיּלָא בַּיַרוַאַ (דף כ"ה ע"ב) דְּאָדָם. הָכִי בותתא בורוא דאדם.

Following the precepts in the lower world of Malchut, activate the Tree of Life and the upper channels are filled with an abundance of Life and Healing light. When a person in Malchut completes himself with the 248 precepts of positive actions in the Torah, all his days are blessed because of his actions. He activated the Tree of Life as previously explained.

63. אַשְּׁרֵיהֶם יִשְּׂרָאֵל בָּעוֹלֶם הַזֶּה, בְּאוֹתָם מִצְוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁנְקְרָאִים אָדָם, מִצְוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁנְקְרָאִים אָדֶם, שֻׁכָּתוּב (יחזקאל לד) אָדְם אַתֶּם. אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם, וְאָמּוֹת הָעוֹלֶם לֹא קְרוּיִים אָדָם. וּמְשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ אָדָם, יֵשׁ לְהָם וֹמִשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ אָדָם, יֵשׁ לְהָם לְּהִשְׁתַבֵּל בְּאוֹתָן מִצְווֹת הַתּוֹרָה לִהְיוֹת הַכּל אָחָד בִּסוֹד שֵׁל אָדָם.

63. זַבְּאִין אִינוּן יִשְּׂרָאֵל בְּהַאִּי עֻׂלְכָּוּא, בְּאַכֵּיוֹ פָּקּוּדִיןֹ בְּאַרֵּוֹ אָדָם, וְבְּהַּיבֹּ. (יחזקאל ל"ד) אָדָם אֲהֶם. אַהֶּם קְּרוּיִים אָדָם, וְעַוֹּבְדֵי כּוֹכְבִים וּבִּוֹיָּלוֹת לָא אַקְרוּן אָדָם. וּבְנִּיוֹ דְיִשְּׂרָאֵל אִקְרוּ אָדָם, אִיְת לוֹן אַקְבוּ. וּבְנִּיוֹ דְיִשְּׂרָאֵל אִקְרוּ אָדָם. וּבְּוֹּיִלוֹת לָא אִקְרוּן אָדָם. וּבְנִּיוֹ דְיִשְּירָאֵל אִקְרוּ הֹעְהַ הִּיֹנוֹן פָּקּוּדִין דְאוֹרַיְיִתָּא, לְכָּוּהֵנִי כּכְּא זוֹד, בּרָוֹא דְאָדָם.

Ezekiel 34:31

"וְאַתֵּן צֹאֹנִי צֹאֹן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאָם אֲדֹנָי יְהוָה"

"As for you, My sheep, the sheep of My pasture, you are men (Adam, אָדָם), and I am your God," declares YHVH GOD."

The Israelites are called 'אַדָם' (Adam), 'Man' because they accepted and follow the Torah. The other nations of the world don't have the privilege to be called the same. The 613 Mitzvot, Precepts in the Torah have 248 positive actions and 365 protections from negativity. These are tools for us to make connections and draw light of Life and Healing for all of our body parts on the spiritual and corporeal level.

64. בְּשֶׁנְתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינֵי, דְּבָר רְאשׁוֹן הוּא אָנֹכִי. אְנֹכִי עוֹלֶה לְסוֹדוֹת [עוֹלְמוֹת] רַבִּים, וְכָאן אָנֹכִי עוֹלֶה לְסוֹדוֹת [עוֹלְמוֹת] רַבִּים, וְכָאן הוּא סוֹד שֶׁל מִצְוָה רְאשׁוֹנָה לְהַבִּיר אוֹתוֹ בַּבְּלָל. מִשׁוּם שֶׁבָּתוּב אָנֹכִי, הֲהֵי רוֹמֵז שֶׁיֵשׁ בַּבְּלָל. מְשׁוּם שֶׁבָּעוֹן [שָהוּא] עַל הְעוֹלְם, בְּמוֹ שֻׁנָשׁ אֵלְיוֹן [שָהוּא] עַל הְעוֹלְם, בְּמוֹ שֻׁנָשְׁ אֵלְיוֹן [שָהוּא] עַל הְעוֹלְם, בְּמוֹ שֻׁנָּאֲמַר בִּי ה׳ אֱלֹהֶיךְ אֵשׁ אֹּכְלָה הוּא, מִצְוָה רִאשׁוֹנָה בְּכְלֶל. בִּבְּרְט, מִשְׁוֹם שָׁבָּתוֹנ (בראשית כא) ה׳ אֱלֹהֶיךָ. זֶה בְּרָט, וְיָבְעַת בְּלֵל וּפְרָט, מִצְוָה רִאשׁוֹנָה, שֶׁצְרִיךְּ לְדַעַת בְּרִט, מִצְנָה רִאשׁוֹנָה, שֶׁצְרִיךְ לְדַעַת בִּיי שֶׁבַּאַרְנוּ. (ע"כ רעיא מהימנא).

64. פַּד יָהַב קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא אוֹרַיִיתָא לְוִשְּׂרָאֵל עַׂל עַׂל טוֹרָא דְּסִינֵּי, בִּוּלְה קַּדְבָּוּאָה אִיהוּ אָנֹכִי, אָנֹכִי סַלְּקָא לְרָוֹין (עלמיו) סַנִּיאִיןֹ. וְהָכָּא אִיהוּ רָוָּא דְּפָּקּוּדָא לְרָוֹין (עלמיו) סַנִּיאִיןֹ. וְהָכָּא אִיהוּ רָוָּא דְּפָּקּוּדָא קַּרְבִּיאָה, לְבִּנְּיְּדָע כֵּיה בִּכְּלָלְא. בְּנִיןֹ דִּכְתִּיב אָנֹכִי, הָא קַּרְבִּיאֹה, רְבִּיה דְאַתְּ אָבָוֹר (דברים ד') כִּי יְיָי אֱלֹהֶיךְ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, פָּקּוּדָא קַּרְבִּיאָה בִּכְלַל. בִּפְּרָטוֹ: בְּנִיןֹ אִיּלְבָּיא הִיכְּלָה הוּא, פָּקּוּדְא קַּרְבִיאָה בִּכְלַל. בִּפְּרָטוֹ: בְּנִיןֹ דְּאַ בְּכְלֹל וּפְּרָטוֹ: בְּנִיןֹ דְּאַ בְּלְלוֹיךְ לְבִּיִּאָה בִּכְלַל וּפְּרָטוֹ: בְּנִיןֹ לְּבִיתְּה, דְּאִבְּיְרְה לְבִּוֹנְה לְבִייִּא בְּלְל וּפְּרָטוֹ, פָּקּוּדְא בְּרְבִיִּאָה, וְבְאַבְּיֹרְיךְ לְבִּיְבְּיֹב לְּבִייִישְׁא וּבְּסוֹפְּא, כְּבְּוֹה דֹאוֹנְיל, וְבִילְיך לְבִּנְּבְיֹע בְּרִישָּׂא וּבְסוֹפְא, כְּבְּוֹה דֹאוֹלְי, וֹיִבְּיִי בְּרִישְׂיֹא וּבְסוֹפְא, כְּבְּוֹה דֹאִבְּיְרִיה לְבִּוֹבְיע בְּרִישְׂא וּבְסוֹפְא, כְּבְּוֹה דֹאִבְּיֹר לְבִּיְלְהוֹי עִּיְרִין מְהִיבְּיא בְּרִישְׂא, וְבִייִם דִּייִי בְּיִבְיּיִים בְּבִייִים בְּיִבְייִּיּים בְּבְיִבְּיִים בְּבִּיים בְּבְּיִבְּיִים בְּבִּיים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְיּים בְּבְּיִבְיּים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּבְּיִים בְּבְייִים בְּבְּיִים בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְיוֹים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְיים בְיוֹייִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹבְייוּים בְּיוּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיים בְּבְיוֹבְייִים בְּיִים בְּיוֹבְייוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּבְיוֹיים בְּיוֹייִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹיים בְּיוֹים ב

When God gave the Torah to the children of Israel on Mount Sinai, he started with "I am your God" to let us know that he governs this world. He is the aspect of 'whole' and when it says, 'your God' it is the aspect of 'detail' because we are part of the 'whole'. This is the aspect of first and last, beginning and end that we explained previously. Lesson:

We are not able to complete all the precepts in one lifetime because there are some for men, women, priests, etc. To connect to all the precepts and have a complete 'body' and light we study the Torah. Each precept that we study connects us to the Tree of Life and fill up our 'days'.

65. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שְׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקּצֶר רוּחַ. מַה זָה מִקּצֶר רוּחַ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁלֹא הָיוּ נְחִים וְלֹא הָיוּ אוֹסְכִּים לְתוֹכָם רוּחַ. אַמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מִקּצֵר אוֹסְכִּים לְתוֹכָם רוּחַ. אַמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מִקּצֵר

65. (שמות ו') וַיְּדַבֵּר מּשֶׁהֹ בֵּן אֶל בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל וְלֹא שָׁבְּוֹעוֹ אֶל בוּשָׂה בִּוּקוֹצֶּר רוּזוֹ. אָבִּוּר בִּשְּׂה בִּקּוֹצֶּר רוּזוֹ. אָבִּוּר רִּנְזוֹ. אָבִּוּר רִּנְזוֹ. אָבִּוּר רְבִּי יְהוּדְהֹ, דְּלָא הֲוֹוֹ נְּפָישֵׂי, וְלָא הֲוֹוֹ לְקִיטֵי רוּזְזִא. אָבִּוּר רְבִּי שִׂבְּעֹוֹוֹ, בִּקּוֹצֶּר רוּזוֹ: דְעַד לָא נְּפָּק יוֹבְלָא, לְבֵּוּיהַבֹּ רְבִּי שִׂבְּעֹוֹוֹ, בִּקּוֹצֶּר רוּזוֹ: דְעַד לָא נְּפָּק יוֹבְלָא, לְבֵּוּיהַבֹּ

רוּחַ – שֶׁעֲדִין לֹא יָצָא יוֹבֵל לְתֵת לְהֶם מְנוּחָה.

וְרוּחַ אַחֲרוֹנָה עֲדִין לֹא שְׁלְטָה לַעֲשׂוֹת מִנְהָגָם,

וְאָז הָיוּ בְּצָרוֹת שֶׁל רוּחַ, מוּעָקה שֶׁל רוּחַ.

מִיהוּ? רוּחַ אַחֲרוֹנָה, בְּמוֹ שֵׁאָמֵרְנוּ. (שֶׁעִד שָׁלֹא נָתַן הַיּוֹבֵל בְּרָכָה עַל הָרוּחַ הַזּוֹ לְהִתְקֵיֵם בַּנָּפָשׁ הַתַּחְתּוֹנָה, וְלֹא שׁוֹלֶטֶת הָרוּחַ הַזּוֹ לְהִתְקֵיֵם הַנָּפָשׁ הָתָּחְתּוֹנָה, וְלֹא שׁוֹלֶטֶת הָרוּחַ הַזּוֹ עַל הַנָּפָשׁ אֶלָּא כַּאֲשֶׁר מִתְבָּרֶכֶת מֵהַיּוֹבֵל, אָז הַרְוּחַ. וּמִי הִיא הָרוּחַ הַזּוֹ? יַעֲלְב, שְׁכָּתוֹ בַחִּחִי רוּחַ יַעְלְב וְגוֹ').

לוֹן נְּפְישׁוּ. וְרוּזוֹ בַּתְּרָאָהֹ, עַּדׁ כָּאׁ שֵּׁלְטָּאׁ כְּבֶּוּעְבַּדׁ בְּּתְרָאָהֹ, עַדׁ כָּאֹ שֵּׁלְטָּאׁ כְּבֶּוּעְבַּדׁ נִּיבוּוּסֵי, וּכְבִדִין בְּּנְהֹ עָאָקוּ דְּרוּזוֹזְא. בַּוּאוֹן אִיהוּ. רוּזוֹז בַּתְּרָאָהֹ דְּכַּאְבְיִרְוֹּ (נ"א דעד לא יהב ליה יובלא ברכה על האי רוחא לאתקיימא נפש תתאה ולא שלטא האי רוח על נפש אלא כד אתברכא מיובלא כדין יהא רוחא ומאן איהו רוח)

Exodus 6:9

"וַיִדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקּצֶר רוּחַ וּמַעְבֹדָה קַשָּה"

"So Moses spoke thus to the sons of Israel, but they did not listen to Moses on account of their despondency and cruel bondage."

The Zohar asks; what is 'on account of their despondency'?. Rabbi Yehuda explains that they didn't have a rest from work to gather and elevate enough of their spirit (Ruach). Rabbi Shimon says that it means that the level of Binah was not revealed yet in the world to give them rest and freedom. The level of Ruach in Malchut was not present to allow them connection to higher level and draw the Light they needed.

66. בּא רְאֵה, כָּתוּב הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שֶׁמְעוּ אֵלֵי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַּרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים. מַה זֶה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים. מַה זֶה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים. מַה זֶה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים. מַה זָה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים. כַּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי, וְהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּבַד כָּשׁוֹן אָנֹכִי, וְהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמַר וְאָנֹכִי אֶהְיָה עִם פִּיּךְ, הֲתַעֵעֶה עַל דַּעְתִּךְ שְׁפָתִים, שָׁכֹּל הָיָה בָּךְ? וְעַתָּה אוֹמֵר וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתִים, אָם כָּךְ, אֵיפֹה הַדְּבָר שֶׁהִבְּטִיחַ לוֹ הַקְּדוֹשׁ בִּרוּדְ הוּא בַּרִאשׁוֹנַה?

66. הָא זְזֵיִּי, כְּתִיבֹ (שמות ו') הֵן בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל לֹא שָׂבְּועוֹי אֵלֵי וְאֵיְרְ יִשְׂבְּועוֹי פַּרְעֹה וַאֲנִי עַרַל שְּׂפְתִים, בַּוּאי וַאֲנִי עַרַל שְּׂפְתִים, בַּוּאי וַאֲנִי עַרַל שְּׂפְתִים, בַּוּאי וַאֲנִי עַרַל שְּׂפְתִים, וְהָא בְּקּרְבִּייתָא כְּתִיבֹ (שמות ד') לֹא אִישׁ דְּבָּרִים אָנֹכִי וְגֹּוֹי כִּי כְבַּד פֶּה וּכְבַּד לְשׁוֹן אָנֹכִי, וְלְּוִרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא הֲוָה אוֹתִיב כֵּיה, (שמות ד') בְּאָבָּי וְנִּי שָּׂם פָּה לָאָדְם וְגֹּוֹי, וְהוּא אָבֵּיר (שמות ד') וְאָנֹכִי אָהְיָה עִּם פִּיך, סַלְּלָּא דַעְנְּהְרְ דְּלָא הָוָה בֵּןֹ, וְהַשְּׂתָא אָבֵּיר וַאֲנִי עָה עַּרַל שְּׂפְתִים, אִי הָכִי, אָן הוּא בִּלְּה דְּאַבְּטִוֹז כֵיה לְּהַיִּיְא בְּרִיךְ הוּא בְּלַּרְבִייִתָא.

Exodus 6:12

"וְדָבֵּר מֹשֶׁה, לְפְנִי יְהוָה לֵאמר: הֵן בְּנִי-יִשְׂרָאֵל, לֹא-שָׁמְעוּ אֵלִי, וְאֵיךְ יִשְׁמְענִי פַּרְעה, וַאֲנִי עֲרַל שְׁפָּתִיִם" "But Moses spoke before YHVH, saying, "Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I am unskilled in speech?"" Moses tried to be released from the mission God assigned him by telling God that he has limited ability to speak. The Zohar says that God already gave an answer to Moses about this issue as we read two chapters before, where GOD promised 'I, will be with your mouth, and teach you what you are to say' Exodus 4:10,11,12

Zohar Shemot – **Draft** – unedited- not for publishing

"Then YHVH said to him, "Who has made man's mouth? Who makes him mute, or deaf, or seeing, or blind? Is it not I, YHVH?"

"Now then go, and I, even I, will be with your mouth, and teach you what you are to say."

The explanation would be found in the next Zohar study (DZ 2931) Lesson:

Moses came to the Israelites with a message and promise from God to deliver them out of Egypt and take them to the Promised Land. The people didn't listen to him because

of their low spiritual state and hard work. It's hard for us to imagine that a messenger of God comes with big promises and the people don't even listen to him.

We are all looking for signs from God to strengthen our faith while we are 'stuck' in the daily routine of work, eat, sleep, repeat.

The Israelites didn't have the Torah at that time and it was hard to listen to Moses when they didn't have any spiritual level to connect to the message.

Nowadays, we have the Torah and the Zohar as testimonies to the promise of God to take us out of slavery in our personal 'Egypt' and lead us to the Promised Land.

We need to prepare for that event by lifting our spirit through the daily study that would block the forces that keep us in slavery. Our slavery is almost unnoticeable because our head is locked into the daily work routine to find bread for our meals.

No matter how busy one maybe, he should always find a few minutes to study and lift his spiritual state. This would build the light of freedom and rest in his life.

The hard work of today is always easy when we know that there's a great reward at the end of it.

ברוך הוא עמו את אהרן.

67. אֶכֶּא רָוָא אִיהוּ, בוּשֶּׂה כָּלָא, וִדְבוּר דָאִיהוּ בִוּלָה 67. אֶלָא סוֹד הוּא. משֶׁה הוּא קוֹל, וְהַדְּבּוּר דִּיכֵיה, דְּנָה בְּגָּלוּת, וַדְּנָה אִיהוּ אָטִים כְפַרְשָּׂא בִוּכִּיוֹ, שֶׁהוּא הַדְּבּוּר שֶׁלוֹ הָיָה בַּגָּלוּת, וְהוּא הָיָה וּבְגַּיוֹ דָא אָבַור, וְאֵיךְ יִשְׂבָּועַנִּי פַּרְעַה, בְעוֹד דְּבִוּכָּה דִיכִי אָטוּם מִלְפָּרִשׁ דְּבָרִים, וּמִשׁוּם כָּדְ אָמַר וְאֵיךְ אָיהָי בְּגָּלוּתְאַ הִּיכֵּיהּ, הְּהָאָ כֵּית כִי בִּנְלְה. הָא אֲנָּא הָּכָּא יִשְׁמָעֵנִי פַּרְעה, בְּעוֹד שְׁהַדְּבר שֶׁלִּי הִיאּ אִיהִי בְּגָּלוּת שֵׁלוֹ, שְׁהַרִי אֵין לִי דָּבָר. הַרִינִי קוֹל בּּגְּלוּת שֵׁלוֹ, שְׁהַרִי אֵין לִי דָּבָר. הַרִינִי קוֹל בִּיכַּה בָּנָרעֹ, דִּאִיהִי בִּנָּלוּתָא, וְעַל דָא, שָׂתַף קּוּדְשָׂא דָבָר נָרוּעַ, שֶׁהִיא בַּגָּלוּת, וְלְכֵן שִׁתֵּף הַקְּרוֹשׁ בריך הוא לאהרו בהדיה.

Exodus 6:12

Moses argued that because the speech is Malchut and he is in exile, his voice cannot express words. Because of that, God joined Aaron with Moses as a 'bridge' between Zeir Anpin and Malchut. Together they could channel the power of God through Moses to make the miracles that lead to freedom of the Israelites from the slavery of Egypt.

[ַ]ויּאמֶר מֹשֶׁה אֱל-יָהוָה, בִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתָּמוֹל גַּם מִשְּׁלְשֹׁם, גַּם מֵאָז דַּבֵּרְךָ אֱל-עַבְדֵּךְ: כִּי כָבַד-פֵּה " "וּכָבַד לַשׁוֹן, אַנֹכִי

[&]quot;וַיֹּאמר יָהוָה אָלָיו מי שֹם פּה לָאָדֶם אוֹ מִי יָשוּם אָלָם אוֹ חַרָשׁ אוֹ פַּקָח אוֹ עוַר הַלֹּא אַנֹכִי יִהוָה

[&]quot;וְעַתָּה, לֵךְ; וָאָנֹכִי אֶהְיֵה עִם-פִּיךְ, וְהוֹרֵיתִיךְ אֲשֵׁר תִּדַבֶּר

[&]quot;But Moses said to YHVH, "Oh, my Lord, I am not eloquent, either in the past or since you have spoken to your servant, but I am slow of speech and of tongue.""

[&]quot;וַיַדַבֶּר משֶׁה, לְפָנֵי יָהוָה לָאמר: הָן בָּנִי-יָשְׁרָאֶל, לֹא-שָׁמִעוּ אֲלִי, וְאֶיךְ יִשְׁמעֶנִי פַּרְעה, וַאֲנִי עֲרַל שְּׁפְתַיִם"

[&]quot;But Moses spoke before YHVH, saying, "Behold, the sons of Israel have not listened to me; how then will Pharaoh listen to me, for I have uncircumcised lips?""

The Zohar explains that Moses is the aspect of 'Voice' and Zeir Anpin. The lips and speech is the aspect of Malchut that express the voice as words.

68. בֹּא רְאֵה, כָּל זְמֵן שֶׁהַדִּבּוּר הָיָה בַּגְלוּת, הַקּוֹל הִסְתַלֵּק מִשֶּנוּ, וְהַדְּבּוּר הָיָה אָטוּם בְּלִּי קוֹל. בְּשֶׁבָּא משֶׁה בָּא הַקּוֹל, וּמשֶׁה הָיָה קוֹל בְּלִי דְבּוּר, מְשִׁה שָׁהָיָה בַּגְלוּת, וְכָל זְמֵן שְׁהַדְּבּוּר הָיָה בַּגְלוּת, משֶׁה הָלַדְּ בְּקוֹל בְּלִי שְׁהַרָּבוּר הָיָה בַּגְלוּת, משֶׁה הָלַדְ בְּקוֹל בְּלִי דְבּוּר, וְכָדְ הֻלַדְ עִד שֶׁקְרְבוּ לְהַר סִינִי וְנְהְנְהְ תּוֹרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמֵן הִתְחַבֵּר קוֹל בְּרַבּוּר, וְאָז הַּבְּרָה הָבָר הַבָּר, וְאָז הַבְּר הַבָּר, וְאָז משֶׁה נִמְצָא שָׁלֵם בַּדְּבָר הַבְּרִים הָאֵלֶה. וְאָז משֶׁה נִמְצָא שָׁלֵם בַּדְּבָר בָּרִים הָאֵלֶה. וְאָז משֶׁה בְּשָׁלְמוּת.

89. הַא זְזַיִּי, פְּלַ זְּבִּיּלָה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּא יֵאוֹת, לְּוֹל וְדְבּוּר בַּוֹזְרָא בְּטִּיב בְּלֹא בִּוֹלִים בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִיכָּה בְּנִינִה בְּיִּרִים בְּצִּכְּה בְּנִינְה בְּנִינְה בְּיִּרְ בְּנִינְה בְּיִּר בְּנִינְה בְּיִבְּיוֹת בְּנִינְה בְּוֹיִבְ בְּוֹיִבְ בְּנְיִיב בְּנִינְ בְּיִבְּיוֹת בְּיִלְים בְּנִינְה בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְּיִּת בְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיִה בְּוֹיְבְּיִר בְּנִינְה בְּנִינְה בְּיִבְּיִה בְּיִבְּיִה בְּבְּיִבְיוֹת בְּנִינְה בְּנִינְה בְּבְּיִר בְּנִינְה בְּבְּיִר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְיר בְּנִינְה בְּבְּיר בְּנִינְה בְּבְיר בְּנִינְה בְּיִינְה בְּבְיר בְּנִירְ בְּיִיל בְּבְיר בְּנִינְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִילְה בְּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּיל בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִיבְּיה בְּיִינְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִינְם בְּבְּילְם בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְה בְּיִנְיה בְּיִנְיְים בְּבִּילְה בְּיִינְים בְּבִּילְם בְּבְּיִים בְּבִּילְה בְּיִים בְּבִּילְם בְּבְּיִים בְּבִּילְם בְּבְּיִים בְּבְּיִילְם בְּבְּיִים בְּבְּיִילְם בְּבִּילְם בְּבְּיבְיּים בְּבִּילְם בְּבִילְם בְּבִילְם בְּבִילְם בְּבִילְם בְּבְּיבְיוֹים בְּבִילְם בְּבְּיבְיים בְּבְיבְּים בְּבִילְם בְּבְּיבְיים בְּבִּילְם בְּבְּיבְיים בְּבִילְם בְּבְּיבְים בְּבִּילְם בְּבְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּבִּילְם בְּבְבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְּים בְּבְבְּיבְים בְּבְבְיבְּים בְּבְּבְיבְיבְים בְּבְבְּים בְּבְבְּיבְּים בְּבְבְּיבְים בְּבְּיבְיבְים

Moses was a chariot for Zeir Anpin, that is a voice without speech. While in exile there was no connection between Moses, Z"A, and Speech, Malchut. When Moses came to Mount Sinai and brought the Torah, Zeir Anpin connected to Malchut. Voice and speech got connected.

Exodus 20:1

"וַיִדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר

"And God spoke all these words:"

The verse above is the one that opens the 10 utterances (aka commandments). God spoke the words of the Torah that is the channel of Zeir Anpin to the world. Lesson:

Moses didn't really want to avoid the mission. He was concern that he doesn't have the power to manifest the words of God into proper actions in Malchut. The Torah that was given on Mount Sinai is a tool that channels the Light of Zeir Anpin to Malchut. It made Moses complete and gave us the ability to draw the Light from Zeir Anpin and manifest it in Malchut.

The Torah is written by a scribe on a parchment, which is made from the skin of kosher animals. The skin is the aspect of Malchut*. Each of the Torah columns has 42 rows, except for Yemenite Torah that has 51 rows. 42 connects to the power of Creation and the process of Tikun (7×6). 51 is one above the 50th gates of Binah. Yemenite Torah considered to have older tradition than the one with 42 rows.

The Torah text is written on the parchment without Nikud (vowels) like a voice without sound. Only on Shabbat, the seventh day, Malchut, we read from the Torah, expressing its light by adding the Nikud from the reader's mind with the letters of the Torah to speak the words and manifest the Light for the coming week.

The Torah is Zeir Anpin and a channel for the Light of Binah to Malchut. We read it on Shabbat using seven 'Aliyot' (elevations from Chessed to Malchut). There's a lot of 'spiritual technology' involved in the process of reading the Torah on Shabbat that we will expand about another time. The main points are to understand that the Torah is a voice of God (inner) without a sound (spoken words) until we read it on Shabbat. The Torah reading on Monday and Thursday help us in building our vessels for the complete reading on Shabbat.

It is important to see the letters of the Torah on Shabbat. The ten utterances were spoken by God on Mount Sinai, not Moses to tell us that God's voice is in the Torah and it's our work to reveal it and manifest it in our lives.

* The bone marrow is the aspect of Keter (concealed), The bones is Chokmah. The Sinews is Binah, a bridge between the bones (Chokmah) and the Flesh (Zeir Anpin). The Skin is the outside layer of the body and aspect of Malchut.

מָמֶנוּ, פָּרָט לְאוֹתוֹ זִמֵן שֶׁדְבָּרָה לִרְגוֹ עַלַיוּ, בזמן שכתוב ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמד, מיַד – וַיַדַבּר אלהים אל משה. בא ראָה שֶׁכַּךְ הוּא, שֵׁהָתִחִיל דַּבַר לְדַבֶּר וּמַפְּסִיק אוֹתוֹ, מְשׁוּם שֶׁעֲדֵין לֹא הָגִיעַ זְמֵן שֶׁבֶּתוּב וַיָּדַבֶּר אֱלֹהָים וָגוֹ׳. וּפַסָק וָהָשָׁלִים הַקּוֹל. זָהוּ שַׁכַּתוֹב וַיֹּאמר אַלִיו אני ה׳. משום שהַדּבּוֹר הַיָה בָּגַלוּת וָלֹא הָגִּיעַ וְמֵן לְדֵבֶּר. [וּבֹא רְאֵה]

69. ועל דא משה התרעים, דמקה גַּרע מניה, בר 69. ועל כַּדְּ משָה התרעים, שַהַדְּבּוּר נְגַרְע ההוא וְבִונָא דְבִוּכִּיכַת כְאָתְרַעָּבוּא עַכּוֹי, בּוְבוּנָא דְּכָתִיבֹ, (שמות ו') וְמֵאַוֹּ בַּאתִי אֶל פַרעה לְדְבֵּר בִּשְּׂבוּך, בִּיַּד (שמות ו') וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים אֱל בוֹשֵּה. הָא וווֹי דְהַכִּי הוּא דְשַּׂרָא מִכְּה לְמַכְּלֵא וּפַסָּק לָה, בְּגִּיוֹ דַעַּר כַּא בִּטָּא זָבוּנָא דְּכִתִּיב וַיִּדְבֶּר אֱכֹּתִים וְגוֹי. וּפַסַקּ ואשילים הלא, הדא הוא דכתיב ויאבור אליו אני ה'. בַּגַּיוֹ דָרָבוּר הָוָה בְּגַּלוּתָא, וַלָּא בַּיטָא וָבִוּגָא לבוכללא. (ותא חזי)

Exodus 5:23, 6:1,2

"וּמֵאַז בַּאתִי אֵל פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךְ הָרַע לַעַם הַזָּה וָהַצֵּל לֹא הָצַלְתַּ אֵת עַמֶּךְ:"

"נַיאמֶר יָהנָה אֵל מֹשֶׁה עַתַּה תִראָה אֲשֶׁר אֵעֲשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בִיָד חַזָקָה יִשְׁלֹחֶם וּבִיַד חַזַקָה יָגַרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ" "וַיִדַבֵּר אֵלהִים אֵל מֹשֵׁה וַיֹּאמֵר אֵלַיו אַנִי יִהוָה"

5:23 "Ever since I came to Pharaoh to speak in Your name, he has done harm to this people, and You have not delivered Your people at all."

6:1 "Then YHVH said to Moses, "Now you shall see what I will do to Pharaoh; for under compulsion (Strong Hand) he will let them go, and under (Strong Hand) compulsion he will drive them out of his land."

6:2 "God (ELHYM) spoke further to Moses and said to him, "I am YHVH;"

Moses came to God complaining about the outcome of his mission. Moses delivered God's words to Pharaoh and as a result, Pharaoh increased the load of work on the Israelites. The Zohar explains that the spoken words are from Malchut and the aspect of the name of God, אלהים ELHYM that is the aspect of Left and judgment. YHVH tells Moses that Pharaoh will be forced to let the people go because he will use the 'Strong Hand' that is the aspect of Left and judgments.

70. מְשׁוּם כַּדְ מֹשֶׁה לֹא הַיָּה שָׁלֶם בַּדְּבַר בַּתַחַלַּה, [שַׁכָּרְ נִרְאֵה] שֵׁהוֹא קוֹל, ובַא בשביל דבור להוציא אותה מן הגלות. ביון שַּיָצָא מִן הַגָּלוּת וְהָתַחַבִּרוּ קוֹל וְדְבּוּר כְּאֵחַד בָּהַר סִינֵי, הָשָּׁתַלֶּם משֵׁה וְנַרְפָּא, וְנִמְצָא אֵז קוֹל וָדְבּוּר כָּאֲחַד בְּשָׁלֵמוּת.

70. בַּגִּינֵי כַרָּ, משָּׁה כָּא הָוָה שָּׁכִּים מִכְּה בַּקַרְבִּיתָא, (דהכי אתחזי) רְאִיהוּ קוֹל, וְאֲחֵי בְּגִּיין דבור, לאַפַקא לֵיה מָן גַּלוּתָא. כֵּיוַן דְנַפַק מִן גַּלוּתָא, ואַתוֹזַבַרוּ הוֹל וִדבוּר בּוַזָּדָא בְּטוּרָא דְּסִינִּי, אָשָּׂתְּלִים בושה ואָתְסֵי, וְאָשִּׂתְּכַוו כָּדֵיוֹ קוֹל וְדְבּוּר כַּווַדָא

Moses didn't have a complete connection of voice (Z"A) and spoken words (Malchut) until the giving of the Torah on Mount Sinai. ELHYM spoke to Moses and said, "I am YHVH". Here ELHYM reveals himself to Moses as YHVH, Zeir Anpin.

במצרים שרצה להוציא הדבור מן הגלות, לֹא דבֵּר דַּבַר שָׁהוֹא דִבּוֹר. כֵּיוָן שֵׁיָצְאָה מְן הגַלוּת והתחבר קוֹל בּדבוּר, אוֹתוֹ דַבַר שהוא דבור הנהיג והוליד את ישראל, אבל לא דבר, עד שקרבו להר סיני ופתח בתורה, שַּבַּדְּ רַאוּי. וָאָם תֹאמֶר, כִּי אַמֶר אֱלֹהִים פַּן יָנַחֶם הַעָם, לֹא כָתוּב כִּי דְבֶּר, אֱלַא כִּי אֲמֶר, שהוא רצון הַלְב בַּחשַאי, וַהרי בַּאַרנוּ.

71. תַא זווֹי, כַּל יוֹבִיוֹ דְהָוָה בוֹשֵּׂה בְּבִיצְּרִיִם, דְּבַעָּא 71. בּא רְאֵה, כָּל הַיָּמִים שֵׁהָיָה משֵׁה לאפקא בולה בון בלותא, לא בוליל בולה, דאיהו דבור. בּיוֹן בֹנָפַל כִוּן בָּלוּתָא, וֹאִתוֹזִבָּר לִוֹל בֹּרְבוּר, בַּחִוּא כִוּלְה דאיהו דבור, אַנָּהִיגֹּ וְדַבַּר כּוֹן כִיִשִּׂרָאֵל, אַבָּל כָא בַּנּלִיל, עַּדֹ דְבֶּרִיבוּ לִטוּרָא דְּסִינֵּי, וּפַתַּוֹז בָּאוֹרַיִיתָא, דַּהָּכִי אָתַוֹוֹיַי. וָאֵי תַּיִּמָא, (שמות י"ג) כִּי אָמַר אֵלֹהָים פּוֹ יַנַּמֵם הָעָבׁר, כָּא בִּתִיבֹ כִּי הְבֶּר, אֱכָּא כִּי אָבַוּר, הְאִיהוּ רעותא דכבא בוושאי, והא (ויחי רל"ד ע"ב) אוקיבונא.

Moses leads the people out of Egypt without spoken words until they came to Mount connection The Zohar points to the word of ELHYM that indicated Malchut and speech in the verse below that was said before reaching Mount.

Exodus 13:17 "כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יַנָּחֶם הָעָם בְּרָאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָה" (ELHYM) said (אמר), "The people might change their minds when they see war, and return to Egypt."" The explanation is that there's a difference between the word אמר, 'say' and 'דיבור' 'speak'. 'Speak', 'דיבור' makes sound/expression in Malchut and the verse uses 'אמר', 'say' that is the expression of the heart in silence as we read in Esther 6:6 ַוּיָבוֹא הָמָן וַיּאֹמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיּאֹמֶר הָמָן בִּלְבּוֹ לְמִי יַחִפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת " "יָקר יוֹתֶר מְמֵנִי" "So Haman came in and the king said to him, "What is to be done for the man whom the king desires to honor?" And Haman said (אמר) to himself (בלבו in his heart), "Whom would the king desire to honor more than me?""

Lesson;

The voice is originated from Binah to Zeir Anpin and revealed in the heart that 'say' 'it to us. Then it goes to the mouth that is Malchut and comes out as speech. (Zohar Vayechi #767-769)

There's a lot of energy in the process of speaking. We learned that our words manifest in Malchut with the energy it came from. We can use a speech from the Left with the aspect of judgment and create chaos or use the Right of Chessed to bring good. The seeds of thoughts come from the upper three levels. Many times we don't have control over our thoughts. In such situations we may express our negative thoughts even without control and that would bring negative outcomes. To stay with positive consciousness and produce positive speech that manifests to our benefits, we should feed our consciousness with positive aspects. The study of Zohar creates a positive filter in our mind and blocks negative thoughts. If we start thinking undesired thoughts, we should push it away immediately and without processing it. If we allow it to go down the levels, it would get 'heavier' and harder to get rid of it. When study and build pure consciousness you can speak your heart and make a better life.

72. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל משֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלְיו אֲנִי ה'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, קַמְּתִּי אֲנִי לִפְתֹח לְדוֹדִי חְמַק עָבָר וְגוֹ׳. קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹח לְדוֹדִי חְמַק עָבָר וְגוֹ׳. קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹח לְדוֹדִי – זֶה קוֹל. בֹּא רְאֵה, בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בְּשֶׁהִיא בַּגְּלוּת, קוֹל מִסְתַלֵּק מִמֶּנָה, וְהַדִּבּוּר נִשְׁתַתִּק מִמֶּנָה, בְּמוֹ שֻׁנָּאֲמֵר נָאֱלַמְתִי דוּמִיָּה. וְאִם מִבְּנָה, בְּבָר, מַה בָּתוּב? וְדוֹדִי חְמַק עָבָר, שַׁהְרֵי קוֹל הִסְתַּלֵק מִמֶּנָה וְנִבְּפַסְק הַדְּבּוּר, וְעַל שֶׁהְרִי קוֹל הִסְתַּלֵק מִמֶּנָה וְנִבְּפַסְק הַדְּבּוּר, וְעַל זְהַבְּר, וְשָׁל הִיִבְּר אֱלִה וְשָׁתְקָה. אַחַר בְּדְּ הִשְׁלִים הַקּוֹל וִאמר וְיֹּאמר אליו אני ה׳.

72. (דף כ"ו ע"א) וַיִּדַבּר אֱלֹהִים אֶל בוֹשֶׂה וַיֹּאכֶּוֹר אֵלְיוֹ לְּחִידִּה פְּתַזֹּז, (שיר השירים ה') כַּבְּוֹהִי אֲנִּי לְּחִוֹז לְדוֹדִי וְדוֹדִי זְוֹבִּיק עָבָּר וְגֹּוֹ׳. כַּבְּוֹהִי אֲנִּי לְפָּהוֹזוֹ לְדוֹדִי וְדוֹדִי זְוֹבִיק עָבָּר וְגֹוֹ׳. כַּבְּוֹהִי אֲנִּי לְפָּהוֹזוֹ לְדוֹדִי, דְּא בָּלָא. תָא זְוֹזִי, כְּנֶּטֶת יִשְּׂרָאֵל כַּד אִיהִי לְּדוֹדִי, דְא בָּלָא. תָא זְוֹזִי, כְּנִּטֶּת יִשְּׂרָאֵל כַּד אִיהִי בְּנְּלְּה, וְבִּילְה בְּלְּא אִסְהְלֵלְ בִּינְנָה, וּבִּילְה אִשְׂרָה בִּינְּהְא בְּלְּלְּה בְּתִיב, וְדוֹדִי זְוֹבִיּק עַבְּר, דְּהָא בְּלְלְא אִסְהְלַלְ בִּילְה וֹדֹיִי זְוֹבִיּלְ עַבְּר, דְּהָא לְּלְא בְּלְא אִסְהְלַלְ בִּילְה. (כמה דאת אמר) וְעַל דְּא אִסְהְלַלְ בִילְּה בִּעְלִים בְּלֵא וְשִׂרִי עִּבְּר, וְיִבְּבְּר אֲלִים בְּלֵא וְשִׂרִי אַתְּלִים בְּלָא וְאבִיר אַלִין אַנִּי הְי. וְשִׂה בְּלִים בְּלֵא וְאבִיר וְיִבְּבוֹר אֲלִין אַנִּי ה.

Exodus 6:2,3

The first verse has two parts "And God (אלהים) spoke to Moses" then "and He told him, I am YHVH".

The name 'אלהים' that is usually translated as 'God' is the aspect of Left column and Gevurah. Binah is at the top of the left column and the holy name that represents

Binah is אלהים, YHVH with the Nikud of 'אלהים' 'ELHYM'

The name 'אֵל שַׁדְי' is the holy name for the sefira of Yessod. It is translated here as 'God Almighty'. 'אל' is the

The holy name for Chessed and 'שַׁדָּי' is for Yessod. Since Yessod includes all the sefirot above it we also use 'אַל שַׁדָי' for Yessod.

The Zohar explains that the first part of the verse "And God (אלהים) spoke to Moses" is expressed from the Shechina but couldn't complete the verse because she is in exile and disconnected from YHVH. The voice that is Zeir Anpin continued to tell Moses 'I am YHVH'.

73. וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַצַקֹב. בְּיַצְקֹב תּוֹסֶפֶּת וָא״ו, שָׁהוּא בְּחִיר הָאָבוֹת, בְּיַצְקֹב תּוֹסֶפֶּת וָא״ו, שָׁהוּא בְּחִיר הָאָבוֹת, בְּמוֹ שֻׁנָּאֲמֵר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֹאלֹהֵי יַצְקֹב תּוֹסֶפּת וָא״ו. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אִם כְּךְּ, הֲרִי כָּתוּב אֲנִי ה׳ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךְ הַמוֹסֵבֶּת וָא״ו? אָבִיךְ הַמוֹ אַבִּיךְ הַמוֹ אָבִיךְ הַמוֹ אָבִיךְ הַמוֹ אָבִיךְ הַמוֹ אָבִין בּיִצְחָק תּוֹסֵבֶּת וָא״ו?

73. וְאֵרָא אֶל אַבְּרָהָם אֶל יִצְּׂזֶזְקֹ וְאֶל יַעֲׂקֹב, בְּיַעֲׂקֹב תוֹסֶפֶּת וָא"ו, דְאִיהוּ שְׂלִימוּ דַּאְבְּהָוֹ, כְּבְּוֹה דְאַהְ אָבֵּר, אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אֱלֹהֵי יִצְּׂזֶזְקֹ וֵאלֹהֵי יַעַּקֹב, בְּיַעֲׂקֹב תוֹסֶפֶת וָא"ו. אָבִוּר רִבִּי יוֹסֵי, אִי הָכִי, הָא בְּתִיב (בראשית כ"ח) אֲנִּי ה' אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אָבִיךְ וָאלֹהֶי יִצְּׂזֶזָק, הָא בִּיִצְּׁזֶק תּוֹסֶפַת וַא"ו.

Exodus 6:3

[&]quot;.וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיּאׁמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה."

[&]quot;.וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדִּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם."

[&]quot;Then God spoke to Moses, telling him, "I am YHVH"

[&]quot;I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob, as God Almighty, but by my name YHVH I did not make myself known to them."

[&]quot;וָאֶרָא אֱל אַבְרָהָם אֱל יִצְחָק וְאֱל יַעֲקֹב בָּאֱל שַׁדִי וּשָׁמִי יָהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם."

Zohar Shemot – **Draft** – unedited- not for publishing

"and I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob, as God Almighty (אֱל שַׁדָּי), but by My name, YHVH, I did not make Myself known to them."

YHVH is telling Moses that he appeared to Abraham, Isaac, and Jacob at the level of Yessod and now he appears to him as Zeir Anpin

The letter Vav 'i' translates to 'and' and the verse uses 'and Jacob' tell us that Jacob represents the Center column, Tiferet. It is the complete state of the Right, Abraham, and Left, Isaac. For that reason, Jacob is considered to be the most significant of the patriarchs.

Lesson:

The entire existence is expressions of the Light of the Endless. The highest level is beyond name and praises because when we praise something we describe different aspects of it and words have limitations. In Psalms 65:2 we read "יֹלְהָ דָמִיָּה תָהֶלֶּה", "Silence is praise for you". King David knew that no words can be qualified to praise the highest level of what appears to us in the lower levels as names of God.

Each of the names of God is a vessel that expresses different aspects of the endless light. Our individual names have the same aspects. A spark from the endless light is the soul in us. Because the soul is 'dressed' with a corporeal body the expression of the light within us is limited and strongly affected by the material existence.

The studies of the Torah increase the strength of the soul to 'fight' against the limiting forces of the material world.

קַיַם, והַכליל את יַעקב בּיצחַק, [שַׁהַיַה מת] שֶׁחָשָׁכוּ עֵינָיו וְהָיָה כִמֵּת, שֵׁהַרִי בִּעוֹד הָאָדֶם קַיָּם בְּעוֹלֶם הַזֶּה, לֹא נִזְכָּר עַלָיו הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְעֵל כָּן הָכִלִיל אוֹתוֹ בִּיִצְחַק. עַכְשֵׁוֹ שַׁמֵּת יַעַקֹב, בַּא הַדָּבַר לְמָקוֹמוֹ. זָהוּ שֵׁכַּתוּב בתוֹסֻפֵּת ו׳.

74. אָבִור כֵּיהֹ, שַּׂפִיר הָוָהֹ, בְּגִּיןֹ דְיַנֻעַׂקֹב הָוָהֹ כַּיְיִם, 74. אָבִור לוֹ, יָפֶה הָיָה, מִשׁוּם שֶׁיַעֵקֹב הָיָה ואַכִּלִיל כֵיה לִיַעָּקֹב בִּיצִוּק, (דהוה מית) דְּאָתְוַזְשִּׂכוּ עַֿינֿוי, וַהָּוָה כַּבֵּות, דְּהָא בְעוֹר דְּבַּר נָּשׁ אִיהוּ הַיָּים בְּהָאי גַּלְבָוּא, לֵא אִדְבַּר צַׁלוּי שִּׁבָּוּא קַדִּישִּׁא, וִעַבׁל דָּא אַכִּלִיל כִיה בִיצְווַק. הַשִּׂתַא רָבִית יַעַקב, אַתַא בִוּכָּה בַאָתַרִיה. הַדֹא הוא דֹכָתִיב וַאָרָא אָל אַבַּרָהַם אֶל יִצְּׁזַוֹלָ וָאֵל וַאָרָא אַל אַבַרָהָם אַל יִצָּחָל וַאָל יַעַקב, בְתוֹסֶפת ו׳.

When God came to Jacob in the dream, we read; Genesis 28:13

וָהְנַּה יָהוָה נָצָב עָלָיו וַיֹּאמֵר אָנִי יָהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךְ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֶב עָלֵיהָ לְךְ אֶתְּנַנָּה "

"And behold, YHVH stood above it and said, "I am YHVH, the God of your father Abraham and the God of Isaac; the land on which you lie, I will give it to you and to your descendants."

The verse shows "and the God of Isaac" with the Vav '1' of Zer Anpin as explained previously. At that time, Isaac was blind and when in darkness without the ability to see this world, a person is considered dead. For that reason, the Vav of Jacob was included in Isaac. After Jacob died and YHVH revealed himself to Moses, it says "and Jacob", which is the right place of the Vav, Zeir Anpin.

אָסְפַּקְלַרְיָה הַמְּאִירָה. וְאָם תֹאמֵר שֶׁהֵרִי השתמשו פנקבה לבד ולא יותר – בא ראה

75. באל שהי (בראשית קפ"ג ע"א): אתווווינא להו, בוגוו 75. באל שהי – נראיתי להם מתוף אַספַקּלַרָיָא דִּלָא נָבַרָא. וִלָּא אָתּוָזוֹינָּא בִוּגוֹ אַספּקּלַריַא אַסְפּקּלַרִיָּא אַסְפּקּלַרִיָּא אַסְפּקּלַרִיָּא דְּנָָהַרָא. וְאִי תֵיכָוּא דְּהָא אִשִּׂהַבִּוּשׂוּ בְּנוּקּבָא בִּלְּוּזוּר וְלָא יַתִּיר. תָּא וַזְוֵי, דְּכָּא אָתְפַּרְשָּׁוֹ לְעָבְּרְנִיוֹ, הַּדָּא הוּא רָבָתִיבֹ וְגַּם הָבָּלִיבוּוֹתִי אֶת בִּרִיתִי אָתַם, דְּהָא בִּרִית שָׁאֵינָם נִפְּרָדִים לְעוֹלְמִים. זָהוּ שֵׁבָּתוּב וְגַם הַקְמֹתִי אָת בָּרִיתִי אָתַם, שָׁהַרִי הַבְּרִית התחברה עמה.

God tells Moses that he revealed himself to the Patriarchs as God Almighty (אֵל שַׁדִי). It wasn't a full revelation of Zeir Anpin, but they had the covenant that gave them a strong bond between Malchut and Yessod of Zeir Anpin.

Exodus 6:4

" וְגַם הֲקָמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לְתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגַרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ:

"I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned."

שָׁהַרִי הוּא אַמַר שֵׁלֹא נוֹדַע לַהֶם, שֵׁכַּתוּב בָּאֵל שַׁדַּי, וְכַתוּב וְגַם הַקְמֹתִי אֶת בָּרִיתִי אָתָם, כָּדֵי לְקַיֵּם הַבְּרִית בִּיְחוּד אֶחָד, וְגַם הַקְמֹתִי אֶת בָּרִיתִי אָתַם וְגוֹ׳. הַרִי נַאָמַר, מִי שווכה לברית יורש את הארץ.

76. בּוּהוּרְשַּׂא בַּרִירָ הוּא אָית כֵּיה כָבַר נַּשׁ כַבוּיכַף, 76. מַהַקְּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא יֵשׁ לַאֲדֶם לְלְמֹד, דָהָא אִיהוּ הָאָבֵר דִלָּא פַרִישׁ לוּוֹ, דְכִהִיב בָּאֵל שַּיְדִי, וּכָתִיב וָגָּם הַקּיבוֹתִי אָת בְּרִיתִי אָתַם, בְּגִּיןֹ לְקָיִיבִא קָּיוּבָא בְּיִוזוּרֶא זַוֹדֹ, וְגַּם הָקִיבוֹתִי אֶת בְּרִיתִי אָתַם וְגֿוֹ׳. הַא אָתָבור, בַוּאוֹ דְּוַבֶּי לְבַרִית, יַרִית לְאַרְעָא.

We learn from the verse above that the covenant provides for us a continuous connection to Yessod. That bond connects us with the 'Holy Land' that was promised to the patriarchs.

Lesson:

The 'seal' of the covenant is circumcision.

There are many non-jews studying the Daily Zohar because their soul feels closer to the Light that is revealed with each study. Most of them have Israelite souls that for many reasons reincarnated in the 'exile' state, meaning a different body and home.

If any of these people feel strongly to have an Israelite soul and wish to connect to the covenant, I suggest contacting a physician to get a health pass and a rabbi/ Mohel (the one that makes the actual circumcision) to make the spiritual connection.

Most rabbis won't accept making a circumcision if it's not for conversion process but there are rabbinical authorities that would approve the process if a person is pure in his heart and wish to make the Mitzvah/precept of circumcision and pay for it to show his strong desire to follow the Torah. Normally a pure Mohel won't ask payment for his service because it is a mitzvah but they are paid by the parents voluntarily.

If a person was born to a Jewish mother and didn't have circumcision then he should do that as soon as possible because, after death, the soul suffers a lot if the person passed away without circumcision.

The rewards of being part of the covenant are greater than any kind of pain or discomfort.

==

A blind person is considered dead because he lives in total darkness that is an aspect of death.

Video to support this study https://vimeo.com/385894978

הַווֹ שִּׂכִינוֹוֹי יוֹבָוֹא וַזֹר הָבֵּוֹיה 77. רַבִּי חָיָיא וַרַבִּי יוֹסֵי הָיו מְצוּיִים יום אֵחָד לְפָנֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן. פַּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאַמֵּר, גוּרוּ לָכֵם מִפָּנֵי חֵרֶב כִּי חֵמָה עֵוֹנוֹת חַרֵב לִמַעַן

ואב*ור*, (איוב

הַדְעוּן שַׁדּוּן. שַׁדִּין כַּתוּב. גוּרוּ לַכֵם מַפְּנֵי חַרב, אֵיזוֹ חַרב? זוֹ (ויקרא כו) חַרב נֹקמת נָקָם בָּרִית, שָׁהָרִי חֵרֵב זוֹ עוֹמדת להסתכּל על מי שמשקר בברית. שכל מי שמשקר בברית, הנקמה שנוקמים ממנו זו החרב הזו.

י"ט) גֿוּרוּ (ויקרא נ"ב ע"ב) לַכֶּם מְפַנֵּי ווֹרֶב כִּי ווֹמָה שַׁוֹנוֹת ווַרֶב לְבֵעַוֹ הַדְעוֹן שַׂדִיוֹ, שַׂדִין בַתִּיב. גורו לְכֵם מפני וורב, מאן וורב. דא (ויקרא כ"ו) וורב נוקמת נקם בַּרִית, דָּהָא הָאי וַזָּרֶב הָאִים לָאָסְהַכְּלֵא בַּאוֹ דְּבִּשְׁיָּהֶר בּבָרִית, דְּכָל בַּוּאוֹ דְּבִּשִּׂהֶר בִּבְרִית, גוּקְבָּוּא (ויחי ר"ג ע"ב) דְנָּקְבְּיוֹ בְנַנִּיה, הַאִי ווֹרֶב הוא.

Rabbi Chiya and Rabbi Yossi came to study with Rabbi Shimon. He quoted Job 19:29 "גּוּרוּ לָכֶם מְפָּנֵי־חֶרֶב כִּי־חֶמָה עוֹנוֹת חָרֶב לְמַעַן תֵּדְעוּן שדון:

"then you should fear the sword yourselves, because wrath brings punishment by the sword, so that you may know there is a judgment."

The 'sword' is the one mentioned in Leviticus 26:25 "I will bring a sword against you to execute the vengeance of the covenant". It is the aspect of judgment inflicted in Malchut on those who don't keep the purity of the covenant, Yessod. Those who corrupt the channel of Yessod with immoral sex and other related sins are subject to the judgment inflicted by this 'sword'.

הַטַעָם? משום שמי שמשַקר בַּברית, מפריד אָת הַתְּשׁוּקָה, וְלֹא נוֹטֵל מִי שֵׁנּוֹטֵל, ולֹא נוֹתוֹ לְמָקוֹמוֹ, שָׁהַרִי לֹא הָתְעוֹרֵר אֵל מְקוֹמוֹ. וְכַל מִי שֵׁשׁוֹמֵר אֵת הַבְּרִית הַזּוֹ, הוּא גוֹרַם לַהַתְעוֹררוּת שַׁל בַּרית זוֹ למקומה, ומתברכים עליונים ותחתונים.

78. הַרָּא הוּא דְּכָהִיבֹ, (איוב י"ט) כִּי וָזְבֵּוֹה עַוֹנוֹת וַזְרֵבֹּ. 78. זָהוּ שֶׁבַּתוּב כִּי חָמָה עֵוֹנוֹת חָרֵב. מָה באי טַעַבא. בגיו דבאו דבשהר בברית, פריש תיאובתא, ולא נטיל מאן דנטיל, ולא יהיב לאתריה, דהא לא אַתּעַר לגַביה אַתריה. וְכֵל בַּוֹאוֹ דְנַטִיר כיה להאי ברית, איהו גרים לאתערא להאי ברית כֹאתריה. ואתברכאוֹ עַכּלאיוֹ ותתאיוֹ.

Those who cause flaws in the covenant with immoral desires and improper sex for temporary low-level pleasures create a distance between Yessod and Malchut. This aspect of sins goes against the covenant and has the aspect of 'lies'. The 'truth' is a connection to the Center column through Yessod that enables us to draw Lifeforce with holiness. 'Lies' is a disconnection from the 'truth' for energy-draining pleasures in Malchut.

With proper connections, Yessod and Malchut are unified and the Light of sustenance and life force flow purely from the spiritual system and manifest in our world.

זו למקומה? בְּשֵׁנְמָצַאִים צַדִּיקִים בַּעוֹלַם. מְנַיָן לַנוּ? מְבַּאן, שֶׁבֶּתוּב וָגָם הַקְמֹתִי אֵת בִּרִיתִי אָתַם לַתֵת לָהַם אֵת אָרֵץ כִּנָעַן אֵת אֶרֵץ מִגַרִיהֶם. מַה זֶה מגריהם? כמו שנאמר גורו לכם מפני חרב, זה גורו לכם מפני חרב.

79. בַּאוֹ אָתַעַר הָאִי בְּרִית לַאַתְרֵיה. כַּד אָשְׂתְּכַוֹזוּ וַבָּאִיוֹ בְעַלְכֵּנִא. בִנָּא כָּוֹ, בֵּהָכָא, דְּכְהִיבֹ, (שמות ו') וְגַּם הַקּיבוֹתִי אָת בַּרִיתִי אָתִם לַתַת לַהָּם אָת אַרִץ כִּנַּעוֹ אָת אַרץ בוגוריהם. בואי בוגוריהם. כבוה דאה אבור גורו לָכֶם בִּוּפַנֵּי װֶּרֶב. בְּנִּין דְאִיהוּ אֲתָר, דְאַשְּׂבִי כִוּגוֹר מְשׁוּם שֵׁהוּא מָקוֹם שֶׁמַשִּיל מְגוֹר בָּעוֹלְם, וְעֵל בעלבוא, ועל דא גורו לכם מפני וזרב.

The righteous people of the world keep the bond between Malchut and Yessod to continue blessings to the world. The patriarchs received the Holy Land from God because of their righteousness, and for keeping the covenant. Exodus 6:4

Zohar Shemot – **Draft** – unedited- not for publishing

" וְגַם הַקּמֹתִי אֵת־בִּרִיתִי אִתָּם לְתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ:

"I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they sojourned."

Lesson:

Yessod is the most important connection for us. All the aspects related to it are hard

Sexual actions are mostly driven by desires for personal pleasures with minimal or lack of consciousness. Every sexual connection has a spiritual impact that affects our lives. We should treat each unification with our spouse as an opportunity to draw blessings. It would be good to schedule time with proper preparation rather than random encounters, especially when there are greater gaps between.

Torah and Zohar's studies connect us to Yessod. It's relatively easy to do but most people abandon their study with the first distraction. It's like abandoning your spouse in the middle of, taking away from the importance of the unification. We should dedicate and allocate specific times for daily or weekly studies.

Giving Tzedaka is a strong connection to Yessod. Giving from 'Malchut' to support the flow of light/life to the world elevates us to Yessod. We should give a regular basis, at least once a week. Divide your monthly tithe into small amounts and spread them among those who support you spiritually. It would keep a strong bond to Yessod and a continuous flow of sustenance. As God said to try it and see the difference. (Malachi 3:10) "Bring the full tithe...And put me to the test...and I will pour down for you a blessing until there is no more need". Start small, grow big.

To correct immoral and improper sex, one should commit himself to purity, studies, giving Tzedaka and make many fasts (dawn to nightfall).

The connection or disconnection from Yessod can build or destroy spousal relationships, sustenance/finances, memory, and mental stability.

You are blessed for reading and following this study.

Additional study video. In the near future, videos like this one would be available for Daily Zohar members.

https://vimeo.com/385903353

פַּחַד) עֵלְיוֹן בָּה לְשִׁמֹר מִצְווֹתַיו. שֵׁאָם בַּזָה לֹא יַטִּיל פַּחַד (שֶׁהֲרֵי אָם לֹא יַטִּיל) עַל רֹאשׁ

80. אַשֵּׁר גַּרוּ בָה, בִיּוֹבָוּא דְאָתָקָרִיבוּ לְנַבֵּי קוּדְשַּׂא 80. אַשֵּׁר גַּרוּ בָה, מִיּוֹם שֵׁהָתָקָרבוּ לַקְּדוֹשׁ– בַּרִיךְ הֹוּא, דְּוֹזִיכוּ בָּה דְּוֹזִיכוּ, וּדְּוֹזִיכוּ (נ"א ודחילו בָּרוּדְ–הוּא פָּחַדוּ בָה פַּחַד, וּפַחַד (וּפָחַדוּ דחילו) עָּבֶּלאָה בָה לְבִוּיטַר פַקּוּדוֹי. דְאָי בְּהַאִי כְּא יִשְּׂבֵדׁי (נ"א דהא לא אשדי) דְּדֹוִזִיכוֹ עַכֹּ בִישִׁיה דְבַר נָּשֹׂ, כָּא הָאָדָם, לֹא יִפְחַד מֵהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא דַּוֹזִיכ כֵיה כִלּהִדְשָׁא בִּרִיך הוּא לְעָּלְבִיוֹ בִשְּׁאַר פַּקּוּדוֹי - לְעוֹלְמִים בִּשְּאַר מְצְווֹתֵיו.

The word 'גָרוֹ 'in 'אֲשֶׁר־גָּרוּ בָה' which they sojourned' has the root 'יגר' that means 'fear'. The patriarchs were close to the Holy One Blessed be He, and they feared to lose the connection, so they followed the precepts that are the spiritual laws revealed in the

Observing the covenant that is the connection between Yessod and Malchut protects us from all kinds of judgments.

The Zohar tells us that the Patriarchs kept the precepts. Even though they lived hundreds of years before the Torah was given to their descendants, they knew the spiritual laws because they were close to God.

Zohar Shemot – **Draft** – unedited- not for publishing

Most of us feel when we do something that is against the 'rules' of the spiritual system. We avoid evil speech and rush to help people in need. We don't litter and if we drop a tiny piece of waste, we would stop to pick it up and dispose of it in a proper place. When we get closer to the Light, we see ourselves and our behavior clearly and avoid anything that may cause us a loss of light.

פְּשָׁמָתְעוֹרְרִים יִשַּׂרָאֵל אֱל הַקַּדוֹשׁ בַּרוּדְ הוּא וְצוֹוְחִים כָּנָגִדּוֹ, מָה כַּתוֹב? וַאֵּזְכֹּר אֵת בִּרִיתִי, שַׁהֵרִי בַּבְּרִית יֵשׁ זַכוֹר, וְאֵז מְתְעוֹרֵרֵת תשוקה לקשר הַכּל בָּקשׁר אָחַד. כַּיוַן שַׁבְּרִית לכן אמר לבני ישראל אני ה׳.

81. תא זווי, באתערותא דכתתא, כד אתערו ישראל 81. בא ראה, בהתעוררות שלמטה, לְגַבי לּוּרְשַׂא בָרִיךְ הוּא, וְצַּוּווווּ לַלָּבְלֵיה, בֵּוֹה כְּתִיבֹ, וַאָּוֹכּוֹר אָת בְּרִיתִי, דְּהָא בְּבְרִית הָוֵי זָכוֹר. וְכְדֵיוֹ אָתִעַּר הִיאוּבֹהָא, כְּאָתְקַשִּׂרָא כּכְּלָא בִּקְשׁוֹרָא זַוֹד. כִּיוָן דְּהַאי בּרִית אָתִעַּר, הָא הָשׁוּרָא דְּכֹכְּלֹא אָתְעַר. וְאֶוְּכוֹר אֶת זוֹ מִתְעוֹרֵרֵת, הַרִי הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַבּל מִתְעוֹרֵר. בַּרִיתִי, לַאַוַּדְּוּנָגָא כֵּיה בָּאָתַרִיה. וְעַבֹּל דָא, כָּבוֹ אֲבוּוֹר וְאֶוְפֹּר אֶת בְּרִיתִי, לְזַוְגוֹ בִּמְקוֹמוֹ. וְעֵל כָּדְ, לבני ישראל אני ה׳.

Exodus 6:5,6

"Furthermore, I have heard the groaning of the sons of Israel, because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant."

"Say, therefore, to the sons of Israel, I am YHVH, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage. I will also redeem you with an outstretched arm and with great judgments."

The Holy One Blessed be He heard the groaning of the children of Israel that were suffering under the bondage of the Egyptians. Their despair and cry for salvation awakened the connection to the covenant that is Yessod of Zeir Anpin. This awakening from below activated all the Sefirot of Zeir Anpin to be as one, and connect to Malchut. We read that in Exodus 6:6 when it says "Therefore say to them, 'I am YHVH". The process that revealed YHVH became the force that took the Israelites out of Egypt to freedom.

Lesson:

Every action in Malchut creates a reaction on the spiritual level. It is called in Aramaic "אתערותא דלתתא", meaning, 'Awakening from below'. We awaken a Light from above with our prayers, desires, pain, cries. The greater the intensity so is the awakened force from above. Negative awakening from below would attach judgments to the awakened force from above.

Praying while expressing honest pain and cries is a strong way to cause 'awakening from above'.

Sometimes we receive a gift of "אתערותא דלעילא" that is "Awakening from above". When a person is in need of a 'push', it comes as an awakening from above. He receives some kind of 'revelation' to guide him on the proper path below. It comes to people that have their own merits or because their parents or grandparents have in this world or from

The giving of the Torah on Mount Sinai had the aspect of "Awakening from above". It gave us the ultimate guide to follow and benefit from the connection to the Torah and the Holy One Blessed be He.

[&]quot;וגָם אַנִי שָׁמַעתִּי אָת נַאָקָת בָּנֵי יִשִּׂרָאֵל אֲשָׁר מָצַרִים מַעַבְדִים אֹתָם וַאַזְכֹּר אֶת בַּרִיתִי."

[ַ]לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע " נטויַה וּבשׁפטים גדֹלים."

בָּנִי יִשַּׂרָאֵל וְאָל פַּרְעָה מֵלֶךְ מִצְרַיִם. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – לְהַנְהִיגָם בִּנַחַת פראוי. ואל פרעה – לנהג בו כבוד, ופרשוה.

82. (שמות ו') וַיִּדְבֶּר ה' אֱל בוֹשָּׂה וָאֱל אֲהֶרן וַיִצַנֶּם אֱל 82. וַיִּדְבֵּר ה' אֱל משֵׁה וָאֱל אֲהֶרן וַיִצֵנָם אֱל בְּנִי יִשְּׂרָאֵל וְאֵל פַרְעֹה בִוּלֶךְ בִוּצְּרַיִם. ר׳ יוֹסֵי אָבַור, אֵל בּגַּי יִשְּׂרָאֵל לְדַבְּרָא לוֹן בְּנַּעוֹת כַּדְּכָּא זְוַזֵּי, (דף כ"ו ע"ב) וָאֵל פַרעה: לְאַנְּהָנֹא בֵּיה יָהָר, וְאוּהָבוּוּהַ.

Exodus 6:13

"וַיִדְבֶּר יִהוָה אַל משה ואַל אָהָרוּ וַיִצוּם אַל בּנִי יִשֹּׁרָאָל ואַל פּרעה מלך מצרים להוציא את בּנִי יִשּׁרָאַל מאַרץ מצרים." ".אֵלֶה רָאשִׁי בִית אֶבֹתָם בִּנִי רָאוּבָן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי אֵלֶה מִשְׁפְּחת רְאוּבַן"

"Then YHVH spoke to Moses and Aaron, and gave them a charge to the sons of Israel and to Pharaoh king of Egypt, to bring the sons of Israel out of the land of Egypt."

"These are the heads of their fathers' houses: the sons of Reuben, the firstborn of Israel: Hanoch, Pallu, Hezron, and Carmi; these are the clans of Reuben."

God gave Moses and Aaron the charge to bring the children of Israel out of Egypt. Rabbi Yosi explains that gave them the 'charge' so they can treat them with kindness and patience. God used the full title of Pharaoh "to Pharaoh king of Egypt" to mean that they should give him respect.

ראשי בית אבתם? אלא, אמר לו הקדוש בַרוּךְ הוּא, הַנהיגוּ את בני ישׂרַאל בּנַחַת. שָאַף עַל גַב שהם יוֹשָׁבים בַּעבוֹדָה קשָׁה, הם מְלַכִים בָּנֵי מְלַכִים, וּמְשׁוּם כַּדְּ כַּתוּב אֵלֶה ראשי בית אבתם. אלה שאתה רואה, הם ַרָאשִׁי בַּית אַבוֹת.

83. אָבַוֹר רָבִּי יֵיסָא, אָבַוֹאי סָבִוּיך הָבָא (שמות ו') אֱכֵּה 83. אַבַּור רָבִּי יֵיסָא, לַמַּה סַמַדְּ בַּאן אֵלֵּה ראשי בית אבותם. אלא, אמר ליה הודשא בריה הוא, דַבָּרוּ כּוֹן כַּבְנֵי יִשְּׂרָאֶל בְּנַוַת, דַאָף עַל גַּב דְאִינוּוּ יַתְבֵי בפולוונא הַשִּׁינא, בולכיו בני בולכיו אִינוּוּ. ובנִּיוֹ כַּרְ, פָּתִיבֹ, אֱכֵּה רָאשֵּׁי בֵית אֲבוֹתָם אָכֵּיוֹ דְאַתְּ וַזְבֵּוּי, רֵישֵׂי

Rabbi Yesa says that the verse that follows the 'assignment' talks about the leaders of the Israelites. It means that the Holy One Blessed be He wanted them to treat the children of Israel as kings and leaders, not as slaves.

84. אַמַר רַבִּי חַיַּיא, שֵׁבַּלֵם לֹא שְׁקָרוּ במנהגיהם, ולא התערבו בעם אחר, אלה הם שעמדוּ במקומם הַקְּדוֹשׁ ולֹא שׁקְרוּ להתערב במצריים. אמר רבי אחא, בשביל להביא את משה ואת אהרן, שהם ראויים להוציא אָת יִשַּׂרָאֵל וּלְדָבֵּר לְפַרְעֹה וְלְרְדּוֹת אוֹתַם בְּמַקֵּל, מִשׁוּם שָׁבַּל רַאשִׁי יִשְׂרָאֵל לֹא נִמְצָאוּ כמותם.

84. אבור רבי זוייא, דכלהו לא שיקרו ניבויסיהוו, ולא אָתְעָּרְבוּ בְעַבְּוּא אַזְזָרָא אָכֵין אִינֿון דְקַיִיבוו בְּדוּכְתַּיִיהוּ קַרִישָּׂא, וְכָּא שָּׂקְרוּ כְּאָתִעָּרבָא בְּהוּ בְּבִּיצְּרָאֵי. אַבַּור רָבִּי אֲזֵא, בְּגִּיןֹ לָאֵיִתַאָה לְבוּשָׂה וּלְאָהֵרוֹ, דְּאִינֿוּוֹ אַנוֹוּוּוּן לְאַפּּפָא לְרִוּ לִיּמִּרָאַלִי וּלִכּוּלָא לְפּרֹתָנִי וּלַרְדַאָה לִיה בּוווּטָּרָא, בּגִּיוֹ דְּבָכֵל רֵישֵׂיהווֹ דִּישַּׂרָאֵל, כלא אשתכוז כוותייהו.

Rabbi Chiya brings another explanation and says that presenting the children of Israel as "heads of their fathers' houses" teaches us that the Israelites followed the spiritual laws and didn't get mixed with the Egyptians.

Moses and Aaron were given the position to lead the Israelites out of Egypt because they were on a spiritual level above all the others.

85. בֹא רְאֵה, וְאֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לְקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִם. וְכִי אֵלֶה רָאשֵׁי, וַבְּדֹ הָיָה? אֶלֶּא מִשׁׁוּם שֶׁפִּנְחָס קְיֵם וַהְרִי הוֹא לְבַדוֹ הָיָה? אֶלֶא מִשׁׁוּם שֶׁפִּנְחָס קְיֵם בַּמָה אֲלְפִים וּרְבָבוֹת מִיִשְׂרָאֵל וְהוֹא קִיֵם אֶת רַאשׁי הָאבוֹת, (לְוִים) כַּתוֹב בּוֹ אלה.

85. תָּא זְזַזֵּי, (שמות ו') וְאֶלְעָזָּר בֶּןֹ אֲהַרןְ לָלָּזִז כּוֹ בִּוּבְּנוֹת פּוּטִּיאֵל כּוֹ לְאִשָּׂה וַהֵּכֶּר כּוֹ אֶת פִּינְּזָזִס אֵכֶּה רָאשֵּׁי אֲבוֹת הַלְּוִיִם. וְכִי אֵכֶּה רָאשֵּׂי, וְהָא הוּא בִּלְזוֹורוֹי הֲוָה. אֶבְּוֹת הַלְּיִּם. וְכִי אֵכֶּה רָאשֵּׂי, וְהָא הוּא בִּלְזוֹורוֹי הְוָה. אֶבְּהוֹ רְפִינְּיִוֹס קִּיִים כַּבְּוֹה אַלְפִיןֹ וְרִבְּוְוֹן בִּיִּשְּׂרָאֵל, אֶבְהוֹ, (ליואי) כְּתִיב בֵּיה אֵכֶּה. וְהוּא קִּיֵים לְרָאשֵׂי אֲבְהוֹ, (ליואי) כְּתִיב בֵּיה אֵכֶּה.

Exodus 6:25

"וָאֱלְעָזַר בֶּן אַהֵרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֶל לוֹ לְאָשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינָחָס אֶלֶה רָאשִׁי אֲבוֹת הַלְוִיָּם לְמִשְׁפָּחֹתָם".

"Aaron's son Eleazar married one of the daughters of Putiel, and she bore him Phinehas. These are the heads of the fathers' households of the Levites according to their families."

The Zohar asks why after "She bore him Pinchas", which is an individual, and then it says "These are the heads" in plural, and explains that because Pinchas saved tens of thousands of Israelites and leaders of tribes when he killed Zimri and Cozbi (Numbers 25:1 – 9) and stopped the plague.

Lesson;

The Israelites were treated with kindness, honor, and as equal by Moses and Aaron because they were about to break the bondage to Egypt and live free as kings.

Pharaoh was an evil king that enslaved the Israelites. He was treated first as a king to give him the opportunity to honor God and let the Israelites go. Later God sent Moses "to Pharaoh", not like the beginning "to Pharaoh king of Egypt".

God treats us as if we are in our maximum potential. When we turn our back to God as Pharaoh did, we get the judgment that would make us return to him.

86. עוֹד, וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי. אֲבַדַת רָאשֵׁי הַלְוִיִּים נִמְצְאָה בּוֹ. וּמַה שֶּׁהַם נְּגְיְצְאָה בּוֹ. וּמַה שֶּׁהַם נְגְיְצְאָה בּוֹ. וּמַה שָּׁהַם נְגְיְצְאָה בּוֹ. וִּמְי הָבְּוִיחַ אֶת נְגְיְרְעוּ וְנִשְּׂרְפוּ – הוּא הִשְׁלִים, וְהִרְוִיחַ אֶת הַבְּהָנְה שֶׁל שְׁנֵיהֶם. הַבְּּהָנָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם. אֲבַדַת רָאשֵׁי הַלְוִים נִמְצֵאת בּוֹ. וּמִי הַם? נָדְב וַאֲבִרהוּא, שֶׁהִפְּרִידוּ אוֹת הַבְּרִית מִמְּקוֹמוֹ, וְהַנִּא בָּא וְחָבֵּר אוֹתָם, לְכֵן נִהְנָה לוֹ הַיַּרְשָׁה וְהָרוּחַ שֶׁל שְׁנִיהֶם, וְנִזְכַּר בָּאן עַל מַה שֶּׁיִהְיֶה אָחַר בָּךְּ.

86. תו, וַתֵּכֶּדׁ כּוֹ אֶת פָּינְּיוָס אֵכֶּה רָאשֵׁי, אוֹבְּדָא דְּרֵישֵׁי דְּלֵינָאֵי אִשְּׂתְּכַזוֹ בֵּיהֹ, וּכִּוֹה דְּאִינוֹן (ויקרא נ"ו ע"ב) בְּּרְעוֹ דְּלֵינָאִי אִשְּׂתְּכַזוֹ בֵּיהֹ, וְבָוווֹ בְּהוּנָּנָא דִּיכְּהוֹן, וְשַּׂרְיָא בִּיהֹ טַּסְטוּנָּא דְּתַרְווִיִיהוּ. אוֹבְדָא דְרֵישֵׁי דְּכֵּינָאֵי בִּיהֹ יִבְּיאוֹ נִינְּהוּ. נְּדָב וַאֲבִיהוּא. אִינִּוֹן פָּרִישׁוּ אִשְּׂתְכֵּווֹ בִּיהֹ, וּבִּואוֹ נִינְּהוּ. נְּדָב וַאֲבִיהוּא. אִינִּוֹן פָּרִישׁוּ אִשְּׁתְּכֵיוֹ בִּיהֹ, וּבִּואוֹ נִינְּהוּ. נְּדָב וַאֲבִיהוּא. אִינִוֹן פָּרִישׁוּ אָתְ אַנְיִיהוֹ בִּיהֹ יִרוּתָא, וְרוּנִוֹיִא דְּתַרְווִיִיהוּ. וְאַרְבַּר הָּכָא אִנְיִיהוֹ בֹּיה יִרוּתָא, וְרוּנְיִא דְּתַרְווִיִיהוּ. וְאַרְבַּר הָּכָא עִלַּ בוֹה דּלֹהוּי לבּתר.

The Zohar brings another explanation as to why Pinchas is referenced in a plural form in the above verse.

When Pinchas did what he did to save the Israelites, his soul left his body temporary and he received back the souls of Nadav and Avihu, his uncles. Like the sons of Aaron, they were "heads of the fathers' households".

Nadav and Avihu considered as heads of Levites. Pinchas corrected a disconnection between Yessod and Malchut that Nadav and Avihu did and for that, he 'inherited' their status.

87. וְאִי הֵיכָּוּא, אֲבַוּאי אַדְּכַּר הָּכָא פָּינְּוֹזְס. אֶכָּא וֹזְכָּוּא רַאָּם תֹּאמַר, לָמָה נִזְכַּר כָּאן פִּנְחָס? אֶלָּא קֿיִדְיִשׁ אַ בְּיִיךְ הוּא אֶת אַהַרֹן, בְּשַׁיְעַנָּא דְּאָבַוּר וֵאֶזְּכּוֹר אֵת רָאָה הַקּּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אַהַרֹן בְּשְׁעָה

שַׁאַמַר וַאָזַכּר אָת בִּרִיתִי, שֵׁעַתִידִים שָׁנֵי בְנֵי אָהַרֹן לְפָגֹם אָת הַבְּרִית הַזּוֹ, וְעַכְשֵׁו שָׁהוּא שולם אותו למצרים, רצה להעביר את אהרן שׁלֹא לַלכת בשׁליחות זוֹ. בּיוַן שׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ ברוך הוא שעמד פנחס וקים את הברית הזו בַּמְקוֹמָה וָתָקָן אָת הַעָקמִימוּת שֵׁלְּהָם, מִיָּד – הוא אַהרן ומשה. אַמר הַקְּדוֹשׁ בַּרוּדְ הוּא, עַכשו הוא אַהרן, הוא אַהרן שׁל הַהַתחַלַה.

בַּרִיתִי, דַּוָבִינְיִּיוֹ תָרֵיוֹ בְּגוֹהִי דַאֲהַרוֹ לַאֲפַנֵּבִוּא כֵּיה לְהַאִי ברית, והשתא דהא משודר ליה למצרים, בעא לאַנָּברָא בִיה לאַהַרן, דִּלָא לְבִיהַרְ בִּעִּיֹלִיזוּתָא דַא. בֵינוֹ דְּוֹזָבֶא קּוּדְשָּׂא בִּרִיךְ הוא, דְּקָאִים פַינְּוֹיָס וִקְיֵים כֵיה לְהַאי בַּרִית בַאָתריה, וְאַתִּקִיוֹ עַׂהִיבִּוּא דִּילְהוּוֹ, בִוּיַד הוא אָהַרן ובושַוֹה. אַבור קוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוא, הַשְּׂהַא הוא אַהַרוֹ, אִיהוּ אַהַרוֹ דְקָּדְבֵּייתַא.

This Torah portion is about Moses and Aaron and the Zohar asks why Pinchas is mentioned here when his actions are in the future, after leaving Egypt. The Zohar explains that when the Holy One Blessed be He said: "I have remembered My covenant" (Exodus 6:5 #81 above), he saw that the two sons of Aaron, Naday, and Avihu, would set flaw to the covenant. Because of that, he wanted to remove Aaron from the mission with Moses to take the Israelites out of Egypt. Then he saw that Pinchas restores the connection of the covenant and he accepted Aaron as if nothing happened. We understand this from Exodus 6:26

".הוּא אַהַרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צִבְאֹתָם."

"It was the same Aaron and Moses to whom YHVH said, "Bring out the sons of Israel from the land of Egypt according to their hosts." Lesson;

Members of a family affect the entire family tree because they share the same spiritual roots. God remove the blemish from our souls if we correct our mistakes and flaws. Our ancestors benefit or suffer from our actions in this world. If we do good in their names, their souls get elevated because they are also judged on Rosh Hashanah for whatever legacy they left behind. It makes a big difference for them if they left their money to their children and it was wasted negatively or used to build and benefit others. Every little action has an impact, even lighting a candle for them on days of remembrance and or giving a few coins to Tzedaka on their names.

To have a good and 'clean' future it is important to move forward with a positive outlook. Never to fall into paralysis and darkness state. The Light is always ahead and we walk toward it, small or large steps, depending on how much darkness holds us back. We correct the past by doing the right things now, not later. We teach our children the moral code of the Torah and how to connect to it as they grow up.

הוציאו את בני ישראל מארץ מערים וגו'. הוא אַהרן ומשה, הם אַהרן ומשה הַיַה צָרִיךְ (לְכְתִּב)! אֱלָּא לְהַכְלִיל זֵה בַּזֵה, רוּחַ בְּמֵים. הוא משה וְאָהֵרן – לְהַכְלִיל מִים ברוח, ועל זה כתוב הוא ולא הם.

89. רַבִּי אֱלְעַזַר וַרְבִּי אֲבָּא הֵיוּ מִצוּיִים לְיָלַה אַחַד בְּבֵית מְלוֹנָם בְּלוֹד. קַמוּ לְהָתְעָפֶּק

88. (שמות ו') הוא אָהֶרן וּבוֹשֶׂה אֶשֶׂר אָבֵּיר ה' לַהֶּם 88. הוא אָהַרן וּמשֶׁה אֲשֶׁר אָבֶיר ה' לַהֶּם הוֹצִיאוּ אֶת בֹּנֵי יִשְּׂרָאֶל בַּוּאֶרְץְ בִּוּצְׂרִים וְגֹוּ׳. הוּא אַהַרוֹ ובושוה. הם אָהַרוֹ ובושוה בובעי ליה. אַלְא, לְאַכִּלְלָא דָא בָּרָא, רוּוָזָא בְּבַוּיָא. הוּא מֹשֵּׂה וְאַהֶרוֹּ: לְאַכִּלֶלֶא בִוּיָא ברוווא, ועל דא כתיב הוא, ולא הם.

> 89. רבי אַלעוֹר וַרבי אָבָא, הוו שָׂכִיווי ליליָא ווד בבי אושפיונייהו בלוד, קבוו לאשתרלא באורייתא. פתוז

רְבִּי אֶלְעָּוָּר וְאָבַּוּר, (דברים ד') וְיָדֵיעְׂהָ הַיּוֹם וְהֲשֵּׁבּוֹהָ אֶל לְבָבֶּךְ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. הַאִּי קְּרָא הָכִי כִּוּבְּעֵיׁ כֵּיה. וְיָּדַעְׂהָ הַיּוֹם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים וְהֲשֵּׁבּוֹתָ אֶל לְבָּבֶּךְ. (אלא זכאה הוא מאן דאשתדל באורייתא) תוּ, (תא חזי) וְהֲשֵׁבּוֹתְ אֶל לִבֶּּךְ בִּוּבְעֵיׁ כֵּיה.

90. אֶפֶּא, אָפַּר מּשֶּׁה, אִי אַהְ בְּעֵי לְבִּיבְּך עַׂכֹּיל דָּא וְהֲשֵּׁבוֹת אֶל הְבָּלְר, לְבָבֶּךְ: יֵצֶּר טוֹב וְיֵצֶר רָעֹ, דְאִתְּכְּלִיל דָּא הִנְּבְרֹיל לְבִּא לְבְּבֶּךְ: יֵצֶּר טוֹב וְיֵצֶר רָעֹ, דְאִתְּכְּלִיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד. וְעַל דָּא הָאֶלהִים, דְּהָא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד. וְעַל דָּא הְבְּלִיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד. וְעַל דָּא הְבָּבְרוּ, דְּאִתְּכְּלִיל דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ חַד. וְעַל דָּא הְבָּבֶרוּ, בְּיֹבְרֹּ, לְבִּבֶּרְ, לְבִּנְּהָ, לְבִּנְּהָ, לְבִּנְּהָ.

91. תו אָכַּור רָבִּי אֶלְעָוֹּר, זוֹיָיבִיןֹּ, עַבְּדִּיוֹ פְגִּיבוּוּתָא לְעֵיֹּר, זוֹיָיבִיןֹּ, עַבְּדִּיוֹ פְגִּיבוּוּתָא לְעֵיֹּר, זוֹיָיבִיןֹּ, עַבְּדִּיוֹ פְגִּיבוּוּתָא דְשְׂבְוּאלְא לְא אִתְּכְּלִיל בִּיבִּוּינְּא לְּא אִתְּכְּלִיל בְּיֵצֶּיר טוֹב, בְּגִּיוֹ זווֹבַיִיהוּ דְּבְנֵּי נְּעָּא וּפְגִּיבוּ לָא אַתְבְּלִיל בְּיֵצֶּיר טוֹב, בְּגִּיוֹ זווֹבַיִיהוּ דְּבְנֵּי נִּיְבְּיִבוּ לְא עַבְּדֵי, אֶלְּא לוֹן בַוּבְּוּשֹׂ, דְבָּיְא הוּא דְּבְּתִיב, (דברים ל"ב) שְּׂזֵוֹת לוֹ לֹא בְּנָיוֹ מוּנְום. בּבְיָכוֹל עַבְּדֵי וְלָא עַבְּדֵי וְלָא עַבְּבִיי דְּלָא יִתְבְוּשׁרְ עָּלַיִיִיהוּ בִּרְכָּאוֹ עַבְּיִיהוּ בְּרְבָּאוֹ הַיִּיְ אָבִוֹים וְלֹא יִבְּיִבְּיִ הְּוֹ בְּרָבְאוֹ בְּרָבְּאוֹ בְּיִבְיִם וְלֹא יִבְּיִבוֹ בְּלָּא עַבְּבִיי: דְּבָּא שְׂבִייָא צַּטְּכִיּי הַּוּ בְּנִייִהוּ בְּנְכָּאוֹ בִּוֹיִהוּ בְּנְכָּאוֹ בִּיִיִהוּ בְּרָבָּאוֹ בִּיִיִיהוּ בִּרְבָּאוֹ בִּיִיִיהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִבְּיִיהוּ בְּרַבְּאוֹ בִּוֹיִבְיִי דְּיִבְּא בְּיִבְיִי בְּנִייִהוּ בְּנְבְּאוֹ בִּוֹבְיִי בְּנִייִהוּ בִּוֹיִבְּי בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִבְיִיהוּ בְּנִבְיִיהוּ בְּנִבְיִיהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִיהוּ בְּנִייִיהוּ בְּנִייִהוּ בְּוֹבְנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִהוּ בְּנִייִיהוּ בְּוֹבְבִּאוֹ בְּנִייִבִיי בְּיִבְּיִיּ בְּנִייִיהוּ בְּיִבְּאוֹ בְּנִייִהוּ בְּנִבְיִיהוּ בְּיִבְּיִיהוּ בְּיִיבְּיִיוֹ בְּיִיבְיוֹ בְּיִיבְּיִי בְּיִייִיהוּ בְּיִייִהוּ בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִייִיהוּ בְּיִייִרוּ בְּיִייִוּ בְּיִיוֹים בְּנְבְיִייִּבְיוֹ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִבְיִיוֹ בְּיִייִיהוּ בְּבִייִיהוּ בְּיִבְּעִייְיִיהוּ בְּיִבְּעִייְ בְּיִיוֹים וְנִבְיִים בְּיִיבְייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִיבְייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהְ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִיהוּ בְּיִייִים בְּיִייִיהְיִיים בְּיבְייִיהוּ בְּיִייִים בְּיִבְייִיהוּ בְּיבְייִים בְּייִיים בְּיִיים בְּיבִיייִים בְּיוֹים בְּיבִייִים בְּיִבְייִים בְּיִיים בְּיִּבְייִים בְּיִינְייִים בְּיִינְייִים בְּיִים בְּבְייִים

92. תוי, כן בְּוֹי, דְּכָּא אָתְכְּלִיכּ יְבִוּינָּא בִּשְּׂבָּוּאלָא, בְּגִּיןְ דְּכָּא יִתְבִּוּשְׂכוּן בִּרְכָּאוֹ לְתַתָּא. כוֹא בְּאָכֶ״ף, דְּהָא לָא נַּטְבֹּי לְאִתְבִּוּשְׂכָּא לְתַתָּאִי. בִּוּאוֹ נָּיִרִים דְא. בְּגִּין דְּוַזְיִיבִּין בִּוּפְרִישִּׂיוֹ יֵצֶּיר רָעֹ בִוּיֵצֶּר טוֹב, וּבִּוּתְדַבְּבְּקִיןֹ בְּיֵצֶר רָעֹ.

93. תָּא זְזַזֵּי יְהוּדְּה אָתֵּי (דף כ"ז ע"א) בִּוּפְּטְּרָא דִּיּלְּיִאלָּא, וְאָתְּדְּבַּקֹ בִּיבִיינְּא, בְּגִּיןֹ לְנַצְּיֹנְזְא עַבִּוּיןֹ, (ויחי רמ"ג ע"א) וּלְתַבְּרָא זַזִּיכֵיהוֹן. דְאִי לָא אִתְּדְּבָּקֹ בִּיבִיינָּא, כָּא יִתְבַּר זַזִיכֵיהוֹן. וְאִי תֵּיבִּוּא אַבִּוּאי בִּיבִיינָּא. וְהָא לָּא יִתְבַּר זַזִיכֵיהוֹן. וְאִי תֵּיבִּוּא אַבִּוּאי בִּיבִיינָּא. וְהָא שְׂבָוּאלָא אִתְעַר דִינִּיןֹ בְּעָלְבָּוּא.

בַּתּוֹרָה. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזֶר וְאָמַר, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶת לְבָבֶךְ כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹהִים. פָּסוּק זָה כָּךְ צָרִיךְ (לְכְתֹּב): וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי ה׳ הוּא הָאֱלֹהִים וְהַשֵּׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךְ. [אֶלֶא אַשְׁרִיו מִי שְׁמִשְׁתַדֵּל בַּתּוֹרָה.] עוֹד, [בֹּא רְאֵה] וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לִבֶּךְ הָיָה צָרִיךְ (לְכְתֹב)!

90. אֶלָּא, אָמַר משֶׁה, אִם אַתָּה רוֹצֶה לַעֲמֹד עַל זֶה וְלְדַעת כִּי ה׳ הוּא הָאֶלהִים – וַהְשֵּבֹתְ אֶל לְבָבֶךְ, וְאָז תֵּדַע אוֹתוֹ. לְבְבְךְ זֶה יֵצֶר טוֹב אֶל לְבָבֶךְ, וְאָז תֵּדַע אוֹתוֹ. לְבְבְךְ זֶה יֵצֶר טוֹב וְיֵצֶר רַע, שֶׁנְּכְלֶל זֶה בְּזֶה, וְהוּא אֶחָד. אָז תִמְצָא כִּי ה׳ הוּא הָאֱלהִים, שֶׁהְרֵי נְכְלֶל זֶה תִמְצָא כִּי ה׳ הוּא הָאֱלהִים, שֶׁהְרֵי נְכְלֶל זֶה בְּזֶה וְהוּא אֶחָד, וְעַל זֶה וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךְ לַדַעת הַדְּבָר.

19. עוֹד, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, רְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם לְמַעְלָה. מַהוֹ הַבְּּגָם? שֶׁהַשְּׁמֹאל לֹא נְכְלֶל בַּיָמִין, שֻׁיֵּצֶר הָרָע לֹא נִכְלֶל בְּיֵצֶר טוֹב מְשׁה חֲטָאֵי בְּנֵי הָאָדֶם, וּפְגָם לֹא עוֹשִׁים אֶלָּא לְהֶם מַמְשׁ, זֶהוּ שֶׁבְּתוֹּב שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנְיו מוֹמָם. בִּבְיָכוֹל עוֹשִׁים וְלֹא עוֹשִׁים. עוֹשִׁים בְּרָכוֹת שֶׁלְּא יִפְשְׁכוּ עֲלֵיהֶם בְּרָכוֹת שֶׁלְּמַעְלָה, בְּרֵי שֶׁלֹא יִפְשְׁכוּ וְעָצֵר אֶת הַשְּׁמֵים וְלֹא יִהְיֶה בְּמִי שֻׁנְּאֲמֵר וְעָצֵר אֶת הַשְּׁמֵים וֹלִא יִהְיֶה מְטָר, וְלֹא עוֹשִׁים – שֶׁהֲרִי הַשְּׁמִים נוֹטְלִים מְטָר, וְלֹא עוֹשִׁים – שֶׁהֲרִי הַשְּׁמִים נוֹטְלִים אוֹתָם לְעַצְּמָם בְּרָכוֹת מֵה שֶׁצְרִיכִים, וְלֹא עוֹשִׁים לְהַמְשָׁה, וַדֵּאִי שֶׁזֶּהוּ מוּמְם שֵׁל אוֹתָם רְשָׁצְיִם.

92. עוֹד, לוֹ בְּוֹ׳, שֶׁלֹּא נִכְלָל יָמִין בִּשְּׁמֹאל, בְּשְׁבִיל שֻׁלֹּא יִתְמַשְּׁכוּ הַבְּרְכוֹת לְמַשָּה. לֹא בְּשְׁבִיל שָׁלֹא יִתְמַשְׁכוּ הַבְּרָכוֹת לְמַשָּׁה. לֹא בְּאָלֶ״ף, שֶׁהֲרִי לֹא נוֹטְלִים לְהִפְּשֵׁךְ לַתַּחְתּוֹנִים. מִי גָרַם אֶת זֶה? מִשִּׁים שֶׁרְשָׁעִים מַבְּיִשְׁנִים מַבְּיִרִים יֵצֶר רַע מִיֵּצֶר טוֹב, וְנִדְבָּקִים בְּיֵצֶר רַע.

93. בּא רְאֵה, יְהוּדָה בָּא מְצַּד הַשְּׁמֹאל וְנְדְבָּק בַּיָּמִין כְּדֵי לְנַצֵּח עַמִּים וְלִשְׁבֹּר חֵילָם. שָׁאִם לֹא נִדְבָּק בַּיָּמִין, לֹא יִשְׁבֹּר אֶת חֵילָם. וְאָם תֹאמַר לָמָה בְּיָמִין, וַהֲרִי שְׂמֹאל מְעוֹרֵר וְאָם תֹאמַר לָמָה בְּיָמִין, וַהֲרִי שְׂמֹאל מְעוֹרֵר דְּינִים בָּעוֹלֶם?

95. בְּגִּינֵי כַּךְ, יְהוּדְּה דְּאִיהוּ בִּוּסְטֵּר שְׂבָּוֹאלְא, אִתְּדְּבַּקֹּ בְּיבִּיינָא, וּבְּוּטַׂלְנוֹי לִיבִיינָא. וְאִינוֹן דְעַבֵּויה אִתְּוֹזְבְּרוּ כֵּלְּהוּ לִיבִיינָא, וְבִּיטַׂלְנוֹי לִיבִיינָא. וְאִינוֹן דְעֹבֵּויה אִתְּוֹזִבְּרוּ כֵּלְּהוּ לִיבִיינָא. דְּאִיהִי יְבִיינָא, דְּאִיהִי יְבִיינָא, דְּבְּיוֹנְא, דְּאִיהוּ יְבִּרִים ל"ג) בִּויבִוינוֹ אֵשׁ דְּת לְבוּוּ וְבֹּרוֹן דְּבִּרוּ בְּנִילְ אָשׁ דְּת לְבוּוּ וְיִבְּלוּ דְּאָיִהוּ הְבִּיִירְ אוֹרַיְיִתָּא יְבִינְנְא, (קע"ד ע"ב וישלח קע"ב) כְּנְיה דְאַהְּ אָבֵוּר שׁוֹּלְ הַיָּבִיוֹן. וְעַלּל דָּא יְהוּדְּה קְעִיבן בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִלְ דְּא וְדְּא. צְּנְּפוֹן בַּבְּיִם, שְׂבְּוֹאלְא בְּיִבְיִבוּ בְּיִבְיִיבָּא בְּיִבְיִיבְ, עְיֹבְּוֹלְא. בִּיִּבְיִים, שְׂבְּוֹלְא. בִּיִבְיִים, שְׂבְּוֹים, שְׂבְּוֹלְא. בִּיִבְיִם, שְׂבְּוֹלְא. בִּיִבְיִם, שְׂבְּוֹאלְא

96. רְאוּבֵּן ְדְּיָזְטָּא לְנֵּבֵּי אֲבּוֹי, (פקודי רכ"ג ע"א) שָּׂרָא בִּיבִּיינָא, וְאִתְּלְּשֵׁר בִּשְּׂכְּיאלְא, וְאִתְּדְבַּק בִּיה. וְעַל דָּא, אִינֹוּן דְּאִשְּׁתְּכָּווֹוּ עַבִּויה, אִינֹוּן שְּׂבָוּאלְא. שִּׂבְּוּעוֹון דְאִיהוּ שִּׂנִוּאלְא. שִׂבְּוּעוֹון דְאִיהוּ שְּׂבִוּאלְא בִּוּסְטְּרָא דְשׁוֹר, דְּכְתִּיב, (יחזקאל א') וּפְנֵּי שִׂנִּי בִּוֹבְשְּׁבִוּאלָא בִּוּבְּעִּ בְּשׁוֹר, בְּרַתִּיב (בראשית שׁוֹר בֵּוּהַשְּּבוּאל. בָּד שׁוֹּלָא שְּׂבְוּאלָא, כְּתִיב (בראשית מ"ט) בָּד בְּּדוּד יְנִוּדְנִוּ וְהוּא יָנִוּד עָבָּב. הָכָא, אִתְּדַבַּלְּ מִיט) בְּד בְּּדְרוּד יְנִוּיְנָא בִּשְּׂבְוּאלָא.

97. וְעַּׁל דָּא הָא דְּאַבְּיֶרְןֹ וְהֲשֵּׁבּוֹתְ אֶל לְּבָבֶּךְ, (תרומה קס"ב ע"ב) לְאַכְלְלָא לוֹן בַּוְזֵדְא, שְׂבְּוּאלְא בִּיבִּייֹנָּא. פְּבִייֹן תֵּדַע (דברים ד') כִּי ה' הוּא הָאֱלהִים. אָבִּר רִבִּי אַבְּא וַדַּאי הָכִי הוּא, וְהַשְּׂהָא יְדִיעָא, הוּא אַהֲרֹן וּבוּשֶׂה, אַבָּא וַדַּאי הָכִי הוּא, וְהַשְּׂהָא יְדִיעָא, וּבִייָא בְּרוּוֹזְא, לְכֶּוֹהֵוִי הוּא בוּשֶׂה וְאַהְרֹן, רוּזְא בְּבַיִּיְא, וּבִייָא בְּרוּוֹזְא, לְכֶּוֹהֵוִי תַּרֹי, וְעַׂל דָּא בְּתִיב הוֹא.

98. ר' אַבָּא פָתַוֹז וְאָבִּיר, (דבהם ו') וְאָהַבְּהָ אֶת ה' אֶלהָיִר בְּכָל לְבָבְּךְ וּבְּכָל זַּפְשְּׂוֹךְ וּבְכָל בְּיאֹדֶרְ. בְּהַאי

94. אֶלָּא סוֹד זֶה, בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא דָּן אֶת יִשְׂרָאֵל, אֵינוֹ דָּן אוֹתָם אֶלָּא מִצַּד הַשְּׁמֹאל, בְּדֵי שֶׁיּהְיֶה דוֹחֶה אוֹתָם בַּשְּׁמֹאל וּמְלֶרָב בַּיָּמִין אֲבָל לִשְׁאָר הָעַמִּים דּוֹחֶה אוֹתָם בַּיָּמִין וּמְלֶרַב אוֹתָם בַּשְּׁמֹאל, וְסִימְנְדְּ גֹר צֶדֶק, דּוֹחֶה אוֹתָם בַּשְּׁמֹאל, וְסִימְנְדְּ שֶׁבְּתוֹּב (שִמות טו) יְמִינְדְ ה׳ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְדְ ה׳ תִּרְעַץ אוֹנֵב. מְלֶרֵב אוֹתָם בַּשְּׁמֹאל, בְּמוֹ שֶׁאָמֵרְנוּ.

95. מִשִּׁנּם כָּדְ, יְהוּדָה שֶׁהוּא מִצַּד שְׂמֹאל, נְדְבָּק בַּיָּמִין, וּמַסְעוֹתָיו לְיָמִין, וְאוֹתָם שֻׁעִּמּוֹ הַתְּחַבְּרוּ כֵּלָם לְיָמִין, יִשְּׁשׁכָר שֻׁעוֹמֵק בַּתוֹרָה שְׁהוּא יָמִין, שֻׁבָּתוּב מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לְמוֹ. שְׁבּוּלוּן שֶׁהוּא תּוֹמֵךְ הַתּוֹרָה יָמִין, כַּנֶּאֱמֵר שׁוֹק זְבוּלוּן שֶׁהוּא תּוֹמֵךְ הַתּוֹרָה יָמִין, כַּנֶּאֱמֵר שׁוֹק הַיָּמִין, וְלָכֵן יְהוּדָה נִקְשָׁר מִצַּד זֶה וָזֶה. צָפּוֹן בְּמִים, שְׁמֹאל בְּיָמִין.

96. רְאוּבֵן שֶׁחָטָא לְאָבִיו שָׁרָה בַּיָמִין, וְהָתְקַשֵּׁר בַּשְּׁמֹאל, וְנִדְבַּק בּוֹ. וְלָכֵן אוֹתָם שָׁנִּמְץֹא עִמּוֹ הַם שְׁמֹאל. שִׁמְעוֹן שֶׁהוּא שְׁנִמְאל מִצַּד שֶׁל שׁוֹר, שֶׁבְּתוּב וּפְנֵי שׁוֹר שְׁמֹאל מִצַּד שֶׁל שׁוֹר, שֶׁבְּתוּב וּפְנֵי שׁוֹר מַהַשְּׁמֹאל. גָּד שׁוֹק שְׁמֹאל, כָּתוּב (בראשית מט) גָד גְדוּד יְגוּדֶנוּ וְהוּא יָגֶד עָקַב. כָּאן נִדְבַּק בְּרוֹם בְּאֵשׁ, יָמִין בִּשְׁמֹאל.

97. וְעַל זֶה זֶה שֶׁאָמַרְנוּ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶּךְ, לְהַכְלִילָם בְּאֶחָד, שְׂמֹאל בַּיָּמִין. אָז הַדַע (דברים ד) כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וַדַּאִי כָּךְ הוּא, וְעַכְשָׁו יָדוּעַ, הוּא אַהְרֹן וּמֹשֶׁה, הוּא מֹשֶׁה וְאַהְרֹן, רוּחַ בְּמִים, וּמֵיִם בְּרוּחַ, לְהִיוֹת אֶחָד, וְעַל זֶה כָּתוּב הוּא.

98. רַבִּי אַבָּא פָּתַח וְאָמַר, (שם ו) וְאָהַבְּתָּ אֶת ה׳ אֱלֹהֶיִּדְּ בְּכָל לְבָבְדְּ וּבְכָל נַפְשְׁדְּ וּבְכָל מְאֹדֶדְּ. כְּמוֹ זֶה בָּאן נִרְמָז הַיִּחוּד הַקְּדוֹשׁ, בַּנְונְגָא הָכָא אָתְרְבִּייזֹ יִזוּידָא קַּדִּישָּׂא, וְאַזְּהָרָה הֹּוּא לְבַר בְּנִילְ הָבְּבְּךְ: דָּא יְבִיינָּא וּשְּּבְוּאלָא (נ"א קדישא) דְּאִקְּרֵי בְּבָל לְבָבְּךְ: דָּא יְבִיינָא וּשְּׂבְוּאלָא (נ"א קדישא) דְּאִקְּרֵי בַּצְּתְר דְּכֵית בִּינַיִיהוּ. וּבְּכָל בִּוּאנֶדְר לְאַכְלְלָא לוֹן לְעֵילָא בַּאֲתָר דְּכֵית בִּיה שִׁעוֹיְרָא. הָכָא הוּא יִזוּוּדָא שְׂלִים בַּאֲתָר דְכֵית בִּיה שִׁעוֹיְרָא. הָכָא הוּא יִזוּוּדָא שְׂלִים בַּאָתָר דְכֵית בִּיה שִׁעוֹיְרָא. הָכָא הוּא יִזוּוּדָא שְׂלִים לְבִּרְרַך הוּא כְּדְּקָא יֵאוֹת.

פֿרוּבָא. טִּטְּׁנִיןְּ, וְכִּבָּא הַוּא זִזוּבָא הְּזִּלִּם בְּבְּלָּא זֵאוִת, בְּצִּינֵּי כַּבְּ, טִּסְּׂנִיןְ, וְכִבָּא הַוּא זִזוּבָא הְּזִנִּה בְּבְּלָא בּלְים בְּבְּלָא זִאוִת, בְּצִּינֵּי כַּבְּ, טִּסְּיִרוּןְ, וְכִבָּא הַוּא זִזוּבָא הְּיִּא זְזִיּבְ בְּלִא בּיִּבְּלִי בְּיִאבָּר בְּיִאבָּר: בְּא זִינְּלִם בְּבְּלָא הוּא זִזִּיך לְכָּל

100. (שמות ז') פִּי יְדַבֵּר אֲכֵּיכֶם פַּרְעֹה כֵאמר. רְבִּי יְהֹיּדָה פָּתִזֹז וְאָבִּיר, (תהלים קי"ט) בְּּוֹה אָהַבְּתִּי תוֹרָתֶּהְ פָּתֹזֹז וְאָבִיר, (תהלים קי"ט) בְּּוֹה אָהַבְּתִּי תוֹרָתֶּהְ כַּיְלְּהָ אָקִּים לְהוֹדוֹת לֶךְ עַׂל בִּישְׁבְּטֵי צִּדְקָּך. תָא וְזֵיֵּי, בְּיִרְבְּרְא לוֹן לְיִשְּׂרָאֵל, וְאִצְּׁסְׂרִיךְ לְבֵּייִדְן עַׂבְּוֹא, יְסְטוֹן בִּוּאוֹרְוֹזְא דִּקְשׁוֹט. הָא בַּלַיְלָה בְּתִיב, וְזֵצּוֹת כַיְלָה בְּעִיב, וְזֵצּוֹת כַיְלְה בְּתִיב, וְזֵצּוֹת כַיְלָה בְּאָרִים לְהוֹדוֹת לֶךְ עַׁל בִּישְׂפְּטֵי צִּרְלֶה בְּתִיב, וְזֵצּוֹת כַיְלְה בְּאָרִי הְיֹא, עַּדֹר דְּאָתֵי בְּלִּבְּלְה בְּתִיבְ הִוֹא, עַדֹר דְּאָתֵי בְּקֹרְה הִוּא, עַדֹר דְּאָתֵי צִּבְּרָא.

101. וְאִיהוּ אָתְעַר צַּפְּרָא, כְּבָּוֹה דִּכְתִּיבׁ, (תהלים נ"ז) עוֹּרָה כְּבוֹּדִי עוֹּרָה הַגַּבֶּל וְבִנוֹר אָעִירָה שְּׂזִוֹר. כַּדֹ אָתִי יְבִוּבְּא, אָבִיר הַאִּי קְּרָא, בְּוֹה אָתַּבְּתִּי תוֹּרָתֶךְ כָּל הַיּוֹם הִיא שִּׂיוֹזְתִי. אֶבְּא, בְּוֹה אָהַבְּתִּי תוֹּרֶתֶךְ כָּל הַיּוֹם הִיא שִּׂיוֹזְתִי. אֶבְּא, בְּיִבְּא דִּינְשְׁהְבַל בְּאוֹרְיִיתָא כּלְא, בְּיִבְּא דִינְּא עַל בּוּרְיֵיִה, בְּאִיכּוֹּ הְיֵיִם אוֹרַיְיִתָא כּלְא. בְּנִים אַנְרִיִיתָא כּלְא. בְּגִין בְּרָ, כָּל הַיִּוֹם הִיא שִּיוֹזְתִי.

102. הָא זְזַזִּי, בְּיוֹכָּוּא אִשְּׂתַדַּל בְּאוֹרַיְיִתָא, לְאַשְּׁלְבָּוּא דִינִּיוֹ, בְּלִיכָּוְא, אִשְּׂתַדַל בְּשִׂיִרִיוֹ וְתוּשְׁבְּטִוֹּן, עַד דְּאָתִי יְכָּוּבְוּא. בִּוּאי טַּעְּׂבָוּא. בָּל יוֹבָוּא אִתְעַׂסַקּ לְאַשְּׂלְבָּוּא דִינִּיוֹּ, יְבִּוּבְוּא. בִּוּאי טַּעְּׂבָוּא. בָּל יוֹבָוּא אָתְעַׂסַקּ לְאַשְּׂלְבָּוּא דִינִּיוֹּ,

וְאַזְהָרָה הוּא לְאָדָם לְיַחֵד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כָּרָאוּי בְּאַהֲבָה עֻלְיוֹנָה. בְּכָל לְבָבְךְּ – זֶה יָמִין וּשְׁמֹאל (קְדוֹשׁ) שֶׁנְּקְרָאִים יֵצֶר טוֹב וְיֵצֶר רַע. וּבְכָל נַפְשִׁךְ – זוֹ נֶפֶשׁ דְּוִד שֶׁנִּתְנָה בִינִיהֶם. וּבְכָל מְאֹדֶךְ – לְהַכְלִילָם לְמַעְלָה בְּמָקוֹם שָׁאֵין בּוֹ שִׁעוּר. בָּאן הוּא יִחוּד שָׁלֵם לָאֵהֹב שָׁאֵין בּוֹ שִׁעוּר. בָּאן הוּא יִחוּד שָׁלֵם לָאֵהֹב אֶת הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָאוּי.

99. עוֹד, וּבְכָל מְאֹדֶךְּ – זֶה יַעַקֹב, שֶׁהוּא אָחוּז לְכָל הַצְּדְדִים, וְהַכּּל הוּא יִחוּד שָׁלֵם בְּרָאוּי, מִשׁוּם כָּךְ הוּא אַהֲרֹן וּמשֶׁה, הוּא משֶׁה נְצְרָאוּי, הַכּּל הוּא אֶחֲד בְּלִי פַרוּד.

100. פִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר. רַבִּי יְהַיָּדָה פָּתַח וְאָמֵר, (תהלים קיט) מָה אָהַבְּתִּי תוֹרָתֶךְ פָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי. וְכָתוּב חֲצוֹת לַיְּלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לַדְּ עַל מִשְׁפְּטֵי צִּדְקֶדְּ. בֹּא רְאֵה, דָּוִד הוּא מֶלֶדְ יִשְׂרָאֵל, וְהִצְּטָרֵדְּ בֹּא רְאֵה, דָּוִד הוּא מֶלֶדְ יִשְׂרָאֵל, וְהִצְּטָרֵדְּ לְדוֹן אֶת הָעָם, לְהַנְהִיג אֶת יִשְׂרָאֵל בְּרוֹעֶה הַמֵּנְהִיג צֹאנוֹ שֶׁלֹא יִסְטוּ מִדֶּרֶךְ הָאָמֶת. הְרֵי הַבִּי בְּלֵיְה בְּתוֹב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָדְּ בַּלִיְלָה בְּתוֹב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לֶדְ בַּתִּישְׁבְּחוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא עַד שָׁמַגִּיעַ הַבֹּתְשְׁבָּחוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא עַד שָׁמַגִּיעַ הַבֹּקְר.

101. וְהוּא מְעוֹבֵר אֶת הַבּקֶּר, כְּמוֹ שֶׁבֶּתוּב (שם נז) עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל יְבְנוֹר אָעִירָה שָׁחַר. כְּשֶׂבָּא הַיּוֹם, אָמֵר פָּסוּק וְבְנוֹר אָעִירָה שָׁחַר. כְּשֶׁבָּא הַיּוֹם, אָמֵר פָּסוּק זָה, מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךְ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי? אֶלְא מִבְּאן מַה זָּה כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי? אֶלְא מִבְּאן לְמַבְּרנוּ, שֶׁבָּל מִי שֶׁמִשְׁתַבֵּל בַּתוֹרָה לְהַשְּׁלִים הַהִּין עַל בַּרְיוֹ, בְּאִלּוּ קְיֵם אֶת הַתּוֹרָה כַּלְה. מִשׁׁוֹם הִיא שִׁיחָתִי.

102. בֹּא רְאָה, בַּיּוֹם הָתְעַפֵּק בַּתּוֹרָה לְהַשְּׁלִים הַדִּינִים, וּבַלַּיְלָה הִתְעַפֵּק בְּשִּׁירוֹת וְתִשְּׁבָּחוֹת עַד שֶּׁבָּא הַיּוֹם. מָה הַשַּׁעַם? כָּל הַיּוֹם הִתְעַפֵּק לְהַשְּׁלִים הַדִּינִים כְּבֵי לְהַלִּילִיל לְאַכְלְלֶא דַּרְגָּא שְׂבָוּאלָא בִּיבִוּנְגָא. בְּבֵּילְיָא, בְּגִּיזְ לְאַכְלְלֶא דַּרְגָּא דְבֵילִלְיָא בִּיבִוּבִוּא.

103. וְתָּא זְזַזֵּי, (תרומה קמ"ה ע"א) בְּיוֹבֵּיי דְּדָּוְד בַּוּלְבָּא, דְּיַנְה בְּיִּקְבִּר בְּל אִינִּיּן (תהלים ק"ד) זַזִיְתוֹ שָּׂדִי, לְנֵּבִּי יַבְּוֹא. בִּיּנְן דְּאָתָא שְׂלֹבוֹה, נְּפָּק יַבְּיּא וְאִתְבְּוֹבִי, וְאֵשְׂנִּיִי לְבִּיֹּא. בִיּנְוֹ דְּאָתָא שְׂלֹבוֹה, נְּפָּק יַבְּיּא וְאִתְבְּוֹבִי, וְאֵשְׂנִּיִי לְבְּיִּא, הָא אוּקְבוּוּהָ. אִבֵּיוֹ בְּיִבְיִיהוּ אִרְבִיִּיֹתְא. הָא אוּקְבוּוּהָ. אִבֵּיוֹ תַּבְּיִים בְּיַבְּיִים בְּבִּיִּבִיים בְּהַוּי, (בראשית בִּרְבִיּלְאוּ אֶת הַבַּיִּוֹם בַּיַבִּיִּם

סִּקִּרִיןְּ. בּוּיָּכִּוּיןְ לְעֵיבָּלְא, אַפָּרִישִּ לְתַּיִּא אָכֵּף יְאוֹרִיןְ, נְּפְּׁלִּיןְ לְאַרְבַּע בּוּיָּכִוּיןֹ לְעֵיבָּלְא, אַפָּרִישׁ לְתַּיִּא אָכֵּף יְאוֹרִיןְ, נְּפְּלִּיןֹ לְאַרְבַּע סַלְּלִּיןֹ, וְאִכֵּיןֹ זֵּוֹחִהִּיןֹ, עָּיִיִּכְ כָּכְ זִזֵּדְ בְּוֹזִבְּרִישִּי, זִזֶּדְ אַפָּילְ אָכָּלְאִי, וְאָכֵּיןֹ זֵּוֹחָהִיןֹ, עָּיִיִּכְ כָּכְ זִזֵּדְ בְּוֹזִבְּרִישִּי, זִזְּדְ אַפָּילְ אָכָּלְאִי, נְּפְּלִיןֹ הְּכִיּסְר בִּוּבּוּעִין עָבְּאִיןֹ, נְּבְּיִרִיה, נְזִּדְ אַכִּיּיל אָכְיִרְיןֹ, בְּפְּלִיןֹ הְּכִיּסְר בִּוּבּוּעִין עָבְּאִין, בְּיִבְירִיה, נְזִּבְּילִילְי, אָכִּיֹין

106. בישָּׁא: סוּבְּוּלָה לְּבֵּיה, (נ"א לגביה) בְּוֹזֵזִי וּבְּטַשׁ לִשְּׁאַר יְאוֹרִיןֹּ. כַּד סְלִילְ זַּנְּבֵּיה, (נ"א לגביה) בְּוֹזֵזִי וּבְטַשׁ לִשְּׁאַר נֿוֹא לגביה) בִּוֹזִי וּבְטַשׁ לִשְּׁאַר נֿוֹּגִין, כֵית בַּוּאוֹ דְּיֵלָהִים לָבֵּיה.

107. פּוּבוּיה: בְּוּלַהֲטָּא אֶשָּׂא. כַּד נְּטִּיל בְּכָל אִינִּוּן יְאוֹרִיןֹ, בִּוֹיְדְעְּוֹיְעָן שְׁיָּאַר תַּנִּינִיִּא, וְעַׂרְהְּיןֹ וְעָאִלִּיןֹ בְּיַבְּוּא. ווֹד לְשִׁיְבִיןֹ שְׂנִיןֹ עְּיָבִיןֹ שְׂנִיןֹ לְטִּיְרָא דָא. וְוֹזֵד לְשִׁיּבְעִיןֹ שְׂנִיןֹ לְשִׁיִּנִיןֹ שְׂנִיןֹ בְּוֹנִי לְסִיְּרָא דָא. אֶלֶף יְאוֹרִיןֹ וָזְסֵר ווֹד אִתְבַּוּלְיִיןֹ בִוּנֵּיה. דְּא תַּנִּיִנְא, רָבִיץֹ בֵּיןֹ אִינֹּוּן יְאוֹרִיןֹ.

108. כַּד נְּטִיׁל נְּפָּק זוֹד פָּסוּתָא דְּאֶשִּׂא בִּקְּלִיפִין, כֵּלְהוּ

שְׂמֹאל בַּיָּמִין, בַּלַּיְלָה, כְּדֵי לְהַכְּלִיל דַּרְגַּת הַלִּיְלָה בַּיּוֹם.

103. וּבֹא רְאֵה, בִּימֵי דָוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה מַקְרִיב כָּל אוֹתָם חַיְתוֹ שָׁדִי אֶל הַיָּם. כֵּיוָן שֶׁבָּא שְׁלֹמֹה, יָצָא הַיָּם וְהִתְמֵלֵא וְהִשְׁקָה אוֹתָם. אֵייֶה מֵהֶם נִשְׁקִים בָּרִאשׁוֹנָה? הָבֵי כֵּרְשׁוּהָ, אֵלוּ הַתַּנִינִים הַגְּדוֹלִים הָעֶלְיוֹנִים, שֶׁבָּתוֹב בָּהֶם (בראשית א) וּמִלְאוּ אֵת הַמֵּיִם בַּיַּמִּים.

104. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּצַד יָמִין הָעֶלְיוֹן יוֹצְאִים שְׁלֹשָׁה עָשֶׂר מֵעְיָנוֹת עֻלְיוֹנִים נְהָרוֹת עֻלְיוֹנִים נְהָרוֹת עֻמְקִים. אֶלֶה עוֹלִים וְאֵלֶה יוֹרְדִים. כָּל אֶחָד נִכְנָס בִּחֲבֵרוֹ. אֶחָד מוֹצִיא רֹאשׁוֹ וּמַכְנִיס אוֹתוֹ בִּשְׁנִי גוּפִים, גוּף אֶחָד הַמֵּאִיר נוֹטֵל מִיָמִין לְמַעְלָה, מַפְּרִיד לְמַשָּׁה אֶלֶף יְאוֹרִים שִׁיוֹצְאִים לְאַרְבָּעָה צְדָדִים.

105. מֵאוֹתָם נְהָרוֹת וּמֵעְיָנוֹת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר, נְפְּרָדִים שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר יְאוֹרִים. נְכְנָסִים וְנוֹטְלִים מֵּיִם אַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְּׁעָה יְאוֹרִים מֵצִר זָה, וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְּׁעִה וְתִשְּׁעָה וְתִשְּׁעָה וְתִשְּׁעָה יְאוֹרִים מְצַר זָה, וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְּׁעִה וְתִשְּׁעִה יְאוֹרִים מְצַר זָה בִּשְּׁמֹאל. נִשְּׁאָר חֲצִי מִכָּאן וַנְעֲשֶׂה בָּשְׁמֹאל. נִשְׁאָר חֲצִי מִכָּאן, וְנַעֲשֶׂה אֶחָר. זֶה נִכְנָס בֵּין הַיְאוֹרִים וְנַעֲשֶׂה נָחָשׁ.

106. רֹאשׁוֹ אָדם כַּשׁוֹשַנָּה. קַשְּׂקַשָּׂיו קָשִׁים כְּבַּרְזֶל. כְּנָפִיו כְּנָפִים שָׁטִים וְנִפְּרְדִים לְכָל אוֹתָם יְאוֹרִים. כְּשָׁעוֹלֶה וְנָבוֹ (אֵלִיו), מַכֶּה וּבוֹעֵט אֶת שְׁאָר הַדְּגִים. אֵין מִי שֶׁיָקוּם לְפָנָיו.

107. פּיו לוֹהֵט אֵשׁ. בְּשֶׁנּוֹסֵעַ בְּכָל אוֹתָם יְאוֹרִים מִוְדַעְוְעִים שְׁאָר הַתַּנִינִים, וּבּוֹרְחִים יְאוֹרִים מִוְדַעְוְעִים שְׁאָר הַתַּנִינִים, וּבּוֹרְחִים וְנְכָנָסִים לַיָּים. אַחַת לְשִׁבְעִים שָׁנָה רוֹבֵץ לְצַד זֶה. אֶלֶף זֶה, וְאַחַת לְשִׁבְעִים שָׁנָה רוֹבֵץ לְצַד זֶה. אֶלֶף יְאוֹרִים חָסֵר אֶחָד מִתְמַלְאִים מִמֶּנוּ. תַּנִּין זֶה רוֹבֵץ בֵּין אוֹתָם יִאוֹרִים.

108. בְּשֶׁנּוֹסֵעַ, יוֹצֵאת פִּפַּת יָד שֶׁל אֲשׁ בַּקְּלִפּוֹת. בֻּלָּם עוֹמְדִים וְזוֹעֲפִים יְאוֹרִיןֹ לְעֵּיןֹ (נֵ"א העין) הִּכְּלָא אוּכָבָוא. וְגַּׁלְנְּילּ, בַּטְּלִיןֹ בַּטְּלִיןֹ לְעֵילָא, בְּוֹזִי לְאַרְבַּעֹ סִטְּרֵי דְּעָּלְבָּוּא. זָּהָיף זַּנְּבֵּיה, בְּוֹזִי לְעֵילָא, בְּוֹזִי לְתַהָּא, כּכָּלָא עַּרְהָּיוֹ קָבִייה.

109. עַּר דְּלִסְטַּר צָּפּוּן, קָם זוֹד שַׂלְהוּבָא דְּאֶשָּׂא, וְכָרוּזָא קָרֵי, אוְּדָּלְפוּ סַבְּתִין אִתְבְּדָרוּ לְּרֹ' זְּוְיִיןֹ, הָא אִתְעַּר בִּיאוֹ דְּשַׂנִי תְּבְּדָרוּ לְרֹ' זְּוְיִיןֹ, הָא אִתְעַּר בִיאוֹ דְשַׁנִּי בְּקֹר. עַר אַנְּפּוּי דְּתַנִּינְא, פְּכְּוּה דְּאִתְּבַּוֹר, (יחזקאל כ"ט) וְנָּתַתִּי זוֹזוֹים בִּלְּזֹיָיֶיְךְ וְגֹּוֹי. כְּדֵיוֹ בָּלְחוֹי אִתְבַּדְרוּוֹ, וְנַקְּטִיןֹ כֵּיה לְנוּקְבָּא דְּתְהוֹנְוּא רַבְּא, עַר בְּסְיַר עִּלְעוֹי, וְעָאַלִיןֹ כֵּיה לְנוּקְבָּא דְּתְהוֹנְוּא רַבְּא, עַר בְּאְתְבַּר זוֹיכֵיה, כְּדִיןֹ אֲהַדְרוּ כֵיה לְנַּהְרוֹי. (נ"א לנחרוי)

110. זוֹד לְשִּׁבְּעִין שְׁנִּין עַבְּרִין כֵּיה בְּרֵין, בְּגִּין רְּכָּא יְטַשְׁטִשׁ אַתְּרִין דִּרְקִּיעִין וּסְבָּוּכִיְיהוּ. וְעָבַיְיִהוּ כּּכָּא אוֹדְןֹ, וּבְּבְרְכָאוֹ וְאַבְּוִרִיןֹ, (תהלים צ"ה) בּוֹאוּ נִשְׁיַתַּוְזֵוֶה וְנִּכְרָעָה נִבְּרְכָה לִפָּנִי הֹ עוֹשֵׂנוּ.

111. תַּנִּינַיָּיא עָּכְּאִיןֹ אִיכֵּיןֹ (ס"א לעילא) קַיְיבִּוּיןֹ אִינּוּןֹ דְּבְּרָךְ דְּבִּוּתְבְּרְכָאוֹ, כְּבָּוֹה דְאַתְּ אָבֵּוֹר (בראשית א') וַיְּבֶּרֶךְ אוֹתָם אֱלהִים. אָכֵּיוֹ שַׂלְטִיןֹ עַל כָּל שְׂאַר נוּנִּיןֹ, דְּכְתִּיבׁ אוֹתָם אֱלהִים. אָכֵּיןֹ שַׂלְטִיןֹ עַל כָּל שְׂאַר נוּנִּיןֹ, דְּכְתִּיבׁ וּבִּיִּלְאוֹ עֻל כָּל שְׂאַר נוּנִיןֹ, דְּכְתִּיבׁ וּבִּיִבְּוִים. וְעַל דְא כְּתִיבֹ, (תהלים וּבִּלְאוֹ אֶת הַבִּנִיִם בַּיַבְּוִים. וְעַל דְא כְּתִיבֹ, (תהלים ק"ד) בָּוֹה רַבּוּ בִּוּעֲשֶׂיךְ ה' כַּלְּם בְּוֹיְכְבָוֹה עָשִׁיתָ.

112. תוספתא (שיר השירים א') אֶשְׂכוֹל הַכּוֹפֶר דּוֹדִי לִי. אֶשְׂכוֹל: דָא אִיבִּוֹא עִנְלְאָה. בַּוֹה אֶשְׂכוֹל בִּתְּקַשֵּטֹּ לִי. אֶשְׂכוֹל: דָא אִיבִּוֹא עִנְלְאָה. בַּוֹה אֶשְׂכוֹל בִּוֹרְוֹת לְישְׂרָאֵל דְּאַכְלִין בִיהּ, הָּכִי שְׂכִינְּהָא עִנְלְאָה, בִּוֹתְלְשִׁטֶׁת בְּכַבְּּוֹה לְשִׁיּעִל דְּאַכְּלִין בִיהּ, הָּכִי בְּיִבְּנִין, בִּוּבְּבְּוֹה בְּינִיֹּי תַּכְשִׁיּטִיין דְּכַפְּרָה בִּינִים, בִּוּבְבָּוֹה לְּרָבְּנִין, בִּוּבְבָּוֹה בִּינִבְיה לְּבִּיּה בְּיִבְּיֹּה בְּרִבְּיִּה בְּרִיּת עוֹנְכָם. וִיהִיבַת (ס"א לון ט') וּרְאִיתִיהְ כִּוְּכוֹר בְּרִית עוֹנְם. וִיהִיבַת (ס"א לון שאלתין דלהון) כָּן שְׁאֶילְהִיןֹ דִּיכְּה, בְּאַכִּיוֹ בִּרְבָּאוֹ בִּיְבִּלוֹתְא, לְבִּיִּיִּיֹ בְּרָבְאוֹ בִּוְכְבָּאוֹ בִּרְבָּאוֹ בִּיְנִיוֹת בְּבְּנִוֹי בִּוֹלְבָּא. בְּבְּלוֹת בְּבְּנִוֹּן בִּיְנֹוֹת בְּרָבְאוֹ בְּבְּנִילוֹתְא, לְבִּיִּיוֹ בְּרָבְּאוֹ בְּיִבְּנִיוֹי בִּרְבָּאוֹ בְּבְּנִין בִּרְבָּאוֹים בְּבְּנִין בּרְבָּאוֹ בְּיְנִינִיוֹן בְּרְבָּאוֹים בְּבְּנִין בִּרְבָּאוֹים בְּבְּנִילוֹת בְּבְּנְוֹיִי בִּיְלְבָּאוֹ בְּבְיְנֹיוֹת בְבְּנִוֹין בִּרְבִּאוֹים בְּבְּנִוֹין בִּרְבָּאוֹין בְּבְּנְוֹים בְּיִלְּהִיוֹ בְּבְבְּנִוֹים בְּבְבְּנִוֹים בְּבְבְּוֹל בְּבְּיִלוֹת בְבְּנָוֹי בְּיִלְבְּיוֹים בְּבְּנִוֹיוֹ בִּבְבְּוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיִים בִּיִּבְבְּיוֹים בְּבְּבְּנִבְּיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּוֹים בְּבְבְּיוֹל בְבְבְּיִלוֹת בְבְבָּנְוֹים בִּיִבְּוֹים בְּבְּיִלוֹים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְיוֹים בּיוֹבְיבּים בּיוֹבְיוֹים בּיוֹבְיוֹים בְּיִבְּילוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְיוֹים בִּבּבְיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיבְּבְילוֹים בְּבְּיְבְּיוֹב בְּיִבְיוֹים בְּבְבְּילוֹים בְּבְיבוֹים בְּבְּילוֹים בְּיִבְים בְּבְּיוֹים בְּיִבְיוֹבְים בְּיִבְּיוֹים בְּבְיבּוּים בְּיִבְּיוֹים בְּיבְּיוֹים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְ

בְּזַעְפָּם, (וְעוֹמְדִים בּעֲנָפִּיו) מִּתְעָרְבִים אוֹתָם יְאוֹרִים לְעֵין (הַעַיִן) הְבֵלֶת שְׁחוֹרָה. וְגַלְגַּלִּים נוֹסְעִים לְאַרְבַּעַת צִּדְדֵי הָעוֹלֶם. זוֹקֵף זְנְבוֹ, מַבֶּה לְמַעְלָה, מַבֶּה לְמַשָּה, וְכַלֶּם בּוֹרְחִים לְפָנָיו.

109. עַד שֶּׁלְצֵד צְפּוֹן עוֹמֶדֶת שֵׁלְהֶבֶת אֵשׁ אַחַת, וְהַבְּרוֹז יוֹצֵא: הִתְיַצְבוּ זְקֵנוֹת וְהִתְפַּוְרוּ לְאַרְבַּע זְוִיוֹת, הֲרֵי הִתְעוֹרֵר מִי שֶׁשָּׁם קּוֹלֶר עַל פְּנֵי הַתַּנִין, כְּמוֹ שֶׁנָאֶמֶר (יחזקאל כט) וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֵיף וְגוֹי. אָז כַּלְם הִתְפַּוְרוּ, וְלוֹקְחִים אֶת הַתַּנִין וְנוֹקְבִים פָּנְיו בְּצֵד הַלְּחָיָים, וּמַכְנִיסִים אוֹתוֹ לְתוֹךְ נֶקְב הְּהוֹם רַבָּה עַד שֶׁנִשְׁבָּר כּחוֹ, וְאָז מַחֲזִירִים אוֹתוֹ לְנַהֲרוֹתִיו (לְנְחִירִיו).

110. אַחַת לְשִּׁבְעִים שָׁנָה עוֹשִׁים לוֹ כָּךְּ, כְּדִי שָׁלֹא יְקַלְקֵל מְקוֹמוֹתוֹהֶם שֶׁל הָרְקִיעִים וְעַמוּדֵיהֶם, וַעֲלֵיהֶם הַכּּל מוֹדִים וּמְבָרְכִים וְאוֹמְרִים, (תהלים צה) בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲנֶה וְנִכְרָעָה נִבְּרְכָה לִפְנִי ה׳ עוֹשֵׁנוּ.

111. הַתַּנִּינִים נִכְנָסִים (הָעֶלְיוֹנִים) לְמַעְלָה, עוֹמְדִים אוֹתָם שֶׁמְתְבְּרְכִים, כְּמוֹ שֻׁנֶּאֲמֵר (בראשית א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. שֻׁנָּאֲמֵר (בראשית א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. אֵלוּ שׁוֹלְטִים עַל כָּל שְׁאָר הַדְּגִים, שֶׁכְּתוּב אַלוּ שׁוֹלְטִים עַל כָּל שְׁאָר הַדְּגִים, שֶׁכְּתוּב וּמְלְאוּ אֶת הַמֵּיִם בַּיַמִּים. וְעַל זֶה וֹמְלְאוּ אֶת הַמִּיִם בַּיַמִּים. וְעַל זֶה בָּתוּב (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךְּ ה׳ כַּלְּם בְּחַרְמָה עֲשִׂירָ.

112. אֶשְׁכּל הַכּפֶּר דּוֹדִי לִי. אֶשְׁכּל – זוֹ הָאֵם הָעֶלְיוֹנָה. מָה אֶשְׁכּוֹל מִתְקַשֵּׁט בְּכַמָּה עָלִים בְּכַמָּה וְמוֹרוֹת לְיִשְׁרָאֵל שָׁאוֹכְלִים אוֹתוֹ, כְּךְ הַשְׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה מִתְקַשָּׁטֶת בְּכַמָּה קִשׁוּטִים הַשְּׁל שְׁאוֹבְלִים אוֹתוֹ, מְכַּמְּה הָעֶלְיוֹנָה מִתְקַשָּׁטֶת בְּכַמָּה קִשְּינִים, מְכַּמְּה מִינֵי תַרְשִּׁיטִים שֶׁל כַפְּרָה לְבָנֶיה, וְהִיא מִינֵי תַרְשִׁיטִים שֶׁל כַפְּרָה לְבַנֶיה, וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּהֶם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וּמִיָּד – וּרְאִיתִיהְ לִּבְּרִת עוֹלְם, וְנוֹתֶנֶת (לְהָם מִשְׁאֲלוֹתָם) לְנוּ אֶת בַּקְשׁוֹתֶיהְ בַּבְּרְכוֹת הַלְּלוּ שִּׁאֲלוֹתָם) לְנוּ אֶת בַּקְשׁוֹתֵיהְ לְבַקֵשׁ לְפִנִי הַמֶּלֶךְ. שִׁתְּקנִי הַבּּוֹתְינוּ בַּבְּרְכוֹת הַלְּוֹּ

113. בְּתַּהוֹא זְּבְיְגָּא, כָּל דִינִּיןֹ דִשְׂכִינְּתָא תַּתָּאָה, דְאִיהִי הוֹה"י אֲדֹנְּ"י, בִּתְּהַבְּּכָן לְרַוְזֵבֵיי, כְּגַּוְוֹנָּא דָּא ידו"ד, לְּלַבְיֵים (ישעיה א') אָם יִהְיוּ וְזֵטָּאֵיכֶם כַּשִּׁגִּים כַּשָּׂנִים (ישעיה א') אָם יִהְיוּ וְזַטָּאֵיכֶם כַּשִּׁגִּים כַּשָּׂנִים יִישְׁרִנוּ כַתּוֹלְעָ. דוד"י. כַּצְּבָּור יִהְיוּ, ידו"ד. כָּל דִינִין דדא') בִּוֹתְכַבְּבְּנִין בִּישְׂרִינְּיְּאָא יִלְּלָאָה. עִּלְּבְּיִּגִין (נ"א כל דינין דדא') בִּוֹתְכַבְּבְּנִין בִּישְׂרִינְּיְאָא עִּבְּלָאָה.

114. וְאִיהִי שְׂבִינְּתָּא דוֹד"ִי, (בראשית ג') כַּהַטֹּ הַטָּוֶרֶב הַבְּנוֹרְהַבֶּפֶּרֶת לְּשְׂבוּוֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵּץְ הַטִיִּים. וְאוּקְבוּוּהָ רַבְּנָּוֹ, הַבְּוֹרָהְפָּבֶּת לִשְּׂבוּוֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵּץְ הַטִיִּים. וְאוּקְבוּוּהָ רַבְּנָּוֹן דִינְּא פְּעָבִּוּים אֲנָשִׁים, דְּבְּוֹנִין דִינְא, כְּגַּוְוֹנָא דָּא דוֹד"ִי. זְּבְוּנִין דִינְא, כְּגַּוְוֹנָא דָא דוֹד"ִי. זְבְוּנִין דְיִנְבִּוּי, וּבִּוּפִטְיָרָא דְּאִילְנָּא דְּטִיִּי, כְּבִּיוֹן לְרַיִּנְבֵּוִי. וּבִּוּפִּטְיָרָא דְּאִילְנָּא דְּטִוֹיֵי, פְּבִין לְרַיִּנְבִיי. וּבִּוּפִּטְיָרָא דְּאֵילְנָּא דְּטִידֵן בְּהוּ לְאִינִּוֹן נְרָע, כְּבִייְדְן בְּהוּ לְאִינִּוֹן דְּהַרִּי עַל פַּתְנְּבָּבְיִ אוֹרִיִיתָא.

115. וְעֵּץְ דָּא בְּעָּלְכָּוּא דְּאָתֵי, דְּאִיהוּ בִּינְּה, כָּל שְׂבְּוּהְּ דְּדִינְּא בִּוּתְהַפְּכִין בָּה (לדינא) רַוְזַבֵּוּי, בְּגִּין דָּא אוּקְבּוּהָ רַבְּנָּוֹ, לֹא כְּהָעוֹיִלֶם הַנָּה הָעוֹילֶם הַבָּא. וּבְגִּין דָּא, בִּינְה, אִיהִי לַהַטֹ הַנֹּיֶרֶב הַבִּוּתְהַפֶּכֶת, דְּבִּוּתְהַפֶּכֶת בִּוּדִינָּא לְרַוְזַבֵּוּי לַצַּהִיּיִקִים, לְבֵּוּיהַב לּוֹן אַנְּרָא בְּעָּלְכְּוּא דְּאָתֵי. בַּוּלְכוּת, לַהַטֹּ הַּנִיֶּרֶב הַבִּּוּתְהַפֶּכֶת, בִּוּרְוֹזְבֵּיִי לְּרִינָּא, לְבֵּיִידְוֹ בָּה לְרַשִּיעַנְּיִא (דף כ"ח ע"א) בְּעָּלְבָּוּא הֵיוֹן.

116. אֲבֶּל בֵּועֵץ הַבַּעַת טוֹב וָרָע, דְאִיהוּ כְּגַּוְוּנָא דְּבַוּשֶׂה, וֹבְיגִּין דְבִּוְתָהַפְּכִין הַנָּשִּׁים לְשִׁדוֹת, אֲנָשִׁים לְשֵׁדִים. וּבְגִּין דְא, וֹבְראשִית כ"ט) וַיַּגֵּּד יַעֲּקֹב לְרָוֹזל. וּבְגִּין דָא, אוּקְבוּוּהָ רַבְּנָּוֹ, דְּכֵית לֵיה לְבַר נְּשׁ לְשַׁבְּוּשְׂא עִם אִתְּתֵיה, אוּקְבוּוּהָ רַבְּנָוֹ, דְּכֵית לֵיה לְבַר נְשׁ לְשַׁבְּוּשְׂא עִם אִתְּתֵיה, עַּיְּבְוּא נְּתְוֹלְפָּה לוֹ בְּשֵּׂיִדְה. בְּגִּין עַר דְבְּוּסְפָּר לוֹ בְשֵּׂיִדְה. בְּגִין עַר דְּבְּנִים בְּעִין הַבְּיַלָּת טוֹב וָרָע, בִּוּתְהַפֶּכֶת בִּוּטוֹב לָרָע, וְאִי דְּלָהַטִּ בְּעִיּת טוֹב וְרָע, בִּתְּהַפְּכֶת בִּוּטוֹב לָרָע, וְאִי הֵיכְּנִים בְּנִילְה, דְּכְתִּיב וַיַּעֲשׁוּ בּן הַחַוֹרְטוֹבְּוּים בְּבְּלְיִיה בְּבְּבִיים בְּבְּלִיוֹן בְּעִשׁוֹּ בִן הַוֹּוֹלְ לְנִילִיה בְּבְּלִיים בְּבְּלִין בִּילוֹן לְאִרְהַפְּכָא. (ע"כ בְּנִסִיֹרָא דְּאָכֵיין הִפִּילוֹ הְפִוּכְן יִיְכְלִין לְאִתְהַפְּכָא. (ע"כ תוֹספתא).

113. בְּאוֹתוֹ זְמֵן כָּל הַדִּינִים שֶׁל הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתוֹנָה, שֶׁהִיא הוה״י אֲדֹנָ״י, מִתְהַפְּכִים לְרַחֲמִים, כְּמוֹ זֶה יהו״ה, לְקַיֵּם (ישעיה ה) אָם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשְּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ – יהו״ה. אָם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלֶע – הוה״י. כַּצֶּמֶר יִהְיוּ – יהו״ה. בְּכָל דִּינִים זֶה (כָּל הַדִּינִים שֶׁל זָה) מְתְלַבְּנִים מֵהַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה.

114. וְהִיאּ הַשְּׁכִינָה הוה״י, (בראשית ג) לַהַט הַחֶּרֶב הַמְּרְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶדְּ עֵץ הַחַיִּים. וּפִּרְשׁוּהְ רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁמִּרְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶדְּ עֵץ הַחַיִּים. וּפִּרְשׁוּהְ רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁמִּרְהַפֶּכֶת לִפְּעָמִים דִּין, לִפְּעָמִים לְפְעָמִים דִּין, לְפְעָמִים הִין בְּמֹוֹ זֶה אוָרְפִּעְמִים נְשִׁמִים נְשִׁמִים לְפְעָמִים דִין בְּמוֹ זֶה יהו״ה. שֶׁהְרִי הוֹה״י. לְפְעָמִים רַחֲמִים כְּמוֹ זֶה יהו״ה. שֶׁהְרִי שֵׁל עֵץ הַדִּיִם, כְּל הַדִּינִים הוֹא מִצֵּד שֶׁל עֵץ הַדְּעַת טוֹב מְרְהַפְּכִים לְּרִין, לְדוּן בָּהֶם נְרִי, בְּרוֹן בָּהֶם עֶּל דִּבְרִים עַל דִּבְרִים לֵּלְדִין, לְדוּן בָּהֶם אֶת הַפְּכִים לְרִין, לְדוּן בָּהֶם אֶת הַפְּכִים לְרִין, לְדוּן בָּהֶם אֶת הַבְּרִים עַל דִּבְרִים הַתֹּוֹרָה.

115. וְעֵץ זֶה בְּעוֹלָם הַבְּא, שֶׁהוּא בִּינָה, כְּל שְׁמוֹת הַדִּין מִתְהַפְּכִים בָּה [לְדִין] לְרַחֲמִים, מִשׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתִינוּ, לֹא כְּמוֹ הָעוֹלְם הַזֶּה הָעוֹלָם הַבָּא, וּמִשׁוּם כְּךְ בִּינָה הִיא לַהַט הַחֶרב הַמִּתְהַפֶּכֶת מִדִּין לְרַחֲמִים לַצִּדִּיקִים, לָתַת לָהֶם שָׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא. מַלְכוּת, לַהַט הַחֶרב הַמִּתְהַפֶּכֶת מֵרַחֲמִים לְרִין לְדוֹן בָּה אֶת הָרְשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה.

116. אֲבֶל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, שֶׁהוּא בְּמוֹ הַמֵּטֶה, לְפְּעָמִים מְרָהַבְּכִים הַנְּשִׁים לְשֵׁדוֹת, הַמְּטָה, לִפְּעָמִים מְרָהַבְּכִים הַנְּשִׁים לְשֵׁדוֹת, וַאֲנְשִׁים לְשֵׁדִים, וּמִשׁוּם זֶה (בראשית כט) וַיִּגֵּד יַעֲקֹב לְרָחֵל. וּמִשׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּה רָבוֹתֵינוּ, שֶׁאֵין לוֹ לְאָדָם לְשַׁמֵשׁ עִם אִשְׁתוֹ עֵד שִׁיְסַפֵּר עִמָּה, שֶׁמָא נִתְחַלְּפָה לוֹ בְּשֵׁדָה, עִד שִׁיְסַפֵּר עִמָּה, שֶׁמָא נִתְחַלְּפָה לוֹ בְּשֵׁדָה, מְשׁוֹב לְרָע. וְאִם תּאמֵר שֶׁהַמְּכַשְׁפִים שֶׁל מְשוֹב לְרָע. וְאִם תּאמֵר שֶׁהַמְכַשְׁפִים שֶׁל מְּטוֹב לְרָע. וְאִם תּאמֵר שֶׁהַבְּעָשִׁפִים בְּלְטֵיהֶם, בְּיִעְשׁוּ כֵּן הַחַרְטַמִּים בְּלְטֵיהֶם, וֹמְבּיִ אוֹתָם הַמְּטוֹת שֶׁלְּהֶם לְנְחְשִׁים. וּמְצֵּל אֵלֶה הַהִתְהַפְּכוּת יְכוֹלִים לְנִחְשִׁים. וְמִצְּל אֵלֶה הַהִתְהַפְּכוּת יְכוֹלִים לְנִחְשִׁים. וְמִבְּיר אִלֶּר הַהִּתְהַפְּכוּת יְכוֹלִים לְנִחְשִׁים. וְמִבְּר עִיכְ תוֹספתא)

אָנָא פוּטִּה ז') וְאָבַּיְרָהָ אֶל אַהָּרֹן כַּוֹז אֶת בַּיּטְּׁךּ. בַּוֹאי טַּגְבָּיא בַּיּטֵּה אַיהוּ עַּרְיּשָּׁא יַהִּיר, דְּאִרְגְּּׂלִיף בְּגִּיְהָא עַּלְא, הַהוּא בְּיִשְׁה אִיהוּ כַּוְדִּישָּׂא יַהִיר, דְאִרְגְּּׂלִיף בְּגִּיְהָא עַלְאָה בִּשְּׂה אִיהוּ כַּוְדִישְּׂא, וְלָא בְּעֵי לְּיִּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא לְסְאָבָא בִּשְּׂבִיא בַּיִּייִא בִּינִּיוֹן דְּאַרְיִיִּיְ בִּיּשְׁיִא, וְלָא בְּעִי לְּיִּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא לְסְאָבָא לֵּיְהָבְּיִא בִּינִין זוויִטְּרִין דְּעַוֹרְשַׁיִּא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא לְאַרְפְּיָיִא לִוֹן דְאַהְנִין בִּיּשְּׁבְיִא בִּיבִּיינְא, וִשְּׂבְּוֹאלָא אִרְכַפְּיָיִא בִּיבִּיינְא, בִּיּנִיינְּא, וִשְּׂבָּוֹאלָא אִרְכַפְּיָיִא בִּיבִיינְּא.

118. רבי זוֹיָיא שָׂאִיל כְּרבִּי יוֹסֵי, הָא נַּכֵּי קּוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוֹא, דְּאִינִּיוֹ זְוַרָשִׂיֹן יַעַבְּרוּן תַּנִּינַיִיא, בַּוּאי נְּבוּיְרְתָּא בְּרִיךְ הוֹא, דְּאִינִּיוֹ זְוַרְשִׂיֹן יַעַבְּרוּן תַנִּינַיִיא, בַּוּאי נְּבוּיְרְתָּא אִיהוּ לְבֵּיעְבַּר קָבִי קָבִי קַבְּרְעָה תַנִּינִיא. אֲבַוּר כֵיה, בְּגִּין הְּיִא שֵׂירוּתָא לְאַלְּקְאָה, וֹבִּישֵׂירוּתָא דְּחַנִּינִיּ שִּיּבוּת שִׁיבוּתָא לְשִׁלְּקָאָה, וֹבִישׁירוּתְא דְשוּלְטניה שרי שִׁיּבְּיִלְי, זְוַדִּוֹּ כּוּלְהוּ וְזִרְשֵּׁי, דְּהָא רֵישׁ זִיְרְבִּיִּי, בְּיִבְּא לִיכְבְּתְא דְּבִּילְהוּן הָּכִי הְנִיךְ אִתְּהַבְּר הַהֹהוּא תַּנִּינְא דְּבִיּעָא יְבִישְּׂא, וּבְּכַעֹּ כוֹן. דְּאָנָא יְבִישָּׂא, וּבְּכַעֹ כוֹן.

119. וְעֵּל דָּא תַּוְוֹהוּ, וְיָּדְעוֹּ דְּשׁוּלְטְיָּנָּא עִּׂכְּשָׁהֹ אִית בְּאַרְעָׂא, רְיִאִינּוּן וְזַשִּׁיבוּ, דְּהָא לְתַתָּא, (נ"א לעילא) בַּר בִּינִּיהוּ כָּא אִית שֵּׁלְטָּנָּא לְבֶּיעְׂבֵּד בִּיִּדִי, בְּדִיןֹ, וַיִּבְּלַעֹּ בַּמַּה אֲהַרֹן, בַּיּשָׂה אַהַרן דַיִּיקָא, דְאִתְהַבַּר לְאָעָא וּבְּלַעֹּ כַּנִיה אַהַרן, בַּישַׂה אַהַרן דַיִּיקָא, דְאִתְהַבַּר לְאָעָא וּבְּלַעֹּ כּוֹידִי.

120. וְעַּלְיִם עָּלְים עָּבֶּר אֲהָרוֹ הְּתִיוֹ אָתִיוֹ, זַוֹד לְעַיּפְּא, וְזֵוֹד לְתַּהָא, תַּבִּים הְנִיה הְשִּׁלְים אָעָא עַל תַּנִּינָא תַּלְים אִינִּוֹן. וַזִּד לְתַּהָא, דְּשִּׂלִים אָעָא עַל תַנִּינָא עַל אִינִּוֹן רְּלְהוֹן. וַזִּד לְתַהָּא, דְּשִּׂלִים אָעָא עַל תַנִּינָא תַּל אִינִּוֹן תַּבְּילִים הְעַבְּא, שִּׂלִים לְתַהָּא. עָּלְאָה דְיִילְהוֹן. עַבְּרְעָה עָּלְיִב בְּנִבְּא, שְׁלִים לְתַהְּא. עָּלְיִם לְתַהְא. עָּלְים לְתַהְא. עָּלְים לְתַהָּא. עִּלְּאָה שָּׂלִים עַבְּרִאָּא, שָּׂלִים לְתֵּהָא.

121. אָבַּור רָבִּי יוֹסֵי, אִי תֵּיבָּוא, זְזְרָשַׂיָּא כָּל בַּוּה דְּעַבְּרִיןְּ כָּאוֹ אִיהוּ אֶכָּא בְּוֹזִיוֹּוּ דְּעֵינְּא, דְּבְתִּיבׁ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִּים. וְאָבַּוּר כָּאוֹ אִיהוּ אֶכָּא בְּוֹזִיוֹוּ דְּעֵינְּא, דְּבְתִּיבׁ וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִים. וְאָבַּוּר רָבִי יוֹסֵי, אֲפִיכּוּ אִינִּוּן תַּנִּינַיָּא דִילְהוֹן אֲהַדְרוּ לְכָּוּהוֵי אָעִיּוֹ, וְאָעָא דְּאַהָּרן בְּלֵע כוֹן.

117. וְאָמֵרְתָּ אֶל אַהְרֹן קַח אֶת מַטְּדּ. מָה הַטַּעַם מַטֵּה אַהְרֹן וְלֹא מֵטֵה מֹשֶׁה? אֶלָּא אוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה יוֹתֵר קְדוֹשׁ, שֶׁנְחְקַק בַּגְּן הָעֶלְיוֹן בַּשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הָאֵלְיוֹן בַּשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא רָצָה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוֹא לְטַמֵּא אוֹתוֹ בְּאוֹתָם מַטּוֹת שֶׁל הַמְּכִשְׁפִים, וְלֹא עוֹד, אֶלָא לִכְפּוֹת אוֹתָם לְכָל אוֹתָם הַבָּאִים מִצֵּד הַשְּׁמֹאל, מִשׁוּם שְׁבַּאִים מִצֵּד הַשְּׁמֹאל, מִשׁוּם שֶׁאַהֲרֹן בָּא מִיְמִין, וְהַשְּׁמֹאל נִכְפָּה לַיָּמִין.

118. רַבִּי חִיָּיא שָׁאַל אֶת רַבִּי יוֹסֵי, הֲרֵי גְּלוּי לְפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֻׁאוֹתָם מְכַשְּׁפִים לְפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֻׁאוֹתָם מְכַשְּׁפִים יַצְשׁוֹת לִפְנֵי פַּרְעֹה תַּנִּינִים, מָה הַגְּבוּרָה לַעֲשׁוֹת לִפְנֵי פַּרְעֹה תַּנִּינִים? אֲמֵר לוֹ, מִשׁוּם שָׁמִשְׁם הִיא הָרֵאשִׁית לְהַלְּקוֹת, וּמֵרֵאשִׁית הַתַּנִין מַתְחִיל שָׁלְטוֹנוֹ, וּמִתְּחִלֵּת שִׁלְטוֹנוֹ הִתְחִיל שָׁלְטוֹנוֹ הִתְחִיל לְמַלְנוֹ, (לְשִׁלְטוֹנוֹ, וּמִתְּחִלֵּת שִׁלְטוֹנוֹ הִתְחִיל לְהַלְקוֹת) אָז שְׁמֵחִים בְּל הַבְּכְשְׁפִים, שֶׁהְרִי לְהַלְחוֹת) אָז שְׁמֵחִים בְּל הַנְּחָשׁ שֶּׁלְהֶם בְּךְ הְיִתְה. מִיִּי שֶׁל אֲהָרֹן לְעֵץ יָבִשׁ וּבְלַע מִיִּר חְזַר אוֹתוֹ תַנִּין שֶׁל אֲהָרֹן לְעֵץ יָבִשׁ וּבְלַע אוֹתָם.

119. וְעַל זֶה הָּמְהוּ וְיָדוּע שֻׁשִּׁלְטוֹן עֶלְיוֹן יֵשׁ בָּאָרֶץ, שָׁהֵם חָשְׁבוּ שֶׁזֶּה לְמַשְּׁה (לְמִעְלָה), חוּץ מֵהֶם אֵין שִׁלְטוֹן לַעֲשׁוֹת דָּבָר, וְאָז וַיִּבְלַע מֵטֵה אַהַרֹן. דַּוְקָא מֵטֵה אַהַרֹן שֶׁחָזַר לְעֵץ וּבָלַע אוֹתָם.

120. וְלָכֵן עָשָּׂה אַהַרֹן שְׁנֵי אוֹתוֹת, אֶחָד לְמַעְלָה, תַּנִּין לְמַעְלָה, וַתְּנִין לְמַעְלָה, תַּנִּין עָלִיוֹן שָׁשׁוֹלֵט עַל אוֹתָם שֶׁלְּהֶם. אֶחָד לְמַשָּה, שֻׁשׁוֹלֵט הָעֵץ עַל הַתַּנִין שֶׁלְהֶם. וּפַּרְעה הָיָה שָׁשׁוֹלֵט הָעֵץ עַל הַתַּנִין שֶׁלְהֶם. וּפַּרְעה הָיָה חָכָם מִבָּל מְבָעְלִיוֹן הָעֶלְיוֹן חָכֶם מִבָּל מְבַשְׁפִיו, וְהַסְתַבֵּל שֶׁשִּׁלְטוֹן הָעֶלְיוֹן שׁוֹלֵט עַל הָאָרֶץ, שׁוֹלֵט לְמַעְלָה וְשׁוֹלֵט לְמַשְּלָה. וְשׁוֹלֵט לְמַשְּה.

121. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אָם תּאמַר שֶׁבֶּל מַה שֵּׁעוֹשִׁים הַמְּכַשְּׁפִים אֵינוֹ אֶלָּא בְּמַרְאִית הָעֵין, שֶׁבֶּך נְרָאָה וְלֹא יוֹתֵר – בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ וַיִּהְיוּ שֶׁבֶּך נְרָאָה וְלֹא יוֹתֵר – בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ וַיִּהְיוּ דַּוְקָא, שֶׁבֶּתוּב וַיִּהְיוּ לְתַנִּינִם. וְאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֲבָּלוּ אוֹתָם תַּנִּינִים שֶׁלְהֶם חַזְרוּ לִהְיוֹת עֵצִים, וְעֵץ אֲהָרן בְּלַע אוֹתָם.

122. פְתִּיבֹּ, (יחזקאל כ"ט) הִנְּנִי עָׂכֶּיֹךְ פַּרְעַהׁ בֶּוּכֶּיְ בִּוּצְּׁרִיִם הַתַּנִּים הַנָּנִים הַנָּּדוֹל הָרוֹבֵץְ בְּתוֹךְ יְאוֹרִיוּ. בִּוּתַבְּוֹן שֵּׂרוּתָא לְתַהָּא בְּשִּׂוּלְטָּנָּא הִילְהוֹן. אֲבָל זִוֹכְבְוּתָא הִילְהוֹן, לְתַהָּא בִּוּכֵּלְהוּ דַּרְנִּיֹן אִיהוּ. (אינון)

123. הָא זְזַזֵּי, זָזְכְבְּינָא דִּילְהוּן בְּדַרְגִּין תַּהָאִיןֹ, לְאַכְּנְיוֹ בְּרַבְּגִּיןֹ עַבְּאִיןֹ, בִישִׂי שׁוּלְטְזֵּיתְהוּוֹ לְיִלְּאִיןֹ, בִישִׂי שׁוּלְטְזִּיתְהוּוֹן לְאַכֵּיוֹ לְאַכֵּיוֹ בִּרְגִּיןֹ עַבְּאִיןֹ, בִישִׂי שׁוּלְטְזִּיתְהוּוֹן נְעָבָּרָא דִילְהוּוֹן, לְתַהָּא בִּוּהַהוּא הַגִּינָּא, וּבִּוּשְׂהַלְשְּׁכְלְּ בְּרַגְּיִּא דִילְהוּוֹן, בְּתַנִּינְא, דְּהָא בִּתְּבְּיוֹן נְּטִיל זוִילָא דַּרְגָּא עַכְּאָה דִילְהוּוֹן. בְּנִשְׂיִבּין דְּבְּהִיבֹּ, (שמות י"א) אֲשֶׂר אַזוֹר הָבִוּזִיִם.

124. רַבִּי זִזְיָּיֹא, הֲנָה יָתִיב יוֹכָּוּא זְזְדָּא, אֲבְּבָּא דְּתַרְעָׂא דְּאוּשָׂא. זָזְבָּוּא כֵּיה לְרבִּי אֶלְעָזְיֹר זְזִד כַּטְיֹּבֶּא דְּתַרְעָׂא בְּבִּיה, אָבִּוּר כֵּיה לְרבִּי אֶלְעָזְיֹר, בַּוּשְּׂבִּוּע, דְּאֲפִילּוּ בְּאוֹרְזָזְךְ כּכָּלְא הְּאִיבִין לְבֵּוּהַרְ אֲבַתְּרְךְ. אֲהְדָּר רֵישָׂא נְּזִינְוֹךְ כּכָּלְא הְּאִיבִין לְבֵּוּהַרְ אֲבַתְּרְךְ. אֲהְדָּר רֵישָׂא וְזִיבְּוּא כֵּיה. עְבִּיר שְׂלִיזווּתָא אִית בַּבִּיה. דְּהָא קִּירְשְׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכִלְּא עָבִיד שְׂלִיזווּתֵיה, וְכַבְּוֹה יְנִיהוּ בְּיִרְּרְ הוּא, דְּכָּא תֵּיבִּוּא כִּוּלִין שְׁלִיזווּתְיה, אֶכָּא אֲפִיכּוּ אִיבִּוּן בִוּלִין בְּלִיתְּ בְּרִיךְ הוּנְא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָּא תֵּיבִוּא כִּיּלִין הְיִּא. דְּבָּא הַבְּיִיהוּ, אֶכָּא בְּרִיךְ הוּא בִּרְיוֹן הִיּנִיא, בְּלָּא תִּיבְּיִא בִּרְיִרְ הוּאָא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיןּ הוּא, דְּכָּא תִּיבִּיא בִּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא, בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא, בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִיןּ הוּא בְּרִין בְּה בּרִין בְּבִינִיהוּ בְּרִין בְּבֹּי בְּרִין בְּבֹּי בְּרִין בְּבִיים בְּיִים בְּרִין בְּבִיּים בְּיִים בְּבִיּים בְּיִים בְּרִין בְּרִין בְּבִּים בְּרִין בְּבִין בְּבִין בְּרִין בְּרִין בְּרִין בְּרִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיִּים בְּיִים בְּרִין בְּבִיּים בְּיִיִּיִים בְּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיוֹיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִיִּיִים בְּיִים בְּרִים בְּרִים בְּבִיים בְּיִיוֹיִים בְּיִים בְּבִילְיוּים בְּיִים בְּיִים בְּבִיבְיוֹים בְּיבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיבְּיוּ בְּבִיבּים בְּיבְיבְּיוֹים בְּיבִים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְיים בְיבְּיבְּיבְיוּ בְּיבְיוּים בְּיבְּיבְיים בְּיִים בְּיבְיוּים בְּיבְּיבּים בְּיבְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבִיבְּים בְּיבְיבְיּים בְּיבּים בְּיבְיבְּבְיבְיּים בְּיבְיבְיוֹים בְּיבְים בְּי

125. פָּתִזֹז וְאָבֵּיר, (חבקוק ב') כִּי אֶבֶּּן בִּיּקִיר תִּוְּעָׂקּ וֹכְפָּיס בִּיעֵׂץ יַעְּנָגְּיָה. כַּבְּּיה אִית כֵּיה לְבַר נְּשׁ לְאוֹדְבְּרָא וְכִּפְיס בִּיעֵׂץ יַעְנָגְיָה. כַּבְּּיה אִית כֵּיה לְבַר נְשׁ לְאוֹדְבְּרָא בִּיתֹיה בִּיה. הָא אַבְנִּי בִּיתִיה וְאָעֵׁי בִּיתִיה יַסְהִירוּ בִּיה. וּלְּאָ יָדִיפְּא בְּרִיךְ הוּא עָבִיר בְּהוּ שְׂלִיזווּתָא. בִּיה. וּלְוֹבְינִין דְּלְּוִרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא עָבִיר בְּהוּ שְׂלִיזווּתָא. בְּיִרְיךְ הוּא עָבִיר בְּהוּ שְׂלִיזווּתָא. בְּיִרְיךְ הוּא שִׂירוּתָא דְּנִּסִין עָבֵר בִּיה, וְתְרִי שְׂלִיזווּתֵי בִּיה בְּרִיךְ הוּא שִׂירוּתָא דְּנִסְּהִין, דְּאִיהוּ אָעָא יְבִישְׂא וּבְּכַע לְאִינוֹן תַּנִּינִיא בְּיִרְ הוּא שִׂירוּתָא דְּנִסִין עָבִר בִּיה, וְתְרִי שְׂלִיזווּתֵי בִּיה אִתְּבִירוּ. וְזִד דְּהָא לְשִׁיְעָתְא אִתְּהַדִּר בְּרוּוְזִא וְאִתְעָבִיר בְּרוּנְזִא וְאִתְעָבִיר בְּרוּנְזֹא וְאִתְעָבִיר בְּרוּנִוֹא וְאִתְעָבִיר בִּרוּנִיא וְאִתְעָבִיר בְּרוּנִיא וְאִתְעָבִיר בְּרוּנְזֹא וְאִתְעָבִיר בִּרְנִיִּה וּוֹין. וְזוֹד דְּהָא לְּשִׁיְעַנְא אִתְּהַבְּר בְּרוּנְזִא וְאִתְנְעִבִּיר בְּרוּנִיא וְאִתְנִילְנִיּיִי בִּיִּיִי בְּיִב בִּיה.

126. אָבַּיר רָבִּי אֶלְעָּוָּר, תּפָּזוֹ (דף כ"ח ע"ב) רוּזֵזיהוֹוֹּ, דְּאִינֿוּוֹ דְּאַבִּיריוֹּ, דְּלָא זַבִּיוֹ לְּיִרְשָּא בְּרִיךְ הוּא לְאַזְזִיִיא בִּיתִיִּיא, וְהֵּיֹךְ יִתְעַבִּיר בִּנַּיְיהוּ בִּרְיָה זַזְּדְתָּא. זִיתוּוֹ וְיֶזוֹבוּוּוֹּ

122. כָּתוּב (יחזקאל כט) הִנְנִי עָלֶידְּ פַּרְעוֹה מֶלֶדְ מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹדְ יְאֹרִיו. מִשָּׁם רֵאשִׁית לְמַשָּׁה בַּשִּׁלְטוֹן שֶׁלְּהֶם, אֲבָל חָכְמָתָם לְמַשָּׁה מִכָּל הַדְּרָגוֹת [הַם].

123. בּא רְאֵה, חָכְמֶתֶם בִּדְרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת לְכְפּוֹתֶם לְאוֹתֶן דְּרָגוֹת בִּדְרָגוֹת עֶלְיוֹנוֹת, לְכְפּוֹתֶם לְאוֹתָן דְּרָגוֹת בִּדְרָגוֹת עֶלְיוֹנוֹת, רֹאשׁ שִׁלְטוֹנֶם וְעָקָר שֶׁלְּהֶם לְמַשָּׁה מֵאוֹתוֹ תַּנִּין, וּמִשְׁתַלְשְׁלִים בַּתַנִּין, שֶׁהֲרִי מִשְּׁם נוֹטֵל חֵיל דַּרְגָּה עֶלְיוֹנֶה שֶׁלְּהֶם, מַשְׁמֵע שֶׁבָּתוּב חֵיל דַּרְגָּה עֶלְיוֹנֶה שֶׁלְהֶם, מַשְׁמֵע שֶׁבָּתוּב אֲשֶׁר אַחַר הָרָחִים.

124. רַבִּי חִיָּיא הָיָה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עֵל דֶּלֶת שַׁעַר שֶׁל אוּשָׁא. רְאָה אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר קַסְפִּירָא (סוּג עוֹף) טָס אֵלְיו. אָמֵר לוֹ לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מַשְּׁמֶע שֶׁאֲפִלּוּ בְּדַרְכְּךְּ הַכֵּל אֶלְעָזָר, מַשְּׁמֶע שֶׁאֲפִלּוּ בְּדַרְכְּךְ הַכֵּל מִשְׁתוֹיְקְקִים לְלֶכֶכת אַחֲרֵיךְ. הָחֲזִיר רֹאשׁוֹ וְרָאָה אוֹתוֹ. אָמֵר, וַדָּאי יֵשׁ אָצְלוֹ שְׁלִיחוּת, שְׁהָרִי הַבְּרוֹף הוּא עָשָׂה שְׁלִיחוּת בַּכּל, וְבַמָּה שְׁלִּחִים יֵשׁ לַקְדוֹשׁ–בְּרוּף הוּא, שֶׁלֹא תִאמַר דְּבָרִים שֶׁיֵשׁ בְּהֶם רוּחַ בִּלְבַד, אֶלְא תִאבר דְּבָרִים שֶׁיֵשׁ בְּהֶם רוּחַ בִּלְבַר, אֶלָא אִפְפֹלּוּ אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁאֵין בְּהֶם רוּחַ.

125. פָּתַח וְאָמֵר, (חבקוק ב) כִּי אֶבֶן מִקּיר תִּזְעָק וְכָפִיס מֵעץ יַעֲנֶנָה. כַּפָּה יֵשׁ לָאָדָם לְהִזָּהֵר מֵחֲטָאִיו שֶׁלֹא יָחֲטָא לִפְנֵי הַקְּרוֹשׁ בְּרוּך הוּא. וְאָם יֹאמֵר מִי יָעִיד בּוֹ? הֲהֵרי אַבְנֵי בַּיְרוֹשׁ בָּרוּך הוּא. וְאָם יֹאמֵר מִי יָעִיד בּוֹ? הֲהֵרי אַבְנֵי הַקְּרוֹשׁ בָּרוּך הוּא עוֹשֶׁה בָהֶם שְׁלִיחות. בֹּא הַקְּרוֹשׁ בָּרוּך הוּא עוֹשֶׁה בָהֶם שְׁלִיחות. בֹּא רְנִהָּה, מַמֵּה אַהְרֹן שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּך הוּא עִשְּׁה בּוֹ אֶת רֵאשִׁית הַנִּפִים, וּשְׁהֵי שְּלִיחִיוֹת הַנִּפִים, וּשְׁהֵי שְׁלִיחִיוֹת הַנִּשִׁה בוֹ אֶת רָאשִׁית הַנִּפִים, וּשְׁהֵר שְׁלִיחִיוֹת הַנְעִשׁׁה בּוֹ אֶתְד שֶׁהָרי שֶּׁהְרִי אַבְּעִי בְּשִׁה בְּרִיָּה שְׁלָּהֶם, וְאֶחְד שֶׁהְרִי שְׁהָרי לְּשָׁה בִּרִיּה. לְשָׁהָר בְּרִיּח וְנֵעֲשִׂה בְּרִיָּה.

126. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תִּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָם שֶׁאוֹמְרִים, שֶׁלֹא עָתִיד הַקְּדוֹשׁ בָּרוּף הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאֵיףְ יַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּרִיָּה חַדְשָׁה. יָבֹאוּ יִרְאוּ אוֹתָם הַטִּפְּשִׁים אֶת אִינִּוּן טְּפְשָּׁאִין וֹזַיִּיבַיָּא, רְוֹזִיקִין בֵּוּאוֹרַיִיְתָא, רְוֹזִיקִין בִּנִּיה, בְּיִבִּיה רְאַבְּרוֹ הָנָה וֹזוּטְרָא, אָעָא יְבִישָּׂא, וְקּוּרְשָׂא בְּרוֹךְ הוֹא לְפִּוּם שַּׁעֻׂתָא אַהְדֶּר כֵּיה בִּרְיָה, בְּשַּׂנְיָּא בְּרוֹךְ הוֹא לְפִּוּם שַּׁעֻׂתָא אַהְדֶּר כֵיה בִּרְיָה, בְּשַּׂנְיְּיָא בְּרוֹךְ הוֹא טְבִּייר כוֹן בְּאוֹרַיְיִתָא וְבִּיּבְוֹת בְּהוֹי רְוֹזִין וְנִּשְּׂבְּוֹתִין בְּנִבְּית וְבֹּבְּוֹת בְּבִּית וְבֹּבְּוֹת בְּבִּית וְבְּבְּוֹת בְּבְּית וְבְבְּוֹת בְּבְּית וְבְּבְּוֹת בְּבְיִיה הוֹא טְבִּיר, בְּוֹבְּיִבְּא דִיוְזָדֵי עָּלְבְּיא, עַבֹּל אַוֹעת כַּבְּּוֹה וְכַבְּּוֹה לְבִּיְא. בְּיִבְיִיה וְבְּבְּיה וְבְּבְּיה וְבְבְּוֹת וְבְּבְּוֹת בְּבְיִבְּיה וְבְּבְּיה בְּבְיִיה וְבְּבְּיה וְבְּבְּיה וְבְבְּיה בְּיִבְיִיה בְּבְיִיה בְּבְּיִבְּיה בְּבְיִיה וְבְּבְּיה בְּרִיה וְבְּבְּיה בְּרִיה וְבַבְּוֹת בְּבְּיה וְבְּבְּיה בְּרִיה וְבְּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִבְּיה בְּרִיה וְבִבְּיה בְּרִיה וְבִיבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִבְּיה בִּיף בִּיּיה וְבִּבְּיה בְרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְרִיה וְבִבְּיה בְּרִיה וְבִיבְּיה בְּרִיה וְבִבְּיה בְרִיה וְבִיבְּיה בִּרְיה וְבִבְּיה בְרִיה וְבִבְּיה בְּרִיה וְבִבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בִּרְיה וְבִּבְּיה בִייה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִיבְּיה וֹבְּיִבְּיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִיבְּיה וְבִּבְּיה בְּרִיה וְבִּיּיה וְיִוֹבְיִים בְּיִּיה וְבִיּיִים בְּבִּיה וְיִים בְּיִים בְּיִבְיּיה וְבִיּבְּיה וְבְּבְּיה וּבְּבְיה וּבְּיִבְיה וּבְּיִבְיה וּבְּיה וּבְּיִבְיה וּיִים בְּיִבְּיה וּבְּיִים בְּיִבְּיּים בּיּבְּיה וּבְיּים בְּיִיה בְּיִבְיה וּבְּיִבְיה וְבִיּים בְּיִים בְּיִבְיה וּבְּיִים בְּיִבְּיה וּיִיוֹים בְּיִבּייִים וּיִים בְּיִיה וּבְיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִיה וּיִיוֹיוֹים בְּיִים בְּיִים וּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיי

127. אָבַּיר רָבִּי זוֹיָיא, וְכֹּא עוֹד, אֶכָּיֹא דְּהַהִּיּא גְּוֹפָּא דְבָּיִהֹּי, יְקִּיּם. בַּיִּשְׂבִּיעֹ דְּכְתִּיבׁ, (ישעיה כ"ו) יִוֹיוּ בִּוּעִיךְ, וְכָּא בְּתִיבֹ יִבְּרָא, בַּיִשְׁבִּיעֹ דְּבִּרְיִיןֹ אִינִּיוֹ אֲבָּכֹ יִוֹיִיוּ בִּוּעִיךְ, יְשְׂהָא (בראשית קל"ז ע"ב) גַּיְרְבָּיא זוֹד, יִשְׂהְאַר בִּוֹן גַּוּפָּא תְּזוֹת אַרְעָא, וְהַהּוּא לָא אִתְרְכַּבְּ וְלָא אִתְבְּכֵי בְּעַבְּרֵא מְזֹת אַרְעָא, וְהַהּוּא לָא אִתְרְכַּבְּ וְלָא אִתְבְּכֵי בְּעַבְּרֵא לְעָבְיֹר הוּא יֵרְבָּר הוּא יֵרְבָּר הוּא יִבְּבָּר בִּיה בִּיה בִּיה בִּיה בִּיה בִּיה בִּיה וּיִנְא לְבָּיִר הִּנְיּא בְּרִיךְ הוּא יִבְּבְּעֹ לְאַרְבַעֹּע וְיִנְפְּיִים וְיִבְּעָבְּעֹ לְאִרְבַע וְנִיְעְבָּיִי וְיִבְּיִבְּע בְּיִרְ הוּא יִבְּרִיךְ הִּנְעִּיְ וְיִנְּעְּבְּעִי בְּיִה יִשְׂיִבְּרִי בְּיִבְּע לְבָּיִר אַבְּעִייְם בְּיִבְי בְּיִבְ בְּיִבְי בְּעִייְם בִּיבּ רִינְיִבְּי אִנְיִבְּיי. וְנִיִּעְבְּעִי בְּרִיךְ הִּנְעִיּ בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בִּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּעִיבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיי בְּיִבְי בְּיִבְיים בְּיִבְּי בְּיִים בְּיִבְּי בְּבִּי בְּיִים בְּיִבְי בְּיִבְּיים בְּיִבְי בְּיִבְיים בְּיִבְי בְּיִבְיים בְּיבִּי בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיים בְּיִבְיים בְּיִבְּי בְּבִיים בְּיִבְּיִבְיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיים בְּיִבְיים בְּעִים בְּיִבְּיים בְּיִבְּיים בְּיִבְיים בְּיִבְיים בְּיִבְיים בְּיִבְיים בְּיִבְייִי בְּיִבְיים בְּיִבְּיים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְים בְּיִיבְייִים בְּיוּבְייוּים בְּיִבְייִים בְּיִיבְיים בְּיִיבְיוּ בְּיִיים בְּיִים בְּיִבּיים בְּיִיבְיים בְּייִבְייִים בְּיים בְּיבְייִין בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיים בְּיים בְּיִבְיים בְּיבְים בְּיבְבִיים בְּיבְייִים בְּיבְייִיוּים בְּיוּבְיים בְיוּבְיים בְּיבְים בְּיבְבִיים בְּיבְבְייבְּבְיוּיבְיבְייִים בְּיבְיבְּיבְיבְייִים בְּבִיים בְּבְיבְּבְיבְיבְיבְיבְיבּיבְייִים בְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבוּיבְיבְיבְיבְייוּים בְּיבְיבְיבְ

128. זַיּאבֶּור ה' אֶל בוּשֶּׁה אֲבוּור אֶל אַהְרֹן בְּזוֹ בַּוּטְּׁך וּנְּטֵּה יְּבְיה זְיִרְךְ עַל בִּיבוּי הַ עַל זַּהְבוּיה עַל יְאוֹבייהֶם וְעַל אָבְּירוּ עַל בִּיבוּי בִּיבּיי בִּיבּיים עַל זַּהְבוּיה עַל יְאוֹבייהֶם וְעַל יְאוֹבייהֶם וְעַל יְאוֹבייהֶם וְעַל יְאוֹבייהֶם וְעַל יְאוֹבִייהֶם וְעַל יְאוֹבִייהָם וְיִּהְיוּ דְּם וְגוֹי'. אְבִּוּר רְבִּי יְהוֹבְּה לְכָל הָנֵּי אַהְבִיי (ולא עוד אלא) וְתוּ, דְּהָא בְּתִיב לְבִיל הָבִּים אַנְוֹבִי הַכּוֹת ה' אֶת הַיִּאוֹר. אֶת הַיְּאוֹר. אֶת הַיְאוֹר בְּתִיב יְנְאַרְ אָבַּוְרְהְ עַל בִּיבּוּי בִּיּצְרִים עַל זַּהְבוּרוֹתְם עַל יְאוֹבִייהֶם וַעַּל אֲנְּבִייהָם.

129. אֶכְּא, בִּוּיבֵּוּ בִּוּצְּרַיִּם נִּיכּוּס הֲנָה. וּבִּוּתַבְּוֹן אָתְבַּוּלְיִיןְ כָּל אִינִּוּן שְׂאַר אֲנֵּבִּוּין וִיאוֹרִין וּבִּוּבוּעִין וְכָל בִּוּיבִוּין דִּיכְּהוּן. וְעַבֹּל דָא, אַהָרן לֹא נָּטָּה לְבַוּוְזֵאָה אֶכָּא לְנִּיכוּס בִּלְוֹזוֹדוּי.

הָרְשָּׁעִים, הָרְחוֹקִים מִן הַתּוֹרָה, רְחוֹקִים מִמֶּנוּ, בְּרַשְׁעִים, הָרְחוֹקִים מִן הַתּוֹרָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ בְּיַר מַשֶּׁה, עֵץ יָבִשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוֹא לְפִי שָׁעָה הָפַּדְ אוֹתוֹ לִבְרַיָּה מְשֻׁנָּה בְּרוּחַ וְנִשְׁמוֹת וְנְשָׁמוֹת וְשְׁמְרוּ אֶת מִצְוֹוֹת הַתּוֹרָה וְהִשְּׁתַּדְּלוּ קְדוֹשׁוֹת וְשָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹוֹת הַתּוֹרָה וְהִשְּׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה יוֹמָם וָלַיִּלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוֹא טָמֵן בַּתּוֹרָה יוֹמָם וָלַיִּלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוֹא טָמֵן אוֹתְם בְּעָבְר – אַחַר בָּבְּה שָׁיִמֵן שֶׁיְחַבִּשׁ אֶת הָעוֹלְם עַל אַחַת בַּמָּה וְכַמֶּה שֶׁיִעֲשָׂה אוֹתָם בְּרִיּה חֲדָשָׁה.

127. אָמָר רַבִּי חִיָּיא, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁאוֹתוֹ
גוּף שֶׁהָיָה, יָקוּם. מַשְּׁמֶע שֻׁבְּתוֹב (ישעיה
נוֹ) יִחְיוּ מֵתֶיךְ וְלֹא כָתוֹב יִבְרָא, מַשְׁמָע שֶׁהַם בּוֹי, יְמָי מֵשְׁמָע שֶׁהַם בְּרִיּוֹת אֲבָל יִחְיוּ. שֶׁהָרִי עֶצֶם אַחַת נִשְׁאֶרֶת מִן בְּבִּרוֹת אֲבָל יִחְיוּ. שֶׁהָרִי עֶצֶם אַחַת נִשְׁאֶרֶת וְוֹלֹא הַגּוּף תַּחַת הָאֲדָמָה, וְהִיא לֹא נִרְקֶבֶת וְלֹא תִּבְלֶה בָּעֶפָר לְעוֹלְמִים, וּבְאוֹתוֹ וְמֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוֹא יְבָרְ אוֹתוֹ, וְיַעֲשֶׁה אוֹתוֹ בְּמוֹ שְׁאוֹר שָׁבָּרְ הִוּא יְהֵוְ בוֹ הוֹא וְנִלֶל הֵגוּף וְכָל אֵיבְרָיו, וְהַקְּדוֹשׁ שָּׁבִּרוֹך הוֹּא יְהֵוּן בּוֹ רוּחַ אַחַר בְּדְ. אְמֵר לוֹ רַבִּי שָׁלְעָזֶר, בְּךְ הוֹּא. וּבֹא רְאֵה, אוֹתָה עֻצֶם בַּמָּה הִתְרַבְּרָה? בְּטַל, שֶׁבָּתוֹב בִּי טֵל אוֹרוֹת טַלֶּךְ הִנֹי.

128. וַיֹּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהַרֹּן קַח מַשְּׁךּ וּנְטֵה יְדְּךּ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם עַל נַהְרֹּתָם עַל יְאַרִיהֶם וְעַל אָגְמֵיהֶם וְעַל כָּל מִקְנֵה עַל יְאֹרֵיהֶם וְעַל אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל מִקְנֵה מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ דָם וְגוֹ׳. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בַּפְּסוּק הַיֶּה, וְאֵיךְ יָכוֹל לְלֶכֶת לְכָל לְּהְסְתַּכֵּל בַּפְּסוּק הַיֶּה, וְאֵיךְ יָכוֹל לְלֶכֶת לְכָל הַבְּקְמוֹת הַלְּלוּיִ [וְלֹא עוֹד, אֶלֶא] וְעוֹד, שֶׁהְרִי הַבְּקוֹמוֹת הַלְּוֹי שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַבּּוֹת ה׳ אֶת הַיִּאֹר בָּתוֹּב, וְאַתָּה אָמַרְהָּ עַל הַיְאֹר. אֶת הַיְאַר בַּתוֹב וְעַל יִאֹרִיהֶם עַל יְאַרִיהֶם וְעַל אַמִּיִהם עַל יִאֹרִיהֶם וְעַל אַגְּמֵיהֶם?

129. אֶלָּא, מֵימֵי מִצְרִיִם הָיָה הַנִּילוּס, וּמִשְׁם מִתְמַלְּאִים כָּל אוֹתָם שְׁאָר אֲגַמִּים וִיאוֹרִים וּמַעְיָנוֹת וְכָל מֵימֵיהֶם, וְעַל זֶה אַהָרֹן לֹא נָטָה לְהַבּוֹת, רַק אֶת הַנִּילוּס לְבַרּוֹ. וּבֹא רְאֵה וְתָא וְזַזֵּי דְּהָכִי הֹוּא, דְּכְתִּיבׁ וְלֹא יָכְלוּ בִּיְצְׂרֵיִם לִשְּׂתּוֹת בַּיִּים בִּוֹּ הַּיָּאוֹר.

130. אָבֵּור רָבִּי אַבָּא, תָּא זְזֵזֵי, בַּוִיין שַּתָּאין בְּוּתְפֶּרְשָּׁאוֹ כְּלָכִּיְּה סְטְּרִין, (נ"א ומיין עלאי ע"כ וגו') (עלאין דהא) וּבַּוּיִין עָלאין בְּוּהָבְּיִּה סְטְּרִין, (נ"א ומיין עלאי ע"כ וגו') (עלאין דהא) וּבַּוּיִין עָלְּאִין בִּוּהְבַּיְּשׁׁי בְּבֵי בְּנִּישׁוּ בַוּיָּא, דְּכְהִּיב, (בראשית א') וַיֹּאבֶור אֱלֹהִים יָּלְּוּ הַבַּוּיִם בְּוּתְּזֵת הַשְּׁבִּוּיִם אֶל בְּוֹקוֹם אָל בְּוֹקוֹם אָל בְּוֹקוֹם עָל בְּוֹקוֹם עָּלְלְּא וְבִּיִּיִּא וְבַוֹּיְנִיּ וְבַּוִּיְם בְּוִיּשְׁי רְבִּיִיא וְבַוּיִּשְׁי, דָּא אִיהוּ בֵּי בְּנִישׁוּת בַּוּיָּא רָבְּא, אוּקְבוּה בִּיִּיְן, וְאַשְּׂבֵיי לְאַרְאָא דְּהִיא עְלְבְּוּא וְבִיּיִּא וְבִוּיְלָ, דְּאָ אִיהוּ בֵּי בְּנִישׁוּת בַּוּיָּא עַלְבְּוּא הַבִּיִיא וְנָבִיּל בְּוִיּא אִיהוּ בֵּי בְּנִישׁוּת בַּיִּיָּא עַלְבְּוּא הַבְּיִיא בְּיִר לוֹן, וִשְּבִּיוֹל כְּכָל עִּיבְר, הַהִּא גָּטִיל בְּל בַּיִיּא בְּדַר לוֹן, וּפְּלִיגֹּ לוֹן לְכָּל עִּיבְר, וּבִּבּוּן אִרְשִּׂיִן בְּיִּא בְּדִר לוֹן, וּבְּבִיל בְּיִּא בְּיִר לִוֹן בְּבָל עִּיבְר, וּבְּא בְּיִר בְּיִין בְּבִּיִין בִּיִּין בְּיִּא בָּדִר לוֹן, וּבְּבְיוֹן בִּבְּיִין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִין בִּיִין בְּיִיּא וְבִּיִין בְּיִין בִּיִין בְּבִיּר בְּוֹיִין בּבְּר לוֹן, וּבְּבָּר לוֹן לְכָּכל עִּיבְר, וּבִיּוּ בְּוֹיִין בִּבְּיִין בְּיִין בְּיִיּץ בִּיִין בְּיִיּין בְּיִיּין בְּבִיּוּ בְּיִים בְּיִין בְּבִּיוֹים בְּבִּייִין בְּיִיּבְיוֹן בּיִין בְּיִין בְּיִיּין בְּבִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִין בְּיִיּיוֹ בּיִילְיִין בְּיִּבְיוּ בְּיִיּיִים בְּיִים בְּיִין בְּיִבְּיִין בְּיִבְּיִין בְּיִים בְּיִיוּיוֹ בּיִיין בְּיִיוּיוּ בְּיִייִין בְּיִין בְּיִבּיִים בְּיִבּיוֹים בְּיִבּייִין בְּיִים בְּיִיוּיוֹ בִּיִין בִּיִין בְּיִיּיוּי בְּיִילְיוּ בִייִין בְּיִיּיוּ בְּיִים בִּיוּיוֹן בְּיִבְייִין בְּיִיוּ בְּיִייִים בְּיוֹיוּיוּ בְּיִיוּיוּיוֹיוּ בְּיִייִין בְּיִיּבְייִין בְּיִבְּיִיוּיוּיוּ בְּיִייוּ בְּיִיבְיוּיוּיוּ בְּיוֹיוּיוֹי בְּבְיוֹל בְּבְיוֹים בְּיוּיוּיוּ בְּיִייוּיוּיוּיוּיוּיוּיים בְּיוּיוּיוּיוּיוּיוּיוּיוּיוּיוּייִייוּיוּיוּיים בְּיִייִּיוּיוּיוּיוּיוּייוּיוּבְיוּייוּיוּייוּייוּייִייוּייוּייִייוּיוּיי

131. וּבְּזְּכְוּנָּא דְּדִינָּא שַׂרָיָא, עָׂכְבָּוּא תַּתָּאָה כָּא יַנְּכָּא כִוּן

תַּהוּא רְכִּיעָׂא, וְיַנְּאָ שַׂרִיָא, עָׂכְבָּוּא תַּתָּאָה כָּא יַנְּנָּא כִוּן

אָּקְרֵי (ישעיה ל"ד) עָּרֶב כַּה בְּוּכְּיָּאָה דְּבִּה וּא זְּבְּנָּא יִבְּיוּ

יַנְּנְּא בִוּהְרֵין פִינְּה, וְאִתְשַּׂלְיֶין בִוּינָּה, דְּבְּהַהוּא זְבְּנָּא יַבְּוּא

יְנִנְּלָא בִוּהְרֵין פִטְּיִרין, דְּיָה אִהְפָּכַנֹּ לִהְרֵין זווּלָלְּיוֹ, זִעְּוִר יִנְּיִּאְ יִבְּוֹא יִנְיִּה יִבְּבְּהוּא זְּבְּנִּא יַבְּוּא יַנְיִּא יַנְּיִּא יִנְיִּא יִנְיִּה יִבְּבְּה הִיּבְיִן זווּלְלָּיִין, זִעְּוִר לַּהְיִנְיִּא וְעַּלְבִּיי לְתַהְא. וְעַבְּיִלְ בִּיִּיְא. יְבְּבְּה הִיּבְיִה וְשִּבְּיִלְּה וְנִינְיִם יְנִיִּבְּא יִנְּהְיִּא יִנְיִנְּה יִבְּבְּה וּבְּבְּה וּבְּבְּה וּבְּיִבְּיוֹ בְּיִיְבְּיוֹ בְּיִנְּה וְּבְּיִבְּיִים יְנְעִבְּא יִבְּיִּא וְיִנְיִי בְּיִבְּיִים יְנִינְיִים יְּבְּיִים וְעִבְּיִים בְּיִבְּיִים יְנִיבְּיִא וְעַבְּיִין בְּיִבְּיִים יְבִּבְּיִים יְנִיבְּיִים יְּבְיִבְּיִים יִּנְיִבְּא וְעַבְּיִּבְיִים יְבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּיִבְּיִים יִּבְּיִים יִּעְבִּיִּלְ בְּיִיִּיִּה וְּבִּיְבְּיִים יִּנְּבְיִים יְבִּיבְיִים יְבִּיִבְּיִים יְבִּיִים יְּבִּיִים יִּבְּרִים יְּעִיבְּיִים יְבִיבְיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִנְיִים בְּיִיוֹים בְּיִיבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיוּיוֹבְּיוּי בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיוּבְיּים בְּיִיבְייִים בְּיִּבְיּים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיוֹבְיּים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִבְּבְיוּבְייִים בְּיִים בְּיִיבְּיים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיִיים בְּיִבְּים בְּיִיוֹי בְּיִיבְייִים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיוּים בְּיוּים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיוּיוּים בְּי

133. רַבִּי יִצְּנְיָק פְּתֵּזוֹ הַאִּי קְּרָא, (תהלים קמ"ה) אָרוֹבִּיבְּיך אֶלְהַי הַבָּיֶלֶה וַאֲבַּרְכָה שִּׂבְּיך לְעוֹלְם נְעֻבֹּי הַבְּילָה הַבְּילָה הַבְּילָה הַבְּילָה הַבְּילָה הַבְּילָה הַיְבִּיל הַרְבָּא הְיֹבִיה הְאָבַּיר, הַּכְּתִּיב אֱלֹהַי הִירִי. בְּגִּיוֹ דְּבָעָא לְסַלְּהָא שְׂבְּוֹזִיה, וּלְאַעֻּלָלְא כֵיה לְגְּהוֹיְרָא עַפְּאָה, לְאִהְעָוֹרְבָא דְא בְּדָא, לְבֶּיהֵנֵי כּלְּא זוֹד. בְּגִּיוֹ בָּרָה הַבְּילִה הַבָּילֶה וְגֹּוֹי.

שֶׁבְּכָה זֶה, שֶּׁבְּתוּב וְלֹא יָכְלוּ מִצְרֵיִם לִשְׁתּוֹת מֵיִם מִן הַיְאֹר.

130. אָמַר רַבִּי אַבָּא, בֹּא רְאֵה, מַיִם תַּחְתּוֹנִים נִפְּרָדִים לְכַמָּה וְּכַמָּה וְגוֹ') [עלְיוֹנִים עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה וְגוֹ') [עלְיוֹנִים הַמַּיָם, שֶׁבְּים עֻלְיוֹנִים מִתְכַּנְּסִים לְבֵית בְּנוֹס הַמַּיִם, שֶׁבְּים מְתַחַת הַשְּׁמִים אָל מְקוֹם אָחָד, יְקוֹנ הַמַּיִם מְתָרֵא יַמִּים. הַבְּּסוּק הַיָּה וְכְתוֹב וּלְמִקְנְוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים. הַבְּּסוּק הַיָּה וּלְבְרָה, וּבֹא רְאֵה, אוֹתוֹ רָקִיעַ שֶׁיֵשׁ בּוֹ שֶּׁמֶשׁ בּוֹ שֶּׁמֶשׁ בּוֹ שָּׁמֶשׁ הּוֹץ נוֹטֵל בָּל הַמִּים וּמַשְׁקָה אֶת הָרָבִים, שָׁהוֹא נוֹטֵל בָּל הַמַּיִם וּמַשְׁקָה אֶת הָבִים, מְפַזֵּר אוֹתָם וּמְחַלֵּק אוֹתָם לְכָל אֵבָר, הַמִּיִם, מְפַזֵּר אוֹתָם וּמְחַלֵּק אוֹתִם לְכָל אֵבָר, הַמִּים הוֹא מַשְׁקָה אֶת בָּלְם.

131. וּבִּזְמֵן שֶׁדִּין שׁוֹרֶה, הָעוֹלֶם הַתַּחְתּוֹן לֹא יוֹנֵק מֵאוֹתוֹ רָקִיעָ, וְיוֹנֵק מִצֵּד הַשְּׁמֹאל, וְאָז נְקְרָא (ישעיה לד) חֶרֶב לַה׳ מֶלְאָה דָם. אוֹי לְאוֹתָם שֻׁיוֹנְקִים מָמֶנְה אָז וּמֻשְׁיִם מָמֶנְה, שְׁבֹּאוֹתוֹ זְמֵן הַיָּם יוֹנֵק מִשְׁנֵי צְדְדִים, הָיָה שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמֵן הַיָּם יוֹנֵק מִשְׁנֵי צְדְדִים, הְיָה מִתְחַלֵּק לִשְׁנֵי חֲלָקִים, לְבָן וְאָדם, וְאָז שׁוֹפֵּדְ מִתְחַלֵּק לִשְׁנֵי חֲלָקִים, לְבָן וְאָדם, וְמָץ שׁוֹפִדְ לַיִּאֹר אֶת הַחֵלֶק שֶׁל מִצְרִים, וּמַלְקֶה לְמֵעְלָה וֹמֵן מֵיִם נִים וּמַלְקֶה לְמַשָּה, וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל שׁוֹתִים מֵיִם וְהַמִּצְרִים דָּם.

132. אָם תֹאמַר שֶׁנֶּה הָיָה מִשׁוּם הַגֹּעֵל וְלֹא יוֹתֵר – בֹּא רְאָה, שׁוֹתִים אֶת הַדָּם וְנִכְנֶס לִמְעֵיהֶם וּמִתְעַלֶּה וּבוֹקֵעַ, עַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מוֹכְרִים לָהֶם מִיִם בְּמָמוֹן, וְאָז שׁוֹתִים מִיִם, וּמִשׁוּם כָּךְ רֵאשִׁית הַלְקָאָתָם הָיִתָה דָם.

133. רַבִּי יִצְחָק פָּתַח פָּסוּק זֶה, (תהלים קמה) אֲרוֹמִמְךְּ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַאֲבְרְכָה שִׁמְךְּ לְעוֹלְם וָעֶד. בֹּא רְאֵה, דָּוִד כְּנֶגֶד דַּרְגָּתוֹ לְעוֹלְם וָעֶד. בֹּא רְאֵה, דָּוִד כְּנֶגֶד דַּרְגָּתוֹ אוֹמֵר, שֶׁכְּתַב אֱלֹהֵי, שֶׁלִי. מִשׁוּם שֶׁרְצָה לְהַעָּלוֹת שִׁבְחוֹ וּלְהַבְנִים אוֹתוֹ לְאוֹר עֻלְיוֹן לְהַתְעָרב זֶה בָּזֶה לִהְיוֹת הַכּל אֶחָד, מִשׁוּם כָּךְ אֲרוֹמָמֶךְ אֱלֹהֵי הַמֵּלֵךְ וְגוֹ׳.

134. דְּתָנֵּינְּזֶּי, כָּל יוֹבוּוּי דְּדָיִדּי, אִשְּׂיהַדַּל לְאַתְּקְנָּא פּוּרְסְיָה, וּלְאַנְּהָרָא אַנְּפָּהָא, בְּנִּיוֹ דְיָנִּיוֹ עָבֹיה וְאִיתְנְּהִיּר הָּדִיר נְּהוֹרָא תַּהָּאָה (דף כ"ט ע"א) בּנְּהוֹרָא עִנְלְאָה, לְבָּוהֹנִי כּכָּלְא זוֹד. וְכַד אָתָא שְׂלבוה, אַשְּׂבַּוּז עָלְבְנִא שְׂלִים, וְסִיהָּרָא דְּאָתְבַּוּלְיָא, וְלָא אִצְּטְׂרִיךְ לְאַטְׂרִיךְ לְאַלְּרְוֹזְא עָבְּלָה לְאַנְּהָרָא. (ע"כ)

בָּלִוּא. וֹתֶּל בָּא, בִּינָּא בִּילְהוּוֹ בָּלִוּא. נִּילְּכִוּיןֹ וּנְּזָזִלִּיןֹ בִּלְתַהָּא, כָּל אִינִּוּן בְּלִסְתַּר שְּׂבָּוּאלָא וֹאִתְבִּוּלְיָא סִינְּבָרִא בִּוּבִינִּוּא סִטְּרָא בְּלָּא. וּכְּבִיןֹ, נַּבְּעִיןֹ נִּילְכִּיוֹ בִּוֹעָבִין עוֹבְבִי עֲּבוֹּדָה זְּרָה, אִהְעַר שְּׂבִּוּאלָא נִּילְבִין בִּיּעִין עוֹבְבִי עֲבוֹדָה זְּרָה, אִהְעַר שְּׂבִּוּאלָא נִּילְבִין וּנְּזָיִלִין בִּעַבְּיִאלָ נִּילְבוֹין עוֹבְבִי בְּנִבְּיִלְּהוּ בְּנִיא.

כּוּצָׁרִיִם וּבְּאָבִּיִּם וּבָּאֲבָנִים. בְּצָּרִיִם וּבְּאָבִּיִּם וּבָּאֲבָנִים. בְּבָּרְבִּוּיתָא, בְּצִּיּן דְּיַלְהֵּוּן הָנָה, וְבֵּן שְׂאַר דַּוְזַלִּץ דִּלְהוּן בְּלְהוּן בְּלִהוּן בִּלְהוּן בְּלִבְים.

138. ר' זוּיָיא קַם כֵּילְיָא זַוֹד לְבִּילְעֵּי בְּאוֹרַיִיתָא, וַבְּיָה עָבִּיה ר' יוֹסֵי וּיִּטְּא, דְבְּיָה רַבְּיָא. פָּתַזוֹ ר' זוּיָיא וְאָבֵּיר, (קהלת ט') כֵּךְ אֶכוֹל בְּשִּׂבְיוֹיָה כַּוֹזְיֶּכֶּיךְ וּשְּׂתֵה בְּעָבֹּי טוֹב יִינֶּדְ כִּי כְבָּר רָצָּה הָאֱלֹהִים אֶת בִּיעֲשֶׁיִרְ. בִּוּאי בְּלָב טוֹב יִינֶּדְ כִּי כְבָּר רָצָה הָאֵלְהִים אֶת בִּיעֲשֶׁיִרְ. בִּוּאי בְּלָרא. בְּאַלְבוֹר הָאִי לְּרָא.

134. שֶׁשָּׁנִינוּ, כָּל יְמוֹת דָּוִד הִשְּׁתַבֵּל לְתַקַּן אֶת הַכִּפֵּא וּלְהָאִיר כָּנִיהָ כְּבִי שֻׁתָּגַן עָלָיו, אֶת הַכִּפֵּא וּלְהָאִיר הַתָּחְתּוֹן בָּאוֹר הָעֶלְיוֹן לִיאַר הָנִייִת הַכּל אֶחָד. וּכְשֶׁבָּא שְׁלמה, מָצָא הְעוֹלָם שָׁלֵם, וְהַלְּבָנָה הִתְמַלְאָה, וְלֹא צָרִיךְ לְטְרֹחַ עֻלֶיהָ לַהְאִירָה.

135. בֹא רְאֵה, בְּשָׁעָה שֶׁרְצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא לְקַחַת נְקָמוֹת מֵעַמִּים עוֹבְדִי עֲבוֹדֵת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, הִתְעוֹבֵר הַשְּׁמֹאל, וְהִתְמֵלְאָה הַלְּבָנָה מֵאוֹתוֹ הַצַּד דָּם. וְאָז נָבְעוּ מַעְיָנוֹת וּנְחָלִים שֶׁל מַשָּה, כָּל אוֹתָם שֶׁל צַד שְׂמֹאל בְּדָם, וְלָכֵן הַדִּין שֶׁלְהֶם דָּם.

רְאֵה, כְּשֶׁהַדָּם הַזֶּה מְתְעוֹרֵר (כְּשֶׁהַדִּין מִתְעוֹרֵר עַל הָעוֹלָם בִּגְלֵל מְתְעוֹרֵר עַל הָעוֹלָם בִּגְלֵל אוֹתוֹ דָּם שֶׁל הַהְרוּגִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרֵר) עַל הָעֶם, אוֹתוֹ דָם שֶׁל הַהְרוּגִים מִתְעוֹרֵר) עַל הָעָם, אוֹתוֹ דָם שֶׁל הַהְרוּגִים הוּא שֶּׁיִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם עַם אַחֵר וְהוֹרֵג אוֹתָם, אֲבָל [כְּעַת] בְּמִצְרִים לֹא רָצְה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הָנִיהָם לָּא לְבָיה לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם הָּה אוֹתָם שָׁיִשְׁרָאֵל הָיוּ בִינִיהֶם וְלֹא יִצְטַעֲרוּ הָהִא הַכָּה אוֹתָם בְּנִם בַּנְהָרוֹת שֶׁלְהֶם, שֶׁלֹא הִיּוֹר שִׁלְהָם, שֶׁלֹּא הִיּיִם לְשִׁתוֹת. שֶׁלְהֶם, שֶׁלֹּא הִיּוֹרִם לִשְׁתוֹת.

137. וּמִשׁוּם שֶׁהַשִּׁלְטוֹן שֶּלְהֶם שׁוֹלֵט בְּאוֹתוֹ נָהָר, צִּנָּה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַשַּׁלִיט שֶּלְהֶם בָּרִאשׁוֹנָה, כְּדֵי שֶׁתִּלְקֶה יִרְאָתָם בָּרִאשׁוֹנָה, מִשׁוּם שֶׁהַנִּילוּס הָיָה אֶחָד מִיִּרְאוֹתֵיהֶם, וְכֵן שְׁאָר הַיִּרְאוֹת שֶׁלְהֶם נָבְעוּ דָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבְאֲבָנִים. וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבְאֲבָנִים.

138. רַבִּי חִיָּיא קם לַיְלָה אֶחָד לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסֵי הַקְּטָן, שֶׁהִיָּה הַּתּוֹרָה, וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסֵי הַקְּטָן, שֶׁהִיָּה הִינוֹק. פְּתַח רַבִּי חִיִּיא וְאָמֵר, (קהלת ט) לֵךְ אֶכֹל בְּשִּמְחָה לַחְמֶךְ וּשְׁתֵה בְּלֶב טוֹב יֵינֶךְ כִּי כְּבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךְ. מָה רָאָה שְׁלִמֹה הַמֶּלֶךְ שֶׁאָמַר בָּסוֹק זֶה?

139. אָפָּא שְּׂלמה כָּל מִלּי בְּעָּרְה הָוּוּ, וְהַאי דְּאָמֵר מַרְ אֶכָּיה הָוּוּ, וְהַאי דְּאָמֵר מַרְ אֶכִּיה הָוּא, קּיִּדְשָּׁא בְּרִיךְ הוּא אִהְרְעֵי בְּעוֹבְּרוֹי.

140. אֲבֵּור כֵּיה הַהוּא רַבְּיָא, אִי הָכִי, הָא אָבַּוּרְהְּ דְּכָּל בִּוּכּוּי דְשְּׁלֹבוֹה בֶּּזִוֹכְבְּוֹתָא הֲוּוֹ, אָן הוּא זוְכְבְּוֹתָא הָכָא. אֲבִור כֵּיה בְּרִי הְבַשֵּׁל בִּשֹּוּלֶךְ, וְתָוֹזֶבוּי הַאִי קְּרָא. אֲבַוּר כֵיה עַּד לָא בְּשִּילְנָא יָרַעְנָא. אֲבַוּר כֵיה בְוּנָא לְןְ.

141. אֲבַּוּר כֵּיֹה קָּלָא זוֹד שְׂבַוּעְנָּגְא בֵּוּאַבָּא, דְּהְּנָוֹה אָבַּוּר בְּיֹה לְבַּר נְּשֹׁ, לְאַעְּטְּרָא בְּהַאי קְּרָא, דְשְׁלֹבוֹה קָא אַוְּבַר כֵּיֹה לְבַר נְשׁ, לְאַעְּטְּרָא בְּהַאִי קְּרָא, דְשְׁלֹבוֹה קָא אַוְּבַר כֵּיֹה לְבַר נְשׁ, לְאַעְּטְּרָא לְה כֹּיִה לְבַר נְשׁ, דְיִּהְינָּא, לְה כֹּיִבְיּי בְּיִּיְהוּ סִטְּרָא דִיבִּיינָּא, וְשְׁרָאוֹ בְּנְבִּיְא, דְּאִיהוּ טְּטְּרָא דִּיִּהְעָשָׁר בְּיִוֹיְהוּ, וְלְבָתַר, יִתְעֻשְׁיִר בְּיוֹיְהוּ, וְלְבָתַר, יִתְעַשְׁיִר בְּיוֹיְנִיהוּ בְּבִייִּלְא, בְּיִבְיִנְא, בִּיֹנִינָא וִשְּׂבְוּאלְא, וְכַד תָּהוּי בִּיוֹיְנִיהוּ בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבְרִיהוּוֹן דִּבְנֵי נְשָׁא, בִּיֹיְרְא, בְּיִבְיִרְאוֹן דְּבְנֵי נְשָׁיִר, בְּיִיְרְא, בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבְרִיהוּוֹן דְּבְנֵי נְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא בְעוֹבְּרִיהוּוֹן דְּבְנֵי נְשִׁשְּׁי, בְּיִבְיִי הָא, בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבְרִיהוּוֹן דְּבְנֵי נְשָּׁא, בְּיִרְתְּא בְּרִיךְ הוּא בְעוֹבְרִיהוּוֹן דְּבְנֵי נְשָּׁיִה, וְנִישְׁה בְּרִיךְ הוּא בְעוֹבְרִיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׁיִה, בִּוֹלְיִיה, וְנִייִיה אִינִייְה א, בְּנִייְרְ הִיּא בְּנִינְיִה א, וְבִייִרְ הִוּא בְּנִינְיִיה, וְנִישְׁה בְּרִיךְ הִוּא בְּנִייְרְא, וְדִישְׁה בְּרִיךְ הוֹא בְעוֹבְּרִייִה, א, בְּבִיי בְשִׁא בְּרִיךְ הוֹי בִּיּא בְּנִינְיִיף, וְנִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּבִּיי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבּייִים בְּיִבּיים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּעִייִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבּיים בְּיִּים בְּבִייִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּנִייִים בְּיִבְיִים בְּעִּיּיבְיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִּבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיּבּיוֹבְייִים בְּיּבּייִבְיּיִים בְּיבְייִים בְּיּבְייִבְיִים בְּיּבְייִבְיּיִים בְּיבּים בְּיּבִייְבְיּיִים בְּיִבְייִים בְּבִייִּים בְּיִבְייִים בְּיִבּיים בְּיִבְייִים בְּיִבּיים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבּיים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיבְייִים בְּיוֹבְיים בְּיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִּים בְּיִבְייִבְי

142. תּוּ פָּתַזוֹ ר׳ זוֹיָיא וְאָבַּוּר, אֶבּוּוֹר אֶל אַהַּרן בְּזוֹ בַּוּפְּוֹךְ וּנְּטֵה יִּדְרֹךְ עַׂלֹ בִּוּיבִוּי בִּוּצְרִים. בַּוּאי טַיְּעָבְוּא אַהַרן וְלֹא בּוּיבִיה, וּשְּׂבָּוּא לְּאַבִּוּר לְּוִּדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא, אַהְרוֹ בַּוִייוֹ קַיְיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּוִיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּוִיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּיִיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּיִיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּוִיבִּוּיוֹ בְּוִינִין בְּיִיבִּוּיוֹ בְּוִבְּיִּא בְּרִיךְ הוּא, אַהְרוֹ בְּנִינִין בְּיִיבִּוּיוֹ בְּנִינִין בְּיִיבִּוּיוֹ בְּבִּיאלְא בְּנִי כְּנִיבִּיוֹ בְּבִּיאלְא בְּנִייִ בְּיִבְּיִאלְא בְּנִייִ בְּיִבְיִאלְא בְּנִייִ בְּיִיבְיִים בּוֹיִיוֹ בְּבְיִאלִים בּוֹיִין בְּבִּיאלְא בְּנִייִין בְּיִבְיִאלְא בְּנִייִין בְּיִבְּיִאלְא בְּנִייִ בְּיִבְּיִים בְּיִּיִין בְּבִּיאלְא בְּנִייִין בְּיִבְּיִאלְ אַבְּרוֹ בְּיִבְּיִים בּוֹיִיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִיִּיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִינִיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִיִּיוֹ בְּיִיִּיִּיוֹ בְּיִיִּיוֹ בְּיִיוֹ בְּיִישְׁרָּוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִינִין בְּיִיבְּיוֹ בְּיִיבְּיוֹ בְּיִבְּיִים בְּוֹיִיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּרִיוֹ בְּבְּיִים בְּיִבְּיוֹ בְּבִּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּבִּים בְּיִיוֹ בִּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיבִיים בּיוֹיוֹ בְּיִים בְּיבִּים בְּיוֹבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיוֹבְיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיוֹים בְּיִישְׁבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִינִיוֹי בְּיִייִיוֹ בְּיִיבְיוֹי בְּיִינִייוֹ בִינִייוֹ בְיִייִים בְּיִים בְּיבִּים בְּיוֹיוֹי בְּיִייִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְייוֹ בְּיִבְּים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹיוֹ בְּבִייִים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹיוֹיוֹ בְיִיוֹיוֹ בְּייִיוֹיוֹ בְּייִיוֹיוֹ בְּיוֹיוֹם בְּיִייוֹם בְּיוֹיוֹים בְּיוֹייבְיוּיוֹיוּיוּיוּיוּ בְּיוִים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹי בְּיוֹיוֹים בְּייִיוֹיוּייוֹ בְּיוֹבְיבִייוֹיוּים בְּיוֹיוּיוֹים בְּיוֹייִים בְּיוֹיוּיים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹייוֹ בְּיוֹייוֹיוּיוּיוֹיוֹ ב

143. הַא זְזַוֹּי תַּהָאָה דְּכָל צַיְרְגִּּין בְּוֹזִא בְּלַרְבְּיתָא. זְכַד בְּוֹטָא לְּדַרְגָּא רַבִּי שִּׂבְּועוֹן בִּתַהָּאָה שָּׂרָא קּוּרְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא. וְיַדְא דִיכֵּיה, בִּוֹזָא בְּכָל אֶצְּבְּעָא וְאֶצְּבְעָא. וְכַד בִּוּטָא לְּדַרְגָּא

139. אֶלָּא שְׁלֹמה, כָּל דְּבָרָיו הָיוּ בְּחָכְמָה, וְּזֶה שֶׁאָמַר לֵךְ אֶכִל בְּשִּׁמְחָה לַחְמֶךְ. בְּשָׁעָה שֵׁאָדֶם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מַקְרֵב אוֹתוֹ אֵלְיו וְנוֹתֵן לוֹ שַׁלְוָה וִמְנוֹחָה, וְאָז הַלֶּחֶם וְהַיַּיִן שָׁאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה שְׁלְוָה וּמְגוֹחָה, וְאָז הַלֶּחֶם וְהַיַּיִן שָׁאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה בְּשִׁמְחַת הַלֵּב, בִּגְלַל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְרֵצֶה בְּמַעֲשָּׂיו.

140. אָמַר לוֹ אוֹתוֹ תִּינוֹק, אִם כָּדְּ, הֲבִי אָמַרְתָּ שֶׁבָּל דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה הָיוּ בְּחְבְּמָה, אֵיפּה בָּאוְ הַחְבְמָה? אָמַר לוֹ, בְּנִי, בַּשֵּׁל אֶת בִּשּׁוּלְדְּ בְּאוֹ הָחָבְמָה? אָמַר לוֹ, בְּנֶי, בַּשֵּׁל אֶת בִּשִּׁוּלְדְּ וְתִרְאָה אֶת הַבְּּסוּק הַזֶּה. אָמַר לוֹ, בְּטֶרִם בְּשֵׁלְתִּי יָדַאָתִי. אָמַר לוֹ, מְנַיִן לְדְּ?

141. אָמַר לוֹ, קוֹל אֶחָד שְׁמַעְתִּי מֵאָבִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר בַּפְּסוּק הַזֶּה, שֶׁשְׁלֹמה מַוְהִיר אֶת הָאָדָם לְעַמֵּר אָת בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְחָה, שְׁהִּוֹא צַד יָמִין, וְהוּא רָצוֹן, וְהוּא לֶחֶם שֻׁיִּרְעַמֵּר בְּחֶדְוָה. וְאַחַר כְּדְּ יִתְעַמֵּר בְּיָוְ, שְׁהוּא שְׁמֹאל, בְּדֵי שֶׁתִּמְצֵא בְּאֲמוּנָה שֶׁל שָׁהוּא שְׂמֹאל, בְּדֵי שֶׁתִּמְצֵא בְּאֲמוּנָה שֶׁל הַבְּל חָדְוָה שְׁלֵמֶה, בְּיָמִין וּשְׁמֹאל, וְכַאֲשֶׁר הַבְּל חָדְוָה שְׁלִמְה, בִּין שְׁנִיהֶם, וְאָז כָּל הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת בְּעוֹלְם. וְכָל זֶה בְּשֶׁבִיהֶם, וְאָז כָּל הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת בְּעִיהָי בְּיִבְר רָצָה בְּמְעְשֵׁי בְּנִי אָדָם. זֶהוּ שֶׁבְּתוֹב כִּי כְבָר רָצָה הָאֵמְלְהִים אֶת מַעֲשֶּׁיךְ. בָּא רַבִּי חִיִּיא וּנְשָׁקוֹ. הְאַבר, חָיִיךְ בְּנִי, דְּבְר זֶה הִשְּׁאַרְתִּי בְּשְׁרִילְּך, וְעַרְשָׁו יָדַעְתִי שֶׁרוֹצֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעָמֵר אוֹתְךְ בַּתּוֹרָה.

142. עוֹד פָּתַח רַבִּי חִיָּיא וְאָמֵר, אֱמֹר אֶל אַקֹּרְן קַח מַשְּׁדְּ וּנְטֵה יְּדְדְּ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם. מְה אַהָרֹן קַח מַשְּׂדְּ וּנְטֵה יְדְדְּ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם. מְה הַשַּׁעַם אַהְרֹן וְלֹא מֹשֶׁה? אֶלָּא, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוֹא, אַהְרֹן הַמֵּיִם עוֹמְדִים בְּמְקוֹמוֹ, וְהַשְּׁמֹאל רוֹצֶה לְהַשְּׁפִּיעַ מֵיִם מִשְּׁם. אַהְרֹן שֶׁבָּא מֵאוֹתוֹ צֵד יְעוֹרֵר אוֹתוֹ, וּכְשֶׁשְּׁמֹאל לוֹקֵח אוֹתָם, הֵם חוֹזְרִים לְהִיוֹת דָּם.

143. בֹּא רְאֵה, הַתַּחְתּוֹן שֶּׁבְּכָל הַדְּרָגוֹת הוּא הַכָּה בַּתְחִלָּה. אָמֵר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מֵהַתַּחְתּוֹן מֵתְחִיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְיָדוֹ מֵכָּה בְּכָל אֶצְבַּע וְאֶצְבַּע, וּרְשֶׁמֵּגִיעַ לַדַּרְגָּה הָעֶלְיוֹנָה בִכּלָא. בִּאַרִיִם, וְלָּמַל כּכָּלְא. וִבְּנִּיזֵּי כַּרְ לָּמֻל כָּל בּוּכְרִין אָבָּאָה דְּכִלְאָה וְלָּמֻל כּכָּלְא. וִבְּנִיזֵּי כַּרְ לָּמֻל כָּל בּוּכְרִין אָבָּאָה דְּכָל דַּרְנִּיִּן, אָבִר אִיהוּ דִּיכִיה, וְעָבַר בְּאַרְעָא

145. וְרָזָּא דְּבִּוּכְּה, כָּל אִינֿוּזְ עֻּשֶּׂר אָתִיןְ דְּעָבַּד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא, כֵּלְהוּ הָוּוֹ בִוּגוֹּ יָדָא תַּקִּיפָא, וְהַהוּא יָדָא אִתְהְּכַּןף עַׂל אִינֿוּן דַּרְגִּין (דף כ"ט ע"ב) כּוּלְהוּ שֻׂיּלְטָנֿוּתָא דִּלְהוּוֹ, בְּגִּין לְבַלְבְּלָא דַיְעָׂתִיִיהוּ, וְלָא הְוּוֹ יַדְעֵּי לְכֵּוּעְבַּד בִּוּיִדִי, תָּא וְזֵזֵי, כָּל אִינֹּוּן דִּרְגִּין דִּלְהוּוֹ, כֵּיוָן דְּעַבְּרוֹן, כֵּיוָן דְּלְהוּוֹן, כֵּיוָן דְּעַבְּרוֹן, כֵּיוָן דְּעַבְּרוֹן (לְבַתר) לְבֶּיעְבַּד בִּיִּדִי, דְּאִתְוֹזְזֵי לְכַכְּלֵא לָא דְּיִוֹ (לְבתר) לְבֶּיעְבַּד בִּיִּדִי, דְיִאְתְוֹזְזֵי לְכַכְּלֵא לָא בִּין (לְבתר) לְבֶּיעְבַּד בִּיִדִי, וְיִשְׁרְיָא עָּלַיְיִהוּ. בּיִוּרִי, וְיִבְּא עָבַּלְיִיהוּ, בִּיוֹ הִיּ, וְיִבְּא עָּלַיִיִיהוּ, בִּיוִרִי, וְיִבְּא עָבַיִּיִיהוּ, בִּיוִרִי, וְיִבְּא עָבַּיִיִּיהוּ, בּיִוּרִי, וְיִבְיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּי בְיִיִּיִבְּיִבְּיִבְּר בִּיִּיִיי, וְיִבְּא עָּבַּיִיִיהוּ, בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִבְּר בִּיִּיִיי, וְיִבְּיִבְּיִים בְּיוֹים בְּעִבְּבִּר בִּיִּבְיִבְּר בִּיִּיִיי, וְיִבְּא עָּבְלִיִיִּהוּ, בִּיוֹיוֹי, וְבִיּא עָּבְּיִיִּבְּה בְּיִיבְיּי, וְבִּיּבְּעִּבְּר בִּיִייִיי, וְיִבְּיִים בְּיִינִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּבִּיִבְּעִבְּיִבְיִיהוּ, וְיִיא תָּנִינְיִבְּיִּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִים בְּיִוֹנִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִינִים בְּיִבְיִים בְּיִינִים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִבְייִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבּייִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיבְיים בְּיוּים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹי בְּיִבְיִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוּבְייִים בְּיִייִים בְּיִּים בְּיִּיִייִים בְּיִּיים בְּיוּים בְּיִייִים בְּיִייִייִייִייִים בְּיוּיים בְּיוּייוֹייִיים בְּיוּים בְּיוּבְייִייִים בְּיִייִייִיים בְּי

146. (דכתיב) (שמות ז') וְשָׂרֵץְ הַיְּאוֹר צְּפַּרְדְּעִים וְעָׂלוּ וּבְּאוּ בְּבֵיתֶךְ. ר׳ שִּׂבְּועוֹן פָּתֵזוֹ וְאָבֵּור, (ירמיה ל"א) קוֹל בְּבְיבִּה נִּשְׂבְּוֹע וְּהִי בְּכִי תַבְּוֹרוּוִרים רְנוֹוֹל בְּוֹבַכְּה עַׁל בְּנִּיהָ וְבִּרְבִּיה אַתְרִי. וְהַאִּי וְנִוֹיל בְּבַבְּה עַׁל בְּנִיהָ, בְּנִיה אַתְרִי. וְהַאִי קְּרָא אוּקְבוּוּה בְּבְבָּוּה אַתְרִי. וְהַאִי קְּרָא קִּבְּבָּה עַׂל בְּנִיהָ, בְּנִיהְ דְּרָוֹוֹל יוֹמַף וּבְּנְיה, בְּנִיהְ הְנִוֹל וְמַשְׁ וּבְּבָּה עַׂל בְּנִיהְ, בְּנִיהְ שְּׁבְּטִין הְוֹוֹ וִלְא זַתִּיר, וְכֵאָה (כולהו) שִׁית שְּבְּטִין הְוֹוֹ הְוֹוֹ וִלְא לַאָה. בְּבַרְה רָוֹוֹל וִלֹא לֵאָה.

שֶׁבְּכָל הַדְּרָגוֹת, הוּא עוֹשֶׂה אֶת שֶׁלוֹ וְעוֹבֵר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהוֹרֵג אֶת הַכּּל, וּבִגְלַל כָּךְ הָרֵג אֶת כָּל הַבְּכוֹרוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִשׁוּם שֶׁהִיא הַדַּרְגַּה הָעֵלִיוֹנָה וּבִכוֹרַת הַכּּל.

144. וּבֹא רְאֵה, פַּרְעה הָיָה שִׁלְטוֹנוֹ הָתְחִיל בַּמַיִם, (בָּרִאשׁוֹנָה וּמֵהַתַּחְתּוֹנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְדַרְגָּתָם ָהָעֶלְיוֹנָה, שֶׁהִיא הַבְּכוֹרָה שֶׁבַּדְּרָגוֹת, הָרַג כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִשׁוּם שֶׁהִיא מַדְרֵגָה ֶעֶלְיוֹנָה וְהַבְּכוֹרָה שֶׁל הַכֹּל. וּבֹא רְאֵה, פַּרְעֹה ֹהָיָה בְּכוֹר, וְשִׁלְטוֹנוֹ בַּמַיִם) שֶׁבְּתוּב (יחזקאל כט) הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יָאֹרָיו. מִשׁוּם בָּךְ הָתִהַפֵּּךְ נָהָרוֹ לִדָם בַּתִּחִלֶּה. אַחַר בָּךְ הַצְּפַרְדָּעִים שֶּׁהָיוּ נוֹגְפִים בְּהֶם בְּקוֹלוֹת, רוֹצָדִים וּמְקַרְקָרִים בְּתוֹךְ מְצֵיהֶם, (מְקַרְקְרִים בְּתוֹךְ הַיְאוֹר) וְיוֹצְאִים מָתּוֹדְ הַיְאוֹר וְעוֹלִים לַיַּבְּשָׁה, וּמְרִימִים קוֹלוֹת לְכָל הַצְּדְדִים, עַד שֶׁהֵם נוֹפְלִים כְּמוֹ מֵתִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

145. וְסוֹד הַדָּבָר – כָּל אוֹתָם עֲשָׂרָה אוֹתוֹת שֶׁצְשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא, כַּלְּם הָיוּ מִתּוֹדְ הַיִּד הַתְּזִּקְה, וְאוֹתָה יָד הִתְחַזְּקָה עֵל אוֹתָן דְּרָגוֹת הַחֲזָקָה, וְאוֹתָה יָד הִתְחַזְּקָה עֵל אוֹתָן דְּרָגוֹת כַּלְם וְהשִּׁלְטוֹן שֶׁלְּהֶם כְּדֵי לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים לַעֲשׁוֹת דָּבָר. בֹּא רְאֵה, כָּל מַדְרֵגוֹתִיהֶם, כֵּיוָן שֶׁיוֹצְאִים לַעֲשׁוֹת דְּבָר. שֻׁהַכּל רוֹאִים שֶׁלֹא יְכוֹלִים [אַחַר בְּּבְר, שֻׁהַכּל רוֹאִים שֶׁלֹא יְכוֹלִים [אַחַר בְּּגְלַל בְּרָ, עַשׁוֹת דְּבָר. אֵימְתֵי? כַּאֲשֶׁר (בִּגְלַל בְּגְלַל הַוֹּתְה (שוֹרָה) שֶׁשְּׂרְתָה אַלִּה בְּרָבִים וְשָׁלוּ הַיִּאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּנְבָּאוֹ בְּבִיתֶדְּה.

146. רַבִּי שִּׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמֵר, (ירמיה לא) קוֹל בְּרְמָה נִשְּׁמְע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רְחֵל מְבַבְּה עַל בְּנֶיהָ וְגוֹי. בֹּא רְאֵה, הַבָּּסוּק הַזֶּה מְבַבְּה עַל בָּנֶיהָ וְגוֹי. בֹא רְאֵה, הַבָּּסוּק הַזֶּה בְּרְשׁוּהוּ בְּבַמָּה מְקוֹמוֹת. וּפְּסוּק זֶה קָשָׁה, רְחֵל בְּרִשׁוּהוּ בְּבַמָּה מְקוֹמוֹת. וּפְסוּק זֶה קָשָׁה, רְחֵל בְּנִי מְחַל הָיוּ יוֹסֵף וּבְנְיָמִין וְלֹא יוֹתֵר, וְלֵאָה [כֵּלְם] שִׁשָּׁה שְׁבָטִים הִיוּ לְה, לְמָה בָּבְטִים הִיוּ לְא לַאָה?

147. אֶפֶּא הָכִי אָבְּירוּ בְּתִיבֹ, (בראשית כ"ט) וְעֵּינֵּי לֵאָה רַבּוֹת. אֲבִוּאי רַבּוֹת. בְּגִּין דְּכָּל יוֹבְּיה נַּבְּיִל רְבִּיתׁ אְרְוֹזִיןֹ, וְשִּׂאֶלֵת עַׂל עֵּשָּׁוּ, וַהֲוּוּ אֲבְּיִריוֹ לָהׁ עוֹבְּדוֹי דְּהַהוּא רָשִּׁע, וְדָּוֹזִילַת לְבִּוֹּפָּל בְּגוֹּ עַּדְבֵיה, וַהְּוַת בָּכַת כָּל יוֹבָּוּא, עַּד דְּאָהְרְבָּכוּ עֵיֹנְּהָא.

וֹאַשְׁ תַּלִּים לְצֵוּ וְלָא תִּלְבֵּי עֲׁלַנְּיִםוּ וְנְרַוֹזֵל אִינִי בְּכַּת עַּלְּיִּם לְצֵוּ וְלָא תִּלְבִּי עֲׁלַנְּיִם וְנְרַוֹזֵל אִינִי בְּכַת עַׁל תָּלִּים בְּפָּרְתַּּיִם אִרְוֹזִין, וְתִבְּבֵּי עַׁל צָּלְיִּתְהוּוֹ דְּיִשְּׂנְאֵל, צַּבִּילָא, דְּלֶּא שָׁנֵיִ בְּעַּרְבִיה דְּבִּהוּא רָשְּׁעַ. וַזְּיִּנְך, אַוְזַתְּךְ בּבִּיל בְּלִיתְהוּוֹ דְיִשְּׂא בְּרִיךְ הוּא אָכִּיר, אַנְּהְ בָּכַת בְּנִּין הַחִּיא

150. הָא זְזֵזֵי, בְּנֶּסֶת יִשְּׂרָאֵל הָכִי אִקְּרֵי, רְזֵזל. בְּטְה דְּאַהְ אָבֵור, (ישעיה נ"ב) וּכְרָזֵזל לְפְּנִי גְּוֹזֶיהָ נְּאֱלְבָּוה. דְּכַד שַׂלְטִין שְׂאַר עַבּיוֹ, לֶּלָא אִתְפָּסְקּ בִּינִיה, וְהִיא אִתְאַלְבַוּה. דְּכַד שַׂלְטִין שְׂאַר עַבִּיוֹ, לֶּלָא אִתְפָּסְקּ בִּינִה, וְהִיא אִתְאַלְבַוּת.

151. וְדָּא הוּא דִּכְתִּיבֹ, קּוֹל בְּרָבָּוֹה נִּשְּׂבְּוֹע נְּהִי בְּכִּי תַּבְּוֹרוּרִים. קּוֹל בְּרָבִוֹה נִּשְׁבְּוֹע דָּא יְרוּשְּׁכַיִּם לְעֵיכְּא. רָעֵזֹל בְּוֹבַבָּה עַּל בְּנֻּיהָ, כָּל זִּבְנָּא דְּיִשְּׂרָאֵל אִינְּוֹן בְּנְּלָּא. רָעֵזל עַל בְּנֻּיהָ. בִּוּאי טַזְעְבָוּא. כִּי אֵינְּוֹּג רִי אֵינְּוֹם לְעִיהוּ דְּאִיהוּ הְיֹאִיהוּ לְּוֹל, בִּי אֵינְּם כִּוּבְּעֵי כֵּיה. עַל בְּנָיהָ. בִּוּאי טַזְעְבָוּא. כִּי אֵינְנוֹּר. כִּי אֵינְם כִּוּבְּעֵי כֵּיה. עַלְל בְנָיהְ בְּבַּלָּהְ דְּאִיהוּ קּוֹל, אִסְתַּפְּלְּק בִּינְּהָ, וְכָּא אָבְלֹא, בְּנִּין דְּבַעְּלָה דְּאִיהוּ קּוֹכל, אִסְתַּפְּלָּק בִּינְנָּה, וְכָּא אָבְלֹא. בְּנִּין בְּבַּבְּרָה.

147. אֶלָּא כָּךְ אָמְרוּ, כָּתוּב (בראשית ט) וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת. לְמָה רַכּוֹת? מִשׁוּם שֶׁכְּל יוֹם יָצְאָה לְפָּרְשַׁת דְּרָכִים וְשְׁאֲלָה עַל עֵשָׂו, וְהָיוּ אוֹמְרִים לָה אֶת מַעֲשָׂיו שֶׁל אוֹתוֹ נְשָׂע, וּפְחֲדָה לִפּל בְּגוֹרֶלוֹ, וְהִיְתָה בּוֹכָה כָּל יוֹם עַד שֶׁהִתְרַכִּכו עֵינֶיהָ.

148. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא אָמֵר: אַהְּ בָּכִית בִּשְׁבִיל אוֹתוֹ צַדִּיק בְּדֵי שֶׁלֹא תִהְיִי בְּגוֹרֶלוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע, חַיָּיִדְ אֲחוֹתֵדְ תַּעֲמִד בְּפָּרָשַׁת דְּרָכִים וְתִבְּכֶּה עַל גָּלוּת יִשְׂרָאֵל, וְאַהְ תַּעַמְדִי בְּפְנִים וְלֹא תִבְכִּי עֲלֵיהֶם, וְרָחֵל הִיא הַבּוֹכָה עַל גָלוּת יִשְׂרָאֵל.

149. אֲבֶל פְּסוּק זֶה הוּא עֵל מֵה שֶׁאָמֵרְנוּ. אֲבָל סוֹד הַדְּבָר, שֶׁרְחֵל וְלֵאָה הֵן שְׁנִי עוֹלְם הַנִּכְּסֶה, וְאֶחָד עוֹלְם הַנִּבְּסֶה, וְאֶחָד עוֹלְם הַנִּבְּסֶה, וְאֶחָד עוֹלְם הַנִּבְּסֶה, וְאֶחָד עוֹלְם הַנִּבְּלֶה, וְלָכֵן זוֹ נִקְבְּרָה וְנִסְתַּהְרָה בְּתְּוֹדְ הַבְּכִים בִּנְּגְלֶה, וְהַכֵּל כַּצוּיְרה הָעֶלְיוֹנָה, וְלְכֵן דְּרָכִים בַּנִּגְלֶה, וְהַכֵּל כַּצוּיְרה הָעֶלְיוֹנָה, וְלְכֵן דְּרִכִים בּנִגְלֶה, וְהַכֵּל כַּצוּיְרה הָעֶלְיוֹנָה, וְלָא בְּכְתִוֹם לֹא הִכְנִים אוֹתָה יַעֵקֹב לַמְּעֶרְה וְלֹא בְּכְנִים אוֹתָה לָעִיר, אֲחַר, שֶׁבְּרָת,, וְלֹא הִכְנִים אוֹתָה לְעִיר, מִשׁׁוּם שֶׁהָיָה יוֹדֵע שֶׁמְּקוֹמְה הָיָה בְּמְקוֹם הַנְּה בְּמְקוֹם הַנְּה.

150. בּא רְאֵה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרַאת כָּדְ: רְחַל. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֲמַר (ישעיה נג) וּכְרָחַל לְפְנֵי גוֹזְיָיהָ נָאֶלְמָה. לָמָה נָאֱלְמָה? שֶׁכְּשֶׁשׁוֹלְטִים שְׁאָר הָעַמִּים, הַקּוֹל נִפְּסָק מִמֶּנָה וְהִיא נָאֱלֶמֶת.

151. וְזָהוּ שֶׁבָּתוּב קוֹל בְּרָמָה נִשְּׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים. קוֹל בְּרָמָה נִשְּׁמָע – זוֹ יְרוּשָׁלַיִם לְמַעְלָה. רְחֵל מְבַבָּה עַל בְּנֶיהָ – כָּל וְמַן שִׁיִּשְׂרָאֵל הֵם בַּנְּלוּת, הִיא מְבַבְּה עֲלֵיהֶם שֶׁהִיא הָאֵם שֶׁלָּהֶם. מֵאֲנָה לְהִנְּחֵם עַל בְּנֶיהָ, מָה הַמַּעַם? כִּי אֵינֶנוּ. כִּי אֵינָם הָיָה צָרִיךְ (לְכְתֹב)! אֶלֶּא מִשׁוּם שֶׁבַּעְלָה הוּא קוֹל, הַסְתַלֵּק מִמֶּנָה וְלֹא הִתְחַבֵּר עִמָּה. 152. וְהָא זְזִוֹי, כְּאוֹ שַּׁיְּעָהָא זְזִרָּא, אִיהִי דְּבָּכַת עָּכִיְּיהוּ בִּיְעִיְרִם אֲשָׂר בְּבִוּעִיִיהוּ, דְּרָבִיאוֹ קָכִיוֹ בְּבָּכַת עָבִיְיִהוּ, וְהִיּנִי בְּיִּבְיִרִם אֲשָׂר בְּבוּעֹיִיהוּ, וְהָיְנִה בְּבָּכֹּל אָבֶיִּי בְּבְּכִל אָבֶי בְּבְּיִרְ הוּא בָּרִיךְ הוּא בָּרִי כוֹוֹ כְּלָא כְּבִּיּצְי, בְּבִינִי (שמות י"א) וְהִיְּתָה נְגוֹי. וְזָבִיוֹ כוֹוֹ כְּלָא כְּבִּעֹיִי בְּבָּר אֶבֶי בִּיְיִרְה בְּבִיעֹיִיהוּ, וְהֵוֹי בִּיְיִבְּי בְּבְּיִינִין כוֹוֹ בְּבְּכִל אָרֶי בְּבִּיעִיִיהוּ, וְהֵוּוּ בִּבְּיִי בְּבִיעִיִיהוּ, וְהָוּוּ בְּבְּיִנְיִיהוּ, וְהָוּוּ בְּבָּיעִיִיהוּ, וְהָוּוּ בִּבְּיִנְיִיהוּ, בְּבִּוּעִיִיהוּ, וְהָוּוּ בַּבְּיִנְיִיהוּ, וְהָבוּוּ בִּיְיִנְבְּי בַּבִּוּתִים.

153. וַהַעַּׂל הַצְּּפַרְהַעָּ, וְזַדָּא הָוָת, וְאוֹכִּיבַת, וְאִתְבַוּלְיָית עַבְּעָּלְ הַּנְּעָלְ הַּנְּבְיִילְהוּ כְּכְּלְהוּ בִּיִּסְרִין בַּּנְרַבִּיִיהוּ לְאֶשָּׂא, אַרְעָּא בִוּנַּיִיהוּ רָבְּעָּיִהוּ בִּיְסְרִין בַּיְרַבִיִיהוּ לְאֶשָּׂא, הַבְּתִיב וּבְּתִּיּה וּבְבִּייִם וַהוֹצִּיאֵנוּ כְּרְוְיָה. אָבְירוּ. (תהלים ס"ו) בָּאנוּ בָּאֵשׁ וּבַבַּיִים וַהוֹצִּיאֵנוּ כְּרְוְיָה.

154. כְּתִּיבׁ (בראשית י"ב) וַיִּרְאוּ אוֹתָהֹ שָׂבִי פַּרְעֹה. הָאִי וַיְּבַּלְלוּ אוֹתָהֹ אֶל פַּרְעֹה וַתֻּקַּוֹז הָאִשָּׂה בֵּית פַּרְעֹה. הָאִי הְּנְּבְּעֹה וַתְּלָּוֹ הָאִשְּׁה בֵּית פַּרְעֹה. הָאִי הְנָתְהֹ עָבִיבֹ (בראשית י"ב) וַיִּרְאוּ אוֹתָהֹ שָׂבִי פַּרְעֹה וַיְהַלְּלוּ אוֹתָהֹ אֶל פַּרְעֹה וַהָּקְוֹז הָאִשִּׁה בֵּית פַּרְעֹה. הַאִּי הְּרָא אוֹתָהֹ אֶל פַּרְעֹה וַהָּקְוֹז הָאִשְּׁה בֵּית פַּרְעֹה. הַאִּי הְרָא כְּרָא הִיּא דְּאָתָא. הְּלַת פַּרְעֹה (דף ל' ע"א) הָכָא. וְזֵדֹר, בְּיוֹמוֹי דְיוֹסֵף. וְזֵדֹר, בְּיוֹמוֹי דְיוֹסֵף. וְזֵדֹר, בְּיוֹמוֹי דְיוֹסֵף. וְזֵדֹר, בְּיוֹמוֹי דְיִּבְּעֹה רְאַלְהֵי בְּקּוֹלְפִּוֹי. (ס"א האי קרא כלא אתקיים בפרעה קדמאה אבל בשעתא וכו' והאי קרא אתקיים)

155. פַּרְעָה כַּלְּבָּיִה, בְּשַּׁעָּה דְּאִהְנְּסִיבַת שָּׂרָה לְּצֵּבִיה, רָבַּוֹ לְאוּבְנִּיּוֹ, וְצִּיְּירוּ הַהוּא דִּיוּקְנָּא בְּאִדְּירִיה, עַבֹּ דְּאָבִירוּ, עַבֹּ דְּאָבְּיִרוּ, וְבִּיְּהוּ אַנִּירוּ הַהוּא דִּיוּקְנָּא בְּאִדְּרִיהּ, עַבֹּ בְּלָבִיה בְּכִיּרִה בְּבִּיּתוּ עָּאִלִּין לְבִּיה בְּרִיּוֹיוֹן, כַּד סְלִיק לְעַרְסִיה בְּרִיוֹיוֹן, כַּד סְלִיק לְעַרְסִיה בְּרִיוֹיוֹן, כַּד סְלִיק לְעַרְסִיה בְּנִירִּ בְּנִירִּ אַבְּיִרִיה בְּנִיּלְּא בְּאִדְּרֵיה בְּנִיּלְּא בְּאִרְּבִייה בְּנִיּלְּא בְּאִרְּבִייה בְּרִיוֹיוֹן, כַּד סְלִיק לְעַרְסִיה בְּנִיִּית עַבְּיִרְ אַבְּיִירִיה בְּנִירִה בְּנִיּלְּא בְּאִרְּבִייה בְּנִיּלְּא בִּיִּירְ אַ צִּיִּירָ א צִּיִּירְ אַ אַבְּיִבְרוּ בִּוּבְּלְא (תא חזי) הַיִּיְנוֹּ הְבְּהִיּיב, בְּלִּבְּיִיךְ לְבִּיה בְּכִּיְרִי בְּבָּיִית עָבְּרָּ בְּעִּיְרִה בִּיּבְּיִית עָבְּיִיר בְּנִבְּיי הָבְּיִית בְּבְּיִבְּיִר בְּבִּיבְּיוֹ בְּבְּיִתוּי עַבְּיִיתוּ בְּבְּיִתוּי בְּבְּיִתְיִיוֹן, וְצִּיְיִרְה בִּיִּבְיִית בְּבְּיִית בְּבְּיִבְּייִר בְּבְּיִבְּיי הְבָּבְיית בְּבְיִית בְּבְּיִּת בְּיִבְייִת בְּבְּיִבְּיִית בְּבְּיִית בְּבְּיִית בְּבְיִּה בְּבְיִית בְּבְּיִבְּיוֹ בְּבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִית בְּבִּייִם בְּיִית בְּבִיית עָבְּיִים בְּבִיים בְּבִייִנְיוֹן בְּבִייה עָבְיִים בְּבְּיִים בְּבִייִם בְּיִּים בְּבִייִּם בְּיִבְּיִית בְּבִייִים בְּיִר בְּבִייִּם בְּיִים בְּבִּייִים בְּיִרְ בְּיִיוֹיוֹיוּ בִייִּה בְּעִיּבְיוֹיוֹ בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּעִיּבְיוּת בְּיִיִּיוֹי בְּיִבְיּיִים בְּיִים בְּעִבְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיִּבְיּבְּיוֹים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְיים בְּיבְּיוֹת בְּיבְיוֹיוּים בְּיבְּיוּבְייִים בְּיִבְּבְּיוּה בְּבְבְּיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיבְּיוּבְיוֹים בְּבְיבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיוּבְיוּים בְּבְיבְיוּם בְּבְיוּבְיוּים בְּבְיבְּבְיבְיים בְּבְּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְּבְיוּבְיוּם בְּיבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּיבְּיבְּבְיוּ בְּבְּיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיבְּבְיי

152. וּבֹא רְאֵה, לֹא שְׁעָה אַחַת הִיא בּוֹכְה עַל יִשְּׂרָאֵל, אֶלֶא בְּכָל וְמֵן וּוְמֵן שֶׁהֵם בַּגָּלוּת, עַל יִשְׂרָאֵל, אֶלֶא בְּכָל וְמֵן וּוְמֵן שֶׁהֵם בַּגָּלוּת, וְלָכֵן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּרַם לַמִּצְרִיִּים קוֹל, שֶׁבְּתוּב (שמות יא) וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל אֶבֶץ מִצְרִים אֲשֶׁר בְּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְגוֹי. וְהְיִמן לָהֶם קוֹלוֹת צְחֵרִים בְּאוֹתָם הַצְּפַּרְדְּעִים שֶׁהֵרִימוּ קוֹלוֹת בִּמְעֵיהֶם, וְהָיוּ נוֹפְלִים בַּשִּׁןקִים בְּמוֹ מֵתִים.

153. וַתַּעַל הַצְּפַּרְדֵּעַ. הָיְתָה אַחַת וְהוֹלִידָה, וְהַתְּקַלְאָה הָאָרֶץ מֵהֶם. וְהָיוּ כֵלָן מוֹסְרוֹת עַצְמָן לָאֵשׁ, שֶׁבָּתוּב וּבְתַנּוּרֶיךְּ עַצְמָן לָאֵשׁ, שֶׁבָּתוּב וּבְתַנּוּרֶיךְּ וּבְמִשְׁאֲרוֹתִיךְ. וּמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת? (תהלים וּבְמִשְׁאֲרוֹתִיךְ. וּמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת? (תהלים בְּמִשׁ וּבַמַיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרְוָיָה.

154. כְּתוּב (בראשית יב) וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָּׂרֵי פַּרְעהׁ וַיְּהַלֵּלוּ אֹתָהּ אֶל פַּרְעהׁ וַתַּקַח הָאִשְּׁה בִּית פַּרְעהׁ. כְּסוּק זֶה לְדְרָשָׁה הוּא בָּא. שְׁלֹשָׁה פַּית בַּרְעהׁ. כְּסוּק זֶה לְדְרָשָׁה הוּא בָּא. שְׁלֹשָׁה פַּרְעהׁ בָּאן. אֶחָד בְּאוֹתוֹ זְמֵן, וְאֶחָד בִּימִי יוֹסֵף, וְאֶחָד בִּימִי משָׁה שָׁהּלְקָהוּ יוֹסֵף, וְאֶחָד בִּימִי משָׁה שָׁהּלְקָהוּ בְּמַלְוֹ. (הַכְּּסוּק הַזֶּה כַּלוֹ הִתְקַיֵּם בְּפַרְעֹה הָרִאשׁוֹן, אֲבָל בְּשָׁעָה וְכוּ') (וְהַכְּסוּק הַזֶּה הִתְקַיֵם).

155. פַּרְעה הָרְאשׁוֹן, בְּשָׁעָה שָׁנִּלְקְחָה שָׂרָה אֵלְיוּ, רְמֵז לְאָפָּנִים וְצִיְרוּ בְּחַדְרוֹ אֶת דְּמוּתָה אֵלְיוּ, רְמֵז לְאָפָּנִים וְצִיְרוּ בְּחַדְרוֹ אֶת דְמוּתָה אֵל מְטָתוֹ בַּכּּתֶל. לֹא נְחָה דַעְתוֹ עֵד שָׁעָשׁוּ אֶת דְּמוּתָה שֶׁל שְׂרָה עֵל לוּחַ עֵץ, וּכְשָׁהִיְיָה עֵוֹלֶה לְמִטְּתוֹ, הֶעֶלָה אוֹתוֹ דְיוֹקָן מְצִיְּר שָׁבָּא אַחֲרָיו הָיָה רוֹאָה אוֹתוֹ דְיוֹקָן מְצִיְּר שְׁבָּא אַחֲרָיו הָיָה רוֹאָה אוֹתוֹ דְיוֹקן מְצִיְּר לְמָטְתוֹ הָיִה נָהָנָסִים לְפָנְיו בַּדְּחְנִים, וּכְשָּעוֹלֶה לְמִטְתוֹ הָיִה נָהָנָה מֵאוֹתוֹ צִיּיר, לְכֵן הַמֶּלֶדְ לְמְטְתוֹ הַיָּה נָהֶנָה מֵאוֹתוֹ צִיּיר, לְכֵן הַמֶּלֶדְ לְקְה כָּאן יוֹתֵר מֵהַכּל. (בֹּא וּרְאֵה) הַיְנוּ מַה שְּבָּרוֹב וּבְעָמֶּךְ וּבְּעָמֶךְ וְעֵל מִשְּׁתֶךְ, וְאַחַר בְּּךְ וְעֵל מִשְּכָתוֹב עַל וּבְבִית עֲבְּדֶיךְ וּבְעָמֶךְ. וּבְּכֻלְם לֹא כָתוּב עַל מְטָּתָם, אֻלָּא רַק לוֹ לְבַבוּוֹ.

156. ר׳ אַבָּא פָּתַוֹז, (קהלת א') כָּל הַּנְּוֹזְלִים הּוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶגֹוּ בְּוֹלֵא אֶל בְּוֹקוֹם שֻׂהַנְּוֹזְלִים הּוֹלְכִים שָׂם הַּיָּם וְהַיִּם אֵינֶגֹוּ בְּוֹלֵא אֶל בְּוֹקוֹם שֻׂהַנְּוֹזְלִים הּוֹלְכִים שָׂם הַבְּיִם שְׂבִּים לְלְכֶת. הַאִּי קְּרָא אִהְבִּוֹר, וְאַבְּוֹרִי כֵּיה וֹזְבְרִיִּיא. אֲבָל הָא וְזִוֹי, כַּד אִינֹּוֹן נְיִוֹלִין עָאכִין כְּנֹּוֹ יַבְּּוֹא, וְיַבְּוֹא נְּלִיְדִי שָׂאִיב כְּוֹן בְּנֵיִא דְּגָּיוֹ דְּכָּפְּאוֹ בִיּיָא בְּגֹוּ וְיַבְּפָאוֹ בִיּיָא בְּגֹוּ וֹיִנְפְאוֹ בִּיִּא בְּגֹוּ וְיִבְּנִיא, וְהַבּּוֹי, וְשְׁלִּבְי יַת כָּל וֹוִיוַת בְּרָא, נְפָּלִידִי שְׂאִיב כְּל בִּיִיא דְּגְּוֹלְיוֹ בִייִּא בְּגוֹי הַבְּרָא, נְפָּלְידִי שְׂבִּיר (תהלים ק"ד) יַשְּׁלְּוֹ בְּלְבְרִא, שָּבִיר (תהלים ק"ד) יִשְׁלְּוֹ בְּלְיבְי הָנִא בְּבִר, (זהו הנזכר הכא).

157. וְתָא זְזַזֵּי, יַבָּוּא דְּלָּפָּא שָׁאִיבֹ כָּל בַוּיָּא, וְאִשְּׂזְּתֵרי בְּתוּלְּפָא דְּדָרוֹם, כְּנָוֹה דְאָתְּבֵּוּר, וּבְגַּיּוֹ כַּךְ אֵינֶגֹּוּ כִּוֹלֵא, וְאִתְּבִוּר.

158. וְהָא אִהְעָּרוּ בֵּיה זוֹבְרַיִּיא. אֶל בְּוּקוֹם שֶׂהַגְּּוֹזְלִים הוֹלְכִים שָׂם הֵם שָׂבִים לְלֶכֶת. בַּוּאי טַּוְעַבִּוּא הֵם שָׂבִים לְלֶכֶת. בַּוּאי טַּוְעַבְּוּא הֵם שָׂבִים בְּנִּיוֹ דְּבָּיִי בְּוּאִי עַּוְלְכִי אָבְּיִם שָׂבִים לְלֶכֶת. בַּוּאי טַּוְעַבְּוּא הֵם שָׂבִים. בְּגִּיוֹ דְּבָּיוֹ וְנְבִיוֹ עְּבִין לְעָלְבִּוּוֹ, וְבִר אִיהוּ הָב לְּכֶּכֶת, בְּגִּיוֹ וְתָבִיוֹ, וְכָא פְּסְהָיוֹ לְעָלְבִּוּוֹ וְתָבִיוֹ וְתָבִיוֹ, וְכָא פְּסְהָיוֹ לְעָלְבְּוּוֹ וְעָבִי וְנְעָבְיוֹ וְתָבִיוֹ וְנְבָּיוֹ וְנְבָּיִי וְנְבְּעָבְיוֹ לְנָבְיֹבְוֹ לְבָּלְבִיוֹ וְתָבִי וְנִבְּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ עְנִילְ לְבָּכְרִי לְּנְבְּיוֹ וְנְבִיוֹ עְנִילְ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבְּיִוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹ וְנְבְּיִבְיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבְּבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹיוֹ וְנְבְּבִיוֹ וְנְבְּבִיוֹ וְנְבִבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבְּבִיוֹ וְנְבְּבִיוֹ וְנְבִיוֹ וְנְבִּיוֹלְיוֹ וְבְבִיוֹ וְנְבִיוֹי וְנְבִיוֹי וְנְבִּיוֹיוֹ וְנְבִיוֹלְיוֹ וְנְבִּילְיוֹ וְנְבִייֹלוֹ וְנְבִיוֹיוֹ וְנְבִיוֹיוֹ וְנְבִייְיוֹ עִבְּיִיוֹ עְשִׁיִין וְנְבִילְנִיוֹן וְנְבִיוֹיוֹ וְנְבִייְתוֹ עְבִייִי שְׁיִיוֹ עְבְּיִבְיוֹ וְנְבִייוֹ וְנְבְיוֹיוֹ וְנְבִייְתוֹ וְנְבִייוֹ וְנְבְיוֹבְיוֹ וְנְבְיִיוֹ וְנְבְּיִיוֹ עְבְּבִיוֹ בְּיִי וְנְבְיוֹים עְּיִבְיִבְיוֹ עְנִיוֹים עְּבְּיוֹ בְּבִיוֹ עְנְבִיוֹ בְּיִילְּנְיוֹ וְנְבִייְיִים עְּבְיוֹבְיוֹ עְנִייְרוֹ בְּיוֹבְיוֹי וְנְבְיוֹבְיוֹים עְּיִרוּי וְנְבְיוֹים וְיוֹים עְּבְּיוֹבְיוֹ וְנְבְּיִבְיוֹים עְּיִבְּיוֹ בְיוֹיְבְיוֹים עְּבְּיוֹים בְּיוֹים וְיוֹים בְּיוֹים עְיוֹים בְּיוֹים וְיוֹים נְיוֹיוֹים וְנְבְיוֹים עְּיִרְיוֹי וְנְבְיוֹבְיוֹין וְנְבְּיוֹלְם בְּיִילְיי וְבְּבְיוֹין וְבְבִּיוֹ וְנְבְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי וְנְבְיוֹיוֹי וְיְבְּיוֹיוֹ וְנְבְיוֹבְיוֹ וְנְיְבְבְּיו

159. הָא זְזַזִּי, כַּד בַּוּלְכָּא, אָתֵי לְעַּׂרְסֵיהּ, בְּשַּׂעֻׂתָּא דְּאָפוֹן אָתְעַׂר, דְאִיהוּ אָתְעַׂר זְּזָבִיבוּתָא לְגַּבִּי בַּוּלְרָא, רוּיִזְא דְּאָפוֹן אָתְעַׂר, דְאִיהוּ אָתְעָׂרוּתָא זְזַבִּיבוּתָא לְגַבִּי בַּוּלְרוּזִיתָא, דְאִלְבְּוּלֵא אִתְעָׂרוּתָא זְזַבִּיבוּתָא לְנַבִּי בַּוּלְכָּא בַּהְּדָה, בְּגִּין דְּצָפּוֹן שְׂאֵרִי זְיִבוּתָא, כְּבָּוֹה דְּאָתְּבִּוּר, (שיר השירים ב') שְּׂמֹאלוּ תַּזֹר הְאָתִי לְרֹאשִׁי. וְדָרוֹם זָדְכִילְ בִּרְוֹזִימוּ דְּכְתִּיבׁ וִיבִּיינֹוּ הַיְתָּא, עַּר דְאָתִי הְתַּאָרוּ שְׁיִרְתָא, עַּר דְאָתִי הְתָּא, עַּר דְאָתֵי

156. רַבִּי אַבָּא פְּתַח, (קהלת א) כְּל הַנְּחְלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנוּ מְלֵא אֶל הַנְּחַ שְׁהָיִם הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנוּ מְלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחְלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת. פְּסוּק זֶה נָאֲמֵר וְאָמְרוּ אוֹתוֹ הַחֲבֵרִים, אֲבָל בֹא רְאֵה, בְּשָׁאוֹתָם נְחְלִים נְכְנָסִים לְתוֹךְ הַיָּם, וְהַיָּם לוֹקֵח אוֹתם וְשׁוֹאֵב אוֹתָם לְתוֹכוֹ בִּשְׁבִיל שֶׁקוֹפְאִים הַמִּיִם שְׁנִּכְנָס בּוֹ, וְאַחַר בָּךְ יוֹצְאִים שׁוֹאֵב אֶת הַבָּים הָמִים שְׁנִּכְנָס בּוֹ, וְאַחַר בָּךְ יוֹצְאִים הַמָּים שְׁנִּכְנָס בּוֹ, וְאַחַר בָּךְ יוֹצְאִים הַמָּתֹת הַשְּׁדָה, בְּמוֹ שֶׁנָּאֲמֵר (תהלים קד) יַשְׁקוּ בָּל חַיִּתוֹ שָׂדָי.

157. וּבֹא רְאֵה, יָם שֶׁקוֹפֵא שׁוֹאֵב אֶת כָּל הַמַּיִם וּמַפְשִׁיר בְּכֹחַ הַדְּרוֹם כְּמוֹ שֶׁנְתְבָּאֵר, וּמִשׁוּם כָּךְ אֵינָנוּ מָלֵא, וְנֶאֱמֵר.

158. וַהֲרִי הָתְעוֹרְרוּ בוֹ הַחֲבֵרִים, אֱל בְּקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת. מָה הַטַעַם הַם שָׁבִים? מִשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ נָהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ ְיוֹצֵא מֵעֵדֶן לֹא פוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וְהוּא מוֹצִיא ּהָמִיד מַיִם לַיָּם, וְעַל זֶה הַמַּיִם שָׁבִים לְלֶכֶת, וְשָׁבִים, וְהוֹלְכִים וְשָׁבִים, וְלֹא פּוֹסְקִים לְעוֹלְמִים. וּכְשָׁהוּא שָׁב לְלֶכֶת, בְּדִי לְלֶכֶת לְהַשְּׁקוֹת אֶת הַכּּל, וּבָאָה רוּחַ צְפוֹן וְהַמַּיִם שָׁהִיא הַדְּרוֹם ורות קוֹפְאִים, חֲמִימָה, (מַפְשִׁירָה) מַשִּׁילָה אוֹתָם לְלֶכֶת ּלְכָל צַד. וְעַל זֶה הַיָּם הַזֶּה יוֹשֵׁב בֵּין שְׁנֵי הַצְּדָדִים הַלְּלוּ, וּבִשְּׁבִילָם הוּא עוֹמֵד, וְאֲנִיּוֹת הוֹלְכוֹת וְנוֹסְעוֹת לְכָל צֵד.

159. בּא רְאֵה, בְּשֶׁהַמֶּלֶךְ בָּא לְמִשָּתוֹ בְּשָׁעָה שֶׁנֶחֶלָק הַלַּיְלָה, רוּחַ צָפּוֹן מִתְעוֹרֶרֶת, שֶׁהִיא מְעוֹרֶרֶת חֲבִיבוּת לַגְּבִירָה, שֶׁאִלְמְלֵא רוּחַ הַצְּפּוֹן אֵין מִתְחַבֵּר הַמֶּלֶךְ עִמָּה, מִשׁוּם שָׁמָּצְפוֹן מֵתְחִילָה חֲבִיבוּת, כְּמוֹ שֻׁנֶּאֲמַר (שִיר שֶׁמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי. וְדָרוֹם מְחַבֵּק ב) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי. וְדָרוֹם מְחַבֵּק בְּאַהָּבְּה, שֶׁבֶּתוּב וִימִינוֹ הְחַבְּקַנִי. וְאָז כַּמְּה בַּקְּה, שֶׁבָּתוֹב מְעוֹרְרִים שִׁירָה עֵד שֶׁבָּא הַבּקֶר, שֶׁבָּתוּב (איוב לח) בְּרָן יַחַד כּוֹרְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּלְבִי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּלְבִי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ

צַּפְּרָא, הַּכְהִּיבֹ, (איוב ל"ח) בְּרָן יַזַּוֹד כּוֹכְבֵי בֹּקֶּר וַיָּרִיעֹוּ כָּל בְּנֵּי אֱלֹהִים.

160. וְכַד אָתֵי צַּפָּרָא, כַּכְּלְהוּ עִּׂכְּאֵי וְתַהָּאֵי אַבְּוֹרִי אָפִירִים אָתִי צַּפָּרָא, כַּכְּלְהוּ עִׂכְּאֵי וְתַהָּאֵי אַבְּוֹרִי לְּטָם שִׁיּרְרָא, וְיִשְּׂרָאֵל בְּגַּוִוֹנְא דְּא לְתַהָּא, דִּכְהִּיבֹ, (ישעיה o"ב) הַבּוּוְּכִּירִים אֶת יְיִי אַל דְּבִּיי לְכֶם. אַל דְּבִּיי לְכֶם סּ"ב) לְתַהָּא דַּיְיִקָּא. (בלילה)

קַפּוּא פַּבּיִּהָּאָא בְּיִהְּנָא פָרִים אָת יִיֹּ, אַכְ בִּבִּי כְּכֶם. וֹבָא פַב אִנְּוֹזְשָּׁב וֹאִנְרַבְּל כִּילְיָא בְּוֹזְשִּׁוֹכָא, וּכִּוּ הָּנִיּהְ הָּנִּא פָּנִיּשְׁיִא בְּרִיך בִּוּא. פַב אַנְיִבְּל בִּילִיְא פְּנִישְׂיִא בְּרִיך בִּוּא. פַב אַנְיִבְּיִּא בְּרִיך בִּוּא. וְכֵּוְ בְּכִילִיְא, פְּנִישְׂיִא, וּבְּוֹשְּׁבְּנִיאוֹ כְּלִּבְּי בְּנִילְיָא, וְכִּוֹיְ בְּנִיל בְּנִילְיָא, פַרִיך בִּוּא. וְכַוְ בְּרֵיך בִּוּא. וְכֵּוְ בְּכִילְיָא, פְּרִיך בִּוּא. וְכַוְ בְּרִיך בִּוּא. וְכִּוֹ בְּרִיך בִּוּא. וְכֵּוֹ בְּרִיך בִּיִּלְיָא, כְּרִיך בְּיִבְּיִי לְבִּי בְּיִבְּיִי בְּרִיך בִּיִּלְיָא, בְּרִיך בִּיִּילְיָא, בְּרִיך בִּיִּילְיָא, בְּרִיך בִּיְלְיָא, בְּרִיך בִּיְּלְיָא, בְּרִיך בְּרִיץ בְּרִיך בְּיִבְּיִי בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיך בְּרִיץ בְּרִיך בְּרִיך בְּיִבְּיִי בְּרִיך בְּרִיך בְּרִילִייְא. בְּרִיך בְּרִיך בִּיִילְיִא, בְּרִיך בְּרִיּבְיִי בְּרִיך בְּרִישְׁיִּשְׁיִם בְּרִיך בְּרִיך בְּיִילְיִא, בְּרִיך בְּיִבּיי בְּיִבְּיִים בְּיִישְׁיִּבְּיִי בְּרִילְיִיא. בְּיִייִים בְּיִייִיבְּייוֹ בְּיִבְיִיבְייִים בְּיִייִּבְיִייִים בְּיוֹי בְּיִיבְּיִייִים בְּיִי בְּיִבְּיִייִים בְּיִי בְּיִיבְייִים בְּיִי בְּיִבְּיִייִים בְּיִי בְּיִיבְּיִיים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּיִים בְּיִייִים בְּיִייִּיִים בְּיִייִּים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִייִים בְּייִים בְּיִיבְּיִייִים בְּייִייִים בְּיִיבְייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִּייִייִייִיים בְּיִּייִייִּייִים בְּייבְייִיים בְּיבְייִייִיים בְּיִּייִים בְּיִיים בְּיִיבְייִים בְּיבְייבְיים בְּייבְּייִים בְּיוּבְייבְייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִייִיים בְּייִייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִיבְּייִים בְּייִים בְּיִיבְּייִים בְּייִּייִים בְּיִייִים בְּיִייִיים בְּיִייִּייִים בְּייִיבְּייִים בְּיִיבְּייִייִים בְּיִיבְּייִים בְּיִייִּיי

162. וְעַׁל דָּא, אַרְעַּה, אַכֵּין דְּלָא בִּיִּיְרָ הוּא בְּכִילְה, וְנַבְּיִּים, וְטַלִּיק עַׁל בַּיִּרָ, אַכֵּין דְּלָא בִּיִּשְׂהָכְּבִי יְכִּיבִּיא וְבִיּכִּיל בְּיִּבְיִּה, וְכָּא בִּיִּשְׂהָ בְּרִיךְ הוּא. וְכָּא בִּיִּשְׂהַ בְּרִיך, בְּגִּין בְּיִבְיא בְּרִיךְ הוּא. וְכָּא בִיִּשְׂהַכְּבְ תְּרִיר, בְּגִּין בְּעַבְּיא בְּרִיךְ הוּא. וְכָּא בִיִּשְׂהַכְּר תְּרִיר, בְּגִּיוֹ כְּא בִישְׂהַכְּב יְבִּיבִיא וְבִיכִּיא בְּרִיךְ הוּא. וְכִּא בִּיִּבְיי, וּבִּנְּנִייהוּ בְּרִיבְיי, וּבִּנְּנִייהוּ בְּרִיבְיי, וּבִּנְּנִייהוּ בְּרִיבְיי, וּבִּנְּנִייהוּ בִּרְיִבְּיי בְּיִין בִּרִין בִּרִין בִּרִין בִּרִין בִּרִין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּיִּין בִּרִין בִּיִּין בִּיִין בִּיִין בִּיִּין בִּיִין בִּיִין בִּיִּין בְּיִּין בִּיִּין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בִּיִּין בִּיִּין בְּיִין בְּיִּיִין בִּיִין בְּיִּין בִּיִין בְּיִּיִּין בִּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִּיִּין בְּיִּין בְּיִין בִּיִּין בִּיִּין בְּיִין בְּיִּין בְּיִין בְּיִין בְּיִּין בְּיִין בְּיִּנְיִין בְּיִּין בְּיִין בְּנִּיִין בְּיִּין בְּיִּין בְּיִּיִין בְּיִין בְּיִּים, בְּיִייִין בְּיִיּיִּין בְּיִין בְּיִייִּין בְּיִין בְּיִּיִּין בְּיִין בְּיִין בְּיִּין בְּיִים בְּיִּיוֹין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִּייִּין בְּיִין בְּיִין בְּיִּיים בְּיִיין בְּיִיין בְּיִיים בְּיִים בְּייִים בְּיִּיִּיוּים, בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְּייים בְּיִיים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּיִיים בְּיִים בְּיבִּיים בְּייִּבְּייִים בְּיִים בְּיִי

163. וְאִי תֵּיבִּוּא הֵיךְ כָּא יַכְכִיּוֹן לְּכִּיְלְרֶב בְּהוּ. אֲבֹּיָא, עַּר דְהַוִּי, מִּהְבִיּנְּע לְבִּילְרֶב בְּהוּ. בְּיִּבְיֹּא, עַּר דְהַוִּי, מִּהְבִיּנְּע, עִּהְ אֲבִּנְּא, לְקָּטְׂלָא וְזִּדְא, אָרִם בַּר נְּשׁ זֹזוּטְרָא, אוֹ אֲבָנְּא, לְקָּטְׂלָא וְזַדְא, בְּיִּבְּעָּת, וְנִּבְּפָּתִין שִׁית בִּיינְּה, בִוּגוֹּ בְּנְּא, עַׂר דְהַוִּי, בִּיתְּבוּנְּע לְבִּילְרֶב בְּהוּ.

164. תָּא זְזֵזֵּי, כַּבְּּוֹה נְּהֲרִיזְ, כַּבְּּוֹה יְאוֹרִיזְ, נַּפְּּּּׁהְא בִּוֹגֹּוֹ יַבְּּוֹא עִּלְּאָה, כַּדֹ אִתְּבִוּשְׂיּבְן וּבִּוּשְׂיִבְּן בַּיִּא, (ויחי עִּלְּאָה, כַּדֹ אִתְּבִוּשְׂיּבְן וּבִּוּשְׂיִבְן בַּיִּא, (ויחי רמ"ג) וּבִּוּהְפַּּלְגִּיזְ (דף ל" ע"ב) כַּבְּּוֹה נְּזְזִלִיזְ, לְכַבְּּוֹה סְיִירוֹ, וְזוּוּלָבָּאְ דִּבְּוּבְוּנְאָ דִּבְּוּבְוּנְאָ דִּבְּוּבְוּנְאָ דִּבְּוּבְוּנְאָ דְּבְּוּבְוּנְאָ דְּבְּוּבְוּנְאָי דְּבְּיִבְּוּה דְּבִּוּבְוּנְיִ בְּיִיוֹ (בראשית קכ"ט) בְּוִרוְזַשְּׁיֹן דְּסִילְרָא דְּבִּוּצְיִבִּים אִינִּוּן בַּוִייִּן (בראשית קכ"ט) בְּוַרְוְזַשְּׁיֹן

160. וּכְשֶּׁבָּא הַבּקֶר, כָּל הָעֶלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים אוֹמְרִים שִׁירָה, וְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ כֵן וְהַתַּחְתּוֹנִים אוֹמְרִים שִׁירָה, וְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ כֵן לְמַשָּׁה, שֶׁבָּתוֹב (ישעיה 20) הַמַּוְבְּיִרִים אֶת ה' אַל דָּמִי לְכֶם לְמַשָּׁה ה' אַל דָּמִי לְכֶם לְמַשָּׁה דַּוֹקָא [בּלִיְלָה].

161. בְּשֶׁנֶחֶלֶק הַלַּיְלָה, אוֹתָם שֶׁתְּשׁוּקְתָם לְחַיְבִּיר הָּמִיד אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא לְּתְנִים שֵׁנְה לַלֵב, וְעוֹמְדִים לְהַיְּבִּיר אֶת נוֹתְנִים שֵׁנְה לַלֵב, וְעוֹמְדִים לְהַיְּבִיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּשֶׁעוֹלֶה הַבּעֶּר, מַקְדִּימִים לְבֵית הַבְּנֶסֶת וּמְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ לְבֵית הַנְּגֶסֶת וְמְשַׁבְּחִים אֶת הַיִּוֹם, וְכֵן בַּלַיְלָה הוֹא, וְכֵן אַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם, וְכֵן בַּלַיְלָה בְּחשׁךְ וְלֵן הַשְּׁבֶשׁ, בְּעִל אֲלֶה בְּתוּב הַמַּוְבִיִים אֶת ה׳ אֵל דְּמִי לְבָם וְעֵל אֵלֶה בְּתוּב הַמַּוְבִיִּיִם אֶת ה׳ אֵל דְּמִי לְבָּם. וְעֵל אֵלֶה בְּתוּב הַמַּוְבִיִּים אֶת ה׳ אֵל דְּמִי לְבָם. וְנֵה עם יִשִּׁרָאל הַקְּדוֹשׁ.

162. וְלָכֵן הִוְּכִּירָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרֵים וְעֻלָּה עַל פַּרְעֹה, אֵלּוּ שֶׁלֹא שׁוֹכְכִים יִמָם וְלַיְלָה, וּמִי הֵם? צְפַּרְדְּעִים, שֶׁקּוֹלָם לֹא שׁוֹכֵךְ תָּמִיד, מִשׁוּם שֶׁהָחֲזִיק בָּעָם הַקְּדוֹשׁ שׁוֹכֵךְ תָּמִיד, מִשׁוּם שְׁהָחֲזִיק בָּעָם הַקְּדוֹשׁ שֶׁלֹא שׁוֹכְרָים יָמִים וְלֵילוֹת לְשַׁבֵּחַ אֶת הַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלֹא הָיָה אִישׁ בְּמִצְרַיִם שָׁיָכֹל לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה, וּמֵהֶם נִשְּׁחֲתָה הָאָרִץ, וּמִקּלָם הָיִּי יוֹנְקִים וִילִּדִים קְטַנִּים מֵתִים.

163. וְאָם תּאַמַר, אֵידְּ לֹא יָכְלוּ לַהְרֹג אוֹתָם? אֶלֶּא אָם הַרִים אָדָם מַקֵּל אוֹ אֶבֶּן לַהֲרֹג אַחַת, הִתְבַּקְעָה וְיָצְאוּ מִמֶּנָה שֵׁשׁ מִתּוֹדְ מֵעֶיהָ, וְהוֹלְכוֹת וּמְקַלְקְלוֹת אֶת הָאָרֶץ עַד שָׁהָיָה מֵהַנִּמְנָע לִקְרַב אֲלֵיהֶם.

164. בּא וּרְאֶה כַּמָּה נְהָרוֹת, כַּמָּה יְאוֹרִים יוֹצְאִים מִתּוֹךְ הַיָּם הָעֶלְיוֹן, בְּשֶׁנְמְשָׁכִים יוֹצְאִים מִתּוֹךְ הַיָּם הָמֵיִם וּמִרְחַלְּקִים כַּמָּה נְחָלִים וּמַבְּשִּׁירִים הַמַּיִם וּמִרְחַלְּקִים כַּמָּה נְהָרוֹת. לְכַמָּה צְיָדִיִים, לְכַמָּה יְאוֹרִים, לְכַמָּה נְהָרוֹת. הַחֵלֶק שֶׁל הַמְמַנֶּה שֶׁל צֵד מִצְרִיִם הֵם הַמַּיִם הַמְיִם הָמִים הָאֵלֶה, שָׁאֵין לְךְּ מֵיִם שִׁיוֹצְאִים הַמְּלֵב, מִוֹצִיאִים דְּגִים לְמִינִיהֶם. מִתוֹךְ הַיָּם שֶׁלֹא מוֹצִיאִים דְּגִים לְמִינֵיהֶם.

לְנִינִּיןֹּ. אַכּנִּוֹּ, דְּכָּנִית כָּלְר בּוּנִיןּ דְּנָּפְּׁנִּלְּוֹן בִוּצֵּוּ זַבְּוֹא' דְּכָּלָא בּוּפְּכֵּלִי זָוּנְּיוֹ

165. בַּוּאוֹ אִינִּוּן נַּוּנִּיןֹ. אִינַּוּן שְּׂכִּיתִוֹ בְּעָּכְּכְּוּא, כְּוּבִּינִּןְ כְּכִּיתִוֹ בְּעָּכְּכְּוּא, בְּוּבִּינִּןְ כְּכִּיתִּא דְּבָּוּאוֹן, בְּוּבִּינְּוֹ בְּרוּיִוֹא דְּיִזְיְכְבְּיתָא. וְעַבֹּל דָּא הָנִּינְּן, אִית בִּוּיִיןֹ בְּוּגַּדְּכִיןֹ דְבִּוּהְוֹזִכְּנְהִיןֹ לְכָּל בְּיִילוֹ בְּנִינִיןֹ בְּבִּרִיוֹ דְבִּוּהְוֹזִכְּנְהִיןֹ לְכָּל בִּיִיןֹ בְּנִבְּרִיןֹ דְבִּוּהְוֹזִכְּנְהִיןֹ לְכָּל בְּיִנִיןֹ בְּנִבְּרִיןֹ דְבִּוּהְוֹזִכְּנְהִיןֹ לְכָּל בְּיִּא הָנִינִוֹ בְּנִבְּרִיןֹ דְבִּוּהְוֹזִכְּנְהִיןֹ לְכָּל בְּיִבְּיוֹ בְּנִילוֹ בְּבִּרִיוֹ דְבִּוּהְוֹזִיבְּנְהִיןֹ לְּכָּל בְּיִבְּיוֹ בְּבְּרִיוֹן בְּבִּרְיוֹן בְּבִּירְוֹיִין בְּיִבְּיוֹ בְּנְכִּל בְּיִבְּיוֹ בְּבִּרִיוֹן בְּבִּירִיןֹ בְּבִּירִיןֹ בְּבִּירִיןּ בְּיִבְּיוֹיִין בְּיִבְּיוֹיִין בְּבִּיִּנִין בְּבִּירִין בְּבִּירִין בְּבִּירִיןּיוֹ בְּבִּיִּנְיִיוֹן בְּבִּיִּנִין בְּיִבְּיִיוֹן בְּבִּיִּתְיוֹיִיוֹ בְּיִבְּיִיוֹיוֹ בְּבִּיִּנְיִיוֹן בְּיִּנְיִיוֹן בְּבִּיִיּיִיוֹן בְּבִּיִּנְיִיוֹן בְּיִבְּיִיוֹיוֹן בְּנִינְיוֹן בְּיִבְּנִינְיִיוֹן בְּיִבְּיִיםְיִיוֹן בְּיִבְּנִיוֹיוֹן בְּיִבְּיִיוֹיוֹ בְּיִבְּנִיוֹיוֹן בְּנִינְיוֹיוֹ בְּיִבְּינִייוֹן בְּיבְּנִיוֹיוֹן בְּיִנְיוֹיוֹיוֹ בְּבִּבְּתִיתְיוֹיוֹ בְּיִבְּבִּינִיוֹן בְּיבְּנִיוֹיוֹ בְּיִבְּיִיוֹיוֹן בְּבִּיבְיוֹין בְּיִינְיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹם בְּיִינְיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹ בְּיִנְיוֹיוֹ בְּיבְּנִיוֹיוֹיוֹ בְּיִינִיוֹן בְּיִינִיוֹין בְּיִינְיוֹיוֹיוֹ בְּיבְיִיוֹיוֹיוֹ בְּבְּינִייוֹן בְּיִבְּיוֹיוֹיוֹם בְּיִבְּיוֹיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹיוֹם בְּיִבְּיִיוֹיוֹם בְּיִיבְּיוֹיוֹיוֹם בְּיִנְיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹ בְּיִינְיוֹיוֹיוֹם בְּיִבְינִייוֹיוֹם בְּיִבְּיוֹיוֹיוֹם בְּיִבְּיִילְיוֹיוֹיוֹיוֹ בְּיוֹיוְיוֹיוֹיוּיוּיוֹם בְּיבִּינִיוֹיוֹ בְּיוֹיוְיוֹיוֹיוּ בְּיבְיבְיוֹיוּיוֹים בְּיבְּיבְיוֹיוֹיוּיוֹיוּ בְּיוֹיוִיוּיוֹיוֹ בְּיבְיוֹיוִיוּיוּ בְּיוֹיוְיוֹם בְּיוֹיוְיוֹיוּיוּיוֹיוּ בְּבְּיוֹיוֹיוִיוּיוֹם בְּיבְבְּיוֹיוִיוּיוֹם בְּיבְבְּיוֹיוְיוֹיוּיוּיוְייוּיוּים בְּיוֹיוִיוּיוֹ בְּיוֹייִיוּיוּיוּים בְּיוֹיוִיוּיוֹ בְיוּבְייוֹיוֹיוּיוּ בְּבְּיייוֹיוִיוֹייוּיוּיוּ בְּיוּבְייִייוֹיוּיי

166. וְהָּכָּא זַּהָּבִי דְּבִּיצְּרָאֵי, בְּוּגַּדְּכִּיןֹ בָּוּאֵרִי דְּזְזְרָשִׂיןֹ, זְּוּנִּיןֹ בְּּסִיטִיןֹ, לְּפִיטִיןֹ בְּעָשֶׂר דַּרְגִּיןֹ דְּזְרָשִׂיןֹ, דְּכְתִּיבׁ, (דברים י"ח) קּוֹסֵם, קְּסְבִּיִים, בְּיּעוֹנֵּוֹ, וּבְיּנַיֵּשׁי, וּבְּיּכַשֵּׂף, וְזֹזוֹבֵּר יִ"ח) קּוֹסֵם, קְּסְבִּיִים, בְּעֹוֹנֵוֹ, וּבְיּנַיֵּשׁי, וּבְּיַכַשֵּׂף, וְזֹזוֹבֵּר יִיח) קּוֹסֵם, לְּסְבִּיִם, וְיִּדְעוֹנִיֹי, וְדוֹנֵשׁ אֶל הַבֵּיתִים. הָא אַשֶּׁר, וִיִּדְעוֹנִיי, וְדוֹנֵשׁ אֶל הַבֵּיתִים. הָא אַשֶּׁר וִינִּיוֹ דְּיוֹנִרְשׁיִּא.

וֹלָא אָתִּי גָּלַיְּיִם רוּוֹזָא דְּאִינִּוּן זִוֹכְבִּיתֹןְ. דְּסְׁכִּיִּלִּוּ נִּוּנִּי בְּלִּיּוֹ, (בכוּלְפוּ נוֹנוּן תַּלְיוּן) בְּׁכְאִי, וְאִנְּינְּיִּ נִּיְּבִייִּ אִינִּוּן נִּוּנִּי בְּוֹזְכִּלְּוֹּ, (בכוּלְפוּ נוֹנוּן תַלְיוּן) בְּׁכְאִי, וְאִנְּבְּנְּעִׁיּ בִּיבִרִּהְיִּ נִּוּנִּי בְּעָבְּלִּיּ, (בכוּלְפוּ נוֹנוּן תַלְיוּן) בְּכְאַ עּוֹזְלְנִּיּ בִּיבִרְהִי וְבִּלְבֵּלְאִ תִּוֹלֵלְיוֹ נְּנְיִבְיִין בְּבִּילְאַ תִּוֹלַלְּיִּא, אוּהְּיִּכִּי לְּיִּבְיִין

168. עָּרוֹב: כִּי הַאִּי גַּוְוֹנָּא, דְעַרְבֵּב כּוֹן זִינִּי דְּעָּכְנְּאָ אֲפָיכּוּ דִּילְרְבֵּב כּוֹן זִינִּי דְּעָּכְּאָ אֲפָיכּוּ דִּילְרְהוֹן, וְכָּא יַכְּכִּיוֹ רְאָתְּדַבְּכָּא, וְכֹּא עוֹד, אֶכָּא אֲפָיכּוּ דְּאָשְּׂתְּכָזוּ בְּאַרְעָּא, מְוֹזְבְּכָן כּוֹן בְּאַרְעָּא, וּבְּוֹזִבְּכָן אֹי בְּאַרְעָּא, וּבְּוֹזִבְּכְן כּוֹן בְּאַרְעָּא, וּבְּוֹזִבְּכְן אֹי בְּאַרְעָּא, וּבְּוֹזִבְּכְן אֹי בְּאַרְעָּא, וּבְּוֹזִבְּכְן אֹי בְּאַרְעַוֹיִיהוּ. עָּרוֹב, עַּרוֹב. עַרְבּוּבְיָא. כְּבְיּה דְאַתְּעְּא אֲבָּיר (ויקרא י"ט) וּבֶנֶּד בּכְלְאֵיִם. עַרוּבִין: (ויקרא יִבְיּא הִוֹּרַע כִּלְאִים: זִינִּיוֹ סַנִּיאִין בְּאָרְבוּוּת יְדָא.

169. הָא זְזֵזֵּי, פַּפָּוֹה זַזִּילִין אָתְעָרוּ לְעֵּילָא פְּזַזִּד, וּבַּלְבֵּל כּוֹן קּוּדְשָּׁא בְּרִיךְ הוּא כַּוְזַדָא, בְּגִּין לְבַלְבְּלְבְּלָא זִזִּיילַיְיהוּ הַּהְּיפָּא לְעֵילָא. וְכָל אִינִּוּן נְּבִּירָן דְעָבַד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא בְּבִּיצְׂרַיִם, בִּידָא זְזַדָּא הְנָה, דְאָרִים יְבִיה עָּלַיְיהוּ, לְעֵילָא וְתַהָּא, וּבִּוּהַבִּוֹן אִתְאָבִידַת זָזְכְבְּוֹתָא דְּבִיצְרַיִם,

165. מִי הֵם הַדָּגִים? אוֹתָם שְׁלִיחִים בָּעוֹלֶם מְמַנִּים בָּעוֹלֶם מְמֻנִּים לַעֲשׁוֹת אֶת רְצוֹן אֱדוֹנָם, מְמֻנִּים בְּרוּחַ שֶׁל חָכְמָה. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, יֵשׁ מֵיִם מְגַדְּלִים חֲכָמִים, וְיֵשׁ מֵיִם מְגַדְּלִים טִּפְּשִׁים, לְפִי אוֹתָם נְהָרוֹת שֵׁמְּתִחַלְּקִים לְכָל הַצְּדָדִים.

166. וְכָאן נַהְרוֹת מִצְרִיִם מְגַּדְּלִים בַּעֲלֵי כְּשָׁכִּים, דְּגִים בְּסוּגִים שׁוֹנִים, בְּעֻשֶּׁר דְּרָגוֹת כְּשָׁפִים, דְּגִים שׁוֹנִים, בְּעֻשֶּׁר דְּרָגוֹת שֶׁל בְּשָׁפִים, שֶׁבֶּתוֹב (דברים יח) קוֹפֵם, קְסָמִים, מְעוֹנֵן, וּמְנַחֵשׁ, וּמְכַשֵּׁף, וְחוֹבֵר, חָבֶר, וְשׁוֹאֵל אוֹב, וְיִדְעוֹנִי, וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים. הֲרִי וְשִׁלֹאֵל אוֹב, וְיִדְעוֹנִי, וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים. הַבִּי עֲשָׂרָה מִינִים שֶׁל חָכְמַת הַמְּכַשִּׁפִים.

167. וּבְאוֹתוֹ זְמֵן הוֹשִׁיט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצְבַּע שָׁלוֹ וּבִלְבֵּל אוֹתָם נְחָלִים וּנְהָרוֹת שָׁל מִצְרַיִם, וְנִמְנְעוּ אוֹתָם הַדָּגִים שֶׁל הַחְבְמָה מָצְרַיִם, וְנִמְנְעוּ אוֹתָם הַדָּגִים שֶׁל הַחְבְמָה שֶׁלָּהָם. אֶחָד הִתְהַבּּרְ לְדָם, וְאֶחָד שֶׁהָעֶלוּ שֶׁלְּנִים אָחָד הַרְבִּים הְּלוּיִים] בְּלִי הַדְּגִים הְּלוּיִים] בְּלִי הַדְּגִים הְּלוּיִים] בְּלִי הַדְּגִים הְוֹלוֹת [שֶׁכֶּל הַדְּגִים הְוֹחַ שֶׁל אוֹתָן תוֹעֶלֶת, וְלֹא בָאָה עֲלֵיהֶם רוּחַ שֶׁל אוֹתָן חַכְמוֹת.

168. ערב – בְּאוֹתָה דֻּגְמָא, שֶׁעִרְבֵּב לְהֶם מִינֵי חָכְמָה שֶׁלְהֶם, וְלֹא יָכְל לְהִדְּבֵק, וְלֹא עוֹד, אֶלְא אֲפָלוּ שֶׁאֵלֶה שֶׁנִמְצְאוּ בָּאָרֶץ, עוֹד, אֶלְא אֲפָלוּ שֶׁאֵלֶה שֶׁנִמְצְאוּ בָּאָרֶץ, מַשְׁחִיתִים אֶת מַשְׁחִיתִים אוֹתָם בָּאָרֶץ וּמֵשְׁחִיתִים אֶת דַּרְכֵיהֶם. עָרבּוּבְיָא, בְּמוֹ שֵּׁנָאֱמֵת וּבָגֶד בִּלְאַיִם. עֵרוּבִין – (ויקרא שִׁרְבֵּ לֹא תִוְרַע בִּלְאָיִם. מִינִים רַבִּים רַבִּים בַּהַרַמַת יָד.

169. בּא רְאֵה כַּמְה כֹּחוֹת הִתְעוֹרְרוּ לְמַעְלָה כְּאֶחָד, וּבִלְבֵּל אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּאֶחָד בְּרִיּ לְבֵלְבֵּל אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאֶחָד בְּיִר לְבַלְבֵּל אֶת הַכּּחַ הַתַּקִּיף שֶׁלָּהֶם לְמַעְלָה. וְכָל אוֹתָן גְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, בְּיִד אַחַת זֶה הָיָה, שֶׁהֵרים יְדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה וּלְמֵשָׁה, וּמִשְׁם אָבְדְה יְדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה וּלְמֵשָׁה, וּמִשְׁם אָבְדָה חְכָמֵת מִצְרַיִם, שֶׁבֶּתוּב (ישעיה כּט) וְאָבְדָה חָכְמֵיו וּבִינַת נְבֹנִיו תִּסְתַתּת.

דִּרְהִּיבֹ, (ישעיה כ"ט) וְאָבְדָה זְזְרְבַּוֹת וְזַכְבָּוֹיו וּבִּינַּת גְּבוֹנָּיו הִסְהַהָּר.

170. וְתָּא זְזְזֵּי, פְתִּיבֹ, (ישעיה י"ט) וְסִכְּסַכְתִּי בִּוּצְּׂרִיִם בְּנִינְּ לְעֵיכְּא, בְּבִּיצְּרִים לְתַּתָּא. בְּגִּיוֹ דְּאִינִּוֹן מִילִין לְעֵיכְּא, בְּנִינְ לְעֵיכְּא, בְּנִינְ לְעֵיכְיּא, וְאִרְעָוֹרְבוּ כַּלְּהוּ. אִתְעַרְבוּ לְעֵיכְּא, בְּנִינִוֹ לְעִיכְיּא, וְאִרְעָּרְבוּ כַּלְּהוּ. אִתְּבַיְרְבוּ לְעֵיכְּא, דְּלָא הְווֹ בִּוּצְּרָאִי יַכְכֵי לְאִתְּקִשְּׂיֶרִא בְּיִיתָּא, בְּאִינִּוּן דוּכְתֵּי דְּאָדְוֹוֹ בִּוּתְּלָא, וְאִרְנִי בְּקַרְבוּיתָא, בְּיִירָהוּ, בְּיִרְבוּ, וְעַל דָּא אֵיִיתֵּי עֻּבְיִּיהוּ עַּרוֹב, וֹזִינְווֹ דְּהָבִיי דְּא בְּדָא. בְּרָוֹ בִּיּהְא.

171. פּנִּים, דְּסַלְּלָא עַּפָּרָא דְאַרְעָא. וְתָא זְזַזֵּי, כָּל אִיבָּא דְּאָהְיִלִּידַת בְּאַרְעָא, בִּוֹזִילָא דִּלְעֵילָא בְּוֹנִילָ עָּלָה אִיהוּ, וְכַלָּא הָוָה כְּנַּוִוּנָא דִלְעֵילָא.

172. וְתָּא זְזַזֵּי, שִּׂבְעָה רְקִּיעִין עָבֵּד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הֹוּא, בְּנַוְנָּא דָּא שִּׂבְעָה רְקִיעִין עָבֵּד קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הֹוּא, בְּנַוְנָּא דָא שִּׂבְעָה אַרְעָאוֹ. וְאִינִּוּן תְּזווּבִוּי דְּא שִּׁבְעָה אַרְעָא בְּרוּכְתַּיְיהוּ. ז' רְקִיעִין לְעֵיכָּא, שִּׂבְעָה תְּזוּבִוּי אַרְעָא לְתַבָּא בְּתְּפָּרְשָׂוֹ דִּרְנִּיוֹ, ז' רְקִיעִיןֹ, לְעַיִּלְא, בְּהַאי נַּוְונָא לְתַבָּא בִּתְּבָּרְשָׂוֹ דַרְנִּיִּא, בְּזֹ׳ אַרְעִיןֹ, וְיִּהְא אוּקְבוּוּהוּ זוֹבְרַיִּיא, בְּזֹ׳ אַרְעִיןֹ נְיִיּא אוּקְבוּוּהוּ זוֹבְרַיִּיא, בְּזֹ׳ אַרְעִיןֹ בְּא. בְּרִעִּין

173. וְאִינֹּוּן זֹ' הְּזוֹוּבֵּוּי אַרְעָּׂא לְעֵּיִכְּּא, כָּל זוֹד (מתפרשאן לשבעין ממנן) בִּוּתְפָּרְשָׁוֹ לְעָשֶׁר, וְאִינֹּוּןֹ בִּוּתְפָּרְשָׁוֹ לְעָשֶׁר, וְאִינֹּוּןֹ בִּוּתְפָּרְשָׁוֹ לְעֹ׳ בִּוּבְּוֹּנָוֹ, דִּבְּוּבְוֹנָןֹ עַל שַּׁבְּעִיןֹ עַבְּוּיוֹ. (בלק ר"ט ע"ב) וְהַהוּא אַרְעָּא, הְּזווּבְּוּא דְּכָל עַבְּוּא וְעַבְּוּא, סַוְזוְרָא לְבֵּיִלְא כַּוְּדִישָּׂא דְּיִשְּׂרָאֵל. כְּבָּוּה דְאַהְּ אָבֵּוּר (שיר לְאַרְעָא כַּוְּדִישְּׂא דְיִשְּׂרְאֵל. כְּבְּוּה דְאַהְ אָבֵּוּר (שיר השירים ג') הִנְּה בִּוּטְּהוּ שָׂלְּלְבוּה בְּנֵוּוִיְיהוּ טְּבִּיִרין, וְאִינֹּוּן עֹי לְה בִוּנְבִּוֹר יִשְּׂרָה בְּנֵוּיִיְהוּ טְבִּוּיִירוֹ, וְאִינִּוּן עֹי דְּא דְּאַבְּרָה בְּנֵוּיִיְהוּ לְעֵיִּלְא, כְּנִוּוִנְא דְא לְתַהא. וְדָא הוּא לְעֵיִּלְא, כְּנִוּוִנְא דְא לֹתהא.

174. וְהָא זְזַזֵּי, הַהֹּוּא אַרְעָּׁא, הְּזֹזוּבָּוּא דְּזוּוּכְּׂקָא דְּבִּוּצְּׂרְאֵי, בְּהַהוּא זִּבְיָּבָּא, אוֹשִּׁיטֹּ קּוּדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא אֶצְּבְּׁבְעָּא דִּיכֵיה, וְאִתְיְכִירוּ טַּפְּסִירִיןֹ בְּהַהוּא הְזוּבִּוּא, וְאִתְיְבְשׁוּ

170. וּבֹא רָאֵה, כָּתוּב (שם יט) וְסִּכְסַבְּתִּי מִצְרִיִם בְּמִצְרִים. מִצְרִים – לְמֵעְלְה, בְּמִצְרִים מִצְרִים – לְמֵעְלְה, בְּמִצְרִים מְלְּהָת לְמֵעְלְה לְמֵעְלְה מְשִׁה. מְשִׁה שָׁאוֹתִם חֲיָלוֹת לְמַעְלְה מְמֻנִּים עַל הַחֲיָלוֹת שֶׁל מִשָּה, וְהִתְעִרְבוּ כֻּלְם. מְמְנִים עַל הַחֲיָלוֹת שֶׁל מִשָּה, וְהִתְעִרְבוּ כָּלְם. הְתְעַרְבוּ לְמַעְלְה, שֶׁלֹא הָיוּ הַמִּצְרִים יְכוֹלִים לְהַתְּקַשֵּׁר לְכִשְׁפֵיהֶם, בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת שֶׁהִיוּ מְעִרְבוֹת שֶׁהִיוּ מְעִרְבוֹת וָיָה טָרב, חַיּוֹת שֶׁהִיוּ מְעִרְבוֹת וָה בָּוֹה.

171. בָּנִים – שֶׁעָלָה עֲפַר הָאָרֶץ. וּבֹא רְאֵה, בָּל פְּרִי שָׁנוֹלָד בָּאָרֶץ, מֵחַיִּל שֶׁלְמַעְלָה מְמַנֶּה שָׁנִוְרַע עֲלֶיהָ הוּא, וְהַבּּל הָיָה בְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה.

172. ובֹא רְאֵה, שִּׁבְעָה רְקִיעִים עֲשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ זֶה שָׁבַע אֲבָצוֹת. וְאוֹתָם הְחוּמִים שֶׁנִּפְּרָדִים בִּמְקוֹמָם. שִׁבְעָה רְקִיעִים לְמַעְלָה, שִׁבְעָה תְחוּמֵי אֶרֶץ לְמַעְלָה, כְּמוֹ כֵּן לְמַטְה נִפְּרָדוֹת הַדְּרָגוֹת, שִׁבְעָה רְקִיעִים, וְשִׁבְעָה תְחוּמֵי אֶרֶץ. וַהֲרִי בַּרְשׁוּהָ הַחֲבֵרִים, בְּשֶׁבַע אֲרָצוֹת כְּגִלְּדֵי בִצְלִים זֶה עַל זֶה.

173. וְאוֹתָם שִׁבְעָה תְחוּמִים שֶׁל הָאֶרֶץ לְמֵעְלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד [נִפְּרְדִים לְשִׁבְעִים מְמַנִּים] נִפְּרָדִים לַעֲשָׂרָה, וְהֵם מִתְחַלְּקִים לְשִׁבְעִים מְמֵנִים מְמְנִים שָׁמְּמֵנִים עֵל שִׁבְעִים עִמִּים, וְאוֹתָה אֶרֶץ הְחוּם לְכָל עַם וְעַם סְבִיב הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בְּמוֹ שֻׁנָּאֱמֵר (שיר בּקְדוֹשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בְּמוֹ שֻׁנָּאֱמֵר (שיר ג) הְנֵה מִשָּׁתוֹ שֶׁלְשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבּוֹרִים סְבִיב לְּהַ מְנִים שָׁכּוֹנִי יִשְׂרָאֵל. וַעֲשָׂרָה בְּתוֹכְם טְמוּנִים, וְהֵם שִׁבְּעִים שֶׁפּוֹבְבִים אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵב שִׁבִּים אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵב שְׁבִּים אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵב שִׁבִּים אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְהֵב שִׁבִּים אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

174. וּבֹא רְאֵה, אוֹתָהּ אֶרֶץ הַתְּחוּם שֶׁל חֵלֶק מִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ זְמֵן הוֹשִׁיט הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצְבָּעוֹ, וְנוֹלְדוֹ לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּאוֹתוֹ תְחוּם, וְהִתְיַבְּשׁוֹ בָּל אוֹתָם תְחוּמִים שֶׁמְּרֶבְּכִים בְּמִים. דְּנַבְעִיּוֹ, בְּדִיןֹ לְתַהָּא, אָתְוֹזוֹיִאוּ הָלְבִיוֹן בִּועַפָּרָא דְאַרְעָא. בָּל אִינִּוּן הְוֹזוּבִּוּין דְרַבִּיכוּ בִוּיָא. וְכָל יְרוֹקָא דְבַוּיִיןֹ

175. וְהָא אִהְבַּיר דְּאָהַרןְ הַּוָה כְּיוֹזִי. אֲבָּל בְּגִּין דָּא אַהַרןְ הַּוָה בְּיוֹזִי. אֲבָל בְּגִּין דָּא אַהַרןְ הַּוֹה בְּיוֹזִי. לְאַנְזוֹזָאָה דִּיבִּינְגָּא דְּלְּיִדְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא הָבַּר לְשַׁנְּנְאיןֹ, כְּבָּיה דְאַהְ אָבֵּיר, (שמות ט"ו) יְבִּינְּלְךְ יִיְיִ הִּרְעַץְׁ אַנִּבר. (שמות הוֹא לְאַיִיתָאָה עַׁל אַנִב. בְּגַּוְנְגָא דָּא, זְּבִּילְ לְּיִּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַיִיתָאָה עַׁל לַרְבָּתְא, דְּבְהָּיב, (ישעיה ל"ד) וְגָּהֶפְּכוּ הָאָרֶץ נְּנְבְּרָת, יְעַל דָּא, כָּל עֲבָּר הָאָרֶץ נְיִבְּרָה לְּגָּבְּרִה לְּגָּבְּרִה לְּגָּבְּרִה בְּבָּרָל בִּיּגִיב.

176. רְבִּי יְהוּדָה וְרָבִי זוֹיָיא, הֲוֹוֹ אַוְּכֵּי בְּאוֹרְזוֹא, אָבֵּוּר רָבִּי זְיהוּדָה וְרָבִי זוֹיָיא, הֲוֹוֹ אַוְּכֵּי בְּאוֹרְזוֹא, (דף ל"א רְבִּי זוֹיָיא, זוֹדְרַיִּיא כֵּד אִינוֹן בְּאוֹרְזוֹא, (דף ל"א ע"א) בַּעְּיָיוֹ לְבֵּוּהַךְ בְּלְבָּא זוֹד. וְאִי אִיעֲרְעוֹי, אוֹ אַוְּכֵי בְּבְּנִיהוּ זוֹיָיבִי עָׂלְבָּוּא, אוֹ בְּנֵי נְּשָׂא דְּלָאוֹ אִינוֹן בִּוּבִיכְלְא בְּנַוֹיְיהוּ זוֹיִיבִי עָלְבְּוּא, אוֹ בְּנֵי נְּשָׂא דְּלָאוֹ אִינוֹן בִּוּבִיכְלְא בְּנִיִיהוּ רְוּזוֹ דְּבְּתְּבְּרִי לְבָּבְּא זִוֹרְי. בְּאִרְפְרַשׁ בְּנִיבֹּא לְּוֹיְרִי. בְּאִרְפְרַשׁ בְּאִינִוֹן בְּאַבְּלְיוֹן וְאָהָא אִיהוּ בְּנִאְינִוֹן בְּאַבְּלְיֹן, דְּבְהִיבֹּ, (במדבר י"ד) וַיַּעְלוּ בְּנָבְּא נִיְבְּא אִיהוּ בִּוּאִלְּלִין, דְּבְהִיבֹּ, (במדבר י"ד) וַיַּעְלוּ בְּנָבְּא אִיהוּ בַּוּאִינִוֹן בְּאַבְּלְיֹן, דְבְּהִיבֹּ, (במדבר י"ד) וְיַבְּלְרִין וְאָהָא אִיהוּ בְּרִוֹן. דְאִהְפְּרֵשׁ בִּוּאִינִוֹן בְּנִבְא נִיבְרוֹן. דְאִהְפְּרֵשׁ בִּוּאִינִוֹן בְּנִבְּא עָלֹל הְבְּרִי אֲבְּהָן. בְּאִנְּבְרִיוֹן, לְעֻבְּרִוֹן, לְעִבְּרִוֹן, לְאֵשְׁתַבְּיוֹזִיא עַלֹּל הְבְּרִי אֲבְּהָוֹן.

177. וְזֶּיְבְּרוּן, אִתְּיְהִּיבֹ כֵּיהׁ זוּיּכְּלְּקְ אַוְזַסְנָּא לְאַתַּתְּלְּפָּא בֵּיהֹ, בְּכָּוּה דְּאַתְּ אָכֵּור, (דברים א') וְכוֹ אֶתֵּן אֶת הָאֶרִץ בְּיהֹ, בְּכָּוּה דְּאַתְּ אָכֵּוּאי יָהִיבוּ כֵּיה וָזִבְרוּן. אִי בְּנִּיוֹ דְּאִשְּׂתְּפַוֹזו בְּלְבְרֵי אֲבָהָן לְאִשְּׂתְּוָבָא בֵּוּהַהוּא עֵיִטְא דִילְהוּן דְּאִשְּׂתְּוִיבֹ. כָּא.

178. אֶלֶּא, רָזָּא דְּבִּוּלְה שְׂבִּוּעְנְּא. כְּנַּוּוְנָּא דְּא בִּיִרְי שְׂבִּוּעְנְּא. כְּנַּוּוְנָּא דְא בְּתִיב, (שמואל ב', ב') וַיִּשְּׂאֵל דְּוֹד בַּיִיְי לֵאמֹר הַאֶּעֻׂלֶה בְּאַנְת עָרִי יְהוּדְה וַיִּאֹבֶּור יְיִי אֵלְיוֹ עֲלֵה וַיֹּאבֶּוּר הַאָּעֻׂלֶה בְּיִּאַנֵּת עָרִי יְהוּדְה וַיִּאבֶּור יְיִי אֵלְיוֹ עֲלֵה וַיִּאבֶּוּר הָוֹדְ אָנְה בִּיּאַנְיל אָתְבְּוִשִּׁזוֹז לְקַבְּלָא בַּוּלְכוּ. בִּיוֹבְוִי דְשָּׂאוּל אִתְבְּוִשִּׁזוֹז לְקַבְּלְא בַּוּלְכוּ. בִּיוֹב יְיִבְּיֹ בְּיוֹבֵוִי דְשָּׂאוּל אִתְבְּוִשְׁזוֹז לְקַבְּלְא בַּוּלְכוּ. בִּיוֹב יְיִבְּיוֹ בְּיוֹבְיִי לְא אַבְּוֹלִיכוּ לֵיה לְּאָבְילוֹי, וְבִּלְכוּ כֵּיִּל בָּל יִשְּׂרָאֵל, וְאֶתָא לְוֹיֶבְרוּוֹן, ובִּוּלְכוּ הַבְּלֹבוּ עַל בָּל יִשְּׂרָאֵל, וְאֶתָא לְוֹיֶבְרוֹן, ובִּוּלְכוּ

ְּוְכָל הַיָּרִקׁ שֶׁל הַמֵּיִם שֶׁנּוֹבְעִים אָז לְמַשָּה, נְרָאוּ הַכִּנִּים מֵעֲפַר הָאָרֶץ.

175. וַהְבִרי נָאֱמַר שָׁאַהַרֹן הָיָה מַכֶּה, אֲבָל מְשׁוּם זֶה אַהַרֹן הָיָה מֵכֶּה, לְהַרְאוֹת שֻׁיְּמִינוֹ שָּׁלְּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹבֶרֶת שׁוֹנְאִים, בְּמוֹ שֶׁלְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹבֶרֶת שׁוֹנְאִים, בְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות טו) יְמִינְךְּ ה׳ תִּרְעַץ אוֹיֵב. בְּמוֹ זֶה עָתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהָבִיא עַל הְעִיר רוֹמָא רַבְּתִי, שֶׁבְּתוֹב (ישעיה לְד) וְנֶהֶבְּכוֹ נְחָלֶיהְ לְזֶפֶת וַעֲפְרָה לְגְפְרִית. וְעַל לֹד) וְנֶהֶבְּכוֹ נְחָלֶיהְ לְזֶפֶת וַעֲפְרָה לְגְפְרִית. וְעַל זָה, בְּלִים בְּכָל אֶרֶץ זָה, בְנִים בְּכָל אֶרֶץ מָדִים.

176. רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ. אָמַר רַבִּי חָיָיא, כְּשֶּׁחֲבֵרִים הוֹלְכִים בַּדֶּרֶדְּ, צְרִיכִים לָלֶכֶת בְּלֵב אֶחָד, וְאָם נִפְּגְשׁוּ אוֹ שֶׁהוֹלְכִים עִפֶּם הָרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלְם, אוֹ בְּנֵי אָדָם שָּׁאֵינָם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶדְ, צְרִיכִים מְנַיִּן לְנוּ? מְכָּלֵב, מֶהֶם. לְהַפָּרֵד שֶׁבָּתוּב (במדבר יד) וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הְיְתָה רוּחַ אַתֶּרֶת עִפּוֹ וַיְמַלֵּא אַחֲרָי. מַה זֶּה רוּחַ מְרַגְּלִים, מֵאוֹתָם שֶׁנִפְרַד אַחֶרַת? ָּשֶׁבְּתוּב (שם יג) וַיַּעֲלוּ בַנָּגֶב וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן. שָׁנִּפְרַד מֵאוֹתָם מְרַגִּלִים וּבָא לְבַדּוֹ לְחֶבְרוֹן לָהִשָּׁתַּטֵּחַ עַל קבָרִי הָאָבוֹת.

177. וְחֶבְרוֹן נִתְּנָה לוֹ חֵלֶק יֻרַשְּׁה לְהַחֲזִיק בָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמֵר (דברים א) וְלוֹ אֶתֵן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דְּרַךְ בָּה. לְמָה נָתְנוּ לוֹ אֶת חֶבְרוֹן? אִם מִשׁוּם שֶׁהִשְׁתַּטֵּח בְּקִבְרִי הָאָבוֹת לְהִנָּצֵל מֵאוֹתָה עֵצָה שֶׁלְהֶם שֶׁנִּצֵל – לֹא!

178. אֶלָּא, סוֹד הַדָּבָר שְׁמַעְתִּי, כְּמוֹ זֶה בָּתוֹב (שמואל-א ב) וַיִּשְׁאֵל דְּוִד בַּה׳ לֵאמֹר הַ אֵלֶיו הַאָּעֻלֶּה בְּאַחַת עָרִי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר ה׳ אֵלֶיו עַלֵה וַיֹּאמֶר ה׳ אֵלֶיו עַלֵה וַיֹּאמֶר ה׳ אֵלֶיו עַלֵה וַיֹּאמֶר הִיִּאמֶר הִיִּאמֶר הָרִיְהָה. בְּיִן שְׁבָּר הַיִּאמֶר הָבְרֹנָה. בְּיוֹן שְׁבְּר בִּיוֹן שְׁהָרִי מֵת שְׁאוּל, וְדָוִד נְמְשׁ לְהַבְּל מַלְכוּת, בֵּיוָן שֶׁמֵת שְׁאוּל לְמָב לֹא הִמְלִיכוּ אֶת דְּוִד וְלֹא קִבֵּל שַׁלְכוּת עַל כָּל יִשְׁרָאֵל, וּבָא לְחַבְרוֹן וְקְבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבָא לְחַבְרוֹן וְקְבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבָא לְחַבְרוֹן וְקְבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבָא לְחַבְרוֹן וְקְבֵּל

הַבִּיל עַּל יְהוּדָה בִּלְּזוּוֹדוּי שָּׂבַע שְׁנִּים, וְאִהְעַּכְּב תַבְּוֹּ כָּל הָנֵּי שָּׂבַע שָׁנִּים. וּלְבָתַר דְבִּוּית אִישׁ בּוּשָּׂת, הַבִּיל בִּוֹלְכוּ עַׂל כָּל יִשְּׂרָאֵל בִּירוּשָּׂלַיִם.

179. אֶכָּלְא, כּכָּלְא הוּא רָזָּא מְּבֵּיי מְּיִרְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא. תָּא זְוֹזֵּי, בַּוֹלְכוּתָא מַּדִּישָׂא לְא מַבִּיל בַּוֹלְכוּ שְׂכֵּיׁכְּוּתָא, עַֹּד דְּאִתְוַזְבָּר (בראשית ע"ט ע"ב) בַּאֲבָהָוֹּ, וְכֵּד אִתְוַזְבָּר בְּרִאשִית ע"ט ע"ב) בַּאֲבָהָוֹ, וְכֵּד אִתְּוַזְבָּר בְּרִאשִית בְּבְּנִיינָּא שְׂכִיבוּוּ, בֵוּעָלְכְּוּא עִבְּאָה, וְעָלְכְּוּא עִבְּלְבִוּא עִבְּאָה, וְעָלְכְּוּא (בראשית רמ"ז ע"א) עַבְּאָה אִקְּרֵי שֶּׁבַע שְׁנִּים, בְּנִיּוֹ דְּכֵּלְהוּ בִיה.

180. וְסִיבְּנִּיֹךְ (מלכים א', ו') וַיִּבְנָּהוּ שָׂבַע שָׁנִּים, דָּא עָּלְבָּוֹא עִּלְּאָה. וְלָא כְּתִיבׁ וַיִּבְנָּהוּ בְּשֶׂבַע שְׁנִּים. כְּבְּוֹה דְּאֶבְּי אָבְוֹר, (שמות ל"א) כִּי שֵׂשֶׂת יְבִים עָשָׁה ה' אֶת הַשְּׁבִייִם וְאֶת הָאָרֶץ. בִּוּאוֹ שֵׂשֶׂת יְבִים, דָּא אַבְּרָהָם. הַשְּׂבִייִם וְאֶת הָאָרֶץ בַּוֹאוֹ שֵׂשֶׂת יְבִים, דָּא אַבְּרָהָם. דְּכְּהִיב, (בראשית ב') אֵכֶּה תוֹלְדוֹת הַשְּׂבִייִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָהָם. וְאַבְּרָהָם שֵּׁשֶׂת יְבִיים אָקְרֵי. בְּהַבְּיִים, בְּאַבְּרָהָם. וְאַבְּרָהָם שֵּׁשֶׂת יְבִיים אָקְרִי. וּבְּהָין (נ"א וביה) דְּאִיהוּ שֵּׁשֶׂת יְבִיִּם, אֶתְבְּנֵּי עָּלְבָּוֹא. בְּהַהוֹא (נ"א בהאי) נְּוִינָּא וַיְבֹנָהוּ שֶׂבַע שְׁבָּע שָׂנִים.

181. וְתָא זְזֵהֵׁי, דָּוִד בָּעָׂא כְּאִתְבְּנָּאָה בְּבַּוּכְנוּ שְּׂבֵּינְתָּא כְּגַּווּנָּא דִּלְעֵיכְּא, וְלָא אִתְבְּנֵּי, עַד דְּאָתָא לְתַהָּא, בְּנַוּוּנָא דִּלְעֵיכְּא, וְלָא אִתְבְּנֵּי, עַד דְּאָתָא בְּנַוּיִיהוּ. כְּבָּאַבְּהָוֹּ, וְקָאִים שֶּׂבַע שְׂנִים כְּאָתְבִּישְׂיָכְא בְּגַוּיִיהוּ. כְּבָּאַבְיוֹ בְּעָבְיִיןֹ, וְאִי כְּאוּ דְּאָתְעַבִּד בְּעַכְּוּיוֹ, וְאִי כָּאוּ דְּאָתְעַבִּד בְּעַבְּיוֹ כְּלָאַתְנַוּבְּרָא בְּדוּכְתֵּיה, כָּא אִתְבְּנִּי בַּוּלְכוּתֵיה בְּעָבְרוּן כְּאָתְוַזְבְּרָא בְּדוּכְתֵּיה, כָּא אִתְבְּנִיּי בַּוּלְכוּתִיה כְּעָבְרוּן כְּאָתְוַבְּרָא בְּדוּכְתֵּיה, כְּא אִתְבְּנִיּי בַּוּלְכוּתִיה כְּתָב, וֹאָת בְּיִבְּרָא בְּדוּכְתֵּיה, וְאָתָא כְּלֵוּבְרוּן, כְּאָתְוַזְבְּרָא בִּיה רוּוָזְא דְּעָבְּרָא, וְאָתָא כְּלֵוּבְרוּן, כְּאָתְוַבְּרָא בִּיה רוּוֹזְא דְּעָבְּהוֹן, וְלְבָתַר, דּוּכְתֵּיה הְוֹנְה, וְיָרִית בְּצִּבְּהוֹ, וְלְבָתַר, דּוֹכְתֵּיה הְוֹלָה, וְלְבָתַר, דּוֹכְתֵּיה הְוֹיִב, וְיִנְירִית כְּבִּיה בְּיִבְּרָוּן בְּאָבְּהוֹן, וְלְבִתְר אִוֹּיִבְרְא בְּוֹלְנְתְר, דּוֹכְתֵּיה הְנָוֹנְיה, וְיִנְירִית בְּבִּבְּרָה, וְלְבְתַר, דּוֹנְבְתִיה אָוֹל, וּלְבָתַר, דוֹנְתְיה הְנִוּה, וְיִנְירִית כְּבִּיל בִּוּלְבְהוֹן, וְלְבִתְר, אִוֹיבְרָה, וְלִבְּתָר, דִּוֹבְרִיה בְּיִוּן בְּחָוּם בְּיִבְּיה בְּיִבְּרוּן, וְיִבְּיִים בְּיִבְּיה בְּבִּילְבְית בְּיִבְּיוֹבְית בְּיִבּיים בְּעִבְּבְּוּן בְּיִבּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּית בְּיִבְּיבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיוֹיבְית בְּיוֹבְיתִיה בְּיִבְּיה בְּבִּילְים בְּיוֹבְית בְּיִבּית בְּיוֹבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹים בְּעִיבְיוֹבְיּים בְּיִבּייִים בְּעִבּית בְּיוֹבְייִים בְּעִיבְיוֹב בְּיוֹים בְּיִבְיוֹבְיּים בְּיִבְיוֹת בְּיוֹבְיים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְיּים בְּיוֹבְיּים בְּיוֹבְייִים בְּבְּיוּבְיוֹיוּים בְּיוֹיוּיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוּיוּים בְּיוֹבְייוּ בְּיוֹים בְּיִבְיוּה בְּיוּבְיים בְּיוֹבְיים בְּיוּבְיוּים בְּיוֹבְייִים בְּיוּיוּיוּיִים בְּיוּיוּיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּיִבְּיוּים בְּיוֹיוּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְייוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹיוְיִים בְּיוּבְיוֹיוֹים בְּיִייִים בְּיוֹיוְיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוְיוֹים בְּיוֹבְיוּיו

182. רַבִּי יֵיסָא (נדפס מקץ קצ"ו ע"ב) וְרַבִּי זִזְּיְּהָיֶה, הֲוֹוּ אַוְּכֵי בִּיּקְפִּיּסְּיִּל לְּרִבִּי זִיִּקְא (נדפס מקץ קצ"ו ע"ב) וְרַבִּי זִיּדְאִי בְּבִּיטוּיכּ אַוְּכֵייְא דַּוְזַבִּיְרָא. עַּד דַּהְוֹוּ אַוְּכֵיי, אָבֵּיר רַבִּי יֵיסָא לְרַבִּי זִיּוְהָּיָה, אַפָּהַוֹז פּוּבִּיך, וְאֵיבִיא זַזֹד בִּוּלָה, בוּאִינּוּוּ בִּוּכִיּי לְרַבִּי זִיוְּהָאָי בּוּבִיי זִיּוְהָּיָה, אַפָּהַוֹז פּוּבִיך, וְאֵיבִיא זַזֹד בִּוּלָה, בּוּאִינּוּוּ בִּוּכִיי

מַלְכוּת עַל יְהוּדָה לְבַדָּה שֶׁבַע שָׁנִים, וְהִתְעַבֵּב שָׁם כָּל שֶׁבַע הַשָּׁנִים הַלָּלוּ, וְאַחַר שֶׁמֵּת אִישׁ בּשֶׁת קבֵּל מַלְכוּת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם?

179. אֶלָּא הַכּּל הוּא סוֹד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא. בֹּא רְאֵה, הַמַּלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה לֹא קִבְּלָה מַלְכוּת שְׁלֵמָה עֵד שֶׁהְתְחַבְּרָה בָּאָבוֹת, וּכְשֶׁהִתְחַבְּרָה בָהֶם, נִבְנָה בִּנְיָן שָׁלֵם מֵעוֹלְם הָעֶלְיוֹן, וְהָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן נִקְרָא שֶׁבַע שָׁנִים, מִשׁוּם שֶׁבַּלֶם בּוֹ.

180. וְסִימֶנְךְּ – (מלכים-א ו) וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים. זָהוּ הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן. וְלֹא כָתוּב וַיִּבְנֵהוּ שָׁנִים. זָהוּ הְעוֹלָם הָעֶלְיוֹן. וְלֹא כָתוּב וַיִּבְנֵהוּ בְּשְׁנֵים, בְּשֹׁנִים, בְּמוֹ שֻׁנֶּאֲמֵר (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יְמִים עֲשָׂה ה׳ אֶת הַשְּׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ. מִי אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַיָּמִים? זֶה אַבְרָהָם, שְׁכָּתוּב (בראשית ב) אֵלֶה תוֹלְדוֹת הַשְּׁמִיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בְּאַבְרְהָם. וְאַבְרָהָם נִקְרָא שֲשֶׁת יִמִים, וְמִשׁוּם (וּבוֹ) שֶׁהוּא שֵשֶׁת יִמִים, נִבְנָהוּ שֶׁבַע נַבְנָה הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ (בְּזֶה) גָוֶן, וַיִּבְנַהוּ שֶׁבַע שָׁנִים. נְבְנָה הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ (בְּזֶה) גָוֶן, וַיִּבְנַהוּ שֶׁבַע שָׁנִים.

181. וּבֹא רְאֵה, דְּוִד רָצָה לְהִבְּנוֹת בְּמַלְכוּת שְׁלֵמָה לְמַטָּה בְּמוֹ שֶׁלְמֵעְלָה, וְלֹא נִבְנָה עֵד שְׁלֵמָה לְמַטָּה בְּמוֹ שֶׁלְמֵעְלָה, וְלֹא נִבְנָה עֵד שֶׁבָע שְׁנִים שֶׁבָּע שְׁנִים לְהִבְּנוֹת בְּתוֹכָם. אַחַר שֶׁבַע שְׁנִים נִבְנָה בַּכּל, נְמְשְׁכָה מַלְכוּתוֹ שֶׁלֹא תַעֲבר לְעוֹלְמִים. וְאִם לֹא שֶׁנַּעֲשָׂה בְּחֶבְרוֹן לְהִתְחַבֵּר בִּמְקוֹמוֹ, לֹא לֹא שֶׁנַּעֲשָׂה בְּחֶבְרוֹן לְהִתְחַבֵּר בִּמְקוֹמוֹ, לֹא נִבְנְתָה מַלְכוּתוֹ לְהִמְשֵׁךְ בָּרְאוּי. בְּמוֹ כֵן בָּלֵב, נִבְּיְתָה בּוֹ רוּחַ חְכְמָה, וּבָא לְחֶבְרוֹן לְהִתְחַבֵּר בִּאְכוֹת וְלִמְקוֹמוֹ הָלַךְ. אַחַר כָּךְ מְקוֹמוֹ הָיָה, וְיָרַשׁ אוֹתוֹ.

182. רַבִּי יֵיסָא וְרַבִּי חִזְקְיָה הָיוּ הוֹלְכִים מַקַּפּוֹטְקִיָּא לְלוֹד, וְהָיָה עִמְּהֶם יְהוּדִי אֶחְד עִם מַשָּׂא שֶׁל עוֹפּוֹת (שָׁנַּקְרָאִים קַטְפִּירָא) עַל חֲמוֹר. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמֵר רַבִּי יֵיסָא לְרַבִּי חִזְקְיָה, פְּתַח פִּיךּ וָאֱמֹר דְּבָר אֶחָד מֵאוֹתָם בּוּאָנְגָּא לַּבִּנִּהָא. בִּוּאָנְגָּא לַּבִּנִיתָא. בִּוּאַנְנָיתָא דְּאוּרַנְיִתָא, דְאַהְּ אָכַוֹרְהְּ בְּכָּכ[ּ] וּוְכָּוּא, לָּכִוּי

183. פָתַזֹז וְאָכַּור, (משלי ג') דְּרְכֵּיהָ דַּרְכֵי נַעַם וְכָּל נְּתִיבוֹתֶיהָ שָּׂלוֹם. דְּרְכֵיהָ דַּרְכֵי נַעַם וְכָל דְּאוֹרַזִילְ שָׁלוֹם. דְּרָכִיהָ דַּרְכֵי נַעַבוּ אַלֵּים, אָכֵּיוֹ אוֹרְזִזִין דְאוֹרַיִיתָא, קּוּדְשָּׂא דְּאוֹרַיִיתָא, דְּבִּאוֹ דְאָזִיל בְּאוֹרְזִזִי דְאוֹרַיִיתָא, קּוּדְשָּׂא בִּרִיךְ הוּא, אַשְּׂבִי עָבִיה נְּעָיבוּתָא דִּשְּׂכִינְּתָא, דְּכָל שְּׂבִילִיןְ בְּלָבְיוֹן. וְכָל נְּתִיבוֹתֵיהָ שָּׂלִם כֵּיה לְעַיִּלְא, שְּׂלָם כֵּיה לְעַיִּלְא, שְּׂלָם כֵּיה בְעָּלְבָּוּא דֵיןֹ, שְׂלָם כֵּיה בְּעָלְבָוּא לְּתִּתָּא. שְׂלָם כֵּיה בְּעָלְבָוּא דִּיןֹ, שְׂלָם כֵּיה בְּעָלְבָוּא דִּאָר. בְּיִבְּא דִּעִּילְבָּא דִּיןֹ, שְׁלָם כֵּיה בְּעָלְבָוּא דִּאָר.

184. אָבַור הַהוּא יוּדָאי, אִיסוּרָא בְּקִיסְטְּרָא, בְּהַאי קְּרָא אִשְּׂהְּכַזוֹ. אֲבַור כֵּיה בְוּנִּייוֹ כְּךְ. אָבַור כֵּיה, בֵּואַבְּא שִּׂבַוּעָנָא, וְאוֹכִיּפָנָא הָכָא בְּהַאי קְׂרָא בִּוּכָּה טָבָא.

185. פָתַזוֹ וְאָבֵּוּר, הַאִּי קְּרָא בְּתְרֵיןֹ בַּּוְוֹנִיןֹ אִיהִי, וּבְּתְרֵיןֹ סִטְּׂרִיןֹ. קָרֵי בֵּיה דְּרָכִים, וְקָרֵי בֵּיה נְּתִיבוֹת. קָרֵי בֵּיה נִוֹעַם, וְקָּרֵי בֵּיה שָּׁלוֹם. בַּוּאוֹ דְּרָכִים. וּבַּוּאוֹ נְּתִיבוֹת. בַּוּאוֹ נַעַב. וּבַוּאוֹ שָׂלוֹם. נַעַב. וּבַוּאוֹ שָׁלוֹם.

186. אֶכְּא, דְּרֶכֶיהָ דַּרְכֵי גַּעַם, הַיִּיגֹּוּ דִּכְתִּיב, (ישעיה מ"ג) הַגַּוֹתן בִּיָם דָּרֶךְ, דְּרָכִיהְ אֲנִרְיִּ דְּאַרְרִיִּיתָא מ"ג) הַגַּוֹתן בִּיָם דָּרֶרְ, דְּרָכִיהְ אְכֵּיוֹ דְרָכִים דְאִינִּוֹן פָּתִיזִוֹז כְּכָכְל בַּר נְּשִׂ, בְּרָבִיהְ, אִכֵּיוֹ דְרָכִים דְאִינִּוֹן פָּתִיזִוֹז כְּכָכְל בַּר נְּשִׂ, דְּרָכִיהְ דְּאִינִּוֹן בִיּאֲבְּהָוֹן, דְּרָכִים דְאִינִּוֹן פָּתִיזִוֹז כְּכָכְל בַּר נְּשִׂ, בְּרָרָ, דְּרָכִיהְ, אִכֵּיוֹן דְרָכִים דְאִינִּוֹן פָּתִיזִוֹז כְּכָכְל בַּר נְּשִׂ, דְּרָכִיהְ דְּבְּנִיּא (דף ל"א ע"ב) רַבְּא, וְעָבֶּל בְּא, בִּיְבְּהָל בְּבִּיא, בִּיְבְּהָן, דְּרָכִיהְ אוֹרְוֹזִין בִּיְנְבְּא, בִּיְבְּיִהְ בְּבָּנִייִּה, וְלְבָּיִא.

187. וְהַאּי נַעַּה, הוּא נְּעִיבוּ דְּנָּפֶּיקׁ בֵּיעָּלְבְּוּא דְּאָתֵי, (נ"א ומעלמא דאתי נהרין כל בוצינין) וְנָּהִיר כְּכֶל בּוּצִּינִּיןֹ, וּבְּהוֹרְא יִּיבוּ, וּנְּהוֹרִא יִּיבוּ, וּנְּהוֹרָא וּמִעְלְמָא דְאָתִי, דְּיַנְּלְּיוֹ אֲבָהָוֹ, אִקְּרֵי נַעַּבר עַּמִיר, דְּבָּרְאַיִּיןֹ אֲבָהָוֹ, אִקְּרֵי נַעַבר עַמִיר, דְּבָר אַמִיר, עָּלְבָּיִא דְּאָתֵי, בְּל עַּיְבָר אִבְּיִר, וְהַהוּא יְּיִבְּר אַמִיר, עָּלְבָּיִא דְּאָתֵי, בָּל עַּבר נִּעַבר נְּבַר אִהְעַר עַּלְבָּיא דְּאָתִי, בָּל עִּיְבר, וְבָל נְּהוֹרִיןֹ, וְבָל עַוֹירוּ דְּעָלְבָּיִא אִהְעַר. וּבְּלְנִי נַעַבר. וּבְּלְיִינִי בּר, אִקְּרֵי נַּעַבר.

דְּבְרֵי הַתּוֹרָה הַמְּעֻלִּים שָּׁאַתָּה אוֹמֵר לִפְנֵי הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

183. פָּתַח וְאָמֵר, (משלי ג) דְּרֶכֶיהָ דַּרְכֵי נֹעֵם נְעָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. דְּרָכֶיהָ דַּרְכֵי נֹעֵם – אֵלוֹ דַּרְכֵי הַתּוֹרָה, שֶׁמִּי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, שֶׁמִּי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַשְׁרֶה עָלְיו נֹעֵם הַשְּׁכִינָה שֶׁלֹא תָזוּז מִמֶּנוּ לְעוֹלְמִים. וְכָל הַתִּיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם – שֶׁבָּל שְׁבִילֵי הַתּוֹרָה בֻּלְם הָעָלוֹם לוֹ לְמַעְלָה, שָׁלוֹם לוֹ לְמַעְלָה, שָׁלוֹם לוֹ בְּעוֹלֶם הַבָּא. שָׁלוֹם לוֹ בְּעוֹלֶם הַבָּא.

184. אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדִי, מַטְבֵּעַ בְּכִיס בְּפָּסוּק זֶה נִמְצָא. אָמַר לוֹ, מִנַּיַן לְדְּ? אָמַר לוֹ, שָׁמַעְתִּי מֵאָבִי, וְלָמַדְתִּי כָּאן בַּפָּסוּק הַזֶּה דְּבָר טוֹב.

185. פָּתַח וְאָמֵר, פָּסוּק זֶה הוּא בִּשְּׁתֵּי צוּרוֹת וּבִשְׁנֵי צְדָדִים. קוֹרְאִים בּוֹ דְּרָכִים, וְקוֹרְאִים בּוֹ נְתִיבוֹת. קוֹרְאִים בּוֹ נֹעֵם, וְקוֹרְאִים בּוֹ שָׁלוֹם. מַה זֶה דְּרָכִים, וּמֵה זֶה נְתִיבוֹת? מַה זֶה נֹעַם, וּמַה זֶה שָׁלוֹם?

186. אֶלְּא דְּרָכֶיהָ דַּרְבֵי נֹעַם, הַיְנוּ שֶׁבְּתוּב (ישעיה נג) הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרֶךְ. שֶׁהְרִי שֶּׁבְּרוּב (ישעיה נג) הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרֶךְ. שֶׁהְרִי בָּלְ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא בַּתוֹרָה דֶּרֶךְ, הִיא דֶרֶךְ פְּתוּחָה לַכִּל אָדָם – פְּתוּחָה לְכָל אָדָם – כְּדְ דְּרָכִיהָ. אֵלוּ דְרָכִים שֶׁפְּתוּחִה מְקֹאְבוֹת, שֶׁבְּרוּ בַּיָּם הַגִּדוֹל וְנִכְנָסִים לְתוֹכוֹ. וְאוֹתָם דְּרָכִים נִפְּתָחוֹת לְכָל עֵבֶר וּלְכָל צִדְדֵי הָעוֹלָם.

187. וְנֹעַם זֶה הוּא נְעִימוּת שֶׁיוֹצֵאת מְן הָעוֹלְם הַבָּא, (וּמִהָּעוֹלְם הַבָּא מְאִירוֹת כָּל הַמְּנוֹרוֹת) וּמְאִירָה אֶת בָּל הַמְּנוֹרוֹת, וְנִפְּרָדִים (הָאוֹרוֹת) לְכָל עֵבֶר. וְאוֹתוֹ טוּב וְנִפְּרָדִים (הָאוֹרוֹת) לְכָל עֵבֶר. וְאוֹתוֹ טוּב וְאַוֹר שֶׁל הָעוֹלְם הַבָּא שֶׁיוֹנְקִים הָאָבוֹת נִקְרֵא נֹעַם. וְּבָר אַחֵר, הָעוֹלְם הַבָּא נִקְרַא נֹעַם. וּכְּל הַטוֹר הָעוֹלְם הַבָּא, אָז כְּל הַטוּב וְכָל וֹלְכַם הַבָּא, אָז כְּל הַטוּב וְכָל

הַשִּׁמְחָה וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַחֵרוּת שֶׁל הָעוֹלְם מִתְעוֹרְרִים, וְלָכֵן נִקְרָא נֹעַם.

188. וְעַּׁל דָּא תָּנִינָּן, חַיָּיבִין דְגַּיהנָּם, בְּשַּיְעַהָא דְעָאל שַּׁבְּתָא, כַּלְּהוּ נַּיִיחִין, וְאִית לְהוּ (ס"א חירו) חַיִּדוּ, וְנַיִיחָא בְּשַּׂבְּתָא, בִּיוֹ דְּנָּפִיּלְ שַּׂבְּתָא, אִית כָּן לְאַתְעָרְא חֵידוּ עַּנְּלָּא, דְּנָשְּׁהֵוֹיב בַּוּהַהוּא עוֹנְשָּׂא דְּחַיִּבִיא, עֹנְלָּאָה עָנְלָּא, דְנִשְּׂהֵוִיב בַּוּהַהוּא עוֹנְשָּׂא דְּחַיִּבִיא, עַּלְּאָה עָּלְנָא, דְּנִשְּׂהֵוֹיב בַּוּהַהוּא עוֹנְשָׁא דְּחַיִּבִיא, וְלַבְּיִּא שַּׂנְעָּא וּלְהָּלְאָה. וְאִית כָּן לְאַתְעָרְא וְיַבִּיה, וְאִית כָּן לְאַתְעָרְא וְנֵיל בְּא, וְבִירָב עָּלְּאָר, (חִירו) חֵיְדוּ דְּכִּלְּא. וְעַל דָּא, דְּרָכֵיה דַּרְכֵי הֹ דַּרְכֵי הֹ נַּלְם וְכָל נְּתִיבוֹתִיהָ שָּׁלוֹם.

ווֹלַכל בותין, אָבְּורוּ וַדַּאי דָבֶר דִּבְּעִּיִרִי אִית בַּאְתַר דָא.
וֹלַכל בותין, אָבְורוּ וַדַּאי דָבֶרית יְוֹזִידְאי, דְּאִיהוּ אִקְּרִי בְּיִלְּאִילֹ טְבִּיִּרִין בַּבְּיִּרִי וְעַבִּיּר דְּבָּיִר אִיִּרוּ וְעָבִּיּר דְּבָּיִר אִיִּרוּ וְעָבִּיּר דְּבָּיִר וְעַבִּיּר דְבָּיִר וְיִבִּוּ בְּעִר וְבָּיִר וְעַבִּיּר וְבָּיִר וְבָּיִיר וְבִּיִּיר וְבִּיִּיר וְבִיּיִר וְבִיּיִר וְבִיּיִר וְבִיּי וְעַבְּיִּיר וְבִּיִּיר וְבִּיִּיִּי וְנִיְּבְיִּי וְבִּיִּיִּי וְנְיִיְּבְיִּי וְבָּבְּיוֹ וְנְבְּיִּיְ וְבִיּיִּי וְנִיְבְּיִי וְנִיּבְּיוֹ וְנְבְּיִּי וְבָּבְּיוֹ וְנְיִבְּיוֹ עְבְּיִי וְבְבִיי וְבְּבִיי וְבָּבְיוֹ וְבְּעִייִּי וְנִיבְּיוֹ עְבְּיִי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְנִבְּיִי וְבְּבִיי וְבְּבִיי וְנִיבְּיוֹ עְבְיִי וְבְּבִייְ וְבְּבִייְ וְבְּבִייְ וְבְּבְיִי וְבְּבִייְ וְבְּבְּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְיִיוֹ וְבִייִר וְּבְיִי וְנִייִי וְנִייִי וְעִייִּיְ וְבִיּבְּיוֹ וְבְּעִייִי וְנִיבְּיוֹ וְבִיּיִי וְנִייְ וְנִיבְּיִי וְבִייְרִיוֹ וְנִיבְּיוֹ וְבִייְיִי וְיִבְיִּי וְבִיּיִי וְיִיוֹי וְבִייְיִי וְיִיבְּיוֹ וְבִייִי וְנִיבְּיוֹ וְנִיבְּיוֹ וְבְיִבְּיוֹ וְבִייְיִי וְיִבְּיִי וְבְּבְּיוֹי וְבְּבְיוֹי וְנִיבְיוֹי וְיִיוֹי וְבְיִי וְיִייִי וְיִּבְיוֹי וְבְיִיוֹי וְבִייִי וְיִייִי וְיִייִי וְיִבְיוֹי וְיוֹיוֹי וְיִייְיִי וְיִייְיִיי וְיִייִי וְבְּבְיוֹיוֹי וְנִיבְּיוֹי בְּיִייְרִיוֹי בְּיִבְיוֹי וְיִבְיוֹי בְּיִייְיִייִי וְיִייִייְיִין בְּיִיוֹבְיוֹיוּ וְבִיּיִייְרִייִי וְיִייִיוֹי וְיִייִיוֹי וְבִייִי וְבְיּיִייְרִייוֹי וְיִיוּיוֹי וְיִבְייִייְייִייִייְייִיוּי וְיוֹיוֹיוְייִייוֹי וְיִייִייְרִייוּי וְיִייִייְרְיוֹיוּי וְיִיוֹיוֹי וְיִבְיוֹיוְיוֹי וְיִבְּיוֹי וְיוֹבְיוֹיוְייִיי וְיוֹבְיוֹיוְי וְיִבְּייִי וְיוֹבְייוֹי וְיוֹיִייִי וְיוֹבְייוֹי וְיוֹבְיוּיוּ וְיְבְיוֹיוְי וְיְיִבְּייִי וְיוֹבְייוּי וְיוֹבְיוֹייוּיוּי וְיוֹבְייוֹי וְיוֹיִייִי וְיוֹיִייִי וְיוֹיוְיוּיוּי וְיבְייִיּייוּי וְיוֹבְייוּי וְיוֹבְיּיוּי וְיבְּבְייִייְיְיוּיוּי

190. אָבַּור הַהוּא יוּדָאִי, הָא דְּאַבְּורִיהוּ דְּקּוּדְשָׂא בְּרִיךְ הִּיּא מְּטַׁל בְּבִּיצְּרִים, כָּל אִינִּוּן עָאנֵּי, כָּל אִינִּוּן דְּקָטִיל בְּרָד. וְעַד. אִינִּוּן בִּבְעִירִי. עַד. דָבֶר. וְעַד. אִינִּוּן דְּקָטִיל בְּרָד. וְעַד. אִינִּוּן בּוּכְרֵי דִּבְעִירִי.

191. ובַּוֹה הֲנָה בּוֹתְנָּא הִילְהוֹן. אֶלָּא, הָא, כְּתִיבׁ בְּקַּדְבִּייתָא, (שמות ט') הִנָּה יַד יְיִי הוֹיָה בְּכִּוּקְנְּךְ אֲשֶׂר בַּשְּׂרָה, אֲבַוֹאִי בְּכֵלְהוֹ לָא כְּתִיבֹ יַד יְיִי. אֶלְּא, הָכָא (נ"א בַּשְּׂרָה, אֲבַוֹאִי בְּכֵלְהוֹ לָא כְּתִיבֹ יַד יְיִי. אֶלְּא, הָכָא (נ"א לא כתיב יד אלהים אלא יד יי) (ס"א אל יד ה') אִיהוּ יְדָא בְּוֹזְבִוּשִׁה אֶצְּבְּעָאן, דְּהָא בְּקַּדְבִּייתָא כְּתִיבֹ, אֶצְּבַעֹּעְ בְּלָהִים הִיא. וְהָכָא כַּלְהוּ וָזְבִוּשׁ אֶצְּבְּעָאוֹ, וְכָל אֶצְּבְּעָא וְנָבְא. וְחָבִישׁ אֶצְּבְּעָאוֹ, וְכָל אֶצְּבְּעָא וְנָרָא. וַוְזַבִּישׁ אֶצְּבְּעָאוֹ, דְכְתִיבֹ, בַּבְּנְיֹלִים, בַּבְּקָּר, וּבַצֹּאוֹ, הָא בָּסְּוֹכִיוֹרִים, בַּנְּנְכִילִים, בַּבְּהָר, וּבַצֹּאוֹ. הָא

188. וְעֵל זֶה שָׁנִינוּ, רִשְּׁעֵי הַגִּיהִנּם, בְּשָּׁעָה שֻׁנִּכְנֶסֶת שַׁבָּת, כַּלְּם נְחִים, וְיֵשׁ לְהֶם (חֵרוּת) שִׁבְּת, כַּלְם נְחִים, וְיֵשׁ לְהֶם (חֵרוּת) שִׁבְּת, יֵשׁ לְנוּ לְעוֹרֵר שִׁבְּחָה עֻלְיוֹנָה שָׁיוֹצֵאת שַׁבְּת, יֵשׁ לְנוּ לְעוֹרֵר שִׁבְחָה עֻלְיוֹנָה עָבִיוֹ שָׁל הְרְשְׁעִים עָלִינוּ בְּדֵי שָׁנִּנְצֵל מֵאוֹתוֹ הָעְנֶשׁ שֶׁל הְרְשְׁעִים שֶׁנִּהוֹנִים מֵאוֹתָה שְׁעָה וְהָלְאָה, וְיֵשׁ לְנוּ שְׁנִהְרְעוֹרֵר וְלוֹמַר, (תהלים צ) וִיהִי נֹעַם ה׳ לְהַרְעוֹרֵר וְלוֹמַר, (תהלים צ) וִיהִי נֹעַם ה׳ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, זֶהוּ נֹעַם עֶּלְיוֹן, (חַרוּת) שִׂבְּחַת הַבֹּל. וְעַל זֶה, דְּרָכִיהְ דַּרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתְיהָ שָׁלוֹם.

189. מַה זֶּה נְתִיבוֹתֶיהָ? אֵלּוּ אוֹתָם נְתִיבוֹת וּשְׁבִילִים שֶׁיּוֹצְאִים מִלְּמֵעְלָה, וְכַלֶּם לוֹקֵחַ אוֹתָם בְּרִית הַיְחִידִי שֻׁנְּקְרָא שָׁלוֹם, שְׁלוֹם הַבַּיִת, וּמַרְנִיס אוֹתָם לַיָּם הַגְּדוֹל. בְּשֶׁהוּא הַבַּיִת, וּמַרְנִיס אוֹתָם לַיָּם הַגְּדוֹל. בְּשֶׁהוּא בְּתִיקְפּוֹ, וְאָז נוֹתֵן בּוֹ שָׁלוֹם. זֶהוּ שֶׁבְּתוּב וְכָל נְתִיבוֹתִיהְ שָׁלוֹם. בָּאוּ רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חִזְּתְיָה נְתִיבוֹתְיהָ שָׁלוֹם. בָּאוּ רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חִזְּתְיָה וְנְשְׁלוֹנִים הָעֶלְיוֹנִים הָלֶּלְוּ טְמוּנִים אֶצְלְךְּ וְלֹא יָדַעְנוּיִּ! הָלְכוּ. הַלְּלוּ טְמוּנִים אֶצְלְךְּ וְלֹא יָדַעְנוּיִ! הָלְכוּ. בְּשָׁרָוֹ לְבִית שְׂרָה, רָאוּ בְּהַמוֹת שֵׁל הַשְּׁרָה יִשְׁל בְּהַמוֹת יֵשׁ בְּמִרוֹת יֵשׁ בְּמָרוֹת יֵשׁל בְּמָמוֹת יֵשׁל בְּמָמוֹת יֵשׁל בְּמָלוֹת יֵשׁל בְּמָלוֹת יִשׁל בְּמָלוֹת יִשׁל בְּמָלוֹת יִשׁל בְּמָלוֹת יִשׁל בְּמָלוֹת יִשֹׁ

190. אָמַר אוֹתוֹ יְהוּדִי, זֶה שֶׁאֲמַרְתֶּם שָׁהַקְּדִּתִם שְׁהַּקְדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא הָרֵג בְּמִצְרַיִם כָּל אוֹתָם שְׁהַקּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא הָרֵג בְּמִצְרַיִם כָּל אוֹתָם הַצֹּאן, כָּל אוֹתָם בְּהַמוֹת. שְׁלֹשְׁה סוּגֵי מָנֶת הָיוּ בַּבְּהַמוֹת, אֶחָד דְּבֶר, וְאֶחָד אוֹתָם שֶׁהָרֵג הַבְּהַמוֹת.

191. וּמֶה הָיָה הַפֶּוֶת שֶׁלְּהֶם? שֻּלְּא זֶה בְּתוּב בַּאְּרָה, הַנֵּה יָרָה הַמְּוֹר שֶׁלְּהֶם? שֶּׁלְּא זֶה בָּתוּב בַּאְּרָה, הָנֵה יַר ה׳ הוֹיָה בְּמִקְנְךְּ אֲשֶׁר בַּשְּׂדָה. לְפָּה בְּכֵלְם לֹא כָתוּב יַר ה׳? אֶלָּא בָּאן (כְתוּב יַד הִי (שֶׁלְהִים, אֶלְא יַד הֹ) (אֶל יַד הֹ) זֶה יָד עִם יִד אֱלֹהִים, אֶצְבְּעוֹת, שֶׁהְבֵיי בַּתְּחִלְּה בְּתוּב אֶצְבָּעוֹת, וְכָל אֱלְהִים הִיא, וְכָאן בָּל חֲמֵשׁ הָאֶצְבָּעוֹת, וְכָל אֶלְהִים הִיא, וְכָאן בָּל חֲמֵשׁ הָאֶצְבָּעוֹת, וְכָל אָצְבָּע וְאָבְיָה מִין אֶחָד. וַחֲמִשִּׁה מִינִים לְחָמִשׁ הָיִּגְים, בַּבְּקֹר, וּבִצֹאן, הְבִי חֲמִשְּׁה מִינִים לְחָמֵשׁ בְּבָּקר, שְּנִבְּעוֹת, שֶׁנְקְרֵאת יְד. מִשׁוּם בְּךְּ הִנֵּה יַד ה׳ אֶצְבְּעוֹת, שֶׁנְקְרֵאת יְד. מִשׁוּם בְּךְ הִנֵּה יִד ה׳

זְזַבִּשְּׂה זִינִּיןֹ, כַּוְזַבִּשְּׁה אֶצְּבְּעָאוֹ, דְאִקְּרוּן יֵד. בְּגִּינֵּי כַּךְ, הֹנֵּה יַד יְיָ׳ הוֹיָה וְגֹּוֹ׳ דֶבֶר כְּבֵד בְּאֹד. דַּהְוּוֹ בִּוּתִים בִּנֹּרְבַיִיִיהוּ, וְאִשְּׂהְּכָּזווּ בִּוּתִים.

192. בָּתַר דְּלָּא אֲחַּדְרוּ בִּיְצְּׁרְאֵי, אִינְּוּן ְ אַתְּוּוֹן בַּוּבְּוּשׁׂ, אֲבַּדְרוּ וְלָּלְא הְתָבין אָכֵּין, הֲוֹוֹ בַּאֲתַר וֹזִד, בְּוֹיְבִּשׁׁ, בְּרָד. בַּוֹה בֵּין הַאִּי לְהַאִי. אֶכָּא דָא בְּנִּיוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִנוּיִהְא, וְדָא בְּנְיִוזוּהָא, וְדָא בְּנְיִנוּיִהְא, וְדָא בִּיִּהְיִים בְּיִבְיּאוֹי, בְּוֹוֹנִישְׂ, בְּוֹבִישׁי בְּיִבְּיִאוֹן.

אַפּוּסהַבָּרא. לְצַבֵּי הַבִּוּא אֲשָׁר, וְתִּפִּוּא הְּרֵין כַּלְּהָפִּירִי, דְּכַּוּלְיָוּן בְּעַּלְּוּף רוּצְּוָּא, וְכָּלְּאַר תַּוֹד, וּכִּוּתִין תַּפִּוּן, כָּׁם הַבִּוּא וּוּדָאִי בְּעַלְּוּף רוּצְּוֹּא, וְכָּלְּאַר תַּוֹד, וּכִּוּתִין תַּפִּוּן, כָּׁם הַבִּוּא וּוּדָאִי בְּעַלְּוּף רוּצְּוֹּא, וְכָּלְּהָר תַּוֹד, וּכִּוּתִין תַּפִּוּן, בְּבָּרוּא תְּוֹכְּל, וִזְכוּוּ בְּנַיְתִוּא, בַּבְּרוֹ בְּתָבוּי בְּבָּר בְּיִבְּיוֹ בְּנִיּיוֹ בִּיּנְיִין בְּבִּר בִּיִּבְיוֹ בְּבִּירוּ אַבְּוֹוּן בְּבִּיוֹ בִּיּבְיוֹ בִּיִּבְיוֹ בְּבִּיר בִּיִּיִים בְּבִּיר בִּיִּיִים בְּבִּיר בְּיִבְּר בְּיִבְּיִים בְּבִּיר בִּיִּבְיר בִּיִּבְיִים בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בִּיִּבְיר בְּבִּיר בִּיִּבְּיִים בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בִּיּבְּר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּיִּבְּיִים בְּבִּיר בְּבְּבְּרְבִּייִים בְּיבְּיִים בְּבִיר בְּבִּיר בְּבְּבְירִים בְּבִּיר בְּבִּיר בִּיר בְּבִּבְּיִים בְּבִּבְּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיר בְּיִּבְּיִים בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבְּבִּיר בְּבְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּבְייִים בְּבִּיר בְּיִּיוּים בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיִים בְּבִּיוֹים בְּבִּיבְייִים בְּבְּיִים בְּבִּיבְייִים בְּבִּייִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיבְייִים בְּבִּייִים בְּבִּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבִּייִים בְּבִּיבִּיי בְּבִּיבִּייִים בְּיִבְּיִייִּבְיִים בְּבִּייִים בְּבְּיִייִּיוֹים בְּיִבְּיִייִּיוֹיוּיוּבְּיִים בְּיִבְּיִיים בְּבְּיִייִּבְּיִייִּים בְּבִּיבְייִייוֹבְייִים בּיּבְיבְייִייִבְּייִים בְּבִּיבְייִייוּיוּבְיבְייִיים בְּבְּייִיבּיוּייִים בְּיבְיִייִים בְּבְּיבְייִייִים בְּבְּבְייִיבְייִייִיוּיוּי בְּבִּיבְייִייִּיוּיוּיבּיּבְיייִים בְּבִּיבְיבִּייִים בְּבְּיִייִים בְּבִּבְיבְייִייוּיוּבְיּבְיבְיבּייִייִים בְּבִּבּייים בְּבּיבְייִיים בּיוּבּיוּייִים בְּיבְּבְיבְייִיבְּיוּיבְּייִי

דִּרֹכִּנִי, כְּלֵּכִּבְ, סְמָּר אַרִאָּא דִּיִּהְּיָרִאַר, וֹכִּלָּא רָזָּא בְּרָכִּנִי, כְּלֵּכְּבַרְ סְמָּר אַרְאָא דִּיִהְּיָרִאַר, וֹכִּלָּא רָזָּא בְּרָכִּנִי, כְּלֵּכְבַרְ סְמָּר אֵבְוּבְּיִרְ סְמָּר אֵבְוּצְּיִנִיתִאי, וֹבְּיֵּנִי בְּּרָבִּר סְמָּר יִּנִּינְּאי, וֹאְבָּרְכֹּבְּי, כְּלֵּבְּבַר סְמָּר יְנִוּנְּאִי, וֹאְבָּרְכֹּבְּר, כְּלֵּבְּר סְמָּר בְּיִּהִילִּא בְּרָבִּר כְּבְּי, כְּלֵּבְּר סְמָּר יְנִוּנְא בְּיִנִיהְ בְּיִּהְיִּא בְּיִבְּיִר בְּיִּה בְּיִּהְיִי בְּיִּבְיר בְּיִּה בְּיִּהְיִי בְּיִּבְּי בְּיִּהְיִי בְּיִּבְיִי בְּיִּבְיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִבְּי בְּיִּבִּי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּבְּיר בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִּבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיי בְּיִּבְיִי בְּיִּבְיִים בְּיִיבְיִי בְּיִּבְיִייִי בְּבְּבִּים בְּבְּבִיי בְּיִּבְיִיבְייִי בְּיִבְּיִים בְּיִיבְייִי בְּיִבְּבִּים בְּיבִּיי בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִי בְּבְּבִּיר בְּיִיבְּיִים בְּבְּבִיל בְּינִייִי בְּיִבְּבְּיבְרְיִייִי בְּבְּבְּבִיי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִּיִי בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִייִי בְּיִּבְּיִים בְּיִיבְייִי בְּיִיבְּיִים בְּיִייִי בְּיִבְּיבְּיִייִייִייִי בְּיִבְּיבְּיִיוּיוּיוּי בְּיִבְּיבְּיִייִייִיי בְּיִבְּיבְּיבְּיִיבְייִי בְּיִיבְּיִייִייִייִּייִּייִייִּייִיי בְּיִבְּיבְּיוּבְיּייִייִּייִייִיי בְּיּבְּיבְּיבְיּיִיייִייִּייי בְּיּבְּיבְּיבְיבְייִיייִּייִּייִייִייי בְּיבְּיבְיבְּיבְּיִיייים בְּיבְּיבְייִיייִיייייייי בְּיּבְּבְּיבְּיבְייבְּייִייִייי

196. תָא זְזֵזֵּי, בְּאָתְעָּרוּתָא דִּלְתַתָּא, אָתְעַּר לְעֵּילָּא. וְעַׂד לְעֵילָא. וְעַׂד לְעֵילָא. לְאַיִּעָּר לְעֵילָא, לְאַשְּׂרָאָה עָבׁיה. לָא יִהְעַּר לְעֵילָא, לְאַשְּׂרָאָה עָבׁיה. בַּוּאוּר בְּתִּבְּרָהָם, (בראשית י"א) וַיֵּצְּאוּ אָתָם בֵּוּאוּר כַּשְּׂדִים. וַיִּצְּאוּ אָתָם, וַיִּצְּאוּ אָתוֹ בִּבְּעֵי כֵּיה. דְּהָא כְּתִיבֹ כַּשְּׂדִים. וַיִּצְּאוּ אָהָם, וַיִּצְּאוּ אָתוֹ בִּבְּעֵי כֵּיה. דְּהָא כְּתִיבֹ וַיִּלְּאוֹ עָּרָם בְּנוֹ (ואת לוט בן הרן) וְגוֹי. כַּוֹהוּ וַיִּלְּאוּ אָתָם. אֶלְּא, עָרַזוֹ וְלוֹט נְּפָלִּוּ עָם אַבְּרָהָם וְשָּׂרָה, וַיִּצְאוּ אִתָּם וְשָּׂרָה,

הוֹיָה וְגוֹ׳ דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד. שֶׁהָיוּ מֵתִים מֵעַצְמְם וְנִמְצְאוּ מֵתִים.

192. מֵאַחַר שֶׁלֹּא חָזְרוּ הַמְּצְרִים, אוֹתָן אוֹתִּיוֹת מַמְשׁ חָזְרוּ וְהָרְגוּ כָּל אוֹתָם שֶׁנִּשְׁאָרוּ, וְדֶבֶר הָפַּךְ לְבָרָד. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֶלָּא זֶה בְּנוֹחוּת, וְזֶה בְּתֹקֶף הָרֹגֵז, וּשְׁנֵי אֵלֶה הָיוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בָּחָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת.

193. בֹּא וּרְאֵה, דֶּבֶר אוֹתִיוֹת שֶׁהְיוּ בְּנוֹחוּת, מֶעֶרְ בִּמְנוּחָה, שֶׁהְיוּ מֵתִים מֵעַצְמָם. בָּרְד שֵׁהִתְהַפְּכוּ הָאוֹתִיוֹת לְתֹקֶף הָרֹגֶז וְהָרֵג הַכּּל. יֻשְׁבוּ בְּאוֹתוֹ שְׂדָה, רָאוּ צֹאן שֶׁבָּאִים לְמָקוֹם שֶׁם. רְאוּ צֹאן שֶׁבָּאִים לְמָקוֹם אֶחָד וּמֵתִים שָׁם. קָם אוֹתוֹ יְהוּדִי לְאוֹתוֹ מָקוֹם, וְרָאָה שְׁנֵי נֹאדוֹת מְלֵאִים אֶרֶס.

194. פָּתַח וְאָמֵר, כָּתוּב וְאֶעֶשִּׂךְּ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבֶרֶכְךּ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךּ וָהְיֵה בְּרָכָה. דְּבָר זֶה שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁאָמַר (בראשית ב) וְאָעֶשְׁךְ לְגוֹי גָּדוֹל – בְּנֶגֶד לֶךְ לְדְּ. וַאֲבֶּרֶכְךְ – בְּנֶגֶד לְדְ לְדְּ. וַאֲבֶרֶכְךְ – בְּנֶגֶד מַמִּוֹלַדְתְּדְ. מַאַרְצְדְ. וִאֲבָּדְלָה שְׁמֶךְ – בְּנֶגֶד וּמִמּוֹלַדְתְּדְ. זְהָבִיר וִמְמֹוֹלַדְתְּדְ. וְיָה בְּנָגֶד וּמְבֵּית אָבִידְ, וְזֶה בְּנָגֶד וּמְבֵּית אָבִידְ, וְזֶה בְּנָגֶד וֹה.

195. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, סוֹד הַחְכְמָה יֵשׁ בָּאן. וְאָבָרְכְּדְּ לְגוֹי גִּדוֹל – בְּנֶגֶד צַד יָמִין. וַאֲבָרְכְדְּ – בְּנֶגֶד צַד יָמִין. וַאֲבָרְכְדְּ – בְּנֶגֶד צַד שְׁמֹאל. וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶדְ – בְּנֶגֶד צַד שָׁמֹאל. וַאֲגַדְלָה שְׁמֶדְ – בְּנֶגֶד צַד שֶּׁרִין הָבֵּל סוֹד הַמֶּרְכָּה – בְּנֶגֶד צַד שֶּׁרִין יִשְׂרָאֵל, וְהַבּּל סוֹד הַמֶּרְכָּה הַקְּדוֹשָׁה.

196. בּא רְאֵה, בַּהַתְעוֹרְרוּת שֶׁלְּמַטְּה מְתְעוֹבֵר לְמַעְלָה, וְעֵד שֶׁלֹא מִתְעוֹבֵר לְמַטְּה לֹא מִתְעוֹבֵר לְמַעְלָה, וְעֵד שֶׁלֹא מִתְעוֹבֵר לְמַעְלָה לִשְׁרוֹת עָלְיו. מַה כָּתוּב לֹא מִתְעוֹבֵר לְמַעְלָה לִשְׁרוֹת עָלְיו. מַה כָּתוֹב בְּאַבְּרָהָם? וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וַיֵּצְאוּ אִתָּם – וַיִּצְאוּ אִתּוֹ הָיָה צְרִיךְ (לְכְתֹב)! שֶׁהֲבִי אָתוֹם – וַיִּצְאוּ אִתוֹ הָיָה צָרִיךְ (לְכְתֹב)! שֶׁהְבִי כְּתוֹב וַיִּקָח הֶּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ [וְאֶת לוֹט בָּן בְּרוֹב וַיִּקְח הָּרַח אֶּת אַבְּרָם בְּנוֹ [וְאֶת לוֹט בָּן בְּרִוֹן וְגוֹי. מַהוּ וַיִּצְאוּ אִהָּהַ? אֻלָּא, הֵּרַח וְלוֹט

הָנּץ כֶּךְ רְּאֶשְׂהְוֹּיב אַבְּרָהָם בִּוֹן נִּיּרָא, אִתְהַבֵּר הָרֵוּז כְּיִּהְ לְּבְּיִ רְעֹּיתֵיה. וּבְגִּיוֹ (דף ל"ב ע"א) כַּךְ, וַיֵּצְאוּ אִתְם. כִּיוֹן דְּאִינְוֹן אִתְעַרוּ בְּקּדְּבִייתָא, אֲבֵוּר כֵּיה קּיִּדְשָּׂא בְּרִיךְ בִּיוֹן דְּאִינְנוֹן אִתְעַרוּ בְּקּדְּבִייתָא, אֲבֵוּר כֵּיה קּיִּדְשָּׂא בְּרִיךְ הַּבְּיִין (דף ל"ב ע"א) בּרִיךְ לְּבָּ.

197. רבי שִּׂבְּעוֹוֹן אָבִּוֹר, כֶּךְ כְּךָ. כְּתִּקּוֹנֶּךְ כְּנֵבְרָה, בֵּוֹהָהֹא סִטְּרָא דְיִשׁוֹבְא דְּאָבְיל הָיִלְּה, בֵּוֹהַהֹּא סִטְּרָא דְיִשׁוֹבְא דְּאַהְ בְּעֵיל, הַּכְּוֹן אִיבְּיל לְרָ, בֵּוֹהַהֹּא הוֹכְּלְדְה דִּיכְּךְ, וַנֵּכֶּךְ אֲבִיר אַרְאָךְ, תַּבְּוֹן אִיְבְּילִי כְּךְ, בֵּוֹה דְאַהְ בְּעֵיי, דַּאַרְילְ מְטְתִים. בִּיִּדְ, וַנֵּכֶּךְ אֲשֶׁר אַרְאָרָ, תַּבְּוֹן אִיְבְּיֹלִי כְּךְ, בֵּוֹה דְּאַהְ בְּעֵיי, וַנִּכֶּרְ אֲשֶׁר אַרְאָרָ, תַּבְּוֹן אִתְּבְּׁנֹי כְּךְ, בֵּוֹה דְּאַהְ בְּעֵיי, וַנֵּכֶּךְ אַנְיִלְּיךְ הַבְּיוֹל וְבְּיִבְיוֹ עִיְיִי, וַאֲגִּוֹן כְּמִוּהַיּ תְּקִים, בִּיִּילְ לְבִּוֹלְ לְבִוּהַרְ בְּיִבְיִים בְּאָשֶׁר דְּבָּר אֵלְיוֹן יְיִי, וַאֲגִּוֹן לְבִּיהְ לְבִילְ לְבִילְ בְּעִיים, בִּיִּיל בְיִּבְיִים בְּאָשֶׁר הְבָּר אַלְיוֹ יְיִי, וַאֲגְּוֹן לְבִּיהָ לְבִּילְ לְבִּילְ לְבִיהְרְ בְּיִים בְּאָשֶׁר בְּבָּיר אָלְיוֹן בְּיִיים בְּאָבְייִים בְּיִבְּיִים בְּעִבְּיוֹן בְּיִים בְּיִבְּיִבְיִים בְּבְּשִׁרְיִבְּיוֹ בְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּישׁ בְּיִיבְיוֹ בְּיִבְייִבְ בְּבִּיוֹים בְּיִבְיים בְּבִּילְים בְּיִבְּישׁ בְּעִייִּבְיִים בְּבִייִים בְּיִבְּשִׁים בְּיִבְּישׁיוֹן בְּיִים בְּבִּיבְים בְּבְּשִׁייִבְיוֹ בְּיִבְיִים בְּבִּיִים בְּיִבְּישׁיוֹיוֹן בְּיִים בְּיִבְּעִייִּבְיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִייִבְּיִים בְּבְיוֹבְיוֹים בְּיִבְּישׁ בְּעִינִים בְּיִבְּישׁיוֹיוֹן בְּיִים בְּבִּיבְים בְּיִבְּישׁיוֹיוֹן בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹבְיוֹן בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִיבְּיוֹיוֹן בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹיוֹיוֹיוֹ בְיִים בְּיִבְיוֹים בְּוֹים בְּיוֹים בְּבִּים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹיוֹיוֹיוֹיוֹיוֹיוּ בְיוֹיוּים בְּיבְיוֹים בְּיוֹים בְּבִּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּבְיוֹבְיוּבְיוֹים בְּיבְּיוֹים בְּיבְיוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּיבְיוֹים בְּיוֹבְיוּבְיוֹים בְּבִּיבְּיוֹבְיוּים בְּבְיוֹבְיוּבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוּבְיוֹבְיוּבְיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיוּבְיוּבְיוּים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוּבְיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיוּי

198. רְבִּי יוֹסֵי וְרִבִּי וֹזִיֶּיא הֲוֹוֹ אַוְּכֵּי בְּאוֹרְוֹזְא. אָבֵּור רְבִּי יוֹסֵי כְּרְבִּי וֹזִיֶּיא, אֲבַוֹאי אַהְ שָּׂתִיקּ, הָא אוֹרְוֹזְא כְּא אִתְהְּהַוֹּן, אֶכָּוֹא בְּבִּיכֵּי דְאוֹרַיְיִתָא. אָתְנְּגִּיד רְבִּי וֹזִיָּיא, אִתְהְּהַוֹּן, אֶכָּוֹא בְּבִּיכֵּי דְאוֹרַיְיִתָא. אִתְנְּגִּיד רְבִּי וֹזִיָּיא, וּבְּכָּה, פֻתַּוֹז וְאָבֵּוֹר, (בראשית י"א) וַתְּהִי שָּׂרֵי עֲכָּרָה אֵיוֹ לְהָּ לְּרָ וְיִי עַבֹּל דָּא, וַוִי עַבֹּל הַהוֹא וְּבְּגָּא דְאוֹכִייִ הְּנָּרָ הְּגָּי לְבְּלִי וְיִי עַבֹּל דָּא, וַוִי עַבֹּל הַהוֹא וְבְּגִּי רְצִפְנִיה גְּי) כי אז לְּיִשְׂבְּן אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי' אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יי' לעבדו שכם אחד. וכתיב (זכריה י"ד) והיה יי' למלך וגו' ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד).

199. אֲבַּוּר כֵּיה רָבִּי יוֹסֵי, אֲבַוּאי. וְהָא אוֹלִידֵּת לְּבָּתַר, וַהְּגָּא הֹּלְיִדָּת לְבָּתַר, וַהְּגָּא לָּהְּיִשְּׂא. אֲבַוּר כֵּיה, אַהְ וָזְבֵּוּי, וַאֲנָּא וְזָבֵוּינָּא, וְהָּכִי שְּׂבִּוּעְנָּגְא בִּוּפַוּבּוּוּי דְּרַבִּי שִׂבְּעְוֹן בִּוּלְּה, וּבְּבִינְּא (ס"א אמרז ליה מאי היא אמר ליה ווי וכו') וַוּי עַׁל הַהוּא וֹבְוּגָּא, דִּבְּנִּין דְשָּׂרָה אִהְעַבְּבַת, עַל הַהוּא וֹבְוּגִּא, דִּבְנִין דְשָּׂרָה אִהְעַבְּבַת, בְּתִיב, (בראשית ט"ז) וַתּאבֶּוּר שְּׂרֵי אֶל אַבְּרָם וְגוֹּי בֹא בָּתְבִּי וְגוֹי בְּא שֵׁנְיִתָּא שַׂנְּתָא לְהָבָּר, לְבִירת לְשָּרָה נְּבִּירְהָהּ, וַבְּוָה לָה בְּרָא בִּיּאַבְּרְהָם.

לְּפַנֶּיךּ, וְאַךְּרָהָם אָבַּיר, (בראשית י"ז) לוּ יִשְׂבְּיעֵאל יִוְזְיֶה לְפַנֶּיךּ, וְאַף עַּל נַּב דְּקּוּרְשָׂא בְּרִיךְ הוּא הֲוָה בִּוּבְשֵּׂר כֵּיה

יָצְאוּ עִם אַבְרָהָם וְשָּׁרָה, שֶׁבֵּיוָן שֶׁנִּצוֹל אַבְרָהָם מִן הָאֵשׁ, חָזַר תָּרַח לַעֲשׁוֹת אֶת רְצוֹנוֹ, וְלְכֵן וַיֵּצְאוּ אִתָּם. בֵּיוָן שֶׁהֵם הִתְעוֹרְרוּ תְחִלָּה, אָמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֶךְ לְדָּ.

197. רַבִּי שִּׁמְעוֹן אָמֵר, לֶךְ לְּךְ – לְתִקּוּנְךְ, לְעַצְמְךּ. מַאַרְצְדְּ – מֵאוֹתוֹ הַצֵּד שָׁל הַיִּשׁוּב לְעַצְמְךּ. מֵאַרְצְדְּ – מֵאוֹתוֹ הַצִּד שָׁל הַיִּשׁוּב שָׁאַתָּה שׁוֹמֵל, שָׁנּוֹלַדְרְתְ בּוֹ. וּמִמּוֹלַדְרְתְךּ – מָאוֹתוֹ תּוֹלְדָה שָׁלְךָ. וּמִבֵּית אָבִיךְ – שָׁהְרִי הְשָׁנְתְ בְּשֹׁרָ אַבְיִם בַּשְּׁכִישׁ שֶׁלְהָם. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאַרְ הְשָׁבְמָשׁ שֶׁלְהָם. אֶל הְאָבְקשׁ אוֹתוֹ כֹּחַ – שָׁם אָגַלֶּה לְךְ מַה שֶׁאַתָּה מְבַקֵשׁ. אוֹתוֹ כֹּחַ שַּׁמְמָנָה עָלֶיה, שָׁהוּא עָמֹק וְסָתוּם, מִיְד – וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלְיו ה׳. וְאָנוּ רְצִינוּ לְּלֵכֶת מִּבְּאן לְדַעַת סוֹד הַחָכְמָה.

198. רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חִיָּיא, לְמָה אַתָּה שׁוֹתֵק, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חִיָּיא, לְמָה אַתָּה שׁוֹתֵק, הְבֵּי הַבֶּרִי הַבֶּרֶךְ לֹא מְתֻקֶּנֶת אֶלָּא רַק בְּדִבְּרֵי תוֹרָה? נָאֲנַח רַבִּי חִיָּיא וּבְּכָה. (אָמַר לוֹ, מַהִּי? אָמַר לוֹ, אוֹי וְכוּ') פְּתַח וְאָמַר (בראשית יא) וַתְּהִי שָׂרִי עֻקְרָה אֵין לָה וָלֶד. אוֹי עַל זֶה! אוֹי עַל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוֹלִידָה הָגָר אָת אָת אוֹי עַל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוֹלִידָה הָגָר אָת יִשְׁמַצִאל.

199. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹמֵי, לָפָּה? וַהְנִי הוֹלִידָה אַחַר בָּךְ, וְהָיָה לָה בֵּן גָּזַע קְרוֹשׁ? אָמַר לוֹ, אַחַר בָּךְ, וְהָיָה לָה בֵּן גָּזַע קְרוֹשׁ? אָמַר לוֹ, אַהָּה רוֹאָה וַאֲנִי רוֹאָה. וְכָךְ שְׁמַעְתִּי מִפִּי רַבִּי שִׁמְעוֹן דְּבָר, וּבְּכִיתִי. [ס"א אַמר לוֹ מַה הִיא אַמר לוֹ ווי וכו"] אוֹי עַל אוֹתוֹ הַוְּמַן שֶׁבְּגְלַל שָׁפְּעְרָה הַתְּעַבְּבָה, בְּתוֹב (בראשית שֶׁשֶּׁרָה הְתְעַבְּבָה, בְּתוֹב (בראשית טִי) וַתֹּאמֶר שָׁרֵי אֶל אַבְרָם וְגוֹ׳ בֹּא נָא אֶל שִׁבְּרָם וְגוֹ׳ בֹּא נָא לֶּל שָׁבְרָה הָשִּׁעָה לְהָגָר לְהָגָר אָת שָׂרָה גְבִרְתָּה, וְהָיָה לָה בֵּן מַצִּבְרָהָם.

200. וְאַבְּרָהָם אָמַר, לוּ יִשְּׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָּנֶידְּ. וְאַף עֵל גַּב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא הָיָה מְבַשֵּׁר לוֹ עַל יִצְחָק, נִדְבַּק אַבְרָהָם לָא יפּוּל יִצְּׂזִילּ לְעָּלְבָּוּא. בְּרִיךְ הוּא אָתִיב כֵּיהּ, (בראשית י"ז) וּלְיִשְּׂבְּעֵאׁל שְׂבִּוּעְׂתִּיךְ וְגֹּוֹ׳. לְבָתַר אִתְגְּוַבׁר, וְעָאל בְּקִיִּיכִוּא קַּהִּישָּׂא, עַבּ עַל יִצְּׂזִילִּ לְעָּׁלְבָּוּא.

201. וְהָּא וְזֵוֹּי, אֵרְבַּעֹ בְּיִאָה שְׁנִּיֹּן, קַיְיִבְּוֹא הַהֹּוֹא בְּבְּנִּנְא הַבְּנִּי וְשְׂבְּנִי לְּבְּנִי לְּבְּעִּ בְּיִבְּיִא הַבְּרִיךְ הוּא, אֲבֵּוֹר לֵיהֹ, בִּוֹאוֹ דְּאִתְּנְּוֹר אִית כֵּיה זווּכְלָּהָא בִּשְּׂבְוְך. אֲבִּוֹר כֵּיה אִיןֹ, אֲבִוֹר כֵּיה וְהָא יִשְּׂבְוֹעֵאל דְּאִתְּנְּוֹר, (ולא עוד אלא אִיןֹ, אֲבִוֹר כֵּיה וְהָא יִשְׂבְוֹעֵאל דְּאִתְנְּוֹר, (ולא עוד אלא דאתגזר בר תליסר שנין) אֲבִוֹאי כֵית כֵּיה זווּכְּקָא בְּּךְ בְּיה יִבְּיֹלְּה, אֲבַּוֹר כִּיְה, דָא אִתְנְּוֹיַר פְּרְכָּא יִאוֹת וְנִיה עְּבְּיֹן בִי בְּרָבָּה יִבְּיֹה, וְלָא עוֹד, אֶכָּיֹן רְוֹזִילְיוֹ וְ וְבְּא לָאוֹ הָכִי, וְלֹא עוֹד, אֶכְּיֹן רְוֹזִילְיוֹ בְּי בְּרָבָּה יִאוֹת, כֹּתְבַּנְנִיְא יוֹבִיין וְאָכֵין רְוֹזִילְיוֹ בְּי בְּרָבָּה יִבְיִם. אֲבַוֹר כֵיִה, וְעָב כָּל דָּא, בִּיוֹן רְוֹזִילְיוֹ בִי בְּנְּוֹה יְבִים. אֲבַוֹר כֵיִה, וְעָבׁם כָּל דָּא, בִּיוֹן רְוֹזִילְיוֹל בְּי בְּבָּוֹה יִבְּיִם. אֲבָּוֹר כֵיֹב בְּנִינָּי, וְעָבׁם כָּל דָּא, בִּיוֹן רְוֹזִילְיוֹל בְּי בְּבָּוֹה יִבְּיִב בְּנִים. אֲבָּוֹר כֵּיב בְּנִיה, וְעָבׁם כָּל דָּא, בִּיוֹן דְּאִבְיוֹלְ בִי בְּבָּוֹה יְבִים. אֲבָּוֹר כֵיֹב בְּנִיה, וְעָבׁם בְּל דְּא, בִּיוֹן דְּיִר בְּבְּוֹב בְּנִים. עְבְּבִּר כִיֹב בְּנִים בְּבָּוֹה יְבִים בְּנִים. אְנָבְיר כֵּיֹב בְּנִינִים. אְבָּוֹר כְיִבּב בְּנִים בְּעִבְּנְיִים בְּבְּיוֹר בְיִבְים בְּנִים בְּבְּיִב בְּנִים בְּנִים בְּבְּיִב בְּנִים בְּבְּבִּים בְּנִים בְּבָּוֹב יִבְיִבְים בְּנִיה אָנְרִים בְּבְּיִב בְּבְּבִים בְּבְּנִים בְּבְּיִב בְּבְּיִב בְּבְּבְיִב בְּבְּיִב בְּבְיִב בְּבְיִב בְּבְּבְים בְּבְּיִב בְּיִב בְּיִבְים בְּבְּיִב בְּעִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבֹים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּיבְים בְּבְּבִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּים בְּבְיבּים בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבְיוֹב בְּבִים בְּיבְּים בְּבְּיִבּים בְּבְּיוֹי בְּיבְים בְּיוֹים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹב בְּנִינִים בְּבְּים בְּיִבּים בְּיוֹים בִּיוֹים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְ

202. זוי עַל הַהוּא זְּבְינָא, דְאָהְיְלִיד יִשְׂבְועַאַל בְּעָלְבָּוּא, וְאַהְגִּּזֶׁר. בַּוֹה עָבֵּד קּוּרְשָּׂא בְּרִיךְ הוּא, אַרְזִזִיקּ לְהוּ לִבְנֵּי יִשְׂבְועַאל, בִּוְדְבֵּקוּתָא דִּלְעַיִּלָּא, וְיָהַב לְהוּ זזוּלְנָּא לְתַתָּא בְּאַרְעָא קַּדִּישָׂא, בְּגִּיןְ הַהוּא גְּזִירוּ דְבְּהוּוֹן.

203. וּוְבּוּינִּין בְּנֵי יִשְּׂבְּוּעֵּאל, לְבִוּשְׂלְטֹ בְּאַרְעָּא קַּהִישְׂא,
בַּר אִיהִי רֵיקּנְּיָא בִּוּכּלְּא, וְבִוּנָא סַנִּּי, כְּבָּוֹה דְּנְּזִּירוּ דִּלְהוּוֹן
בְּרֵיקּנְיָּא בְּלֹא שְׂלִיבוּוּ. וְאִינוּוֹן יְעַבְּבוּוֹן לְהוּוֹן לִבְנִּי יִשְּׂרָאֵל
לְאָתָבָא לְרוּנְּהַתַיְיהוּ, עַר דְאִשְּׂחְלִים הַהוּא וְבוּתִא דִּבְנֵי
יִשְׂבְּעִאל.

204. וּוְבּוֹינִיןֹ בְּנֵּי יִשְּׂבְּעֵאׁל, כְאַתְעֻׂרָא קְּרָבִיןְ תַּקִּיפִיןֹ בְּעַלְּכִּיוֹ, וְאַרְעָׂא קַּנִּי יִשְׂבְּעֵאׁל, כְאַתְעֻׂרָא קְּרָבִיןְ תַּקִּיפִיןֹ בְּעַלְּכִּיוֹ, וְיִתְעָׂרוּוְ קְּרָבָּא בְּיִר יִבְּשְׁיִּהְא וְוֹזֵד סְבוּוְךְ בְּרִישְׂיא נְלִא הַּבְּיִשְּׂיא נְלִא בְּרִישִּׂיא כְּאִר בְּבִּיּא, וְזֵּזִד עָל יַבְּשְׁיִּהְא וְזֵּד סְבוּוְךְ בְּאַכִּיוֹן, וְאַרְעָא קַּדִּישִּׂיא כְּא בִּיּרוּ אָלֵים, וְיִשְּׂלְטוּוֹן אִכֵּיוֹן בְּאַכֵּיוֹן, וְאַרְעָא קַּדִּישִּׂיא כְּא בִּיּי יִשְׁיִּבְעֹי בְּיִישִּׁיא כְּאִי הַבְּיִּים, וְיִשְּׂלְטוּוֹן אַכֵּיוֹן בְּאַכֵּיוֹן, וְאַרְעָא הַּדִּישִּׂיא כְּא בִּיּים, וְיִשְּׂלְטוּוֹן אַבִּיוֹן בְּאַבִּיוֹן בְּאַבִּיוֹם עִּבְיִים בְּיִבְּיִּא הַּיִּים בְּבִּיּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִבְּיִּם בְּיִּבְיִּים בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּייִם בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּיִּים בְּבִּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּבִּים בְּיִבְּבִיים בְּבִּיִים בְּיִּבְייִּם בְּבִּייִים בְּבִּיים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיוֹים בְּיִּבְייִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִּבְיִים בְּיוֹיבִים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּיוֹיבְיּיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיבְיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְיים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹבְייוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְיבְּיוּבְיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיבְּיוּים בְּיוֹים בְּיוּבְייוֹם בְּיוּבְייוֹם בְּיוֹים בְּיִיבְיוֹים בְּיבּיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּבְייוּים בְּיוֹים בְּיבְייִים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיוֹים בְּיים בְּיִיבְייִים בְּיוֹבְיים בְּיבְּיִים בְּיִיבְיִּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְּיים

205. בְּהַהוּא זְּבְוּנָּא, יִהְעַּר עַּבָּוּא זוֹד בִּוּסְיְיפֵּי עָׂלְבָּוּא, עַׂל רוֹבִוּי זוֹיָיבָא, וְיִבָּלוּז בָּה קְרָבָא הְכַּת יַרְוֹזִיןֹ, וְיִתְכַּנְּשׁוּןֹ תַּבְּוֹ עַבִּבִּירְוּא, וְיִפֶּלוּן בִּירַיְיהוּ, עַֹד דְיִתְכַנְּשׁוּן כָּל בְּנִּי אֱרוֹם עַבִּבִּיִים, וִיִּפָּלוּן בִּירַיִיהוּ, עַֹד דְיִתְּכַנְּשׁוּן כָּל בְּנִּי אֱרוֹם

בְּיִשְּׁמֶעֵאל, עַד שֶּׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשִּׁיב לוֹ, וּלְיִשְּׁמֶעֵאל שְׁמַעְתִּיךּ וְגוֹ׳. אַחַר בָּךְ נִמּוֹל וְנִישְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךּ וְגוֹ׳. אַחַר בָּךְ נִמּוֹל וְנִכְנַס לַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁשֶּׁרֶם יָצָא יִצְחָק לְעוֹלֶם.

201. וּבֹא רְאֵה, אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁנִים עָמַד אוֹתוֹ מְמֻנֶּה שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וּבִקֵשׁ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמֵר לוֹ, מִי שֻׁנִּמּוֹל יֵשׁ לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמֵר לוֹ, מִי שֻׁנִּמּוֹל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּשִׁמְדְ? אָמֵר לוֹ, כַּן. אָמֵר לוֹ, וַהְרִי יִשְׁמְעֵאל נִמּוֹל, [וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שָׁנִמּוֹל בָּן שִׁלְשׁ עִשְׁרָה שְׁנָה] אָז לְמָה אֵין לוֹ חֵלֶק בְּךְּ בְּמֹוֹ יִצְחָק? אָמֵר לוֹ, זֶה נִמּוֹל כְּרָאוּי וּכְתִקוּנוֹ, וְזֶה לֹא כָּךְ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שָׁאֵלֶה נִדְבְּקִים בִּי נְיָהיִר לִשְׁמוֹנְה יְמִים, וְאֵלֶּא שָׁאֵלֶה נְדְבְּקִים בִּי בְּבִי בְּיִר לֹא יִמִים, וְאֵלֶּא שָׁאֵלֶה נְדְבְּקִים בִּי בְּמָה יִמִים. אָמֵר לוֹ, וְעִם כָּל זֶה, בִּיוָן שֶׁנִּמוֹל, לֹא יִהְיֵה לוֹ שָׂכָר טוֹב בִּשְׁבִיל זֵה?

202. אוֹי עַל אוֹתוֹ זְמֵן שֶׁנוֹלֵד יִשְּׁמֶעֵאל בָּעוֹלֶם וְנִמּוֹל, מֶה עָשָּׁה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? הַרְחִיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל מִן הַדְּבֵקוּת הָרְחִיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל מִן הַדְּבֵקוּת הָעֶלְיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק לְמַשָּׁה בָּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה בִּשְׁבִיל אוֹתָה הַמִּילָה שֶׁבְּהֶם.

203. וַעַתִּידִים בְּנֵי יִשְׁמְעֵאל לִשְׁלֹט בָּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה בְּשֶׁהִיא רֵיקָה מֵהַכּּל זְמַן רַב, בְּמוֹ שֶׁהַמִּילָה שֶׁלָהֶם רֵיקָה בְּלִי שְׁלֵמוּת, וְהֵם יְעַבְּבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב לִמְקוֹמֶם, עַד שֶׁיִּשְׁתַלֵם אוֹתָה זְכוּת שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל.

204. וַעֲתִידִים בְּנֵי יִשְּׁמָעֵאל לְעוֹרֵר קְרֶבוֹת חֲזָקִים בְּעוֹלֶם וּלְהִתְבַּנְּסוּת בְּנֵי אֱדוֹם עֲלֵיהֶם, וִיעוֹרְרוּ בָהֶם קְרֶב, אֶחָד עַל הַיָּם, וְאֶחָד עַל הַיַּבְּשָׁה, וְאֶחָד סְמוּדְ לִירוּשְׁלַיִם, וְיִשְׁלְטוּ אֵלֶה בְּאֵלֶה, וְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה לֹא תִמְּסֵר לִבְנִי בְּאֵלֶה.

205. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר עַם אֶחָד מִסּוֹף הָעוֹלֶם עַל רוֹמִי הָרְשָּׁעָה, וְיַעֲרֹךְ בָּהּ קְרֵב שִׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, וְיִתְבַּנְּסוּ שָׁם עַמִּים, וְיִפְּלוּ

Zohar Shemot – Draft – unedited- not for publishing

עָּכְּה, בִּוּבָּל סִיְיפֵי עָּכְּבָּוּא. וּכְדִין וֹיְתְעַר קּוּדְישָּׂא בְּרִיךְ הֹּוּא עָבְיִּיהוּ, הַּדָּא הֹּוּא דִּכְתִּיבׁ, (ישעיה ל"ד) כִּי עָבְּוֹז כִיְיִי בְּבְצְּרָה וְגֹּוֹ׳. וּלְבָּתַר דָּא בִּוֹה כְּתִיבֹ, כֶּאֲזוֹווֹ בְּכַנְּפוֹת הַלְעֵיכָּא וְנִילָּא יִשְּׂהָאַר וֹזִיכָּא לְעֵיכְּא עַׁל עַבְּוּא דְּעָלְבְּוּא הַלְעֵיכָּא וְנִילָּא יִשְׂיִבָּא וֹזִילִין בְּיִרְבָּר בָּל וֹזִילִין בְּיִבְּי הַנְא וֹזִילִין בְּיִבְּי וְיִשְּׁיבָּא בִּוֹז בְּיִנִי בְּיִבְּי בְּלְזוֹוֹדוֹי. הְבָּרְא הוּא הַבְּלְיוֹוֹדוֹי. הְבָּרָא הוּא בִּיר בְּנִינְּבָּר בְּלוֹזוֹדוֹי. הְבָּרְא הוּא הַבְּלְיוֹנִיבֹּי, (תהלים קכ"א) יְיָי, צִּבְּלְּך עַנֹל יַדְ יְבִוּינֶּבְּּ.

206. בְּגִּין ְ דִשְּׂכָוּא לַּדִּישְּׂא בִּיבִוּינְּא, וְאוֹרַיְיהָא בִּיבִוּינְּא, וְאוֹרַיְיהָא בִּיבִוּינְּא, וְעִלֹּ דְא בִּיבִוּינְּא תַּלְיָא כּכְּא וְתְנֵּינְוֹ, דְּבְעֵיׁ לְוַהְפָּא יְבִּינִּא עַלֹּ שְּׂבְּוּאַלְא, כְּבָּוֹה דְּאוּקְבוּוּהָ. דְּכְתִּיבׁ, (דברים עַׂלֹּ שְּׂבְּוּאַוֹ אֲשׁ דְּת לְבוּוּ. וּבְוֹבְוּנְא דְּאָתֵי, (תהלים לי"ג) בִּיבִּיוֹנוֹ אֲשׁ דְת לְבוּוּ. וּבְוֹבְוּנְא בְּתִיב, (צפניה ס') הוּשִּׁיעָה יְבִּיוֹנְךְ עֻּלְנִים שְּׂפָה בְּרוּרְה לִקְרֹא כַּלְם ג') כִּי אָוֹ אֶהְפוֹך אֶל עַבִּיוֹם שְּׂפָה בְּרוּרְה לִקְרֹא כַלְם ג'ִי לְעַבְּרוֹ שְׂכָם אֶנִוֹד. וּכְתִּיב, (זכריה י"ד) בִּיּוֹם בְּשִׂבוּ אִיִיר, בְּרוּךְ יְיָי לְעוֹלְם אָבֵוֹן הַאַנוֹן:

בִידֵיהֶם, עַד שֶּׁיּתְבַּנְּסוּ בָּל בְּנֵי אֱדוֹם עָלֶיהָ מְּסוֹפֵי בָּל הָעוֹלְם, וְאָז יִתְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שֶׁבְּתוֹב (ישעיה לד) כִּי זֶבַח לַה׳ בְּבָצְרָה וְגוֹ׳. אַחַר זֶה מַה בְּתוֹב? לֶאֱחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וְגוֹ׳. וִיכַלֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל מִפֶּנְה, וְיִשְׁבֵּר בָּל הַחֲיָלוֹת–בּחוֹת שֶׁלְמַעְלָה, וְלֹא יִשְּׁאֵר בֹּחַ לְמַעְלָה עַל הָעָם שֶׁל הָעוֹלָם, אֶלְא בֹּחַ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ, זֶהוּ שֶׁבְּתוֹב (תהלים קכא) ה׳ צִלְךְּ עַל יַד יִמִינֶךְ.

206. מִשׁוּם שֶׁהַשֶּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּיָמִין, וְתוֹרָה בְּיָמִין, וְתוֹרָה בְּיָמִין, וְעִלֹיָה בְּיָמִין תְּלוּי הַבּּל, וְשָׁנִינוּ שֻׁצְּרִידְ לִיְקֹף אֶת הַיָּמִין עַל הַשְּׁמֹאל, בְּמוֹ שֻׁפֵּרְשׁוּהָ, שְׁבָּתוּב מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. וּבִיְּמֵן שֶׁבָּרֹאּ מִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. וּבִיְּמֵן שֶׁבָּרֹא, (תהלים 0) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךְּ וַעֲנֵנִי. וּבְאוֹתוֹ וְמֵן בָּתוּב, כִּי אָז אֶהְפּּדְ אֶל עַמִּים שְּׁבָּחֹרוֹ וְמֵן בָּתוּב, כִּי אָז אֶהְפּּדְ אֶל עַמִּים שְׁבָּחֹר וְמְבִּרוֹ שְׁכָם אָחָד. וְכָתוּב בִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה׳ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. בְּרוֹּךְ ה׳ לְעוֹלְם אָמֵן וְאָמֵן:

בּרוּך יְיָי לְעוֹכָם אָבוּן וְאָבוּן יִבְּוּכוּוּך יְיָי לְעוֹכָם אָבוּן וְאָבוּן.

